HERDE-RÖSTEN.

LIBRARY OF CONGRESS.

Chap. Copyright No.

Shelf BV502 .D35

UNITED STATES OF AMERICA.

1892a

Herde-Rösten.

EN SAMLING AF

Kärnfriska och Lifliga Sånger.

EGNADE FÖR

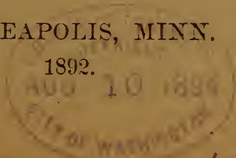
VÄCKELSE OCH UPPBYGGELSE.

SAMLADE AF

A. DAVIS.

MINNEAPOLIS, MINN.
1892.

AUG 10 1899
37514-Z

THE LIBRARY OF CONGRESS
WASHINGTON

BV502
.D35
1892a

FÖRORD.

HALLELUJA! Det är godt att lofsjunga vår Gud, ja det är ljufligt; lofsång höfves oss." Ps. 147 : 1.

"Höjen jubel till Herren, alla länder. Tjenen Herren med glädje, kommen inför hans ansigte med fröjderop!" "Sjungen till Herrens ära en ny sång, sjungen till Herrens ära, alla länder!" "Låtom oss träda fram för hans ansigte med tacksägelse och höja jubel till honom med lofsånger." Ps. 100 : 1—2; 96 : 1; 95 : 2.

"Nåd vare med eder och frid ifrån den som är och som var och som kommer, och från de sju andar, som äro inför hans tron, och från Jesus Kristus, det trogna vittnet, den förstfödde bland de döda och fursten öfver konungarne på jorden! Honom, som älskar oss och har löst oss från våra synder med sitt blod och har gjort oss till ett konungadöme, till prester åt Gud och sin Fader, honom vare ära och magt i evigheters evighet! Amen." Uppb. 1 : 4—6.

"Och de sjöngo en ny sång, sägande: Du är värdig att taga boken och bryta hennes insegel, ty du har blifvit slagtad och har köpt (oss) åt Gud med ditt blod ut ur alla stammar och tungomål och folk och folkslag och gjort dem åt vår Gud till ett konungadöme och till prester, och de skola regera på jorden." Uppb. 5 : 9-10.

Med det vissa hoppet att dessa sånger skola tjena till uppmuntran för Guds barn på vandringen "upp till Zions berg", varda de härmed i Jesu namn utgifna. Det är ett urval ifrån den stora allmänningen af "gamla sånger", dels ifrån Sverige, dels öfversättningar af engelska sånger, samt några verkligt "nya sånger", dels i öfversättning, dels "af sitt eget hjertas goda fatabur" af flere lofsjungande Jesu vänner samt några nya sånger af undertecknad. Någon liten omarbetning af vissa sånger har äfven gjorts, der bibelstridiga uttryck funnits.

Minneapolis, Minn., i Augusti, 1892.

AUG. DAVIS.

COPYRIGHT 1892, BY AUG. DAVIS.
COPYRIGHT 1894, BY AUG. DAVIS.

1. Gud min tröst.

1. Trösta min själ uppå Herren,
Glöm ej att han har dig kär.
Om än han synes dig fjerran,
Vet dock att han är dig när.
Fast du här nere får vara
En främling och en gäst,
Gud dock med dig skall förfara
Som du betarfvar det bäst.

2. Under de vexlande tider,
Prisa den vishet som styr,
Fast du, o menniska, lider,
Vet dock att morgonen gryr.
Den som är älskad af Herren,
Får under nåden stå;
Vare det då från dig fjerran,
Att längre sörjande gå.

3. Snart skall min Jesus hemföra
Sin dyrt förvärfvade Brud,
Evigt lycksalig mig göra,
Klädd i ovanskelig skrud.
Ja, Herrens löften är' sanna,
När jag dem tröstar på,
Sjunger jag gladt: Hosianna!
Amen. Ja, ske mig alltså.

2. Hemlängtan.

(Af A. Davis.)

1. Jag längtar hem till fridens land,
Mitt sälla hem på himlens strand!
Der skall jag få hos Jesus bo,
I evig ostörd ro.

Kör: Jag längtar hem, jag längtar hem!
Ack, om jag redan vore der!
Jag längtar hem, jag längtar hem!
Att se dig som du är.

2. O sälla land, o ljufva tröst,
Snart på din strand, jag står förlöst,
Från allt som hindra vill min färd,
I denna mörka verld! Kör:

3. I denna verld vi hafva tvång,
Dock på vår färd en jubelsång
Vi stämma upp, ty Gud så vill:
Vi höra honom till! Kör:

4. Gå hur som helst, min sak är god;
Min själ är frälst i Jesu blod.
Nu är jag på min resa hem
Till Guds Jerusalem! Kör:

5. Min själ, var glad, ty du har fått
Uti Guds stad din arfvelott.
Som barn, jag ärfva skall min Gud,
Och vara Jesu brud! Kör:

6. Snart skall jag, i min Faders hus,
För evigt fri, stå klädd i ljus!
Och sjunga Lammets nya sång,
Till himla-harpors klang! Kör:

3. Det saliga hoppet.

Sjunges som N:o 2. [Af Aug. Davis.]

1. O, sälla dag, då jag får bud
Att flytta hem och bo hos Gud
I himlens sälla Fadershus,
I härlighet och ljus!

Kör: Höj jubelsång, höj jubelsång!
Snart hörs basunens jubelklang!
Halleluja! Halleluja!
Se, Jesus kommer snart!

2. Snart hörs basunens klara ljud
Och öfver-ängelns röst från Gud:
"Se, Jesus kommer nu med skyn!"
O, hvilken härlig syn. Kör:

3. "Hans döde skola först uppstå,"
"Qvar-lefvande förvandlas då,"
Och alla, jublande, mot höjd
Sig svinga upp med fröjd! Kör:

4. Se'n skall en härlig morgon gry,
Ty hela skapelsen blir ny,
Befriad från förgänglighet
Till Guds barns härlighet! Kör:

5. Med Jesus jag regera får
I "riket" först, "de tusen år,"
Till sist, på "nya jorden," bo
Hos Gud i ostörd ro! Kör:

Copyrighted 1892, by Aug Davis.

4. Hemåt.

1. Hemåt jag riktar min håg!
Här jag ej trifves, hemåt jag drifves.
Det är redan saligt tänka deruppå! :,:

2. Broder och syster, följ med!
Se ej tillbaka, verlden försaka,
Se nu blott på Jesus! hemmet snart vi nå. :,:

3. Hemma der fins ingen nöd.
O jag vill ila, törs här ej hvila
Förr än jag har hunnit hemmet uti höjd. :,:

4. Se'n är det slut uppå allt,
Som här mig ängslat, plågat och fängslat,
Evigt är det borta, lofvad vare Gud! :,:

5. Tyckes det dröja så vet,
Snart skall han komma, hemta de fromma,
Hem till Fadershuset, hemma hos vår Gud! :,:

5. Ack, jag längtar hem.

1. Ack, jag längtar hem
Till min trogne vän,
Till min Jesus i himmelens höjd.
Här är möda och strid,
Men deruppe är frid.
Ack, jag längtar till himmelens fröjd.

2. Till min faders hus
Ifrån jordens grus
Vill jag flytta, om Jesus så vill.

Kom, o Jesus, till mig,
Tag mig snart upp till dig!
Jag för evigt vill höra dig till.

3. Ske som Herren vill,
Honom hör jag till,
Herre Jesus, behåll blott min själ!
Skall jag längre här bo,
Gud, föröka min trō,
Gif din Ande, som leder mig väl!

4. Ack, hur' nöjd och glad
Skall hos Gud en dag
Jag få skåda hvad gerna jag trott,
Evigt glad, evigt nöjd!
Tänk, mitt hjerta, hvad fröjd
Det skall blifva hos Jesus,hur godt!

5. Der skall synd ej mer
Trycka sinnet ner,
Ingen djefvul mer frestar då mig,
Skild från sorg och besvär,
Ser jag Frälsaren kär,
Detta Lammet, som offrade sig.

6. Blomman vissnar här,
Hösten henne tär,
Hon är lutad mot aftonen ner.
Skördetiden är när,
Och från ödemark här
Vännen Jesus min hemfärd beskär.

6. Sjung af fröjd, du Kristi brud!

1. Sjung af fröjd, du Kristi brud,
Jubla högt du frälsta här.
Fri och frälsad af din Gud,
Snart du evigt lycklig är.

Kör: Sjung hans lof i lust och nöd,
Sjung hans lof i lif och död.
Sjung af fröjd, du Kristi brud,
Jubla högt, du frälsta här.

2. Prisa högt hans helga namn,
Hallelujah till vår Gud,
Sjung hans lof i alla land,
Amen, amen, pris ske Gud!

Kör:

3. Prisa högt hans stora nåd
Som han åt oss beskär,
Med sitt allmakts visa råd,
Som han med kärlek lär.

Kör:

4. Prisa högt hans helga namn,
Må det nå till himlens höjd,
Snart vi nä den sälla hamn
Och der blir evig fröjd.

Kör:

* * *

7. "Salige ären I."

1. Må verlden beljuga, fördöma och klandra
En doftande lilja i törnenas famn.
Gud frälsar oss härligt. Till Sion vi vandra.
Må verlden som orent förkasta vårt namn.
KÖR: Vi njuta en fröjd utan like,
I Mästarens fotspår vi gå;
:,: Snart bo vi i himlarnes rike,
Dit aldrig en ovän skall nå. :,:

2. Jag gerna en dåre för verlden må vara;
För alltid jag helt ifrån verlden gått ut.
Jag segrande följer den blodtvagna skara,
Som himlen och jorden skall ärfva till slut.
KÖR:

3. När småsinta verlden sig nöjer med gruset,
Då tågar jag, segrande härar, med Er,
Som fröjdens i Herren och vandren i ljuset
Och tågen till ära vid segrens baner. KÖR:

4. Oss verlden är korsfäst—ack härliga höjder!—
Vår ära är spikad på korsträdets stam,
Vår synd har försvunnit — o, eviga fröjder!—
Att lefva för jorden, det vore ju skam. KÖR:

E. G-n.

8. Den ljufva tanken.

1. O, ljufliga tanke! Snart står jag der hemma,
Ty jordlifvets pröfning den är ej så lång,
Snart bojan är krossad och jag får instämma
I helgonens ljufva och härliga sång.
KÖR: Der stridernas hetta jag glömmer,
Ej stormarne mer nå mitt tjäll,
:,: Då ljuft jag i evighet gömmer
Hos Jesus min ande, så säll. :,:

2. Han alltid är med mig på brusande vatten,
Mot hemmet med glädje min kosa jag styr,

Snart efter den mörka och stormiga natten
Den lugna och fridfulla morgonen gryr.

KÖR: Då englar mig vänta på stranden,
De sluta mig gladt i sin famn,
Och, fri från de jordiska banden,
Jag svingar mig upp till Guds Lam.

3. Der möta mig friköpta systrar och bröder,
Som kommit från stridens och tårarnes land,
Der helsa mig helgon, från norr och till söder,
Och aldrig till afsked jag räcker min hand.

KÖR: Med tårade ögon ur striden
De kommit med tusende sår,
Men såren de läktes i tiden,
Nu lön af sin Konung de få.

4. Ack, saliga möte i sällhetens rike,
Der fader och moder omfamna de små!
O tänk, hvilken sång, hvilken fröjd utan like,
Då syskon och vänner kring tronen få stå!

KÖR: Der innerlig kärlek skall råda,
Den arme i konungslig skrud
Skall sitta på tronen och skåda
För evigt sin Herre och Gud.

5. Der fins ingen nöd, inga fuktade kinder
Ej sjukdom och död fins i sällhetens land
Der tjenar och lofvar jag Gud utan hinder,
Ty hyddan blef qvar på den stormiga strand.

KÖR: Ja, der, trötta barn, får du hvila
I palmernas skugga så nöjd!
Der ingen skall klaga och qvida,
Der strålar hvart öga af fröjd.

6. O verld, du i smutsen må trampa min ära,
Din domare blir jag, upphöjd af Guds hand.
O, skulle ej korset jag tåligt då bära!
Hvad gör det, om här jag får gråta ibland!

KÖR: O Gud, under färden mig skydda
Och lär mig upphöja ditt namn,
Tills fri från min jordiska hydda,
Jag kastar mig ljuft i din famn!

E. G-n.

9. Är du redo möta Jesus?

(Omarbetad af A. D.)

1. Kära själ du som tror på din Herre och Gud
Är du redo möta Jesus uti skyn?
Himmelriket är likt tio jungfrur som gått
För att möta Herren Jesus uti skyn.

KÖR: Är du redo möta Jesus uti skyn?
Är du redo möta Jesus uti skyn?
Han kommer snart den stora dag,
Då vi skola möta Jesus uti skyn.

2. Många äro väl de, som likt dem ha gått ut,
För att möta Herren Jesus uti skyn;
Men de lysa ej mer, deras olja är slut,
Och snart kommer Herren Jesus uti skyn!
KÖR:

3. Kära syster och bror, brinner lampan din klart?
Är du redo möta Jesus uti skyn?
Må vi ej med de fåvitska jungfrur gå bort
När vår brudgum Jesus kommer uti skyn!
KÖR:

4. Hör du bortlupna får, som nu irrande går!
Är du redo möta Jesus uti skyn?
Säg, hvad tänker du på, snart för domen du står
Ty snart kommer Herren Jesus uti skyn!
KÖR:

5. Men nu torde man här fråga så ungefär:
Hvem är redo möta Jesus uti skyn?
Den som tror Jesu ord och från synd tvagen är,
Den är redo möta Jesus uti skyn!
KÖR:

10. Det härliga landet.

1. Det fins ett land, der ostörd sällhet njutes;
Men bortom tidens gränser är det land.
Det fins ett land, der aldrig tår mer gjutes,
Ty sorgen kan ej nå dess sköna strand.

2. Det fins ett land, der ingen död skall vara
Och icke rop, ej heller någon värk.
Det fins ett land, der jag skall evigt vara
Qvitt synden och dess många följder — märk!

3. Det fins ett land, hvars stad är skön och här-
Ty han är bygd af guld och ädelsten. [lig,
Och denna stad behöfver icke solen,
Ty Herrens härlighet utgör dess sken.

4. Det fins ett land, som intet orent känner
Och ingen styggelse, ej heller lögn.
Det fins ett land, der endast Jesu vänner
Ha tillflykt, frid och fröjd och evigt lugn.

5. Hvar fins det land,som har en sådan skönhet?
Hvem är den vän, som mig kan föra dit?
Jo, landet fins deruppe hos min Fader,
Och Jesus är den vän, som för mig dit.

* * *

11. Snart hemma hos Herren.

1. Snart hemma hos Herren
Vi hafva vår boning till sist,
Der skola vi alla
Befrias från sorger och brist.
Der skola vi vandra,
På gator af guld under palmernas sus.
Instämma i sången
Som liknar ett dånande brus.

2. Snart hemma hos Herren
Jag aldrig skall fälla en tår.
Han torkar dem alla,
Han läker hvart svidande sår.
Och der skall jag sjunga
Om aldrig jag här kunnat höja en sång
Till klingande harpor
Den sången skall ljuda en gång.

3. Snart hemma hos Herren,
Jag evigt hos honom får bo.
I verklighet bytes —
Så härligt min vacklande tro.
Jag skådar då Jesus,
Och ser ju hans anlet så strålande klart
O, Herre, mig hemta —
Till hemmet i himmelen snart!

12. Ett härligt land.

1. Det härliga land i tron jag ser,
Ett land der sorg ej finnes mer;
De saligas hem, ett land af ro,
Der alla Guds barn få evigt bo.

KÖR: Vill du gå? vill du gå?
Gå till det härliga land med mig.
Vill du gå? vill du gå?
Gå till det härliga fridens land.

2. Det härliga land, den ljusa rymd,
Förmörkas ej af minsta synd;
Guds härlighets sken, Guds egen Son,
Har drifvit allt mörker derifrån. KÖR:

3. Mig tyckes jag ser den staden huld,
Dess glans är lik en sjö af guld;
Den lågar i ljus lik solen sjelf,
Och speglar sin bild i lifvets elf. KÖR:

4. Mig tyckes jag ser de frälsta der,
Af alla folk en väldig här;
För tronen de stå i snöhvit skrud,
Och kasta sin' kronor ned för Gud. KÖR:

5. Det härliga land af idel ljus,
Der är mitt hem, min Faders hus!
O, vore jag fri från dödens kropp,
Jag flöge med glädje strax ditt opp! KÖR:

13. Jesu Kristi dag.

(Af A. L. S. med tillåtelse.)

1. Snart randas en dag så härlig och stor,
För alla som älska Gud.
Dess sol aldrig skyms af skuggornas flor,
Och aldrig hörs klagans ljud.

KÖR: O, härliga dag som randas för mig!
O, härliga mål på pilgrimens stig!
Min längtan och blick allt mer till dig drag,
Du, härliga Jesu Kristi dag!

2. I ära och makt vår Konung sig ter
Och kallar de sina hem.
Ej afstånd, ej död då skilja dem mer
Ej synden mer plågar dem. KÖR:

3. För korset vi få en krona till lön,
För ringhet konungslig glans.
För törnbeströdd stig en boning så skön,
För svärdet en segerkrans. KÖR:

4. Vi veta ej tid, vi veta ej stund,
Då gryningen inne är;
Vi veta likväl på sanningens grund,
Att frälsningens dag är när. KÖR:

14. O, tänk hvilken sällhet!

O. Running. Med tillåtelse.)

1. O, tänk hvilken sällhet det blifver
Att vara hos Frälsaren kär!
Jag längtar och trängtar från jorden
Att få skåda min Vän som han är.

2. Här nere jag vandrar bland gruset,
Omgifven af många besvär.
Jag längtar upp till Fadershuset,
Ty mitt hjerta, min skatt, har jag der.

3. Men här uti hoppet jag bidar
Och vet att den dagen är när,
Då jag har utkämpat de strider,
Som mig möta på vandringen här.

4. Se'n skall jag i härlighet skina
Som stjernor i evighet der,
När Jesus hemtagit de sina.
Ack, jag längtar! O, vore jag der!

5. O broder och syster i Herran,
Håll ut! Snart den dagen är här —
Se, morgonen synes i fjerran —
Och då möta vi Frälsaren kär.

* * *

15. Blicka upp.

(Något ändrad af A. D.)

1 Blicka upp, blicka upp, till din Frälsare kär,
Endast han hjelpa kan, som är alltid dig när.
Alla dagar han sagt, att han när dig skall bli,
Blicka upp, blicka upp, och i Sonen var fri!

2 Blicka upp,blicka upp,det ger glädje och mod!
Prisa Jesus, som köpt dig åt Gud med sitt blod!
Läkedom till din själ utaf Jesus du får,
Blicka upp, blicka upp, medan hemåt du går!

3 Blicka upp, blicka upp, till den himmelska strand,
Icke längre vi dröja i främmande land!
Snart så är du för evigt förlossad och fri,
Blicka upp,blicka upp,ack,du lycklig skall bli!

4 Blicka upp, blicka upp! Snart Jerusalems port
Skall för dig låtas upp,Jesu brud,tänk så stort!
Du får bo i den stad, som har gator af guld,
Blicka upp, blicka upp, till din Frälsare huld!

5 Blicka upp,blicka upp,till din Konung och Gud!
I hans himmel der klinga ljuft tonernas ljud!
Redan här få vi sjunga de saligas sång,
Blicka upp, blicka upp, så blir tiden ej lång.

J. F. S–M.

16. Då, ja, då!

(Okänd författare.)

1. O fält så grönt, o strand så skön!
"Guds Lam, låt dörren upp," min bön,
Att ej blott se, men äfven nå
Den gyllne staden då, ja, då!"

Då, ja, då, o, då, ja, då!
Då, ja, då, o, då, ja då!
O, då, ja, då!
Att ej blott se, men äfven nå
Den gyllne staden, då, ja då!

2. Det må bli fjerran eller när,
Det är det hopp jag hafver här,
Att i en framtid hoppas jag
Få Jesus se en bättre dag. Kör:

3. I kärlek, tro, i bön och hopp
Jag vandra vill till himlen opp,
Att der få se och äfven nå
Den gyllne staden då, ja, då! Kör:

4. Från smälek all jag slipper då,
Ty fiender dit aldrig nå.
Den gyllne kronan får jag der
Då jag för evigt hemma är. Kör:

5. Der får jag se den slägt hos Gud,
Som vandrat efter Herrens bud,
Samt låtit Jesus frälsa sig
Från evig död till evigt lif. Kör:

17. Vallfärd-Sång.

Ord och melodi af O. Running.

(Lifligt.) Med tillåtelse.

1. Syskon, vi äro här i "främmande land" —
Blicken den ha' vi dock mot himmelens strand—
:,: O, hvilken sällhet det skall blifva en gång,
Änglar oss möta der med harpor och sång.:,:

2. Här uti striden få vi bida och tro;
Snart stundar hvilan för oss: ljufliga ro!
:,: Här har det ofta varit möda och strid,
Hemma hos Jesus blir det hvila och frid!:,:

3. Pilgrim, håll ut! fast hafvets bölja är vred,
Hon kan dig icke med sitt hot sänka ned!
:,:"O, jag ser landet redan nu mot mig ler!"
Ankaret kastas snart och seglen ta's ner.:,:

4. Sedan vi tåga upp på "himmelens strand" —
Resan är slutad och vi äro på land —
:,: Ser du hur "lifvets träd"der blomstrande står?
"Träd som bär skördar tolf hvartendaste år!":,:

5. Der få vi möta många sälla Guds barn,
Som blifvit frälsta utur fiendens garn;
:,:De skola sjunga der med fröjdefullt ljud:
"Ära till Lammet, som har köpt oss åt Gud!":,:

6. Tänk när vi skåda Jesus, Frälsaren kär —
Se, "vi få blifva honom lik', som han är!"
:,: O, blotta tanken derpå hjertat vill ta'!
Derför vi sjunga: "Ära! Halleluja!":,:

7. Hör du, min vän, som ännu främmande går,
Och all Guds nåd och kärlek helt från dig slår,
:,: Kom nu till Jesus! så skall allt gå dig väl;
Han vill nu hjelpa dig och frälsa din själ!:,:

Copyrighted 1892, by Aug. Davis.

18. O, hvad sällhet!

1. O, hvad sällhet det skall blifva,
När Guds barn få flytta hem!
Ingen kan den fröjd beskrifva
Att få bo i himmelen,
:,: Skåda Jesus, skåda Jesus,
Som har burit sina hem. :,:

2. O, hvad sällhet, o, hvad sällhet,
Att få tro på Jesus här!
Men en ännu större sällhet,
Att få skåda Jesus der,
:,: Vara hemma, vara hemma,
Fri från synder och besvär. :,:

3. Gud ske lof, att snart så tager
Denna tidens vandring slut;
Barnen komma till sin Fader
Och der få de hvila ut
:,: I en evig, i en evig
Sällhet, som ej mer tar slut. :,:

4. Der vi slippa skiljas mera;
Ingen tår skall fällas der.
Sorgens ämnen borta äro,
Härligheten kommen är;
:,: Ack den dagen, ack den dagen,
Gifve Gud den vore här! :,:

5. Var vid tröst och vid godt sinne;
Tröttna ej på vägen hem!
Jesus haf i ständigt minne,
Höj din blick mot himmelen!
:,: Jesus hommer, Jesus kommer
Snart att hemta sina hem! :,:

19. Fikonträdet knoppas.

(AF AUG. DAVIS.)

1. "Se på fikonträdet," hur det står i knopp!
Se på tidens tecken, lyft ditt hufvud opp!
Kort är väntanstiden, Herrens dag är när.
Tröttna ej i striden, snart är Jesus här!

KÖR:

Se upp, se upp! Snart kommer brudgummen,
Att uppå skyar föra sin brud till himmelen.

2. "Se på fikonträdet," sommaren är när;
"Krig och örlig höres," såsom Herren lär.
Snart skall "friden tagas ifrån jorden bort;"
Herrens domar drabba folken inom kort.

KÖR:

3. "Se på fikonträdet," löfven spricka ut,
"Folk mot folk sig reser"–"när är alltings slut."
"Hungersnöd och farsot,storm på haf och land."
"Sjelfva jorden raglar, som en drucken man."

KÖR:

4. "Se på fikonträdet!" Låt ej kärleken
Kallna i ditt hjerta. "Lär af liknelsen."
Vänta ifrån himlen—"den som komma skall."
"Jesus som oss frälsar ifrån vreden all!"

KÖR:

20. Jesus kommer snart.

(Af Aug. Davis.)

1. Snart skall Jesus komma! Är du redo då,
Att med alla fromma, inför honom stå?
Saligt skall det blifva då basunens ljud
Kallar oss från jorden, hem att bo hos Gud!

Kör: Hemåt, hemåt på lifvets väg vi gå;
Snart vi Guds Lam på Zion med glädje skåda få!

2. Snart skall Jesus komma! O, hvad härlig syn!
Då skall bruden möta honom uti skyn;
Se'n få alla trogna följa Jesus hem,
Upp till Fadershuset uti himmelen! Kör:

3. Snart skall Jesus komma, och har lönen med.
Gör dig redo, broder, syster, vaka, bed!
Må du aktas värdig, att få del och lott,
Med den sälla skaran, som från död uppstått!
Kör:

4. Käns det svårt på färden, synes dig tiden lång;
Blicka upp till Jesus, höj en jubelsång!
Drick ur lifvets källa, klar hon flödar än,
Det ger kraft och styrka; fatta mod, min vän!
Kör:

5. Snart den gyllne stadens portar öppna stå,
Då få de blodtvagne in i staden gå;
Se'n skall Lammets bröllop firas hos vår Gud!
Då står bruden iklädd snöhvit bröllopsskrud!
Kör:

21. Kom, du Morgonstjerna klara.

1. Kom, du Morgonstjerna klara
Kom och upplysa tidens natt!
Lys för dem som vilse fara!
Dertill varder du ju satt.
Snart vi skola stjernan skåda,
Då basunen ljuder klart.
Redan morgonstrimmor båda:
"Herren Jesus kommer snart."

2. Vi, som ej tillhöra natten,
Vandra, ledda af Guds hand,
Genom öknar, genom vatten,
Hemåt till vår Faders land.
Och mot östern gladt vi skåda,
Der skall Stjernan stråla klart.
Alla tecken nu bebåda,
Att vår Jesus kommer snart.

3 Syskon, utgån helt från verlden,
Hafven ej med mörkret del!
Lätt vi smittas utaf flärden,
Och då står ju allt på spel,
Låt' oss utom lägret bära
Jesu smälek uppenbart.
Korset är de kristnas ära.
Herren Jesus kommer snart.

4. Intet tage oss till fånga,
Icke synd, ej menskobud!
O, må Jesus finna många
Färdiga att möta Gud!
Må ej hemligt agg vi hysa —
Dagen allt skall göra klart.
Må som verldens ljus vi lysa!
Herren Jesus kommer snart.

5. Låt oss ropa till hvarandra:
"Syskon, varen redo nu!
Må i kärlek hem vi vandra,
Hålla ut i tron ännu!"
Må vår Gud få många frälsa —
Ack, än mången ofrälst är! —
Vi med detta budskap helsa:
"Herren Jesus snart är här."

22. En kristens hem.

(293 i Fridsbasunen.)

1. Hvar är en kristens fosterbygd?
Månn' under Zions palmers skygd?
Kanske vid Jordans dunkla våg,
Der döparen först Kristus såg?
Nej, icke der,
En kristens rätta hemland är.

2. Högt ofvan skyn, der är vårt land,
Der skymtar fram en fridsäll strand,
Der bo ej synd och nöd och brist,
Der väntar oss vår Herre Krist,
Och der, der, der
Vårt arf, vårt rätta hemland är.

3. Der uppe hafva vi vårt hem,
Vår hufvudstad, Jerusalem,
Uppfyld af glans och harpoljud,
Så praktfull som en smyckad brud.
Der få vi se
Vår Fader och vår Frälsare.

23. Guds änglars hela här.

(Mel.: 181 Truves sånger.)

1. När vårt verk har tagit slut,
När vår strid vi kämpat ut
Och vi stå i dödens skuggas dal,
Då skall Herrens ljus omge
Oss, när änglarne vi se
Stilla föra oss till himlens sal.

Kör: Vi snart få mötas der,
Ja, vi snart få mötas der,
Med Guds änglars hela här,
Ja, vi snart få mötas der!
Vi snart få mötas der,
Ja, vi snart få mötas der
Med Guds änglar,
Med Guds änglars hela här!

2. Mörk är dalens skugga visst,
Fastän döden udden mist,
Men Guds änglar lysa upp vår stig,
Klädda såsom de vi gå
Till dess himlens strand vi nå,
Der blir fröjd och ro evinnerlig. Kör:

3. Här är möda och besvär,
Här man skiljs från vännen kär.
Sorgen gräfver här så mången graf.
Der dock finnes ingen död,
Ingen klagan, ingen nöd,
Ty vår Jesus tåren torkat af. Kör:

24. Fröjd under vandringen.

1. Fröjdefullt, fröjdefullt hemåt vi dra,
Änglarnes land är det mål som vi ha.
Jesus, vår höfding, han förer oss an,
Fröjdefullt, fröjdefullt tåga vi fram.

2. Fröjdefullt, fröjdefullt hemåt vi gå,
Snart bland de saligas skaror vi stå,
Nu när vår Jesus vårt hjerta har fått
Fröjdefull, fröjdefull blifver vår lott.

3. Örat skall tjusas af änglarnes sång,
Höra de saligas harpor i gång
Fyllande himlen med härliga ljud,
Fröjdefullt, fröjdefullt gå vi till Gud.

4. Kommer än döden väl grymt oss emot
Frälsta af Jesus vi trotsa hans hot.
Väldet är brutet af Guds dyra Lam.
Fröjdefullt, fröjdefullt tåga vi fram.

5. Snart går den eviga morgonen opp,
Klart skådar ögat vårt saliga hopp.
Hemlandets blomsterfält jublande stå;
Fröjdefullt, fröjdefullt hemåt vi gå.

25. Striden på Harmageddon.

"Och de församlade dem till den plats, som på ebreiska heter Harmageddon." (Upb. 16: 16.)

"Och jag såg himmelen öppen, och se, en hvit häst, och den som satt på honom heter "Trofast och Sannfärdig; och han dömer och strider med rättfärdighet." (Upb. 19: 11.)

"Och de härskaror, som äro i himmelen, följde honom på hvita hästar!" (v. 14.)

Af F. O. Olson och Aug. Davis.

1. När uppå hvita hästar härskarorna tåga,
Med Jesus i spetsen, mot Antikristerna;
På Harmageddons högslätt, i stormkrigets låga
Han nedlägger Satan och riket intar.
Då ska' vi sjunga, båd' gamla och unga,
När vi gå in genom portarne der;
Uti den heliga staden, Guds Salem,
Der vår Guds väldiga tronssäte är.

2. I Fadershusets kamrar, ja, der få vi hvila,
Men blott till dess vreden från Gud har gått [förbi:
Och sedan ned till jorden som örnar vi ila,
Så helt från all död och förgängelse fri:
Till att hugsvala och hjelpa de svaga,
Som ännu kämpa med plågor och nöd;
Till dess en stor och oräknelig skara,
Lossas ur verldsnödens renande glöd.

3. Ty såsom Herren Jesus,då han var uppstånden,
Med friden han helsar sin sorgsna brödrahop;
Ja, så skall äfven bruden, när hon blir full-
[kommen,
Se till de små barnen som uppgifva rop.
Jesus skall föra dem in uti staden
Och fram till tronen, der Fadren sjelf är.
Då skall han säga: "Se, här jag och barnen,
Som du har gifvit mig, Jehova kär!"

4. Af alla dem du gaf,blef blott Judas borttappad,
För "trettio siklar,"† förrådde han Guds Son;
På grund deraf att skriften var sjelf så be-
[skaffad,
Han bort måste gå till sitt rum långt ifrån.
Ty du, min Fader, så sjelf lade planen,
Plan till din byggnad, och grund långt förut.
Fader, du känner förut alla barnen,
Från sjelfva början och allt intill slut.

5. Och såsom du har sagt, så det går och för-
[blifver,
Med vår lefnads vandring här uppå denna jord.
Till sångens glada tontakt din Ande du gifver,
Att kraften må blifva förnimbar och spord.
Derför, Jehova, dig tillhör all ära,
Här uti tiden och all evighet.
Folken de skola dig offer frambära,
Uti stor frid och i rättfärdighet.

(† 30 siklar silfver=$21.50=80 kr.)

26. Segerlönen.

(Af Aug. Davis.)

1. "Hjelten har segrat," gläds du saliga här!
"Lyft högt baneret," såsom Herren dig lär!
:,: Håll ut i striden! Segerlön skall du få
Och med "de krönte inför Konungen stå." :,:

2. Framåt vi tåga till vårt himmelska land;
Herren sjelf för oss med sin mäktiga hand.
:,:Resan går härligt, ty "vår höfding" är med;
"Hjelten går för oss" och slår fienden ned:,:

3. Striden är ofta både bister och svår,
Hoppet dock strålar klart, ty "segern är vår!"
:,:Snart är den sista kampen utkämpad här,
"Kämpen skall krönas" då af Frälsaren kär. :,:

4. Härligt skall bruden, uti strålande skrud,
Få med stor glans och prakt stå krönt inför Gud!
:,:Tänk hvilken ära, o hvad sällhet, att få
Renad i Lammets blod för Konungen stå!:,:

5. "Riket" skall Fadren gifva sin lilla hjord,
Såsom han lofvat i sitt heliga ord!
:,:"Den som nu segrar och i tron håller ut,"
Han skall med Jesus få regera till slut!:,:

Copyright 1892 by Aug. Davis.

27. Strid för sanningen.

1. Strid för sanningen!
Strid mot fienden!
Tätt kring Frälsaren, slutna led!
Vapnen färdiga!
Alla eniga!
Fullt frimodiga, ty Gud är med.

Kör: Upp då bröder, samloms kring vår fana!
Här är lösen, gifven den hvarann:
Framåt! Uppåt! Klinge Hosianna!
Kristus, hjelten, förer sjelf oss an.

2. Modigt gå vi fram,
Komma ej på skam,
Ty vår Herres namn seger ger:
Han oss sjelf står bi,
Han skall ärad bli.
Derför höja vi vårt blodsbaner.
Kör:

3. Gud allsvåldige,
Hör vårt ropande,
Hjelp oss kämpande, seger gif,
Efter striderna,
Sist i himlarna,
Skänk oss kronorna och evigt lif.
Kör.

28. Strid och seger.

1. Kring fanan nu samlas båd' stora och små,
Basunen oss kallar till striden att gå,
Och blifver än kampen besvärlig och lång,
Vi gå i Guds rustning emot den med sång.

KÖR: Modiga vi gå med rustningen på,
Kronan oss väntar om fasta vi stå;
Är Gud på vår sida, vi allting förmå,
Och vänta en lysande seger att få.

2. Om fienden närmar sig aldrig så vred,
Och hotar att störta oss alldeles ned,
Vi höja vår fana än högre då opp
Och möta hans anfall med glädjefullt hopp.

3. Med Jesus, den hjelten från Golgata berg,
Vi höja vår fana i rosenröd färg,
Frimodigt vi draga mot fienden fram
Och seger vi vinna i Frälsarens namn.

4. Så länge vi lefva, vi strida här må,
Af Jesus, vår höfding, vi hjelp skola få,
Med ordet och Anden han skicklig gör oss,
Att dagligen segra och icke förgås.

5. I kamp under pröfningar många vi må
Med Jesus mot alla slags fiender gå,
Men när vi i striden ha fast hållit ut,
Hos Gud han oss kröner till kungar till slut.

29. Stridsman är jag.

No. 101 i "Stridssånger" (textboken.)

1. Stridsman är jag; ära väntar
Mig i hemmet ofvan der,
Kom och hör, jag vill förtälja,
Huru dyrbar Jesus är.

Kör: Jesus älskar mig, mig arme,
Älskar mig med kärlek stor,
Också jag nu älskar honom,
Som så trofast hos mig bor.

2. Vill du veta hvad förmått mig
Uti striden taga del?
Herren Jesus' ömma kärlek
Intog så min hela själ.

Kör:

3. Då jag först den strid begynte,
Sade man: "Han tröttna skall."
Dock de alla sig bedragit,
Gud för mig är glädjen all.

Kör:

4. Jag ett under är för mången -
Gud allena har det gjort.
Här jag reser "Ebeneser,"
Prisar för det undret stort.

Kör:

30. Jag är en stridsman.

1. Jag är stridsman som för krig,
För min Gud som älskar mig.
Han uti mitt hjerta bor.
Gifver frid åt den som tror.

Kör: Vill för Kristus blott du stå?
Ja, för Kristus vill jag stå.
Vill för Kristus blott du stå?
Ja, för honom vill jag stå.
Om vi hålla fast intill lifvets slut,
Inför Lammets tron snart vi stå.

2. Trots en verlds begabberi,
Jag kan stå så glad och fri.
Och till verlden budskap ge
Jesus älskar syndare.
Kör:

3. Om än Satan anfall gör,
Jag ej fruktar nu derför.
Ty på klippan står jag fast.
Fienden den flyr med hast.
Kör:

4. Om än tiden blifver svår,
Om till blodig död jag går,
Sjunger jag min konungs pris
Tills jag står i Paradis.
Kör:

31. Uti stormen vi stå.

1. Nu äro vi på resa hem,
Trots hur det stormar här,
Vi gå till Guds Jerusalem;
Vårt rätta hem är der.

Kör: :,: Uti storm vi stå!
Snart vi sälla hamnen nå. :,:

2. Der hemma, i vår Faders hus,
Få vi för evigt bo.
Der höres icke stormens brus
Och ingen stör vår ro. Kör:

3. Snart få vi på vår harpa slå
Uti Guds paradis,
Och på de gyllne gator gå,
Och sjunga Jesu pris. Kör:

4. Vi ha ett arf i himlens sal
Hos Gud vår Fader kär,
Som ej förstörs af rost och mal,
Samt obesmittadt är. Kör:

5. Tänk när vi lifvets krona få
Uti det goda land
Och jublande för tronen stå
Med segerpalm i hand! Kör:

6. Så går det hem i Jesu namn,
Och efter resans slut
Få vi, i Fridens sälla hamn,
För evigt hvila ut. Kör:

32. Hvem vill gå?

1. Hören på! Hvem vill gå
Ut på fältet att så
Lifvets säd, som ger hundradefaldt?
Hvem vill skynda åstad
Uti ärendet glad,
Såsom Jesus i nåd har befalt?
Broder, du som är ung,
Ut bland folket och sjung,
Locka alla att hylla din Kung!
Hören på! hvem vill gå
Ut på fältet att så
Lifvets säd, som ger hundradefaldt?

2. Hvem vill skynda sig nu?
Herren frågar oss ju:
"Hvem vill gå med mitt ord till mitt folk?"
Svara, broder, i dag:
"Här är jag, här är jag!
Låt mig blifva, o Herre, din tolk!"
Tag trumpeten i hand
Och blås hjertan i brand,
Så att elden går öfver vårt land!
Hvem vill skynda o. s. v.

3. Blif en Herrens rekryt,
Genom hinder dig bryt
Och framträd som en man utan skryt!

Ack, se långt bort ifrån
Verldens smicker och hån,
Haf din blick endast fäst på Guds Son!
Fatta mod, fatta mod,
Någon jordmån är god
Och ger frukt, blott du har tålamod.
Blif en Herrens rekryt o. s. v.

4. Broder, låt oss nu gå
Ut att åkren beså,
Låt oss skynda allt hvad vi förmå!
Ty ovännen visst ej
Sig försummar, o nej,
Just i dag är det tid till att så.
Derför skynda dig, bror,
Innan ogräset gror;
Du är kraftig i mån som du tror!
Broder, låt oss nu gå o. s. v.

33. Evangelii fiskaresång.

1. Jag vill ut, jag vill ut, innan dagen är slut
Skall jag vara på fiske igen,
Skulle jag sitta här, då så mången begär
Att få höra om syndares vän?
Nej, o nej, jag vill då ut med bröderna gå,
Menskofiskare äro ju få.

Kör: Jag vill ut, jag vill ut
Innan månadens slut
Skall jag vara på fiske igen.

2. Allt är redo förut, noten kastar jag ut
Arbetstiden kan snart vara slut,
Hör då hvar en som kan,må vi nu som en man
Kraftigt verka allt hvad vi förmå;
Nu är morgonens stund, fisk i djup och på
Skynda ut, skynda ut på det blå. [grund,
Kör: Allt är redo etc.

3. Stilla är det ju än uti hafsviken, men
Snart kan stormen utbryta igen;
Derför skynda dig du! Hvem är flitigast nu,
Lönen kommer af arbetet ju.
Fatta tag med din hand och drag noten i land
Full af fiskar på frälsningens strand.
Kör: Stilla är det etc.

4. Ljuf i sanning den lott dessa fiskare fått,
Som ro ut Evangelii not.
Den i tron härdar ut, får, när dagen är slut,
Lönen stor hos vår Gud ta' emot.
Derför skynda: ro på, sätt ut noten också,
Snart till hvila du kallas att gå!
Kör: Ljuf i sanning etc.

5. Blifver dagen dig lång, sjung din fiskaresång,
Och drag noten med kraft, än en gång.
O, hur ljufligt att se, att ett notdrag kan ge
Fiskar ett hundra femtiotre!
Såväl gammal som ung, bed, arbeta och sjung,
Samt förhärliga Herren vår Kung!
Kör: Blifver dagen dig lång etc.

34. Hör Fadrens röst i dag!

161 Lammets Lof.

1. Hör Fadrens röst i dag, du vilsna lam;
Farväl af synden tag, till Gud gå fram!

2. Hör Jesu röst i dag, han klappar ju
På hjertat täta slag: låt upp just nu!

3. Hör Jesu röst i dag, fly för ditt lif,
Till nåd han har behag; dig honom gif!

4. Hör Andens röst i dag! Drif den ej bort!
Än Herren har fördrag: din tid är kort!

5. Hör Herrens röst och kom, dig har han kär,
Kom utan "men och om," kom som du är!

35. Tidens tecken.

1. Himlen mulnar mörka skyar draga
Fram på fästet nyss så ljust och klart,
Allt på jorden tyckes sucka, klaga:
Säkert stundar något underbart.
Krig och örlig hörs på jorden rasa,
Rike emot rike rustadt står,
Hungersnöden sprider död och fasa,
Pesten följer ock dess hemska spår.

2. Hvadan denna oro uppå jorden,
Denna kamp och strid så underbar?
Månne de ej gälla nu de orden,
Herren Jesus en gång talat har.

Få vi icke vänta, tro och hoppas,
Att han kommer snart, vår brudgum kär.
"Se vi ej att fikonträdet knoppas,
Och att sommaren för handen är."

3. Jorden bäfvar, hela städer ramla,
Hafvets vågor bullra i sitt lopp.
Israel har börjat sig församla
Till sitt löftesland, sitt framtidshopp.
Skall det fåfängt vänta sin Messias,
Har han glömt sitt löfte till sitt folk?
Nej, det skall ännu en gång befrias
Ur sin träldom och bli fridens tolk.

4. Mängden nu liksom i Noe dagar
Lefver blott för verlden och dess fröjd
Äter, dricker, gör hvad den behagar,
Men är aldrig lycklig, aldrig nöjd.
Skall ock floden nu från jorden sopa
Alla, som förakta Herrens bud?
Må vi kärleksfullt till dessa ropa:
Sen på tidens tecken, flyn till Gud!

5. Må vi då af dessa tecken lära,
Vaka, bedja, icke glömma bort,
Att hans uppenbarelse är nära,
Lyftom blicken—nödens tid är kort,
Vår förlossning nalkas, pris ske Herran;
Jesus, vår förlossare, är när.
Snart han kommer — då från striden fjerran
Få vi evigt blifva der han är!

36. Herre! mitt hjerta längtar.

1. Herre! mitt hjerta Längtar i stillhet till dig.
:,: Lisa min smärta, Lifva och vederqvick mig! :,:

2. Salig i hoppet, Låt mig, o Jesu! blott ej
:,: Tröttna i loppet, Och bli tillbaka—ack nej!"

3. Håll mig vid handen, Gif mig allt stapplande till!
:,:Och gör blott anden,Villig att gå dit du vill:,:

4. Göm mig för flärden, Göm mig, ack, göm mig i dig!
:,: Glädjen i verlden,Är ju ej glädje för mig! :,:

5. Herre bevara, Herre, välsigna mig Du!
:,: Lyse ditt klara, Vänliga anlet' mig nu! :,:

37. En gäst och främling.

1. Jag är en gäst och en främling på jorden,
Tågar till himlen, mitt eviga hem.
Om också resan besvärlig är vorden,
En gång jag lyckligt skall afsluta den,
Om jag likt Abraham pröfvad skall bli,
Om jag ock syn's duka under deri:

Kör: Jag vill hålla ut till vandringens slut.
Det är mitt fasta beslut.

2. Farorna äro så många i verlden,
Stormarna brusa mot bräckliga båt,
Dånet af böljorna höras på färden,
Ofta jag fruktar i stormen gå åt.
Men om det syns jag ej hemmet skall nå,
Utan förlorad bland bränningar gå:
Kör: Jag vill hålla ut, etc.

3. Ofta jag seglar i motvind och dimma,
Mörker och oro omtöckna min själ.
Smärta, bekymmer jag här får förnimma,
Ofta jag suckar: när skall det bli väl.
Men om det dröjer och tiden blir lång,
Jag vill uppstämma den trosfriska sång:
Kör: Jag vill hålla ut, etc.

4. Om jag likt Josef oskyldigt får lida,
Om jag likt David föraktad skall bli,
Om likt Hiskia jag klaga och qvida,
Om jag likt Daniel förmenad uti
Att ha gemenskap med Herren min Gud.
Då vill jag uppstämma lofsångens ljud:
Kör: Jag vill hålla ut, etc.

5. Broder och syster, som ofta får vara
Utsatt för faror, bekymmer och nöd,
Om ej utsigterna alltid är' klara,
Skulle det tryta det dagliga bröd,
Frukta ej ändå, se upp mot den höjd,
Jesus lofsjunga af hjertat förnöjd:
Kör: Jag vill hålla ut, etc.

6. Man skall ej alltid få erfara nöden,
En gång, ja, en gång, den evigt är slut.
Om icke förr, så när borta är döden
Skall du få säga: "jag har kämpat ut!"
Se'n kommer Jesus med helsningen sin:
"Kom du, mitt barn, kom i himmelen in!"
Kör: Jag vill hålla ut, etc.

38. Tiden försvinner.

1. Tiden försvinner så snabb som en dröm,
År efter år ila bort.
:,: Lifvet försvinner likt brusande ström;
Skyndsamt det hastar så fort. :,:

2. Dagar som gått komma aldrig igen,
Så lyder vexlingens bud;
:,: Dock blir ej glömdt hur' vi använda dem,
Nej det står tecknadt hos Gud. :,:

3. Födas och lefva och dö till ett slut,
Allt är blott möda och strid;
:,: Ack, huru snart släcks ej lifslampan ut!
Kort är vår vandring och tid. :,:

4. Barn ryckas bort från föräldrar och lek,
Ynglingen ligger der död;
:,: Jungfrun på båren hon hvilar så blek,
Nyss var hon blomstrande röd. :,:

5. Fader och moder de lemna de små
Gifvande jorden sin gärd.
:,: Dödsengeln kallar och vi måste gå
In i den eviga verld. :,:

6. Märk då, o menska, att tiden den flyr,
Lifvet så hastigt går om —
:,: Lär att begagna minuten så dyr,
Tänk på Guds rättvisa dom. :,:

7. Låt icke verlden bedåra din själ,
Nej, fly till Jesus i dag!
:,: Och då för evigt skall det gå dig väl
Ja, så är Fadrens behag. :,:

39. Ja, bäst är att sjungande gå.

1. O broder, syns vägen dig ödslig och lång,
Gå sjungande framåt ändå!
"Mins,djefvulen flyr för den trosfriska sång,
Men Jesus hör glad deruppå."

KÖR: :,: Ja, bäst är att sjungande gå. Halleluja :,:
Mitt mål är ju himlen, o, tänk huru stort,
Ja, bäst är att sjungande gå.

2. Och möter lik Simson dig lejon ibland,
Gå sjungande framåt ändå!
Ty vet att Guds trofasta, heliga hand,
Kan göra dig stark likaså. KÖR:

3. Och skulle din väg uti fängelse gå,
Gå sjungande framåt ändå!
Mins Paulus och Silas det fordom gick så,
De sjöngo en lofsång ändå. KÖR:

4. Och måste likt Israel fordom du gå,
Igenom en öken så svår,
Så mins att de heliga funnit det så,
Att bäst är man sjungande går. KÖR:

5. När Daniel fordom i kulan fick gå,
Jag tror, han gick sjungande då,
När hjertat är rent, och vårt samvet' också,
Ja, då kan man sjungande gå. KÖR:

6. När männen i ugnen, de tre, fingo gå,
De gingo nog sjungande då.
Den fjerde "lik Gudason," syns der också,
Och då kan man sjungande gå. KÖR:

7. Jag minnes nog pilgrim Stefanus också,
När han af dem stenad blef då,
"Han himlen såg öppen och Jesus der stå."
Ja, bäst är att sjungande gå. KÖR:

40. Den nya sången.

1. Jesus ditt namn vill jag prisa,
Du som har lossat min tunga,
:,: Ty blott om dig vill jag sjunga,
Lär mig att lofsjunga dig! :,:

2. Träldomens tid är förgången,
Friden nu bor i mitt hjerta,
:,: Nåden fördrifvit all smärta,
Lycklig i Jesus jag är! :,:

3. Glad vid min harpa jag sitter
Under den eviges skugga,
:,: Kärlekens regnskurar dugga
Midt i min frigjorda själ! :,:

4. O att, min Jesus, jag kunde
Dig för all verlden beprisa;
:,:O, att båd' dårar och visa
Visste hur ljuflig du är! :,:

5. Ängsliga hjerta som lider,
Tänk på din Jesus och bida
:,: Tätt vid hans huldrika sida,
Snart Han dig gläder igen! :,:

6. När mina dagar försvinna
Här på den ödsliga stranden,
:,: Far jag till himmelska landen,
Bättre der klingar min sång! :,:

41. Frälsning af nåd.

Af A. Davis.

1. O, att med tusen tungors ljud,
Jag prisa kunde dig,
:,: Som i ditt nådeval, o Gud,
Har äfven utvalt mig!:,:

2. O, kärleks djup, o, kärleks höjd,
O, underfulla råd!
:,:Att äfven jag, så arm och svag,
Blef frälst af idel nåd!:,:

3. Pris vare din barmhertighet,
O, Jesu huld och god,
:,:För denna stora hemlighet:
Förlossning i ditt blod!:,:

4. O, Helge Ande, hjelp att jag,
Må klart på Jesus se!
:,:Och ifrigt vänta hvarje dag
Guds Sons tillkommelse!:,:

5. Nu lemnar jag mig i din hand,
Jag vet du allt förmår.
:,:Kom, för mig hem till fridens land,
Der evig ro jag får!:,:

42. O, att med tusen tungors ljud.

(J. Wesley.)

1. O, att med tusen tungors ljud,
Jag prisa kunde här
:,:Min store Frälsare och Gud,
Hvars nåd så mägtig är!:,:

2. Han bryter syndens magt och men,
Han gör den fångne fri.
:,:Hans blod kan två den sämste ren;
Jag frälsning fick deri. :,:

3. Det namnet Jesus mod oss ger
Och tröst i sorgens tid;
:,: Musik för syndare det är
Samt helsa, lif och frid. :,:

4. Min gode mästare och Gud,
O, hjelp mig bära fram
:,: På jordens rund med gladligt ljud,
Ditt segerrika namn. :,:

43. Skall du komma till ditt rum i himlen!

Skall du komma till det rum, Jesus dig beredt?
Skall du se den härlighet, intet öga sett?
:,: Skall du få din segerpalm och din krona der?
Dyra själ besinna dig medan tid än är! :,:

2. Allt är redo ock för dig, vägen är ock fri,
Men betänk om du ändå skulle borta bli!
:,: Jesus dött så visst för dig, som för hvar och en,
Och dig lyser ju ännu ordets sannings sken. :,:

3. Men hvad båtar dig till slut så osäglig nåd,
Ja, ett rum bestämdt åt dig i Guds kärleksråd,
:,: Om du aldrig, aldrig skall hinna det en gång
Och få stämma in med fröjd i de frälstas sång? :,:

4. Mycket kan du mista här men få mer igen:
Gåfvor af hvad namn som helst och hur dyra än —
Men ditt rum i himlen mist, allt du mist med det,
Växte idel rosor se'n uti dina fjät! :,:

5. Lyste idel solsken se'n på din lefnadsstig,
Log ock hela verlden än strålande mot dig,
:,: Hade du än skötet fullt af all lycka här,
Men i himlen intet rum, tänk hur arm du är! :,:

6. O, så ropa dag och natt: Gud bevara mig!
Låt ej hjertat småningom dragas bort från dig!
:,: Och hur helst du leder mig genom ljuft och ledt
Låt mig komma till det rum, Jesus mig beredt! :,:

44. Menniskofruktan.

1. Menniskofruktans dödliga snaror
Tusende själar ha bringat i död.
Fega, otrogna menniskoskaror
Dö och förgås uti afgrundens glöd.

Kör: Vill du taga ditt kors och följa Guds Lam,
"Guds frälsning" förkunna hvarhelst du går fram?
Om du rädes för men'skor du bringas på fall
Bestäm dig i dag hvem du tjena skall.

2. Mången af fruktan sanningen döljer.
Man skulle ropa, men har icke mod.
Syndaren dör, men ansvaret följer,
Sig: är du skyldig till syndarens blod? Kör:

3. Vacklande själar, sliten af banden!
Och fatten mod, alla svigtande rön!
Tagen ert kors, bedröfven ej Anden!
Halfhjertad men'ska får skrymtarens lön.
Kör:

4. Arme Pilatus af men'skofruktan
Dömde Guds Son emot samvetets röst.
Saul ådrog sig Jehovas tuktan,
Dog med sitt svärd i sitt qvalfulla bröst. Kör:

5. Se en Herodes, som vill bli ärad,
Ändar sitt lif i den qvalfulla död!
Petrus, för tjensteqvinnan förfärad,
Jesus förnekar och kommer i nöd.

Kör: Jag vill taga mitt kors och följa Guds Lam
"Guds frälsning" förkunna hvarhelst jag går fram.
Jag ej fruktar för menskor, jag håller Guds bud
Så härligt, ja härligt att tjena Gud!

6. Bättre med Daniel sitta i gropen
Midt ibland lejon vid englarnes vakt.
Än att stå feg bland syndarehopen.
Delta' i gudlösas hån och förakt. Kör:

7. Fiendeskaror flykta som agnar,
När Gud sig reser till Sions försvar.
Ingen kan hejda Jehovas vagnar
Då "Guds profet" upp till himmelen far.
Kör:

45. Guds barns trygghet.

1. Tryggare kan ingen vara
Än Guds lilla barnaskara,
Stjernan ej på himlafästet,
Fogeln ej i kända nästet.

2. Herren sina trogna vårdar
Uti Sions helga gårdar.
Öfver dem han sig förbarmar,
Bär dem uppå fadersarmar.

3. Ingen nöd och ingen lycka
Skall utur hans hand dem rycka,
Ty han älskar sina vänner,
Och de sinas nöd han känner.

4. Gläd dig då, du lilla skara,
Jakobs Gud skall dig bevara.
För hans vilja måste alla
Fiender till jorden falla.

5. Hvad han tar och hvad han gifver,
Samme Fader han förblifver,
Och hans mål är blott det ena,
Barnets sanna väl allena.

46. Kom nu, Jakob, kom Johannes.

1. "Kom nu, Jakob, kom Johannes,
Petrus, kom, vi följas åt!
Jag med er vill sällskap göra:
Upp till berget bär vår stråt.
Sälla ting vi skola der
Skåda af vår Fader kär,
Och I skolen der få höra
Att min Fader har mig kär."

2. Jesus talte så, och männen
Voro snart på bergets topp.
Himmelsk sällhet, häpnad, fylde
Hastigt deras hjertan opp,
Då de plötsligt fingo se
Deras store Mästare
Med förklarad kropp så härlig
Emot himlen blickande.

3. Jesu anlet' sken som solen,
Klädnaden var strålande.
Moses och Elias syntes
Nu med honom talande;
Men de snart till himlen for'
Till den frälsta skaran stor,
Dit hvarenda en får komma,
Som på Herren Jesus tror.

4. Hänryckt af den himlasynen,
Bländad af sin Herres glans,
Petrus glömde med detsamma
Att han qvar på jorden fans.
Tjusning fylde upp hans håg
Der på bergets topp han låg;
Och uti sitt bröst han kände
Bruset af en himlavåg.

5. I förtjusning Petrus ropar,
Drucken af den himlasaft:
"Herre, här är godt att vara,
Här är saligt, här är kraft.
Vill du, vi på bergets topp
Bygga trenne hyddor opp,
Moses en, en åt Elias,
En åt dig, vårt enda hopp."

6. Medan Petrus detta talar
Med sin herre, hörs ett gny;
Och nu hastigt desse trenne
Täcktes af en himlasky.
Häpnad slog de andres bröst,
Då ur skyn det hörs en röst
Tala ord, som skänkt millioner
Menskohjertan frid och tröst.

7. Orden, som vår Fader talte,
Lyda ljufligen så här:
"Denne är min Son så älsklig,
Och jag håller honom kär.
Hören honom, syndare!
Han är eder frälsare.
Genom honom vill jag skänka
Nåd och fri förlåtelse."

8. Tack, min käre Himlafader!
Tack, min dyre Frälsare!
Tack för blodet, tack för såren,
Tack att du mig frälst från ve!
Nu jag vill tillhöra dig,
Du som är så god mot mig.
Sedan har du mig ock lofvat
Att jag skall få bo hos dig.

47. Jesu lif på jorden.

1. Himlens fåglar hafva sina nästen,
Räfvarne i skogen sina bo;
Markens rofdjur sina trygga fästen,
Mellan bergen med dess stilla ro.

2. Jesus hade ej ett hviloläger,
Ej ett eget hem att träda in;
Han som himmelen och jorden äger,
Hade ej en vrå att kalla sin.

3. Vill han ensam tala med sin Fader,
Måste han dit upp på berget gå;
Han som skapat verldens myriader,
Hade ej en egen bönevrå.

4. Honom folk på alla sidor trängde,
Hvarje dag och ingen ro han fann;
Månne han sin dörr om natten stängde,
Nej, en egen dörr ej hade han!

5. O, Hvad skam, att vi så ofta klaga,
Öfver Herrens visa handlingssätt.
Borde vi ej heldre nöjd' antaga,
Att i allt vår Fader delar rätt.

6. Ja, om du än har det trångt på jorden
Tänk då på hur' Jesu hade det.
Han vår föregångare är vorden;
Låt oss ödmjukt vandra i hans fjät!

48. I ensamhet med Gud.

Af O. Running. Med tillåtelse.

1. I ensamhet jag satte mig en qväll,
Att "skåda Gud," o, tänk hvad jag blef säll—
:,:Jag såg hur djupt hans kärlek gått för mig
"I döden, sjelf min Jesus utgaf sig.":,:

2. Jag satt en stund och tänkte på allt godt,
Som Gud bevisat mig i stort och smått;
:,:Jag kunde mig ej längre hålla då,
Jag tog min harpa för att spela på!:,:

3. Jag sjöng: "Min Gud, din trohet den är stor,
Du vårdar barnen bättre än en mor;"
:,:Ty "på vår Faders knä vi sitta trygg,"
Der hållas alltid barnen "ren och snygg.":,:

4. Då brast mitt hjerta ut i jubelsång,
Och så min harpa fick en himmelsk klang;
:,:Jag spelade och sjöng om "Jesus god,"
"Som göt för mig sitt helga, dyra blod!":,:

5. O tänk, "min Gud," hur väl du mot mig gör,
"Du hvarje dag mig vårdar, skyddar, för,"
:,:Att icke synd och Satan får mig fatt.
Nej, pris ske Gud! 'du vårdar sjelf din skatt.':,:

6. Ack, kära barn, som hörer Jesus till,
Blif bara still', han sjelf dig bära vill!
:,:"I Herdens sköte" der må "lammen" väl,
"Der få de ro till både kropp och själ.":,:

(Copyright, 1892, by Aug. Davis.)

49. Drag mig närmare.

Lammets Lof 186.)

1. Jag är din, o Gud, jag har hört din röst,
Hört ditt kärleksbud till mig,
O, men drag mig dock, med din Andas nåd,
Städs allt närmare till dig!

Kör: Drag mig, drag mig närmare alltjemt
Till ditt bröst, o Herre kär,
Drag mig, drag mig, drag mig närmare
Tills jag ser dig som du är. [alltjemt,

2. Helga, afskilj mig till din tjenst, att jag
Prisa må i allt din nåd
Låt min vilja så helt gå upp i din
Att jag älskar blott ditt råd. Kör:

3. O, hvad salig fröjd att på jorden re'n
Hafva sällskap med sin Gud!
Att som vän till vän, i hvad nöd som helst
Fritt få skicka honom bud. Kör:

4. Ack, din kärleks djup och din kärleks höjd
Kan jag dock ej fatta fullt
Förrän der hos dig du ock sluter mig
I din öppna famn så huldt. Kör:

50. På resan.

(Af A. Davis.)

1. När klart i vester solen sänkte sig
Och i sin milda strålglans log mot mig,
Påminde det mig kraftigt om Guds nåd,
Ja, om hans kärlek, mildhet, makt och råd.

2. Mitt hjerta rördes varmt för hvarje slag,
Och bröstet häfdes djupt för hvarje drag.
Min tanke ila upp till Zions höjd,
Och anden njöt af outsäglig fröjd.

3. O, gläds min själ, Gud är din sköld och sol!
I Jesu blod du ock fått nådastol,
För dig är ingen nöd, brist ut och sjung
En lofsång om din store prest och kung!

4. Haf tack, min käre Jesus, för ditt blod!
Som gaf mig lif, förlåtelse och mod.
Ja, du skall evigt dyrkas, Jehova!
Med ära, lof och pris. Halleluja!

51. Kinas millioner.

1. Nu från Kinas mörka länder höres ljuda :,:
Kom till oss med evangelium det ljufva,
Kom till oss som här i synd och mörker gå.

Kom och gå :,: Till de millioner då :,:
Tala om de ha en vän hvars blod har runnit,
Han vill frälsa dem från deras syndaskuld.

2. Dyre vänner tänken noga hvad som händer,
Uti Kinas mörka menskorika länder,
Trettitusen dagligen gå ut ur tiden,
Och de flesta utan kännedom om Gud.

Skynda gå :,: Ut på fältet för att så :,:
Lifvets säd som skall frukterna bära,
Tretti sexti och somt hundradefalt.

3. Dyre broder, syster, nu är tid att vakna,
Sömnen, liknöjdheten genast af dig skaka,
Gå med heligt nit och allvar nu till verket,
Att ock dessa nu må frälsningen undfå.

Kom gå med :,: Och dig ställ i frälsarns led:,:
Med vår Herre och vår Konung uti spetsen,
Dra' vi fram och då seger han oss ger.

4. Ut till Kina har beslutats nu att sända :,:
Tusen man med en endrägtig anda,
Som förkunna för dem frälsningens ord.

Vill du då:,: en bland dessa tusen gå :,:
Utom lägret att bära hans smälek,
Denna lilla tid du ännu hafver qvar.

5. Derför broder (syster) du som vill dig nu upp-[offra :,:
Uppå Herren hela ansvaret kasta,
Ty han hafver ju omsorg om oss.

O så gå :,: Han skall sjelf dig kraft bestå :,:
Du skall en gång med jubel få bära
Dina kärfvar inför Jesus Guds Lam.

52. Kinas millioner.

1. I Kina hvar månad dör en million,
Den dör utan frälsning och hopp.
O hören, Guds vänner, som kommit till tron,
Ur dvalan till räddning stån opp!

KÖR: Gån rädda dem nu, ty snart blir det för sent :,:
Vår Jesus en gång ock ju törnkronan bar
Såväl för kineser som oss.

2. Ett upprop från Herren kring verlden utgått
Att sända en skara i hast,
Som vittna om Frälsaren, verlden har fått,
Från stad och till stad utan rast. KÖR:

3. Om några nu skola till Kina utgå —
Hur många af oss vilja med?
Bör Gud ej bland oss då en skara stor få
Af Nordens barn i deras led. KÖR:

4. Om skaran blir stor, som till Kina går ut,
Behöfvas båd' pengar och bön.
Ej längre nu hjertat och handen tillslut,
En krona dig väntar till lön! KÖR:

53. "Den lilla svarta Sara."

1. "Deruppe ingen död skall vara
Och inga tårar, ingen natt!"
Så sjöng den lilla svarta Sara,
Ett fattigt negerbarn så gladt.

2. "Deruppe ingen värk skall vara,
Och inga smärtans rop som här!
Der får jag se Guds anlet' klara
Och evigt blifva der han är!"

3. En gång, en enda gång allena,
Hon hört den hvite läraren;
Hon hört om blodet, som kan rena
Hon hört om Jesus, barnens vän.

4. Hon hört ock om den nya staden,
Hvars murar heta salighet;
Der vill ock hon stå med i raden
Och lofva Gud i evighet.

5. Nu ligger hon på smärtans läger,
En usel bädd af hö och strå;
Men ack, den klara blicken säger,
Att fröjd i hjertat bor ändå.

6. Fast utan någon vän vid sidan
Fast bädden är så hård och kall,
Hon ligger der i glad förbidan
Af hvad som ännu komma skall.

7. Hon tänker på de dyra orden,
Hon en gång hört af läraren;
Hon tänker på den nya jorden
Och på den "nya himmelen."

8. "Deruppe ingen död skall vara,"
Hon sjunger — men alltmera matt,
"Och intet rop och ingen fara,
Och ingen gråt och ingen natt."

9. Allt svagare ännu blir rösten:
"En gyllne stad"—"en gyllne stad"—
"Och ingen död". — Och med den trösten
Hon somnar slutligt in så glad.

10. Nu lockar hon de toner klara
Ur harpan fram med fröjdfullt mod,
Ty se, den lilla svarta Sara
Var hvit och skär i Lammets blod!

L. S.

54. Lilla Elin.

1. Min lilla Elin, min dotter snäll
Helt tankfull satt på mitt knä en qväll.
Den mörka kartan framför mig låg,
Der hela verlden hon målad såg,
Hvars ljusa fläckar blott här och der
Beskrifva nejder, det ordet är
Förkunnadt och Herren känd.

2. Och Elin frågar: "Min moder säg,
Vill du gå med mig den långa väg,
Vill du gå med till den mörka ort,
Der ingen vet hvad vår Jesus gjort.
Och säga barnen, de stackars små,
Att Jesus lidit för dem också
Och vunnit åt dem ett land!"

3. Min lilla Elin, mitt barn du får
Visst dröja än till ett annat år.
För späd du är att bland vilddjur gå,

För späd och rädd att i kamp bestå.
En brännhet sol och en kylig vind
Tar bort all helsa från Elins kind,
All kraft från dess späda fot."

4. "Men moder, vill ej vår Jesus kär,
Att alla veta, hur god han är?
Helt visst han vill, att båd' du och jag
Ej ska' förgäta hans hjertelag,
Men villigt bruka den skatt vi fått
Och öppet säga, hvad salig lott
Han unnar hvarenda själ."

5. Ja väl, min Elin, det är hans bud,
Att hela verlden skall känna Gud.
Se hit, mitt barn, ner i dalen står
En liten koja, ett barn der går,
Som aldrig hört hvad vår Jesus gjort.
Gå ned till kojan, den mörka ort,
Mitt barn, med ditt glada bud."

6. Och Elin gick till den kojan säll
Så mången morgon, så mången qväll
Dess vittne troddes, dess bön blef hörd;
Af Jesus funnen, af Anden rörd,
Nu bedja barnen de begge två.
Till hednaverlden kanhända gå
De dit till ett annat år.

* * *

55. En vallfärdssång.

Mel.: Min lilla Elin.

1. I Bibeln finnes en vallfärdssång,
Som David spelte och sjöng en gång,
Han sjöng att Herren är sol och ljus,
Att den som tror uti fridens hus
I ro och trygghet får evigt bo,
Ej stormar mera stör frid och ro,
För evigt de hvila få.

2. Han äfven sjöng om den trygga borg,
Der hjertat frias från nöd och sorg,
Der tröttnad dufva sitt näste fått,
Der anden hvilar så tryggt och godt,
Der synd och djefvul ej rum kan få,
Men fridens folk uti sällhet då,
Framtåga i Herrens kraft.

3. Jag sjunga vill uppå samma sätt,
Ty det gör vägen båd' ljuf och lätt,
Det friar hjertat från nöd och tvång,
När jag uppstämmer min jubelsång,
Och själen lifvas och hjertat tror,
Och anden re'n uti himlen bor,
Hos Fadren i frid och ljus.

4. Jag sjunger, ty jag har dertill skäl,
När Herren frälst mig, han allt gör väl,
Må han vid handen mig leda få,
Så skall jag salig för tronen stå,
Uppstämma Lammets och Moses sång.
Mitt hjerta, jubla, snart fri från tvång
Jag hemma i himlen bor.

5. Då tidens fråga sin lösning fått,
Och hvarje storm som mitt hjerta nått,
För evigt lagt sig, ty storm och strid,
De tystnat hafva och evig frid
Omgifver barnen i Fadrens hus,
Ty Gud är solen, som med sitt ljus
Dem lyser i hemmet der.

56. Glad i mitt sinn' sjunga jag vill.

1. Glad i mitt sinn' sjunga jag vill:
Jesus är min, allt hör mig till;
Gud har mig kär, nåden är fri;
Lycklig jag är, mer skall jag bli.

2. Borta jag var fjerran från Gud —
Längre det bar. Frälsningens bud
Hördes ej på, aktades ej.
Var jag väl då lycklig? O nej!

3. Mörk var min dag, tung var min lott:
Syndens behag drömde jag blott;
Nära min graf, hade ej ro;
Visste ej af kärlek och tro.

4. Så kom min Vän, stäckte mitt lopp,
Tog mig igen, reste mig opp,
Löste min själ. — Nu i hans famn
Mår jag så väl. Pris ske hans namn!

5. Lefva på nåd — saliga lott!
Känna Guds råd — o, huru godt!
Lär mig nu gå kärlekens stig,
Kronan att få, Jesus, hos dig! (N. F.)

57. För dem hem.

1. Hör hur min herde ropar nu,
Ute i vilda öknen, ty
Lammen han söker som gått bort,
Långt ifrån fårahusets port.

Kör: För dem hem, för dem hem!
Ifrån synden nu rädda dem.
För dem hem, för dem hem!
För små lammen hem till Jesus.

2. Hvem vill nu hjelpa Herden att
Söka det vilsna lam få fatt;
Bära det hem till fårens hus,
Der det har skydd mot stormens brus.

Kör: —

3. Ute i öknen lammens rop
Höras bland vilda ulfvars hop.
Hör huru Herden manar dig,
Gå! för små lammen hem till mig.

Kör: —

58. Fritänkaren och barnet.

1. Det var en liten flicka,
Som på sin dödsbädd låg,
Föräldrarne de gräto,
När de sin älskling såg.
De skulle snart få lemna
Sitt lån åt Skaparen,
Och sänka ned i grafven
Sin lilla kära vän.

2. Den lilla flickans fader
Han var en sådan der,
Som Skriften kallar dåre,

Som säger "Gud ej är."
Men modern hon var lycklig
I tron på Frälsaren,
Och talte med den lilla
Om Jesus, barnens vän.

3. En dag då fadern ensam
Vid barnets sjuksäng satt,
Hon talade så stilla
Med röst så svag och matt:
"Nu får jag, käre pappa,
Snart säga dig farväl,
Jag känner döden nalkas.
Men hvem skall ha min själ?

4. Jag är ännu så oviss
Jag finner ingen ro,
Ni tala ju ej lika,
Och hvem skall jag väl tro;
Ty mamma hon har talat
Om himlens salighet,
Men pappa har förnekat
Båd' Gud och salighet.

5. Då börjar fadern gråta,
Då togs det ej så lätt,
"Tro du som mamma säger,
"För hon har ändå rätt."
Och barnet i sin enfald,
I Jesu famn sig slöt,

Och somnade att vakna
I Fadrens sälla sköt.

6. Då fick den mannen skåda,
Hvad förr han aldrig sett.
Han börjar sjelf att söka,
Den frälsning Gud beredt,
När otronsfästen ramla,
Och alla falska stöd,
Då håller "Jesusnamnet",
I både lif och död.

7. O, hör föräldrar kära,
Hvart för ni edra barn?
Kanhända ut i verlden
I syndens mörka garn?
O, tänk hur hemskt det blifver,
Om I fån följas åt,
Och skilda ifrån Herren
Gå bort i evig gråt!

8. Men I, som fått den nåden,
Att peka för de små
På "blödande Guds Lammet",
O, tröttnen ej, håll på!
Ty Gud skall växten gifva,
Åt ordet I sån ut;
Och I med fröjd få glädjas
Med edra barn till slut.

* * *

59. Fest-sång.

1. Till vår fest, till vår fest ha vi samlats igen,
Och vi helsa er alla välkomna till den;
Ty vi önska med sånger att prisa vår Gud,
Som har sändt oss sin son och har lärt oss sin' bud.

Kör: Till vår fest samlas vi,
Fröjdefullt, fröjdefullt;
Gud är god, pris hans namn,
Han öppnar för oss himlens hamn.

2. O hvad fröjd, o hvad fröjd, att få samlas nu här,
Och att veta det Jesus vill vara oss när!
Må vi sjunga hans lof, både stora och små,
Ty allt godt som vi njuta af Herren vi få.

3. Och en gång, och en gång, hos vår Fader så god,
Blott vår klädnad är tvagen i Frälsarens blod,
I den himmelska festen vi skola få del,
O, då blifver det för oss evinnerligt väl!

60. Pris för Guds stora under.

(Af F. A. Boltzius.)

1. Vi prise och vi lofve dig
För de stora under du gör
I våra nordiska länder nu
På verldens yttersta tid.

Kör: Ära, ära ske Dig, Emanuel!
Vi prise dig nu redan här
Och sedan i evighet der.

2. Den sjuke skall bekänna sin synd,
Om han skall blifva frisk.
Det står så skrifvit i Jakobs fem,
Och det är så precis. Kör:

3. De blindfödde börja nu att se,
De blinde få sin syn.
Du låter växa ny' ögon med.
Vi prise dig derför. Kör:

4. De döfva gör du hörande,
De dumbar talande,
De spetälska gör du ren' också.
Vi prise dig derför. Kör:

5. De halta gör du gående,
De lama springande.
Du låter växa ny' lungor med.
Vi prise dig derför. Kör:

6. Du är en större läkare
Än någon menniska.
Du gör den sjuke genast frisk,
Blott om han genast tror. Kör:

7. De skola komma från nordanland
Och gråtande tillbedja dig.
Så har du lofvat i ditt ord,
Och det slår alldeles in. Kör:

8. Du hafver lofvat i ditt ord,
Att Anden skall hvila i nord.
Vi äfven prise dig derför,
Lofprisadt vare dig! Kör:

61. Stå upp för Jesus.

1. Stå upp, stå upp för Jesus,
Du korsets kämpatrupp,
Låt konungabaneret
Ej skadas, lyft det upp!
Från seger och till seger
Framrycka skall hans här,
Tills hvarje ovän krossats,
Och Han blott Herre är!

2. Stå upp, stå upp för Jesus,
Trumpeten kallar: gå!
Att Herrens lof förkunna
Och morkrets härar slå.
Om fienderna rasa,
Räds ej, du trogna själ;
Nej, fatta mod du har ju
Med dig Emanuel!

3. Stå upp, stå upp för Jesus,
Men i hans kraft allen';
Ej köttslig arm här hjelper,
Ej dödlig hjeltes ben.
Tag nådesordets rustning,
Och vaka, bed med flit,
Och der som faran, pligten
Dig kallar, skynda dit.

4. Stå upp, stå upp för Jesus,
Ej striden blifver lång;
I dag du hör basunen,
I morgon segersång.
Och den som öfvervinner,
Skall ej bli utan lön;
Nej, Gud skall honom pryda
Med ärekrona skön.

62. Morgonstjernan.

1. Re'n bådar morgonstjernan
Att natten är förbi,
Och jordens söner vakna
Till bot och bättring. Si!
Hvar stilla flägt från hafvet
Oss bringar nya bud,
Om hela folk, som börja
Att vända sig till Gud.

2. Och dagg från himlen faller
I milda skurar ner,
Blott ständigt nya under
Vårt häpna öga ser.
Hvar bön om nåd besvaras
I rikt och härligt mått
Ack! öfver nya verlden
Guds Andas pingstvind gått.

3. Se hednafolken böja
Ock knä för Herren Gud!
Och tusen hjertan lyftas
I glada segerljud.
Och under tiden skyndar
En annan skara fram,
Att söka nåd hos Jesus,
Det blödande Guds Lam.

4. Far fort, far fort, att stiga,
Du nya nådesflod!
Sträck dig till alla länder,
Gör allas vilje god!
Far fort tills Herren kommer,
Och stanna icke förr,
Än hela verlden öppnat
För Zions Gud sin dörr!

63. Hjertans Jesus.

1. Hjertans Jesus, i ditt hjerta
Är så godt att gömma sig.
Utom dig är idel smärta,
Ingenting förnöjer mig;
Men der inne vill jag vara,
Gömma mig för allt alarm,
Dig, min Jesus, älska bara,
Af din kärlek jemt gå varm.

2. I din kärlek, Jesus söte,
Är så godt att vara till,
Hvila i ditt kärleksssköte,
Bättre må jag aldrig vill;
I din kärlek vaka, sofva,
I din kärlek gå och stå,
I din kärlek be och lofva,
Vandra, lefva, dö också.

3. Utan dig kan jag ej trifvas,
Utan dig jag mår ej väl,
Utan dig kan aldrig gifvas
Ständig ro för kropp och själ,
Men i dina kärleks armar
Är ett fast och säkert slott.
Fast det ofta kring mig larmar,
Jag hos dig dock hvilar godt.

RUTSTRÖM.

64. Håll ut!

1. Vi äro nu saliga genom Guds nåd,
Rättfärdiga vordne af tron,
Gud frälsat oss efter sitt allvisa råd;
Och bjuder åt syndarn pardon.
Dertill har han lofvat en härlig lön,
När tidsåldern tagit sitt slut:
Ett rike så härligt, en krona så skön,
För den som i tron håller ut.

Kör: Håll ut, håll ut, håll ut!
O broder, o syster, håll ut!
Håll ut, håll ut, håll ut!
Och kronan dig väntar till slut.

2. Väl tynger ett kors, som vill trycka oss ner,
Och faror omgifva vår stig;
Och verlden bedårar och hånfullt sig ter,
Och Satan förklarar oss krig,
Men Jesus blef smädad, fick lida hån;
Fick lida båd' spikar och spjut.
Och han har uthärdadt allt till vår förmån;
Må vi uti tron hålla ut. Kör:

3. Håll ut då, o broder, o syster, håll ut,
Att vandra i Frälsarens spår.
Ej tröttna i loppet en enda minut,
Tills hemma hos Jesus du står,
Der nås ej vårt öga af hafvets svall;
Ej örat af stormarnes tjut.
Snart stå vi på glashafvets klara kristall,
Om vi uti tron hålla ut. Kör:

Bearb. af A. Davis.

1. Ja, snart kommer Jesus i himmelens sky,
Omgifven af änglarnes här;
Som frigjorda andar till himlen vi fly,
Att samlas kring Frälsaren der.
Då få vi omfamna vår brudgum kär,
Vi älskat här nere till slut.
O, broder, o syster, det lönar sig här,
Att vi uti tron hålla ut.– Kör:

65. Vid en troendes graf.

1. Broder (syster), sof i ostörd ro
Uti grafvens tysta bo;
Jesus, som dig lifvet gaf,
Skall dig väcka ur din graf,

2. Salig du som trodde här
På din herre Jesus kär,
Och som invid Jesu fot
Lif och helsa tog emot.

3. Målet för din längtan här
Har du hunnit, broder (syster) kär:
Nu din ande fri och glad
Bor i lefvande Guds stad.

4. Kroppen, död för syndens skull,
Gömd i jordens svarta mull,
Skall, så är vårt fasta hopp,
Snart förhärligad stå opp.

5. Hvila då i Jesu namn
Tryggt uti din moders famn;
Jesus komma skall till slut
Kalla dig ur grafven ut.

J. B.

66. Vid Herdebarmen.

Öfvers. af N. G. H. (108 Glad Halleluja Songs.)

1. Ljufligt stödd mot Herdebarmen,
Jag har frid, ljuf frid!
Hvilande i Fadersfamnen,
Jag har frid, ljuf frid!
Fast mig stormens tjut tycks gäcka,
Intet ondt skall mig förskräcka,
Då hans armar huldt mig räcka,
Jag har frid, ljuf frid!

2. I betryck fins ro, mest ljuflig!
Jag har frid, ljuf frid!
Midt i striden, fröjd oändlig,
Jag har frid, ljuf frid!
Här all sällhets visdom bära.
Den oss Herren sjelf täcks lära,
Nåd för nåd han vill förära,
Jag har frid, ljuf frid!

3. Med hvarandra ljuft förtrogna,
Jag har frid, ljuf frid!
Hvem kan skilja blodsförbundna,
Jag har frid, ljuf frid!
Jag för allt på Gud förtröstar,
Till hans skuggas tält jag hastar,
I hans kärlekshaf mig kastar,
Jag har frid, ljuf frid!

4. Lärande hvar dag af Jesus,
Jag har frid, ljuf frid!

Hur hans kraft till frihet för oss,
Jag har frid, ljuf frid!
Kraftigt nu hans nåd betygar,
Jag hans dyra löfte eger,
I hans namn jag vinner seger,
Jag har frid, ljuf frid!

67. Han leder mig!

(— 91 Lammets Lof.)

1. Han leder mig, hvad himmelsk tröst
Den ljufva tanken ger mitt bröst:
Hvar helst jag är, hvad helst jag gör,
Mig Gud vid handen ständigt för.

Kör: Han leder mig, han leder mig!
Ja, med sin hand han leder mig!
Ack, att jag troget följde då,
Den hand som huldt mig leder så!

2. Än genom sorgens mörka dal,
Än genom glädjens blomstersal,
Vid stilla bäck, på öknens sand —
Städs håller mig hans säkra hand. Kör:

3. Lär mig, o Gud, att sluta in,
Min hand förutan knot i din,
Förnöjd hur helst min lott jag får,
Då jag har Gud, som med mig går. Kör:

4. Och när mitt vandringslopp är slut,
Och med din nåd jag kämpat ut,
Jag räds ej ens för dödens svall:
Ty Gud ock der mig leda skall. Kör:

68. Kom och se.

(Öfvers. af N.G.H.)

1. Det är evangelii bjudning, kom och se!
För allt folk i all dess spridning, kom och se!
Jesus bjuder nu fri frälsning, kom och se!
Hvad med mig Gud låtit ske.
Kör: Kom och se, kom och se!
Hvad som Gud har gjort för mig;
Uti synd han fann min själ
Och mig tvådde ren så väl;
Detta har Gud gjort för mig.

2. Han skall aldrig dig bedraga, kom och se!
Men din börda han vill taga, kom och se!
Han nu önskar dig mottaga, kom och se!
Hvad med mig Gud låtit ske. Kör:

3. Kom till Jesus, nu förtroligt, kom och se!
I hans skugga göm dig ljufligt, kom och se!
I hans nåd blif qvar för evigt, kom och se!
Hvad med mig Gud låtit ske. Kör:

69. I riket träffas vi.

1. Här uppå jorden är jag en gäst,
Men vid min Jesus är jag dock fäst.
Snart får jag flytta hem till mitt land,
Der bort på Kanaans ljufliga strand.

2. Der får jag träffa Abel, Guds vän,
Enok och Noah, flera med dem,
Isak och Jakob, Abraham, Lot,
Som här på jorden gäster ha gått.

3. Der får jag träffa Josef och Job,
Moses och Aron, Elias ock,
Josua, Daniel, David och Ruth,
Alla Guds barn, som gått hem förut.

4. Der får jag träffa Paulus också
Petrus, Filippus, Jakob — de två —
Matheus, Markus, Lukas med fler'
Martha, Maria, tusenden mer.

5. Tomas, klentrogen träffar jag der,
Barnabas, Silas, Johannes -- kär,
Döpar'n Johannes, Lazarus, "vår vän"
Martyrer ··· alla, som hunnit hem.

6. Men bäst ·· få träffa Jesus, Guds Lam,
Som för mig dog på korsträdets stam.
Han med sitt blod mig renar också,
Derför ock jag der hemma får stå.

7. Der skall jag sjunga bättre än här,
Bättre ock spela harporna der;
Der skall jag kunna fritt andas ut,
Der skall jag evigt få hvila ut.

8. Jesus, jag lemnar mig i din hand.
Fostra och led mig hem till ditt land.
Hjelp mig att blifva stilla hos dig,
Hjelp mig att lefva endast för dig!

* * *

70. Jesus vill gifva dig frid.

(Mel.: Redeeming Love, sid. 21.)

1. Kom, o kom! Kom, o kom! med din syndful
Sargad af sorger och strid: [la själ,
Kasta allt uppå honom, som allting gör väl;
Jesus vill gifva dig frid.

Kör: O, hvilken frid! ljuf, himmelsk frid!
Jesus vill gifva dig frid;
O, skynda dig, kom, kom i enkel,barnslig
Jesus vill gifva dig frid. [tro,

2. Kom, o kom! Kom, o kom! det fins nåd för
Gud är dig ännu blid; [dig än,
Endast kom som du är och din synd helt be-
Jesus vill gifva dig frid. Kör: [känn;

3. Kom, o kom! Kom, o kom! du får komma
Jesus i blodig strid [helt fritt;
Gaf sitt lif uppå korset till lösen för ditt;
Jesus vill gifva dig frid. Kör:

4. Kom, o kom! Kom, o kom! hör nu hans kär-
Känn din besökelse-tid; [leksröst,
Och hvadhelst än oroar och plågar ditt bröst,
Jesus vill gifva dig frid. Kör:

71. Den förlorade sonen.

1. Jag minnes en förfluten tid,
En tid af synd och vedermöda,
Då i ett lif förutan frid
Jag hellre varit bland de döda.

2. Då gick jag, lik en villad son,
Långt borta skild från Fadershuset,
Och himlens krona, himlens tron,
Jag glömde bort för jordegruset.

3. Jag synden älskade, och den
Liksom en brand mitt hjerta tärde,
Och mot min Gud i himmelen
Jag fiendskap i hjertat närde.

4. Men Gud ske lof! Hans ende Son
Med blodet mig från synden köpte;
Och då jag än var "långt ifrån",
Mig Fadren såg och mot mig löpte.

5. Då slöt han mig uti sin famn,
Han kysste mig och sade sedan:
"Mitt barn, jag kallar dig vid namn
Din synd har jag förlåtit redan."

6. Se'n tog han fram den bästa skrud,
"Sin Sons rättfärdighet och lydnad,"
Och uti denna, som en brud,
Jag nu hofverar i min prydnad.

7. Och ring och skor, ja, allt jag fått,
Och gödda kalfven blifvit slagtad;
Den sämsta son fått bästa lott
Och främst vid festen blifvit aktad.

8. Si, detta allt har Herren gjort.
Kan någon kärlek tänkas större?

O Gud, min Gud, hvad det är stort.
Det är ej menskorätt, o Herre!

9. Och samma nåd skall Han ännu
Mot syndare, som mig, bevisa.
O menniska, ack komme du,
Du skulle det få se och prisa!

72. Hvilket härligt ord!

Öfvers. af N. G. H.

1. Hvilket härligt ord ljuder kring vår jord!
Hvilken ljuflig tröst det ger sargadt bröst!
Aldrig verlden hört bättre ord för sig:
"Vår Gud är mäktig att förlossa dig."

KÖR: ||: Han är mäktig att förlossa dig :||
Fast af qvalen bränd, dig till honom vänd!
"Vår Gud är mäktig att förlossa dig."

2. Hvilken mäktig hand uppå haf och land!
Hvilken ljuflig sång under tidens tvång!
Aldrig här man hört bättre ord till sig:
"Vår Gud är mäktig att förlossa dig." KÖR:

3. Hvilket väldigt ord! Sänd det kring vår jord!
Det gör syndens träl fri till kropp och själ.
Aldrig fans ett ord med mer kraft i sig:
"Vår Gud är mäktig att förlossa dig." KÖR:

73. Frälsningen.

1. Sjung evangelii fröjdesång
Om frälsning full och fri,
Och kändt för jordens slägter mång'
Låt jubelåret bli.

Kör: Ack, frälsning, ja, frälsning
Guds nåd nu till oss bär;
Den frälsning, som Kristus,
Vår Konung, oss beskär.

2. Du sorgsna själ, ack fatta tröst;
Du blinde, Jesus se.
Du fångne, sjung med tacksam röst,
Han vill dig frihet ge. Kör:

3. Låt sången ökas dag för dag
Om Jesu kärlek stor;
Ty Gud till oss har godt behag,
Och frid på jorden bor. Kör:

74. Jesus af Nazaret går här fram.

1. Hvi hastar denna skaran, säg,
Så ifrigt brådskande sin väg—
Hvad är som fängslar hopen så
Att dagligen med undran stå?
Hör skaran svarar allvarsam:
"Jesus af Nazaret går här fram.":,:

2. Hvem är då han som väcker opp
I hela staden sådant lopp?
Den främlingen, som på sin stig,
Drar massorna att följa sig?
Hör åter skaran allvarsam:
"Jesus af Nazaret går här fram." :,:

3. Ja, Jesus, han som fordom här
Gick fram bland mödor och besvär;
Och läkedom hvar helst han gick,
Den sjuke, döfve, lame fick.
Den blinde gladdes vid hans namn:
"Jesus af Nazaret går här fram." :,:

4. Han kommen är! På hvarje ort
Hans helga steg vi hafva sport.
Han stannar vid vår tröskel, — ja,
Går in och vill här boning ta.
Ty ropa vi nu gladt hans namn:
"Jesus af Nazaret går här fram." :,:

5. Kom hit, du som betungad är,
Nåd, frid och hem dig bjudas här,
Du, som från Fadren fjerran går;
Vänd om, tag mot den nåd du får;
Du frestade: här finnes hamn:
"Jesus af Nazaret går här fram." :,:

6. Men om du än hans rop försmår
Och all hans kärlek från dig slår,
Han snart från dig bedröfvad far,
Och tviflans rop får intet svar.
"För sent! för sent! — o, sorg och skam:
"Jesus af Nazaret har gått fram." :,:

75. Vid Sikarsbrunnen.

Öfvers. af N. G. H.

1. Trött af väg vid Sikarsbrunnen
Satt vår frälsare en dag.
Till en qvinna som der framkom
Hörs hans ord med välbehag.

KÖR: Hvem som dricker lifvets vatten,
Törstar ej, törstar ej.
Hvem som dricker lifvets vatten,
Törstar ej till evig tid.

2. Så till dem som nu här vandra
Fram på öknens torra land.
Längtande sin törst få släcka,
Tagen nu af Jesu hand. KÖR:

3. Syndare du önskar veta
Om från synd det friar dig,
Hör de samme ord från Jesus:
Kom och drick! O, kom till mig! KÖR:

76. Dyra Helsoflod.

Öfvers. af N. G. H.

1. Dyra helsoflod, som här flödar fram,
Fri för dig, fri för mig.
Den kan själen två från all synd och skam,
Helsofloden den flödar för mig.

KÖR: O! den helsofloden. den flödar för alla.
I den dyra floden vill jag nu bli tvagen och ren.

2. Här har mången blifvit från synden fri,
Flödar fri, flödar fri.
Mången än skall komma och tvås deri.
Helsofloden nu flödar så fri. KÖR:

3. Kom till denna flod, dröj ej mer, o själ!
Flödar fri, flödar fri.
Dig från syndens sår den skall hela väl,
Helsoflod som här flödar så fri. KÖR:

77. Bön om den helige Ande.

(Mel.: Här en källa rinner.)

1. Helge Ande ljufva,
Du Guds milda dufva,
Kom uti mitt bröst,
Gif mig nådens tröst!

2. Kom och i mig verka,
Så att jag må märka
Frid och fröjd från dig
Städse uti mig!

3. Skingra otrons dimma
Och låt mig förnimma,
Att du är mig när
Och städs vittne bär!

4. Vittna i mitt hjerta,
Att från syndens smärta
Frälst jag vorden är
Genom Jesus kär!

5. Kom att jemt förklara
Nåden underbara
Uti Jesu blod —
Lifva upp mitt mod!

6. Gör mig angelägen
Om den ende vägen,
Som den rätta är
Och till himlen bär!

78. Här en källa rinner.

1. Här en källa rinner;
Säll den henne finner!
Hon är djup, men klar,
Gömd, men uppenbar.

2. Om du der dig tvager,
Hon hvar fläck borttager,
Ty den källan god
Är Immanuels blod.

3. Röfvaren i nöden
Der fann lif i döden.
Jag, så ond som han,
Samma balsam fann.

4. Dyra lifvets källa,
Du skall evigt välla,
Evigt lyckosam
Skall din flod gå fram.

5. Kranka skall du bada,
Göra sorgsna glada,
Tills du Lammets brud
Klädd i strålars skrud.

6. Ty mig, sämsta, ringa,
Du dock lön vill bringa;
Du åt mig ock har
Köpt en harpa klar.

7. Som du skänkt den gåfva,
Att dig evigt lofva;
Du för himmelen
Stämt och strängat den.

8. Der skall Fadrens öra
Fröjda sig att höra
Mig uti din famn
Sjunga blott ditt namn.

79. Se och lef!

1. En blick på den korsfäste lifvet dig ger,
Ja, just nu der är lif ock för dig,
Så se, kära själ, och så blifver du frälst,
Se på honom som offrade sig!

KÖR: Se! Se! Se och lef!
En blick på den korsfäste lifvet dig ger,
Ja, just nu der är lif ock för dig.

2. Hvi kom han väl hit för att bära vår synd,
Om din börda ej också han tog?
Hvi flöt från hans sida det renande blod,
Om din skuld han ej gäldade nog? KÖR:

3. Ej med dina tårar, din ånger och bön,
Blott i blodet försoning du får;
Ack, salig du är, om du strax med din tyngd
Utaf synder till Frälsaren går! KÖR:

4. Var viss, du får komma, ty Gud har ju sagt
Dig, att allting fullkomnadt nu är;
Ty en gång i yttersta tiden han kom
Och sin gerning fullbordade här. KÖR:

5. Så tag då med fröjd utaf Jesus med ens,
Då han eviga lifvet dig ger,
Då han, din rättfärdighet, lefver, så vet,
Att i evighet dör du ej mer! KÖR:

80. Se på Lammet!

1. Se nu på Lammet, se hur det blöder,
Midt under hatet kärleken glöder!
Blott för att dig från synden två ren
Kristus har dött för hvar och en.

KÖR: Hvar och en, o syndare hör det!
Hvar och en, o broder tag mot det!
Håll dig till Kristus, han gör dig ren!
Han har ju dött för hvar och en.

2. Kom med din börda, här finnes frälsning,
Frälsning för intet så är hans helsning.
"Kommen till mig", han bjuder som vän;
Kom, han vill frälsa hvar och en. KÖR:

3. Lemna nu synden, otron och flärden,
Börja i dag den himmelska färden!
Jesus går med dig, mörknar det än,
Ty han vill frälsa hvar och en. KÖR:

81. Ära ske Hans namn!

1. När inför Herren jag böjde mig,
Ropande Jesus förbarma dig!
Då till sitt hjerta Han tryckte mig.
Ära ske Hans namn!

KÖR: Ära ske Hans namn! :,:
Då till sitt hjerta Han tryckte mig.
Ära ske Hans namn!

2. När inför Herren i bön jag låg
Och i min ångest till Jesus såg.
Då vardt jag ren i den purpurvåg.
Ära ske Hans namn! KÖR:

3. Dyrbara källa mot synd och men,
Du är min glädje, min fröjd allen';
Jesus mig renar och håller ren.
Ära ske hans namn! KÖR:

4. Kom till den källan, kom hvarje själ,
Störta deri och si, allt blir väl,
Jesus dig frälsar från allt ditt qväl!
Ära ske Hans namn! KÖR:

82. Till Jesus jag skyndar.

1. Till Jesus Krist jag skyndar
Från verldens strid och larm.
Den skrämda dufvan hvilar trygg
Vid Jesu hulda barm.
Der njuter jag en ljuflig frid,
Ty uppå korsets stam
I purpurns röda marterdrägt
Jag ser Guds dyra Lam.

2. Ja, här jag honom skådar,
Som för mig offrad var,
Som ondskans makter nederslog
Och vägen öppnat har
Till himlens sälla paradis
Igenom korsets död.
O, Gläds, min själ, och sjung hans pris,
Nu har det ingen nöd!

3. Ja, här vill jag mig gömma
Vid Jesu dyra sköt'
Som lammet göms i herdens famn
För ulfvens hot och tjut.
Här vill jag somna in så trygg,
Med blicken på det Lam,
Hvars hjerta utaf kärlek brast
För mig på korsets stam.

4. Och när jag se'n der hemma
Får vakna, trygg och glad,
Förklarad, uti Fadrens hus,
I lefvande Guds stad,
O, då jag evigt lofva skall
Med harpoljud och sång
Det Lam, som för min synd har dött,
På Golgata en gång.

83. Tag mitt lif.

1. Tag mitt lif och gif att så,
Herre, dig det helgas må!
Tag hvar flyende sekund!
Lär mig prisa dig hvar stund!

Kör: Två mig, Jesus, i ditt dyra blod,
Två mig ren uti den klara flod!
Herre, nu jag offrar lif och allt åt dig!
Som din egen antag mig!

2. Också mina händer tag
För din räkning hvarje dag!
Mina fötter på din stig
Gladt och villigt tjene dig!

3. Tag min sång, den röst jag fått
Ljude till din ära blott!
Tag min mun och helga den
Till att tala sanningen!

4. Tag mitt silfver och mitt guld,
Tag det allt, min Herre huld!
Tag hvar själskraft du gett mig,
Helga alla helt åt dig.

5. Tag min vilja, mer ej min,
Helt den böje sig för din!
Tag mitt hjerta, ditt det är,
Endast du må trona der!

6. Tag min kärlek, arm i sig,
Må den brinna blott för dig!
Tag mig sjelf, o Herre kär,
Helt med hvad jag har och är!

84. Se på Jesus!

N. G. H.

1. Se på Jesus, o, se och lef,
Ej annat hopp fins här,
Blott en blick ger dig evigt lif,
Ej annat hopp fins här.

KÖR: Fäst ditt öga på Kristus nu!
Till honom se upp! Till honom se upp!
Fäst ditt öga på Kristus nu!
Till honom se upp och bli frälst.

2. Själ, vår Jesus din bön hör till,
Ej annat hopp fins här.
Med sitt blod han dig rena vill!
Ej annat hopp fins här. KÖR:

3. Om hans kärlek så fri du flyr,
Ej annat hopp fins här.
Evigt borta din själ då blir,
Ej annat hopp fins här. KÖR:

4. Fäst ditt öga på Kristus nu,
Ej annat hopp fins här.
Bed om nåd med all kraft tills du
Eger det hoppet här. KÖR:

(Bearb. af A. D.)

85. Frälsning i Jesu blod.

(af Aug. Davis.)

1. Jesus mig älskar, från synd mig frälsar,
Genom sin död han lifvet mig gaf.
Jubla, mitt hjerta, löst från all smärta,
Jag är ej längre en syndens slaf.
Länge i synden bunden jag låg,
Men nu till Jesus står all min håg,
:,: Ty jag är vorden, salig på jorden,
Frigjord i Jesu blod! :,:

2. Nu vill jag tjena, Jesus allena,
Styrka och kraft af honom jag får.
Hans blod har runnit, nu har jag funnit
Frihet och helsa uti hans sår.
Fienden här ej skada mig kan,
Ty hos min Jesus fästet jag fann.
:,: Härliga fäste, saliga näste,
Frihet i Jesu blod! :,:

3. Snart får jag fara, hem till den klara,
Himmelska stad, dit Jesus har gått;
Lyftad från gruset, står jag i ljuset —
Skådar min Jesus — härliga lott!
Änglar och helgon sjunga en sång,
Inför Guds tron till harpornas klang:
:,: Fadren till ära, lof vi hembära:
"Frälsning" i Jesu blod! :,:

86. Nattvardssång.

1. Glädjens i Herren! Vår Frälsare är han,
Låtom oss tacka och lofva hans namn!
Villade fåren han funnit, nu bär han
Dem i sin trofasta Frälsarefamn.

2. Smaken, o smaken, I systrar och bröder,
Smaken och sen, huru ljuflig han är!
Gören se'n kunnigt i norr och i söder:
God är vår Jesus, vår Frälsare kär!

3. Brödet vi bryta gemenskap ju eger
Med hans lekamen, och kalken vi få
Står med hans blod i gemenskap, så säger
Ordet, vår själ det förnimmer också.

4. Jesus, vår Jesus, i döden utgifven,
Jesus, som segrande åter stod opp,
Himmelska brödet för oss är du blifven —
Jesus, dig lofvar vår själ och vår kropp.

87. Nattvardssång.

1. Ack, saliga stunder, som Jesus oss ger,
Då vi såsom syskon få sätta oss ner,
Vid bordet, han dukat, att lifva vårt mod!
:,: Han barnen, de kära :,:
Allt godt vill beskära. Hvad Jesus är god!

2. När det blifver trångt under vandringen här
Och sinnet nedtryckes af sorg och besvär,
Då samlas vi åter i sällhet och frid,
:,: Fast men'skor oss döma :,:
Vi helt nu förglömma all jordlifvets strid.

3. Ty herden för fåren är sjelf med sin hjord,
Bespisar oss rikt vid sitt dukade bord
Med kostliga rätter, att redan med fröjd
:,: Vi känna och smaka :,:
Hvad oss står tillbaka i himmelens höjd.

4. Ja, dyraste Jesus, haf tack för hvar gång
Vi här nu få samlas med bön och med sång
Och njuta de gåfvor du oss har beredt!
:,: Snart frälste ur fara :,:
Vi hemma få vara; det löftet du gett.

88. Är du tvagen i Lammets blod?

1. Har du gått till Jesus att bli ren från synd,
Är du tvagen i Lammets blod?
Kan du trösta på Guds nåd i denna stund,
Är du tvagen i Lammets blod?

Kör: Är du ren, hvit och skär?
Är du tvagen i Lammets blod?
Är din klädnad fläckfri, är den hvit som snö?
Är du tvagen i Lammets blod?

2. Vandrar du i ljuset med din Mästare,
Är du tvagen i Lammets blod?
Har du frid och hvila hos din Frälsare,
Är du tvagen i Lammets blod? Kör:

3. När din brudgum kommer, är din klädnad ren,
Ren och hvit uti Lammets blod?
Är du då väl passande för himmelen,
Är du tvagen i Lammets blod? Kör:

4. Är du ännu oren, o bekänn din skam
Och blif tvagen i Lammets blod!
Kom till Jesus, han är nu vårt Påska-Lam!
O, blif tvagen i Lammets blod! Kör:

89. Hvitare än snö.

1. Ej räds lilla hjord, ljuder Frälsarens röst,
Dig Fadren vill gifva sitt rike — hvad tröst.
O, må ingen synd här befläcka dig då,
Ty min lilla hjord mer än snöhvit skall gå.

Kör: Hvitare än snö,
(Hvitare än snö jag önskar bli, o Jesus,)
Hvitare än snö,
(Hvitare än snö jag önskar bli.)
Hvitare än snö,
(Hvitare än snö jag önskar bli, o Jesus,)
Hvitare än snö.
(Hvitare än snö, hvitare än snö,)

2. Mer hvita än snö, och som solstrålen klar,
Ty Kristus är brunnen, som all synd bortta'r.
O, syndare låt honom bördan din få,
Och in till de nio och nittio gå. Kör

3. Du får, som i öknen förirrat din stig,
Dig herden uppsökte och räddade dig.
Ett jubel kring bergen genljudande går:
Nu vänner och grannar jag funnit mitt får.

Öfvers. af N. G. H. Kör:

90. Reningsfloden.

(AF AUG. DAVIS.)

1. O kärleks Gud, hvad du gjort väl
   Som gaf en reningsflod
   Åt hvarje fattig syndaträl,
   I Jesu dyra blod.

KÖR: En reningsflod för mig jag ser,
   Jag störtar i och ren jag blir
   Från all min synd den renar mig.
   Pris vare Gud, den renar mig!

2. Gud har framstält en nådastol,
   För oss i Jesu blod;
   I tron få vi båd' sköld och sol,
   I denna helsoflod. KÖR:

3. Kom arma själ, i tron gå fram,
   Hör Jesus ropar, kom!
   Mitt blod skall aftvå synd och skam,
   Blott du vill vända om. KÖR:

4. O Jesu Krist, min Herde god,
   Tag mot mig som jag är;
   Och två mig ren uti ditt blod,
   Att jag blir ren och skär. KÖR:

5. Mitt blod för er utgjutet är,
   Till lif, till salighet;
   Ja, öfverallt så skriften lär.
   Pris Gud i evighet. KÖR:

6. I Lammets blod har nu min själ
Fullkomlig rening fått.
Nu är jag Kristi egen träl,
Ja, ljuflig är min lott. Kör:

7. Pris vare Gud! att äfven jag
Af Jesu blod fått del.
Hans blod mig renar hvarje dag.
Hos Jesus mår jag väl. Kör:

91. O, store Gud!

A

1. O, Store Gud, när jag den verld beskådar,
Som du har skapat med ditt allmagtsord,
Hur' der din vishet leder lifvets trådar,
Och alla väsen mättas vid ditt bord.

Kör: Då brister själen ut i lofsångsljud:
O, store Gud! O, store Gud!
Då brister själen ut i lofsångsljud:
O, store Gud! O, store Gud!

2. När jag betraktar himlens höga under,
Der gyllne verldsskepp plöjà etern blå,
Och sol och måne mäta tidens stunder,
Och vexla om, som tvenne klockor gå. Kör:

3. När jag hör åskans röst bland stormen brusa
Och blixtens klingor springa fram ur skyn,
När regnets kalla, friska vindar susa,
Och löftets båge glänser för min syn. Kör:

4. När vestanvindar susa öfver fälten,
När blommor dofta omkring källans strand,
När trastar drilla i de gröna tälten,
Ur furuskogens tysta, dunkla rand. Kör:

B

5. När jag i Bibeln skådar alla under,
Som Herren gjort se'n förste Adams tid;
Hur nådefull han varit alla stunder,
Och hjelpt sitt folk ur lifvets synd och strid.
Kör:

6. När jag hör dårar i sin dårskaps dimma,
Förneka Gud och håna hvad han sagt.
Men ser likväl att de hans röst förnimma
Och uppehållas af hans nåd och makt. Kör:

7. Och när jag ser hans bild till jorden sväfva
Och göra väl och hjelpa öfver allt;
När jag ser Satan fly och döden bäfva
För Herren i förklarad korsgestalt. Kör:

8. När tryckt af syndens skuld jag faller neder
Vid nådens tron och ber om nåd och frid,
Och han min själ på rätta vägen leder
Och frälsar mig från all min synd och strid:
Kör:

9. När slutligt alla tidens höljen falla,
Och i åskådning byter sig min tro,
Och evighetens klara klockor kalla
Min löste ande till dess sabbatsro: Kör:

92. Julsång.

AF A. DAVIS.

1. Pris ske Gud vår Far, uti himlens höjd,
Som har sändt sin Son — hvilken julefröjd!
Uti Davids stad, uti Betlehem,
"Oss ett barn är födt," ljuder helsningen.

Kör: Pris ske Gud, som Sonen gaf!
Jubla högt! Halleluja!
Fröjdens Gud, i alla land!
"Född är Hjelten utaf Juda stam!"

2. Se, han kommen är till vår mörka verld,
För att frälsa oss ifrån synd och flärd.
Ej med ståt och prakt, men i ringhet här,
Blef vår Jesus född—så Guds ord oss lär. Kör:

3. Hör! "I dag är född eder Frälsaren!"
Ljuder änglaröst ifrån himmelen.
"Han är kungars Kung," ty "han herska skall,
Ifrån haf till haf öfver jorden all." Kör:

4. Du som vandrar fram syndens breda stig,
Kom till Jesus nu, han vill frälsa dig;
Han vill rena dig till sin egen brud,
Och i härlighet föra dig till Gud! Kör:

5. Den på Jesus tror, han har lif och frid,
Och får julfröjd här, mitt i kamp och strid.
Nu vi vänta bud att få fara hem,
Till vår brudgum kär, uti himmelen.

93. Julsång.

1. Herren af himlen är kommen till jorden,
Fadrens enfödde är menniska vorden,
Gud har fullbordat profetiska orden,
Född är oss Frälsaren, Israels tröst.

2. Zion! din bidan var lång i årtusen,
Nu är han kommen! Se tindrande ljusen!
Fröjd i palatsen och glädje i husen,
Frid och försoning för längtande bröst.

3. Herdar i marken, som vakten på hjorden,
Lyssnen, o lyssnen till himmelska orden:
"Ära i höjden och frid uppå jorden,
Men'skor god vilje!" är änglarnes röst,

4. Gudlösa verld och Herodes med morden,
Firen högtiden vid yppiga borden!
Snart kommer tiden då ångra I torden,
Att I ej haden i Jesus er fröjd.

94. Var hälsad sköna morgonstund.

1. Var helsad sköna morgonstund,
Som af profeters helga mund
Är oss bebådad vorden!
Du stora dag, du sälla dag,
På hvilken himlens välbehag
Ännu besöker jorden!
Unga sjunga med de gamla;
Sig församla jordens böner
Kring den störste af dess söner.

2. Guds väsens afbild, och likväl
En men'skoson på det hvar själ
Må glad till honom lända,
Han kommer följd af frid och hopp
De villade att söka opp,
Och hjelpa de elända,
Värma, närma till hvarandra
Dem, som vandra kärlekslösa,
Och ur usla brunnar ösa.

3. Han tårar fälla skall, som vi,
Förstå vår nöd och stå oss bi,
Med kraften af sin Anda;
Förkunna oss sin Faders råd
Och sötman af en evig nåd
I sorgekalken blanda,
Strida, lida dödens smärta,
Att vårt hjerta frid må vinna
Och en öppnad himmel finna.

4. Han kommer till vår frälsning sänd,
Och nådens sol af honom tänd,
Skall sig ej mera dölja.
Han sjelf vår Herde vara vill,
Att vi må honom höra till
Och honom efterfölja,
Nöjda, höjda öfver tiden
Och i friden af hans rike
En gång varda honom like.

95. Den Store Läkaren.

[50 Lammets Lof.]

1. Den store läkaren är här,
Den kärleksfulle Jesus;
De qvalda bröst han hjelp beskär,
O, lyssna nu till Jesus!

KÖR: Ljufvaste ton i änglars musik,
Ljufvaste namn på jorderik,
Ljufvaste sång den ingen är lik,
Sången om Herren Jesus.

2. Förlåtelse för allt du får,
O, lyssna då till Jesus,
Och gå till himlen i hans spår,
Och kronan vinn hos Jesus. KÖR:

3. Han är det heliga Guds Lam,
Den oskuldsfulle Jesus,
Som bar vår synd på korsets stam. —
O sjung om namnet Jesus! KÖR:

4. Och tvifvel, qval, bekymmer fly
Blott för det namnet Jesus;
Hvar dag den fröjden är mig ny
Att höra namnet Jesus! KÖR:

5. I bröder, sjungen med mig då
Och prisen namnet Jesus;
I systrar, stämmen in också,
Berömmen namnet Jesus. KÖR:

6. Och barnen också, stora små,
Som älska namnet Jesus,
De kunna med till verket gå
Och tjena Herren Jesus. KÖR:

7. Och då till sist kring Lammets tron
Vi samlas hos vår Jesus,
Vi sjunga i en högre ton
Det dyra namnet Jesus. KÖR:

96. Liljan uti dalen.

1. Jag har en vän i Jesus,
Han allting för mig är
Bland mång' tusen är han kärast för min själ.
En lilja uti dalen
I honom nu jag ser,
Han från all min synd mig tvår och renar väl.
I sorg han är min glädje, min tröstare i nöd,
I lifvets alla skiften ock mitt stöd.

Kör: Han liljan är i dalen,
Vår morgonstjerna klar,
Han skönast är af alla för min själ.

2. Han all min smärta tagit,
Och all min synd han bar,
Uti frestelsen han hjelper som han sagt.
Jag allt för honom lemnat,
Allt som mig kärast var;
Han mig frälst och mig bevarar med sin magt.
Om alla mig förskjuta och frestelsen blir svår,
Dock är jag trygg i Jesus år från år. Kör:

3. Han aldrig mig förskjuter,
Och ej förglömmer här,
Då i tron jag lefver och hans vilja gör.
En eldsmur rundt omkring mig,
Han är mig alltid när.
Mig i ordet tröstar, der hans röst jag hör,
Så tågar jag till ära mot härlighetens land,
För detta hem min själ nu står i brand! Kör:

97. Gode herde, led och bär oss.

1. Gode herde, led och bär oss,
Lys oss med ditt klara ord,
Uti nödens stund blif när oss
Duka oss ditt rika bord.
:,: Dyre Jesus, dyre Jesus.
Vårda sjelf din egen hjord! :,:

2. Du rår om oss: o så tag oss
Sjelf om hand i nöd och strid;
Gå vi vilse, Herre, drag oss
Åter hem och var oss blid.
:,: Dyre Jesus, dyre Jesus,
Hör oss, hjelp oss, gif oss frid! :,:

3. Du vill oss ju ej förkrossa
Fast vi syndat mot dig så;
Du har nåd att oss förlossa,
Kraft att rena oss också;
:,: Dyre Jesus, dyre Jesus,
Bittida till dig vi gå. :,:

4. Tidigt lär oss dig att söka,
Tidigt göra ditt behag,
Och vår tro och kärlek öka
Mer och mer för hvarje dag.
:,: Dyre Jesus, dyre Jesus,
Sist oss alla till dig tag! :,:

98. Hela vägen.

1. Hela vägen går han med mig,
O, hvad kan jag önska mer?
Kan jag tvifla på hans godhet,
När jag på hans ledning ser?
Himmelsk frid, gudomlig trygghet
Uti honom har min själ,
:,: Ty jag vet, hvad helst mig möter,
Jesus gör dock allting väl. :,:

2. Hela vägen går han med mig,
Är på branterna mitt stöd,
Ger mig nåd för hvarje pröfning,
Styrker mig med lifvets bröd;
Och om hjertat ville törsta
Vägen kännes tung och lång,
:,: Fröjdekällor straxt ur klippan
Springa fram som förr en gång, :,:

3. Hela vägen går han med mig,
Hvilken kärlek hög och rik,
Och till sist en evig hvila,
Skänkes mig i himmelrik'.
När jag der får fri, förklarad
Kasta mig för tronen ned,
:,: Skall jag ej den sången glömma:
Hela vägen gick han med. :,:

99. Han går bredvid mig hela vägen.

1. På syndfull jord vår Jesus
Vandrat många trötta steg,
Hans helga fotspår se vi än
På lifvets smala väg;
Bland oro och besvär
Är Jesus städs mig när
Och går bredvid mig hela vägen hem.

KÖR: Han går bredvid mig hela vägen hem,
Ja, ända hem :,:
Förderfvet ej mig når,
Ty han min sak förstår
Och går bredvid mig hela vägen hem.

2. På stormig bölja Jesu
Helga fötter vandring gjort,
Från sina barn all fruktan, nöd
Och oro dref han bort,
Och än han är mig när,
Mig helig kraft beskär,
Och går bredvid mig hela vägen hem. Kör:

3. Hans fötter gått de tunga
Steg, ut till Getsemane,
Att ängslas intill döden,
Svettas blod för syndare
I nattens mörker der,
Han mig i bön frambär,
Och Fadren lydig är till korsets död. Kör:

4. Till Golgata hans fötters
Sista kärleksvandring var.
Ej längre gingo de, ty
Der man spikade dem qvar.
I döden gaf han sig,
Att evigt frälsa mig.
För mig han uppå korset offrat sig. Kör:

100. Stridssång.

1. Se vi tåga fram med sköld och med baner
Ut till strid för Gud; och seger han oss ger.
Han är med; vi vapnen ej få lägga ner,
Till dess Jesus ropar: kom!

KÖR: Stäm då upp, Stäm då upp
Segersång! Segersång!
Sjung af fröjd, sjung af fröjd,
Så blir vägen aldrig lång.

Se vi tåga fram och sjungande vi gå
Till det sälla land, der vi lifvets krona få,
Kom i ledet med som stridsman du också!
Till dess Jesus ropar: kom!

2. Till förenad kamp nu order delas ut,
Låt oss än en gång vår fana veckla ut,
Lyft baneret högt, som segra skall till slut,
Till dess Jesus ropar: kom! KÖR:

3. Marsch framåt! Vår konung ständigt med oss går;
När hans röst vi följa, skada oss ej når,
Och vi frukta ej, är nöden än så svår,
Till dess Jesus ropar; kom! KÖR:

4. Marsch framåt, tills hemlandsklockan en gång slår,
Till det land der solen aldrig nedergår
Och der lifvets träd i evig blomning står,
När oss Jesus ropar: kom! KÖR:

101. Följa Jesus.

(Bearb. af A. D.)

1. Nere i dalen med min Jesus vill jag gå,
Hvarest vattnen brusa och der träd gröna stå;
Hvar som helst han leder mig,
Jag önskar följa blott,
Vandra i hans fotspår tills jag kronan fått,

Kör: Följa, följa, jag vill följa Jesus,
Hvar som helst, när som helst,
Jag vill följa blott;
Följa, följa, låt oss följa Jesus,
Ja, hvarthän han leder,
Låt oss följa blott!

2. Nere i dalen vill jag följa Jesus gladt,
Om än stormar rasa och det mörkt är som natt,
Med sin hand han leder mig,
Jag blifver aldrig rädd;
Faror mig ej skrämma då min Gud är med.

Kör:

3. Nere i dalen eller uppå bergets topp,
Uti Jesu sällskap alltid stärkes mitt hopp.
Han mig säkert leder på
Den väg han banat ut,
Dit upp hvar de samlas på Guds berg till slut.

Kör:

102. Jag vill ej vända om.

1. Jag är en kristen pilgrim,
På väg till Zions land,
Hvar Herrens frälsta skara
Snart står med palm i hand.
I sida, hvita kläder
Få inför tronen stå;
Jag hoppas att få räknas
Bland deras tal också.

Kör: Jag vill ej vända om,
Broder, jag vill ej vända om;
Jag är på väg till Zion.
Och jag vill ej vända om.

2. Här har jag många strider,
Ja, pröfningar också;
Men om jag beder Jesus,
Nog hjelper han mig då,
Samt ger mig mod att strida
Och vederqvicker mig,
Att jag med sång och jubel
Kan fortgå på min stig.

3. O, hvarför fälla modet
I pröfningarne här?
Nej, framåt vill jag vandra,
Hur smal än vägen är,

Ty Herren är min herde,
Han är min käpp och staf,
Och leder mig på vägen,
Helt upp till Zions stad.

4. Jag ilar glad mot målet,
På lifvets smala stig;
Snart kommer Herren Jesus
Och hemtar mig till sig.
Och der i Zions rike,
Uti min Faders hus,
Jag får för evigt lefva
I härlighet och ljus!

103. Se, Guds Lam!

(Af Aug. Davis.)

1. Lammet kom från himlen ned
Och på korset för mig led,
Att mig två från synd och skam.
Se, Guds Lam!

KÖR: :,: Ära, halleluja! Sjung nu: Halleluja!
Ära, halleluja, till Guds Lam! :,:

2. Han mig renar med sitt blod;
Lifvets röda helsoflod,
Flöt så klar på korsets stam!
Se, Guds Lam! KÖR:

3. Jesus är mig alltid när,
Fadren har mig också kär;
Anden för mig härligt fram!
Se, Guds Lam! KÖR:

4. Du, Guds Lam, tillhör allt lof,
Här och uti himlens hof!
Lejonet af Juda stam!
Se, Guds Lam! KÖR:

[Copyright, 1892, by Aug. Davis.]

104. Har du mod att följa Jesus?

1. "Har du mod att följa Jesus?"
Ljuder frågan mången gång;
Se dock här en annan fråga,
Framställd i min enkla sång:
Har du mod att blifva borta
När din Konung kallar dig,
Kallar dig till evig glädje,
Evig salighet hos sig?

2. Har du mod att välja döden,
När dig lifvet bjudes än?
Har du mod att låta Jesus
Ohörd vända om igen?
Har du mod att vända ryggen
Till Guds rikes bröllopssal
Och i stället sorglös vandra
Mot ett djup af evigt qval?

3. Har du mod att ännu drömma
Om ett lif af lycka här,
Fastän du så många gånger
Sett hur arm den lyckan är?
Rikedomen tar ju vingar,
Nöjets rosor falla af,
Och du kastas kring i verlden
Likt ett spån på stormigt haf.

4. Har du mod att nalkas grafven
Utan något grundadt hopp,
Mod, när evighetens portar
Snart för dig ock springa opp?
Har du mod att slå i vädret
Herrens maningar och bud?
Har du mod att utan Jesus
Träda för all verldens Gud?

5. O, besinna dig, Han kallar,
Kallar dig i nåd ännu!
Skall Han väl förgäfves kalla?
Dyra själ, hvi dröjer du?
Lyssna till Hans Andes maning!
Hör, ack hör, Han klappar än!
Har du mod att längre sluta
Hjertats dörr för denne vän?

105. "Allt är redo."

1. Hör, ifrån höjden fröjdebud:
Syndare skänkes lif af Gud.
Kristus på korset för oss dog,
Och all vår synd Han på sig tog.

KÖR: "Allt är nu redo," "Allt är nu redo,"
"Allt är nu redo"—Till bröllop endast kom,
"Allt är nu redo," "Allt är nu redo,"
"Allt är nu redo" – "Och här är ännu rum."

2. Vi uti Adam alla dött
Och ha' vårt lif i synd utnött. —
Kristus sitt lif för alla gaf;
Syndare, se Guds kärleks haf! KÖR:

3. Ingen behöfver nu förgås,
Alla välkomnas, platser fås;
Borden i ordning, — "allt är väl," —
Frälsning nu bjudes hvarje själ. KÖR:

4. Hvarför ej komma nu i dag,
Om icke allt är dig i lag?
Tänk, om det skulle bli' försent,
Så att dig himlen blef förment. KÖR:

5. Hören, I Herrens sändebud,
Spriden omkring, att god är Gud!
Skynden på gator, gränder fram,
Peken,som fordom,på Guds Lam. KÖR:

106. Jag färdig skall stå.

Öfvers. af N. G. H.

1. Jag vet ej hur snart Gud mig kallar till sig,
Jag färdig skall stå hvar minut.
Att dela den sällhet som der väntar mig,
Jag färdig skall stå hvar minut.

Kör: Jag färdig skall stå för min Gud,
Jag färdig skall stå för min Gud.
Och iklädd den hvitaste skrud,
Jag färdig skall stå hvar minut.

2. Fast rik'dom jag afstår, fast pröfvad också,
Jag färdig skall stå hvar minut.
Det härliga hemmet mig vinkar, och då
Jag färdig skall stå hvar minut.
Kör:

3. Hur dyrbart är löftet som här gaf mig ljus,
Jag färdig skall stå hvar minut.
Att vi dock till slut skola bo i Guds hus,
Jag färdig skall stå hvar minut.
Kör:

4. Nu Anden dig bjuder att du med oss går,
Jag färdig skall stå hvar minut.
Kom, låt oss påskynda "de tusende år,"
Jag färdig skall stå hvar minut.
Kör:

* * *

107. Stanna och hör!

(Af Aug. Davis.)

1. Men'ska jag vill dig fråga,
Stanna och hör på mig:
:,:Säg, törs du längre våga,
Vandra på syndens stig? :,:

2. Nu är hög tid att stanna,
Och fly till Gud i bön.
:,:Ordet af Gud besanna:
"Döden är syndens lön!" :,:

3. Salig du själ som funnit
Frid genom Jesu blod!
:,:Vandra tills du har hunnit
Målet vid lifvets flod! :,:

4. Dig är den nåden gifven,
Att vara barn åt Gud.
:,:Du är i himlen skrifven,
Tecknad som Lammets brud! :,:

5. Brudgummen sjelf skall smycka
Bruden med snöhvit skrud.
:,:Tänk hvilken härlig lycka:
Strålande stå för Gud! :,:

6. Stundom sig bruden känner
Ensam på jorden gå,
:,:Lemnad af Gud och vänner
Sörjande går hon då! :,:

7. Brudgummen är dock nära,
Tröstar sin svaga brud:
:,:"Jag skall dig hjelpa, bära,
Föra dig hem till Gud!" :,:

(Copyright, 1892, by Aug. Davis.)

108. Jag skall stå inför konungen.

1. Jag för konungen skall stå
Och bland änglar sjunga då,
Snart, ja, snart; snart, ja, snart;
Vandra på den gyllne strand,
Prisa Gud med palm i hand,
Snart, ja, snart; snart, ja, snart.

Kör: Jag skall stå inför min kung
Med lekamen ny och ung
Och lofsjunga Gud, min kung.
Halleluja! Halleluja!
Jag skall stå inför min kung.

2. Snart basunens klara ljud
Skall mig kalla inför Gud,
Snart, ja, snart; snart, ja, snart.
Der ej sorgen mer mig når,
Der hans namn jag prisa får.
Snart, ja, snart; snart, ja, snart.

Kör:

3. Upp, min själ, brist ut och sjung!
Du får stå inför din kung,
Snart, ja, snart; snart, ja, snart.
Till hans fot i stoftet fall!
Honom lik du vara skall,
Snart, ja, snart; snart, ja, snart.

Kör:

109. Möts vi då?

[89 L. L.]

1. Skola vi väl alla mötas
Bortom Jordan flodens brus
Och med alla frälstas skara
Evigt bo i fridens hus?

Kör: Möts vi då? Möts vi då?
På den andra sidan floden?
Få vi mötas bortom floden,
Dit ej några stormar nå?

2. Få vi mötas i den hamnen
Efter stormar, sorg och pust?
Få vi mötas, kasta ankar
Vid den sköna himlens kust? Kör:

3. Mötas vi uti den staden,
Som vid lifvets klara elf
Är med jaspis, guld och perlor
Bygd utaf vår Fader sjelf? Kör:

4. Der de återlöstas lofsång
Höjs i ljuflig harmoni,
Och allt skapadt inför tronen
Stämmer upp sin melodi. Kör:

5. Få vi möta våra kära,
Som hänrycktes ur vår famn,
Se dem der uti förklaring,
Höra utaf dem vårt namn? Kör:

6. Få vi möta Herren Kristus,
När han hemtar hem sin brud,
Få vi slutas i hans armar
Och för evigt lofva Gud? Kör:

110. Den sköna staden.

1. Det finnes en stad, skön och präktig,
Långt bortom tidsvågornas svall,
Beredd utaf Herren allsmägtig,
Af ädlaste sten och metall.

Kör: Jag längtar, o vore jag der :,:
Snart står jag på glashafvets klara kristall.
O tänk, att så snart vara der!

2. Den staden skall ej hafva solen,
Och likväl blir natt aldrig der.
Guds härlighets sken ifrån stolen,
Belyser all himmelens här. Kör:

3. Der fins ingen oro och smärta,
Der aldrig en klagan blir hörd
Der njuter mitt fridsälla hjerta
En hvila som aldrig blir störd. Kör:

4. Ja, snart är jag hemma hos Herran,
Snart staden sig ter för min syn.
Jag hör dina klockor i fjerran
Och lofsångens brus ofvan skyn!

Kör: Han kommer min Jesus i skyn! :,:
Jag svingar mig då upp mot himmelens höjd
Att möta min Jesus i skyn!

111. Gästabudet på Zions berg.

1. Ett gästabud på Zions berg
Gud har tillredt för oss;
Der vin så klart och fett och märg
Åt alla folk bestås.

2. Han bjudningsbref har skickat ut
Vår käre Fader huld;
Der står: "Min nåd tar aldrig slut,
Jag sjelf försont din skuld."

3. Och resekost han oss består,
Hem till sitt fasta slott;
För intet, intet, allt man får —
Tänk hvad vi ha det godt!

4. Och då jag än var långt ifrån
Han skynda mig emot.
Kan jag ej gå, han sjelf mig bär —
Då såras ej min fot.

5. Nu sitta vi i salig ro
Kring dukadt nattvardsbord;
Och Jesus sjelf vårt A och O,
Till spis för oss är gjord.

6. Och lefvande är detta bröd,
Från himlen sändt till oss; —
"Den deraf äter skall ej dö,"
"Den tror skall ej förgås."

7. Och brödet, Jesus, tar ej slut,
För Zions vandrare.
Nej, låt oss äta hvar minut
Utaf vår Frälsare.

8. Då tätna skall vår syskonring,
Som nu så glesnad är,
Och aldrig något skiljer den —
Till himmelen det bär.

9. Kring tronen samlas alla då,
Som älska Jesus Krist.
Och nya namn vi skola få,
De gamla ha vi mist!

10. Från alla klingar samma sång
Till Lammets tack och lof:
Ja, må vi alla mötas der,
Hos Gud i himlens hof!

112. Ack, saliga hem.

1. Ack saliga hem hos vår Gud,
Der den lefvande elf rinner fram,
Der de frälste i skinande skrud
Böja knä för det slagtade Lam.

Kör: Hos vår Gud, hos vår Gud,
Ack, saliga hem hos vår Gud!
Hos vår Gud, hos vår Gud,
Ack, saliga hem hos vår Gud!

2. Ack tänk, hvilken skara hos Gud,
Utaf vänner, som lyktat sin färd,
Och som nu höja segrande ljud
I sitt hem i den himmelska verld. Kör:

3. Der har jag min Jesus hos Gud,
Och de kära som re'n hunnit hamn;
O, så vill jag som längtande brud
Skynda dit till min Frälsares famn! Kör:

4. Och snart är jag hemma hos Gud,
Ty min vandring är nära sitt slut.
Många kära mig vänta hos Gud,
Som sitt mål hafva hunnit förut. Kör:

113. Härliga fridens hem!

1. Jerusalem, du helga stad!
Härliga fridens hem!
Till dig jag ilar nöjd och glad,
Härliga fridens hem!
Der är ej natt, nej, evig dag;
Der slår ej hjertat sorgens slag.
Jerusalem, Jerusalem,
Du härliga fridens hem!

KÖR: :,: Härliga hem, härliga hem!
Härliga fridens hem! :,:

2. Jerusalem, du fria ort!
Härliga fridens hem!
I dig jag arfslott fått, hur stort!
Härliga fridens hem!
I dig, Guds helgons hem och stad,
Der är man evigt fri och glad!
Jerusalem, Jerusalem,
Du härliga fridens hem! KÖR:

3. Jerusalem, du är mig kär!
Härliga fridens hem!
I tron din glans jag skådar här.
Härliga fridens hem!
När jag får bo i dig en gång,
Jag sjunga skall en högre sång.
Jerusalem, Jerusalem,
Du härliga fridens hem! KÖR:

114. Brudens lofsång!

1. Lyssnen,båd' gamla och unga! Kristus mitt lif
Vill jag för evigt lofsjunga.
Med strängaspel vill jag lofsjunga Gud,
Ty jag är Frälsarens brud.

2. Sången om brudgummen klingar, lofvande
Bruden ur gruset sig svingar. [Gud,
Sången om Jesus den fröjdar min själ,
Ty han för mig allt gjort väl.

3. Han kom från Fadren derofvan — nåd under-
Skåden Guds kärlek i gåfvan. [bar!
Smaken och sen huru ljuflig han är,
Jesus, min brudgumme kär.

4. Han sig min frälsning åtagit, nu är jag fri,
Jesus med blod mig rentvagit.
Löftets förbund gäller evigt hos Gud,
Salig är Frälsarens brud.

5. Gud har sin Ande mig gifvit, jublen med mig!
Han i sin lifsbok mig skrifvit.
Skulle jag tiga — nej, sjunga jag vill,
Gud mig välsigne dertill.

6. Intet på jorden uppväger glädjen i Gud,
Den jag så rikligen äger.
Många förundra sig öfver min fröjd,
Här går jag salig och nöjd.

7. Ljufliga tröst i all smärta: Jesus är min.
Jubla för evigt, mitt hjerta.
Dyraste Jesus, kom snarast du kan,
Tag mig till himmelens land.

8. Der skall ej synd eller smärta såra mig mer
Störa mitt fridsälla hjerta.
Der får jag evigt i skinande skrud
Lofsjunga Lammet och Gud.

115. Mitt sälla hemland.

(Af Aug. Davis.)

1. Jag har mitt hem i himlens land;
O, hvilken härlig lott!
Snart far jag bort från denna strand,
Dit upp — dit Jesus gått.

Kör: Ljufva land, på solklar strand,
Sälla hem, Jerusalem!
Jesus kär, jag längtar här,
Snart få vara der du är!

2. Fast verld och synd vill hindra mig
På färden till mitt land,
Dock går jag trygg på lifvets stig,
"Stödd af Guds högra hand." Kör:

3. "Är Gud för mig", jag fruktar ej,
"Hvem kan stå mig emot?"
"Ej verld, ej lif, ej död, o nej!"
Ej smicker eller hot. Kör:

4. Snart far jag hem från tidens tvång,
Då slutas all min nöd;
Se'n får jag sjunga "Lammets sång,"
Hos vännen "hvit och röd." Kör:

5. Med Jesus jag "de tusen år",
Regera skall i frid.
Jag "lifvets krona" bära får,
När slutad är min strid. Kör:

116. Fröjd evinnerlig.

1. Jag vet ett land, ett härligt land,
Der intet moln är mer,
Och Frälsaren är sjelf dess ljus;
Dess sol går aldrig ner.

Kör: Den som korset tåligt bär,
Han med kronan prydes der
Och får bo hos Jesus kär
Uti fröjd evinnerlig.

2. På andra sidan lifvets haf,
Der fins ej storm ej natt;
Det landet har ett mildt klimat,
O, vare der vår skatt! Kör:

3. Der är vårt hem, der är vår slägt,
Frälst från allt jordens tvång,
Och dem vårt hjerta älskat här,
Oss möta der en gång. Kör:

4. Från denna jords fåfänglighet
Dit upp vår längtan står,
Der Zions folk i evig fröjd
Guds lof på harpan slår. Kör:

* * *

117. "Om min Gud vill jag sjunga."

1. Jag vill sjunga :,: om min frälsnings Gud,
Ty hans godhet varar
För oss alla dagar.
:,:Det är sanning :,: Gud är verkligt god.

2. Pris och ära :,: vare dig, o Gud,
Att du Sonen sände,
Gjorde så en ände
:,: På min stora :,: svåra syndaskuld.

3. Jag har slösat :,: bort min ungdomstid,
Uti verldens nöjen
Sökt blott syndafröjden,
:,: Varit trogen :,: uti syndens tjenst.

4. Hvilken lycka :,: det då hände mig,
När jag var på kanten
Utaf afgrundsbranten,
:,: Blef jag räddad :,: som en brand ur eld.

5. Jag vill säga :,: några ord till er,
Mina unga vänner,
Som ej Herren känner,
:.: Låten rädda :,: låten rädda er!

6. Herren säger :,: "Mig ditt hjerta gif!"
Vänd dig om tillbaka,
Verldens lust försaka,
:,: Du skall aldrig :,: ångra denna stund.

7. O besinna :,: dig i denna dag,
Jesu blod har runnit,
Fadrens hjerta brunnit
:,: Utaf kärlek :,: båd' till dig och mig.

8. Lofva Herren :,: Upp min själ och sjung,
Sjung om blod och såren,
Det kan lifva fåren,
:,: Jesus vunnit :,: pris, halleluja!

118. Till verksamhet!

1. Till verksamhet! för Kristi skull,
Som tjenat dig så kärleksfull.
Den väg, som Mästarn täcktes gå,
Den höfves tjenaren också.

2. Till verksamhet! gå raskt åstad
Och gör din Faders vilja glad.
Om verlden hatar dig, hvad mer!
Blott Herren dig sitt bifall ger.

3. Till verksamhet! det är dock ej
Förgäfves för Guds rike — nej!
Den som på en förhoppning sår
En gång med glädje skörda får.

4. Än är det dag, än går det an;
Om natten ingen verka kan,
Så skynda dig, statt upp, och mins
Att utan strid ej segren vins.

5. Si, Jesus klappar på i dag
Och ropar till oss: "det är Jag!"
Hvem vill nu tjena Herren Gud?
O! hvem vill bli hans sändebud?

6. Ack! snart är tjenstetiden slut,
Och hvar och en har tjenat ut;
Han kommer snart. Han nalkas dig
Och har sin stora lön med sig.

7. Framåt! framåt! till kamp och strid,
Snart kommer han med segrens frid,
Snart klingar Jesu röst en dag:
"Lyft upp ditt hufvud, det är jag!"

119. Bön om arbetare i säden.

1. Du sädens Herre, store Gud,
Väck upp en skara sändebud!
Se skördefälten mogna stå,
Men skördemännen äro få.

2. Ack, hela verldar ligga ju
I hedendomens natt ännu;
De böja knä för stock och sten
Och bedja till de dödas ben.

3. Sänd dina fridsbudbärare
Omkring till de förlorade,
Från land till land, från hus till hus
Med nådens ord, med frid och ljus!

4. O, sänd en kraftig andens fläkt,
Att hednaverlden må bli väckt;
Låt det bland benen bli ett gny,
Och låt oss snart se morgon gry!

5. Sänd brinnande och trogna män,
Som offra sig för sanningen;
Som frälsningsordet dela rätt
Och vittna om hvad sjelf de sett.

6. Den eden du ju svurit har
Att alla folk och hedningar
Din käre son till arf skall få,
Ty bedje vi dig: ske alltså!

7. Väck oss en hvar till heligt nit
Att ut till verket gå med flit,
Att skörda åt Immanuel,
Och skicka andra ut jemväl!

8. Tills vi ditt rikes härlighet
Få skåda i fullkomlighet,
Den dag då allt hvad skapadt är,
Till Gud och Lammet lof hembär.

120. Tänk, en sådan vän som Jesus!

1. Tänk, en sådan vän som Jesus,
Hvilken brudgum, rik och skön,
Tänk hvad förmån att få bära
Allting fram till Gud i bön!
Ack hur ofta vi oss sarga,
Möda, sträfva utan lön,
Blott derför att vi ej bära
Allting fram till Gud i bön!

2. Är du svag och sorgbetungad,
Fruktar du för syndens lön,
Jesus än ju öppnar famnen,
Gå med allt till Gud i bön!
Har af jordens falska löften,
Du ock gjort ett sorgligt rön,
Kärlek, tröst och hjelp du finner,
Om du går till Gud i bön!

3. Om ock frestelser oss trycka,
Mognade af syndens frön,
Dock, vi ej må fälla modet,
Bär det fram till Gud i bön!
Ingen vän vi ha så trogen,
Alla andra äro rön —
Jesus känner all din svaghet,
Gå med allt till Gud i bön!

121. "Jag har ett budskap."

1. Jag har ett budskap, en helsning från Jesus.
Lyssna då, käre! O, lyssna just nu!
Syndare söker han, skynda, o skynda!
Mästaren kallar dig. Hvi dröjer du?

Kör:

Hör, dig nu han kallar, ja, dig nu han kallar,
Ja, Jesus dig kallar, han kallar dig nu!

2. Jag har ett budskap, en helsning från Jesus,
Fröjdefullt budskap för suckande bröst.
Ej fins på jorden en skatt lik hans kärlek,
Som aldrig slocknar. O himmelska tröst! Kör:

3. Jag har ett budskap, en helsning från Jesus,
Nådefullt budskap för syndarens själ.
Frälsarens kärlek skall krossa hans bojor;
Frälsarens blod läker såren jemväl. Kör:

4. Jag har ett budskap, en helsning från Jesus,
Arme bespottare, sälj ej din själ!
Jesus inbjuder dig. Dröj ej att komma!
Han vill förlåta dig, göra allt väl! Kör:

5. Jag har ett budskap, en helsning från Jesus,
Du arme tviflare, hör fridens bud!
Nu på den älskande Jesus blott lita!
Striden han vunnit, härskarornas Gud. Kör:

122. Kristus är uppstånden.

1. Kristus är uppstånden: fröjda dig min själ;
Kristus är uppstånden: nu är allting väl!
Dödad blef nu döden, han har ingen makt;
Ormens hufvud krossadt, så har Jesus sagt.

KÖR: Sjung då, medarfvinge, Kristus lefver än!
Han är nu din broder, Gud din far, din vän,
"Kristus är uppstånden" lyder helsningen,
Dödad blef vår Jesus, men stod upp igen.

2. "Gån till mina bröder", spriden tidningen:
"Jag går till min Fader, till min Gud och vän!
Och till eder Fader och till eder Gud."
Tänk, en sådan tidning; hör ett sådant bud! KÖR:

3. Helsa särskildt Petrus, som förnekat mig,
Der han går bedröfvad: "Jesus älskar dig;
Jag är nu uppstånden, hvad du gjort är glömdt,
Det är glömdt för evigt–säg att det är glömdt".KÖR

4. Sedan kommer Jesus, helsar dem så ömt:
Nåd och frid med eder, nu är allting glömdt
Se på dessa såren, se, jag lefver än
Och I skolen lefva—tänk, en sådan vän! KÖR:

5. Skynda dig, Maria, skynda dig åstad,
Helsa ifrån Jesus, då blir Petrus glad;
Tala om att Mästar'n, Jesus, lefver än,
Och Han är densamme hulde hjertevän. KÖR:

6. Nu må jag väl jubla, hålla påskafröjd
Alla mina dagar, glad, af hjertat nöjd;
Påska-Lammet Jesus är min salighet —
Ära, halleluja, pris i evighet! KÖR:

7. Sjung om denne vännen, som mot dig så huld,
Öppnat himlen åter, gatorna af guld;
Der i evig sällhet snart du får med fröjd
Sjunga om Hans kärlek,salig,glad och nöjd. KÖR

123. Påsksång.

[Af Aug. Davis.]

1. Jesus är uppstånden! klingar änglars röst.
Han är ej bland döda! o, hvad härlig tröst!
Hjelten är uppstånden! Segren vunnen är,
Öfver dödens välde och all mörkrets här!

Kör: Jesus är uppstånden! Jubla högt, o själ!
Han är lifvets Furste, han gör allting väl!
O,mitt hjerta,jubla! Höj din lofsångs ljud!
Kristus är uppstånden! Ära vare Gud!

2. Jesus är uppstånden! Själ, var vid godt mod!
Han har sjelf åt Gud dig friköpt med sitt blod!
För vår synd, han villigt uti döden gått,
Till rättfärdighet, för oss han har uppstått!

Kör:

3. Jesus är uppstånden! Frid nu bjudes här:
"Dem som fjerran vore, dem som äro när!"
"Den som vill, får taga lifvets vatten fritt!"
Fadrens stämma ljuder: "Son,allt mitt är ditt!"

Kör:

4. Jesus är uppstånden! Påska fira vi,
Ej som jude-trälar, nej, som Herrens fri'!
Påska-Lammet Jesus, är vår frid och fröjd!
Amen. Halleluja! Pris ske Gud i höjd!

Kör:

(Copyright, 1892, by Aug. Davis.)

124. Jesus lefver.

1. Jesus lefver, Jesus lefver,
Och kan aldrig ändra sig;
Fader, moder, hem och framtid,
Allt han vara vill för mig:
:,:Väg, der ingen väg jag finner,
Råd, der intet råd jag vet;
Nog för himlen, nog för jorden
Nog för tid och evighet! :,:

2. Visst är anden ännu villig,
Dock i köttet ännu svag,
Men min sak den är dock Herrens,
Och han hjelper dag från dag.
:,:Och han ger hvad jag behöfver,
Särskildt för hvar särskild tid;
Ny hugsvalelse och starkhet,
Ny förlåtelse och frid. :,:

3. O, då vill jag icke sörja,
Jesus sörja får för allt,
Ty han ger hvad jag behöfver,
Och deröfver tusenfaldt.
:,:Fri som blomman på sin tufva,
Eller fogeln på sin qvist
Vill jag lefva för att sjunga
Blott om dig, o Jesu Krist. :,:

4. Ja, må Jesus-sången klinga,
Ljufligt öfver berg och dal,
Som ett genljud utaf sången
Ifrån Lammets bröllopssal.
:,:Gifs der intet annat ämne
För de frälstas sång en gång,
O, då vill jag ej på jorden
Sjunga någon annan sång. :,:

125. Kristus lefver.

(Bearb. af Aug. Davis.)

1. Kristus lefver, Kristus lefver,
Och i honom lefver jag.
Jesus är mitt lif, min helsa,
Mitt beskydd båd' natt och dag
:,:Jesus är min äkta perla,
Är min rikedom, min tröst.
Jesus är min egen broder,
Tryggt jag hvilar vid hans bröst. :,:

2. Jesus är min fulla sanning,
Är min visdom och mitt ljus,
Han är solen som mig lyser,
Är min väg till Fadrens hus!
:,:Jesus är mitt hopp, min starkhet,
Är min glädje, fröjd och frid,
Mitt beskärm och säkra tillflykt
Under oro, sorg och strid! :,:

3. Ömt han älskar sina vänner,
Huldt han kallar dem vid namn
Svaga lammen väl han känner
Bär dem trofast i sin famn.
:,:Han det sargade förbinder
Och det svaga stärker han.
Sjelf han sina får vill föda,
Han, blott han, det rikligt kan!

4. Lyssna då till Jesu stämma,
Akta på hans ljufva röst;
Många röster höres ljuda:
Blott hos Jesus finnes tröst!
:,:Blott hos Jesus finnes hvila,
Lugn och stillhet, ro och frid!
Fly till honom du som jagas
Utaf oro, qval och strid! :,:

126. Jesus led mig.

(Bearb. af Aug. Davis.)

1. Jesus, led mig! Jesus led mig
På den väg som jag skall gå!
Till din härlighet bered mig,
Lär mig rätt ditt ord förstå!
:,:Fast mitt hjerta är förkrossadt,
Vill jag gifva det åt dig;
Rena hvad du sjelf förlossat:
Jesus, du har dött för mig! :,:

2. I ditt ord du mig påminner:
"Bedjen och I skolen få,
Den, som tidigt söker, finner." —
Detta ord jag litar på.
:,:Jesus, hör mig, tag mitt hjerta,
För mig på den rätta stig!
Det är tröst i all min smärta:
Jesus, du har dött för mig! :,:

3. Dig jag funnit, dig jag känner,
Jag kan sjunga: "du är min!"
Inför verlden jag bekänner:
Jag är din, för evigt din.
:,:Du vill leda och bevara
Den, som hvilar helt på dig,
Och min enda fröjd skall vara:
Jesus, du har dött för mig! :,:

4. Nu, likt Simeon, jag längtar
Bort från jordens nöd och strid.
Ja, mitt hjerta hemsjukt trängtar,
Att få fara hem i frid!
:,:Hemma, uti Fadershuset,
Der fullkomlig sällhet är,
Får jag skåda Gud i ljuset,
Och min Brudgum, Jesus kär! :,:

127. Lef för Jesus.

1. Lef för Jesus — allting annat
Är ej värdt att kallas lif.
:,:Åt den vännen framför andra
Hjertats första kärlek gif! :,:

2. Lef för Jesus — verldens äflan,
Rykte, rikedom och glans
:,:Gifva aldrig åt din ande
Blott en timmas frid, som hans. :,:

3. Lef för Jesus — samla själar
Kring hans dyra frids-baner,
Skynda, innan natten kommer,
Då du ej kan verka mer!

4. Tusen, tusen arma själar
Sucka efter lif och frid.
Säg dem något ord om Jesus,
Medan du ännu har tid!

5. Säg dem blott hvad sjelf du funnit
Vittna om hvad sjelf du sett,
Om den kärlek utan like,
Om den nåd han dig betett!

6. Lef för Jesus — gif åt honom
Lifvets sköna vårdag — men
Gif ock mannaålderns styrka,
Och den sena hösten än!

7. Gif dig helt, ty det begär han,
Sjelf han gaf sig helt åt dig,
När han fattig och föraktad
Gick härnere korsets stig!

8. Gif dig helt och vet att ingen
Än förlorat deruppå!
Lef för Jesus, tills du salig
In uti hans ro får gå!

128. Vårt Söndagshem.

1. Här med fröjd ännu en gång i vårt söndagshem
Samlas vi till bön och sång, i vårt söndagshem,
Herren är oss alltid när, hör vår bön och barnen lär
Hvar och en är lycklig här i vårt söndagshem.

Kör: Här med fröjd ännu en gång,
I vårt söndagshem,
Samlas vi till bön och sång,
I vårt söndagshem.

2. Gud är midt ibland oss här i vårt söndagshem,
Känner hvarje själs begär, i vårt söndagshem.
Nalkas vi hans nådatron,
Ger han oss, som gaf sin Son,
Nåd och sällhet genom tron, i vårt söndagshem.
Kör:

3. Jesus, barnens bäste Vän, i vårt söndagshem,
Tala du till hvar och en, i vårt söndagshem!
Blir vår vandring mödosam, led oss genom lifvet
Vårda dina dyra lam i vårt söndagshem. (fram,
Kör:

129. Sång på Sabbatsmorgonen.

1. Sabbatsdag, hur skön du är,
Skänkt af Gud — jag har dig kär;
Kom, o kom, att än en gång
Samla oss till bön och sång!

2. Efter arbetsveckans strid,
Få vi sitta ned i frid
Vid vår Faders rika bord,
Lyssnande till nådens ord.

3. Gud, vår Gud, till dig vi se,
Gif oss rik välsignelse;
Låt ditt evangelium
Ljuda klart på alla rum!

4. Låt i dag ditt helga ord
Göra under på vår jord,
Våra arma själar föd,
Herde god, med lifvets bröd!

5. Kom och månget byte tag
Från "den starke" denna dag,
Berga mången kärfve in
Uti himlaladan din!

6. Herre, komme snart den tid,
Då vi efter lifvets strid
Uti evig sabbatsro
Få i dina gårdar bo!

130. Lejonet af Juda.

1. Vi äro väl ringa och svaga och små,
Mot synden och verlden vi äro väl få,
Men våga dock strida för sanning och rätt;
Vi trösta på Herren och striden blir lätt.

KÖR: Lejonet af Juda, som stridde och vann,
Går för oss i striden, vi segra som han!

2. Om andra oss håna och hata och sky,
Att vi deras synder och njutningar fly,
Vi skynda till Jesus och klaga vår nöd,
Och skåda hans smälek i lif och i död. KÖR:

3. Han kallar dem dårar, som synda mot Gud,
Men visa, som följa hans heliga bud.
Vi välja det goda: Guds vänskap och nåd,
Och följa ej mera de gudlösas råd. KÖR:

4, Han snart skall församla de sina i fröjd,
Bland änglar och helgon i himmelens höjd,
Och kämpa vi troget för sanningen här
Skall Jesus oss kröna med härlighet der. KÖR

131. Jag är ett litet lam.

1. Jag är ett litet, litet lam;
Men hvilar tryggt i herdens famn,
:,:Hans famn den är så stor och vid,
Den räcker till för dig och mig. :,:

2. Och Jesus är den herdens namn,
Som trofast vårdar sina lam;
Han vakar öfver sina små,
Att icke ett förloras må!

3. Jag mins den tid då jag for vill
Och icke kunde vara still;
Men herden god mig sökte opp
Och gaf mig nåd och frid och hopp!

4. O, tänk, hur väl han mot mig gör:
Han mig på gröna ängar för,
Det friska vatten han mig ger —
Ej något godt mig fattas mer.

5. När mörk och ojemn blir min stig,
Hans käpp och staf de trösta mig.
Han känner vägens längd och brant,
Hvart djup är honom väl bekant.

6. Om ulfven ryter aldrig så,
Han lilla lammet ej kan nå;
Ty uppå vägen törs han ej,
Dit få ej ulfvar gå, o nej!

7. Så sjunger jag förnöjd och glad;
Ty hemåt bär det till Guds stad,
Der lilla lammet hvila får
Uti ett ändlöst jubelår!

132. Helsokällan.

1. Helsokällan flödde
Ifrån nåden fram,
:,:När vår Jesus blödde
Uppå korsets stam! :,:

2. Skriften höres ljuda:
Hon är öppen, fri.
Hvem kan mig förbjuda
Bada deruti?

3. Helsa kan hon gifva,
Och de sorgsna frid,
Trötta kan hon lifva;
Kraft hon ger i strid.

4. När mitt hjerta gråter
Under sorgen tung,
Flyr jag dit och åter
Känner jag mig lugn.

5. Hon är min förtjusning,
Här är jag så säll;
Vid den källans susning
Somnar jag hvar qväll.

6. Morgon när jag vaknat
Läskar jag mig här;
Aldrig har jag saknat
Fröjd och glädje der.

7. När jag se'n skall sluta
Och gå hem till Gud;
Må jag då få njuta
Af den källans ljud!

133. Lyckliga barn.

1. Lyckliga barn, som ha Gud till sin Far,
Ja, lyckliga de barnen, som ha en sådan Far:
Ja, lyckeliga barn, ja, lyckeliga barn,
Ja,lyckliga de barnen, som ha Gud till sin Far.

2. Lyckliga barn, som ha Jesus till bror,
Ja, lyckliga de barnen, som ha en sådan bror;
Ja, lyckeliga barn, ja, lyckeliga barn,
Ja, lyckliga de barnen,som ha Jesus till bror.

3. Lyckliga barn, som ha himlen till hem,
Ja, lyckliga de barnen, som ha ett sådant hem;
Ja, lyckeliga barn, ja, lyckeliga barn,
Ja, lyckliga de barnen, som ha himlen till hem.

4. Lyckliga barn, som få snart flytta hem,
Ja, lyckliga de barnen, som snart få flytta hem;
Ja, lyckeliga barn, ja, lyckeliga barn,
Ja, lyckliga de barnen, som få snart flytta hem.

134. Jesus älskar mig.

1. Jesus har mig, liten kär,
Så i Biblen skrifvet är;
Äro barnen svaga små,
Han rår om dem han ändå!

KÖR: Ja, Jesus har mig kär, ja, Jesus har mig kär,
Ja, Jesus har mig kär, af Biblen jag det lär.

2. Han som allt fullkomligt gjort,
Och mig öppnat himlens port,
Han vill ock från synd mig två
Att hans barn derin må gå. KÖR:

3. Jesus har mig kär, och mig
Följer han på all min stig;
Sist, om jag har honom kär,
Upp till Gud han sjelf mig bär. KÖR:

135. Juvelerna.

1. När han kommer, när han kommer
Att samla de sina,
Sina kära, sina trogna en gång i sin famn.

Kör: Liksom morgonens stjernor
De då skola lysa
I hans krona för evigt
Och sjunga hans namn.

2. Till sitt rike skall han samla
De perlor han vunnit;
Alla lammen skall han samla en gång i sin famn.
Kör:

3. De små barnen, de små barnen
Som älska sin Jesus,
Som juveler han skall samla en gång i sin famn.
Kör:

136. Skynda till Jesus.

1. Skynda till Jesus, Frälsaren kär;
Se, i sitt ord han vägen oss lär;
Ja, midt ibland oss står han ju här,
Ropande vänligt: "Kom!"

Kör: Ljufligt, ljufligt blifver det förvisst,
När vi rene från all synd och brist,
Alle tillsammans mötas till sist
Hemma hos Herranom.

2. "Låten små barnen...." O, må hans röst
Fylla hvar själ med glädje och tröst,
Må han sitt tempel få i vårt bröst;
"Lyssna, o själ, och kom!" Kör:

3. Ännu i dag är han bland oss qvar,
Ännu en kärleksbjudning han har,
Hör huru mildt han ropar en hvar:
"Lyssna, o själ, och kom!" Kör:

137. Om en liten tid.

1. Till det härliga land ofvan skyn
Vi i tron skåda upp redan här,
Ty ett hem fast fördoldt för vår syn,
Har vår Jesus beredt åt oss der.

Kör: :,: Om en kort, liten tid,
Vi få mötas på himmelens strand. :,:

2. Äfven vi på den ljufliga strand
Skola sjunga de saligas sång,
När förlösta från dödliga band
Vi vår Frälsare skåda en gång. Kör:

3. Till vår älskande Fader och Gud
Vi vårt offer och tack lägga ner,
För den kärlek han skänker sin brud
Och den nåd som han dagligen ger. Kör:

138. Ring i himlens klockor.

1. Ring i himlens klockor, fröjd i dag det är!
Ty ett barn från synden vänder om;
Fadren det till möte sig på väg beger,
Ropande så vänligt: Skynda, kom!

Kör: Härligt sjunga änglar kring Guds tron,
Härligt klingar gyllne harpors ton;
Likt ett väldigt vatten från den frälsta hop
Brusande sig höjer jubelrop!

2. Ring i himlens klockor, fröjd i dag det är!
Ty en syndare försoning fått;
Hem till hjorden herden vilsna lammet bär,
Som omkring i öknen länge gått. Kör:

3. Ring i himlens klockor, duka högtidsbord!
Änglar stämma in med fröjdeljud!
Låt det glada budet höras rundt kring jord.
Ty en själ är vorden Lammets brud! Kör:

139. Tro blott ordet.

1. Kom du som trycks af synd och skuld,
Hos Herren fins förskoning;
Han ger dig frid och är dig huld;
Anamma hans försoning.

KÖR: Tro blott ordet, tro blott ordet,
Tro på Jesus nu,
Han vill frälsa, han vill frälsa,
Vill dig frälsa nu!

2. Ty Jesus göt för dig sitt blod,
Benådning han dig gifver;
Så bada i den dyra flod,
Och hvit som snö du blifver. KÖR:

3. Han vägen är och sanningen,
Han evig ro dig skänker;
O, vill du ej befrias än,
Från syndens snöda ränker? KÖR:

4. Så kom och låt oss hand i hand
Från verldens lust oss vända,
Och skynda till det sälla land,
Der glädjen ej skall ända! KÖR:

* * *

140. Hemåt vi vandra.

(Copyright, 1892, by Aug. Davis.)

1. Hemåt vi vandra, på vägen som leder
Upp till den saliga, himmelska frid;
:,:Der Herren Jesus oss hvila bereder
Efter all möda, all oro och strid! :,:

2. Blott några dagar af jordlifvets möda,
Se'n få vi njuta af sällhetens fröjd;
:,:Blott några stunder än hjertat skall blöda,
Glädje oss väntar på sällhetens höjd! :,:

3. Syskon, sen målet i fjerran sig höjer!
Målet är himlen, o skynden åstad!
:,:Ögat nu re'n af dess glans sig förnöjer,
Själen sig svingar dit uppåt så glad :,:

4. Snart af Guds närhet fullkomligt vi njuta,
Skåda Guds Lam uti härlighet stor!
:,:Aldrig vår lofsång om Jesus skall sluta,
Evigt den brusar i himmelens kor. :,:

5. Hemåt vi segla, vid rodret står Jesus,
Sjelf han oss för genom jordlifvets strid!
:,:Snart få vi hamna vid himmelska stranden,
Resan blott räcker en kort, liten tid! :,:

6. Fyll våra segel, o himmelska vindar,
Fören oss framåt i nöd och i lust!
:,:Resen er höga, I skummande böljor,
Snabbare går det mot hemlandets kust! :,:

7. Lägren er kring oss, I ödsliga dimmor,
Kursen är ställd emot himmelens strand!
:,:Fukten vårt segel, I kyliga skurar,
Re'n skiner solen från sällhetens land! :,:

8. Framåt det går genom motgång och medgång;
Hemåt det går genom mörker och ljus!
:,:Härligt det går genom nöd, genom fröjder!
Uppåt det går till Guds härlighets hus! :,:

9. Der skall ej ögat mer fuktas af tårar,
Dit skall ej ofridens stormar mer nå,
:,:Frestelsens pilar oss der aldrig sårar,
När på de gyllene gator vi gå!:,:
(Af L. N—d.)

141. Emanuel vår gäst.

1. Emanuel, var du vår herde, gäst,
Så ha vi allt, som gör en gladlig fest!
:,:Hvad det är godt att ha sitt allt i Gud,
Och i Guds Lam, sig fröjda som hans brud!:,:

2. Kom hit, min vän! och drick af lifvets flod,
Så får du se och smaka: Gud är god!
:,:Bortlupna själ, o skynda, tiden går!
Kom törstig själ: Se,källan öppen står! :,:

3. Du kan förgäfves bära brodersnamn,
Förgäfves tro, du är i Herdens famn,
Förgäfves lyssna till om Lammets sår,
Förgäfves tro din väg till himlen går!

4. O, tänk på själens möjliga förlis
Och varning tag, så blir du en gång vis!
Snart kan du stå vid dödens mörka dal,
Har du biljett till Lammets bröllopssal!

5. Biljetten den är Lammets offerblod —
Har du den visst? så var vid gladligt mod!
För den biljetten porten öppen står,
Och du som Lammets brud, till bröllop går!

6. O, tänk när vännerna från öst och vest
Der samlas få till evig jubelfest!
:,:Och när vi der ha sjungit tusen år,
Står ämnet lika nytt om Lammets sår! :,:

142. "Fröjd i Herren är vår starkhet."

1. Nu har jag saken fattat,
Nu är jag hjertligt nöjd,
Ty Jesus tog min börda
Och jag fick gå med fröjd.
Halleluja ske Lammet,
Guds Lam, som dog för mig,
Och himlens sällhet strödde
Uppå min lefnadsstig!

KÖR: Så "fröjden er i Herren!
Och åter säger jag:
O! fröjden Er" i Herren
Som styrka ger hvar dag!

2. Då Jesus hjertat lyfter
Från denna låga jord
Upp mot sin tredje himmel,
Att der få höra ord,
Som ingen men'skotunga
Har ännu talat ut;
Då blir det fröjd i hjertat
Som aldrig skall ta' slut! KÖR:

3. Om alla men'skor visste
Och trodde hvad det är
För lycka, som medföljer
Att gifva hjertat här
Odeladt upp åt Jesus,
Så skulle alla då
Ej dröja, men på stunden
Till Herren Jesus gå! KÖR:

143. Vid källan.

(Bearb. af Aug. Davis.)

1. Borta är synd och mörker, kamp och strid,
Borta är suckan, sorg till evig tid,
Borta är allt, som här mig kan förströ;
Mitt hjerta, Jesu blod bevarar hvitt som snö!

Kör: En klädnad hvit, en boning skön,
Jag har i himlens sälla land!
En krona blir min nådelön,
På härlighetens strand!
Ty Jesus är min Frälsare,
Han har försont min synd,
Borttog allt som stod emellan!
I hans varma kärlek
Jag fröjdas natt och dag!
Jag lefver och jag jublar invid källan!

2. Borta för alltid är förvisst den dag,
Då jag i synden hade mitt behag,
Och uti verlden sökte blott min fröjd!
Mig, Jesus med sitt blod, bevarar glad och nöjd!

Kör:

3. Borta är tvifvel, otro och all nöd,
Borta är fruktan för en evig död!
Allt är fördränkt af lifvets röda flod,
Min Jesus har mig tvagit snöhvit med sitt blod!

Kör:

4. Kommen är nu den ljufva, sälla tid,
Då jag i hjertat känna får Guds frid,
Jesus der bor och evigt blifva skall,
Ej sorgen härska får, ty han är glädjen all!

Kör:

5. Kommen är Anden i mitt hjerta in,
Ljuft han hugsvalar, fröjdar själ och sinn'!
Jesus jag tillhör evigheten lång!
Ja, Herren är min frälsnings Gud, min fröjd och sång!]
Kör:

[Copyright, 1892, by Aug. Davis.]

144. Han gömmer mig.

1. Hur än lifvets stormar rasa,
Brusa vildt på haf och land,
Finner jag en säker tillflykt
Under skuggan af Guds hand.

Kör: Han mig gömmer, han mig gömmer,
Der all sorg och nöd jag glömmer;
Han mig gömmer, han mig gömmer
Under skuggan af sin hand.

2. När mig nöd han stundom sänder,
Blir blott hvilan mera kär,
Ty när Herren barnet agar,
Det af idel kärlek sker. Kör:

3. Fiender må gerna hota,
Satan bruka all sin list;
Herren skall det onda vända
Mig till godo — det är visst. Kör:

4. Derför vill jag korset bära
Trots den ondes nät och garn;
Jesus vårdar mig, att intet
Skada må hans Faders barn. Kör:

* * *

145. Från mörker till ljus.

(Bearb. af Aug. Davis.)

1. O, jag minnes en tid och jag gråter dervid,
Då jag tjenade synden som träl.
Verlden var då mitt allt, ack, hur tomt, o, hur
Utan Gud, utan hopp för min själ! [kallt!

2. Jesu blod och Guds ord, Herrens heliga bord,
Var blott gåtor, som jag ej förstod!
Fort jag rusade fram, mot förderf, och till
Uti syndens förderfliga flod! skam!]

3. Midt i stormarnes brus,fick jag skåda ett ljus,
Då allt mörker, all dimma försvann!
Själ och sinne fick ro, och jag började tro
På den sargade, korsfäste man!

4. Nu är Jesus mitt lif, och jag eger hans frid!
I mitt hjerta nu Jesus sjelf bor!
Jag som förr var så arm, är nu rik, glad och
Pris ske Gud,för hans salighet stor! [varm!

5. Verldens stormande brus, kan ej släcka mitt
Jag är salig och frälst af Guds nåd! [ljus;
Andens lag gjort mig fri ifrån syndens parti.
Min Regent heter "Underlig, Råd!"

6. Ja, min lott, den är skön! Jag har arf och får
Af min Gud, i det himmelska land! [lön
Snart till Fadren jag går, der jag mottaga får,
Allt det goda, af Frälsarens hand!

7. Snart min vandring är slut, då jag har kämpat
Skulle det icke göra mig glad. [ut!
Snart hans lyckliga brud, i sin snöhvita skrud,
Får gå in i den himmelska stad!

8. Der, vid harpornas klang, får jag sjunga ny
Och bland änglarne höja min röst! [sång,
Gud, jag längtar till dig, här på vandringens
Du, min kärlek, mitt hopp och min tröst! [stig,

146. Hvilken skara.

1. O, den ljusa, gyllne morgon,
Då han kommer men'skans son,
Och i glans och majestät han skall sig te!
Då ur alla folk han kallar
Sjelf de sina fjerran från.
Hvilken skara återlösta vi då se!

Kör: Hvilken skara, hvilken skara,
Hvilken skara återlösta
Der på himlens blomsterstrand!
Hvilken skara, hvilken skara,
Evigt hemma der i fridens sälla land!

2. När de uti tron afsomnade
Af Jesus väckas opp
Att ur grafvars tystnad, hafvens djup uppstå,
Och i skyn de Jesus möta,
Fulla utaf himmelskt hopp,
Hvilken skara, hvilket segerjubel då!
Kör:

3. När vårt öga skådar staden,
Med dess gator och dess hus
Och dess flod, som flyter fram som klar kristall,
När de kära, som måst skiljas
Åter mötas få i ljus,
Tänk hur gladt en vän en annan helsa skall!
Kör:

4. Han skall visserligen komma,
Timmen närmar sig allt fort,
Då den efterlängtade skall vara här;
I ett nu vi då förvandlas,
I ett ögonblick så kort,
För att sedan evigt vara honom när.
Kör:

147. Jag har kommit hem.

(Bearb. af Aug. Davis.)

1. Jag har kommit hem till min Faders hus,
Ifrån syndens land, ifrån jordens grus!
Nu jag jubla kan, ty mig herden fann,
Ty mig herden fann!

2. Derför än en gång, sjunger jag en sång,
Till min konungs pris, här på barnavis.
Jag är barn till Gud,Lammets täcka brud,
Lammets täcka brud!

3. Om jag förr förstått att det var så godt,
Att ha frid med Gud, lyda Herrens bud —
Jag ej velat då uti synden gå,
Uti synden gå!

4. Gud mot mig gjort väl,han har frälst min själ,
Nu jag vandrar glad till Guds nya stad!
När min väg syns lång,sjunger jag en sång.
Halleluja-sång.

5. Herre, var mitt stöd, på min vandringsstig!
Gif mig nåd att här lefva helt för dig!
Lifvet är så kort! Tiden hastar bort,
Tiden hastar bort!

6. Bättre skall det bli, efter stridens slut,
I Guds sabbatsro få vi hvila ut!
Snart skall jag få bo i Jerusalem,
Guds Jerusalem!

148. Kära själ, stå upp!

1. Kära själ, stå upp och kasta bort
Hvad dig hindrar, både smått och stort!
Gör dig redo att uppstämma här
Himlasången som skall sjungas der.

KÖR: Halleluja, halleluja
Till Herden god, som frälst mig har!
Han är mitt stöd, Gud är min Far,
Han mig troget följer alla da'r.

2. O, så fatta mod och tro hans ord!
Rikt och ymnigt dukadt står hans bord.
Den der vill får komma denna stund.
Uppå ordets fasta, rika grund. KÖR:

3. Och när se'n man frågar hur det är,
Modigt kan du svara: "Hem det bär."
Så på klippan Kristus står du fast,
Om än allt i hela verlden brast. KÖR:

4. Ack, hur skönt att här få hvila ut!
Och det bästa är, det tar ej slut.
Här man växer till i nåd och tro,
Tills man föres in i himlens ro. KÖR:

5. Pris ske Lammet och min Gud, min Far!
Ty än mera här är för mig qvar.
Allt hvad saligt tänkas kan är mitt.
Synd och dom är jag för evigt qvitt. KÖR:

149. Den fallna stjernan.

1. Jag såg en stjerna falla
Ifrån Guds himmel blå;
:,:Då tänkte jag på alla,
Som bort från Herren gå. :,:

2. Ack, många tusen själar,
Som förr hört Jesus till,
:,:Men blifvit verldens trälar
Och åter fara vill. :,:

3. De hafva mist sitt fäste,
Sin frid, sitt hopp, sin tro,
:,:Som foglar utan näste,
De fara utan ro. :,:

4. O, fallne stjernor alla!
O, lampor utan glans!
:,:Må Herren sig förbarma
Och föra er till sans! :,:

5. Stån upp I släckte vekar,
Att söka nåd hos Gud!
:,:Flyn bort från Sodoms lekar
Och lyden nådens bud! :,:

6. Den blinda verlden skalkas
Och drömmer tiden bort,
:,:Men domens fasor nalkas
Med jämmer inom kort. :,:

7. Man skämtar ej bort döden,
Och ej bort Herrens dom,
:,:Man tviflar ej bort glöden,
Som brinner der bortom. :,:

8. Stån redo Bröllopstärnor,
Se, Jesus kommer snart!
:,:O vaknen, fallne stjernor,
Stån upp och strålen klart! :,:

150. Jesu blodsbaner.

1. Ett baner så skönt har Gud, vår Konung, gett
Åt sin svaga kämpatrupp;
Oss till kraft och seger det han har beredt,
Vi med fröjd det resa upp.

Kör: Tryggt framåt på segerstråt!
Se, stridens utgång Jesus ser;
Han ju spiran bär; trygghet är
Under Jesu blodsbaner.

2. Om än fiender sig hopa som en flod,
Låt standaret svaja än;
Må vi tåga fram med sång och gladligt mod
Hand i hand för sanningen! Kör:

3. Öfver haf och land, hvarhelst en men'ska bor,
Blodsbaneret resas må.
Vi få ropa, sjunga: "Hvar och en som tror,
Han ett evigt lif skall få." Kör:

4. Snart skall härlighetens sköna morgon gry
För Guds folk, så ljus och klar;
Herrens fiender i evigt mörker fly —
Vårt baner då segrat har. Kör:

Bearb. af A. D.

* * *

151. Jesus är min!

1. Nu har det ingen nöd; Jesus är min!
Han ock för mig blef död; Jesus är min!
:,:Och tviflar du derpå,så fråga honom då,
Ty han har tvått mig sjelf i purpurflodens elf!:,:

2. Nu slipper jag att dö; Jesus är min!
Han tvått mig hvit som snö; Jesus är min!
:,:Och det är verkligt sannt,
Ty jag har Andens pant,
Och är en Kristi lem, som är på resan hem! :,:

3. Fast mången ej vill tro, Jesus är min!
Det är dock verkligt så, Jesus är min!
:,:Jag kände synd och skam
Och gick till Jesus fram.
Der hörde jag ett ord: Min son var vid godt mod!:,:]

4. I både lust och nöd: Jesus är min!
Ja, i båd' lif och död: Jesus är min!
:,:När andra vänner gå, jag eger honom då,
Han mina synder glömt,och talar till mig ömt:,:

5. Om hjertat stannar af, Jesus är min!
Och öppnas skall min graf, Jesus är min!
:,:Jag vet hvad han har gjort,
Han sprängde dödens port.
Då slipper jag bli qvar, för evigt i min graf.:,:

6. Vid domsbasunens ljud, Jesus är min!
Då skall jag prisa Gud, Jesus är min!
:,:När jag bland helgon all'
Hans lof uppstämma skall,
Jag sjunger äfven der: Han också min nu är! :,:

152. Då skall jag känna såsom jag är känd.

1. Tänk, när dimman har försvunnit
Och den ljusa, sälla höjd
Utaf solen klart belyses,
O hvad sällhet, o hvad fröjd!
Fadrens löfte vi påminnas,
Då vi bågen se i skyn,
Och hvarandra, bröder, känna;
Ej af dimman höljs vår syn.

Kör: Vi förstå hvarandra då,
Aldrig mera skilda gå.
På den solbelysta morgon,
När all dimma borta är,
Vi förstå hvarandra bättre,
Än vi nå'nsin kunnat här.

2. Vägen fram vi ofta vandrat,
Sorgbetungade så smått,
Ofta uti skuggan famlat,
Våra bröder ej förstått.
Men vid Frälsar'ns: "Kom välsignad',"
Vi få samlas hemma der,
Då vi helt förstå hvarandra,
När all dimma borta är. Kör:

3. Vi med fröjd och glädje komma,
Vi kring tronen samlas få,
Ansigte mot ansigte vi
Då hvarandra väl förstå.
Vår förlossningssång vi sjunga
I vårt hem hos Fadren der;
Hvarje skugga är försvunnen,
Och all dimma borta är. Kör:

153. Hvarföre gråta?

1. Men hvarföre gråta? Jag har ju en vän,
Som bär på sitt hjerta min nöd.
Den vännen är Jesus, han älskar mig än
Han älskar i lif och i död.

2. Han har mig utkorat, så usel jag var.
På nåd i hans rike jag bor,
Och nåden allena skall hålla mig qvar.
O Gud, hvad din kärlek är stor!

3. Jag vet, att min Jesus skall hjelpa mig än,
Och derför jag bider så nöjd.
I kärlek han agar, men tröstar igen
Och byter min klagan i fröjd.

4. Han går vid min sida, han vakar alltjemt,
Han tröttnar ej, han, såsom jag.
Att jag skall få riket, det vet jag bestämdt
Ty så är min Faders behag.

5. Nu fruktar jag icke för helvetets makt,
Mitt fäste är Israels Gud.
Han skall mig bevara, ty så har han sagt,
Han kan ej förgäta sin brud.

6. Så ilar jag trygg till det härliga land,
Snart hamnen, den sköna, jag når.
Hvad gör det, om resan är stormig ibland!
Der hemma ju hvila jag får. N. F.

154. Jag vet att min förlossar' lefver.

(Öfvers. af N. G. H.)

1. Jag vet att min förlossar' lefver
Och har beredt en plats för mig,
Och segerkronor han bortgifver
At dem som troget gå hans stig.

KÖR: Så bed mig ej att slå mig ned
Till ro bland de tanklösas led;
Ty jag blott ständigt väntar här,
Att höra rösten: "Barn, kom hem!"
Ty jag blott ständigt väntar här,
Att höra rösten: "Barn, kom hem!"

2. I Jesus har jag all min tröst,
Hans blod nu talar godt för mig
Jag lyssnar till hans välkomsts röst,
Som säger: "Mästar'n väntar dig!"

KÖR:

3. Jag är så lycklig då jag tänker
Och undrar på hans kärleksstig
Att han från himlen hit sig sänker
Att dö, och evigt lif ge mig.

KÖR:

4. Jag vet, att Jesus snart skall komma,
Jag vet, att tiden ej blir lång
Tills jag i himlens hem får hamna
Och evigt sjunga Lammets sång.

KÖR:

155. Vår fasta klippa.

1. Vår fasta klippa Herren är;
En tillflykt uti stormens tid.
Trots faror mång', fins trygghet här,
Hos Jesus uti stormens tid.

KÖR: Ja, Jesus är vår klippa här i törstigt land,
I törstigt land, i törstigt land,
Ja, Jesus är vår klippa här i törstigt land,
En tillflykt uti stormens tid.

2. Ett dagligt skygd en nattlig vakt,
En tillflykt uti stormens tid.
Mot fiendernas våld och makt,
En tillflykt uti stormens tid. KÖR:

3. Fast stormar häftigt stöta på;
En tillflykt uti stormens tid.
Vår fristad säkert skall bestå;
En tillflykt uti stormens tid. KÖR:

4. O klippa, Kristus, fasta borg;
En tillflykt uti stormens tid.
Hos dig fins tröst i nöd och sorg,
En tillflykt uti stormens tid. KÖR:

* * *

156. Hvilket möte.

1. Vid basunens ljud, när alla frälsta samlas få en gång,
Vid det spegelklara haf, der mötas vi;
Vänner, fränder ifrån jorden helsa vi med fröjd och sång.
Hvilket möte af de frälsta det skall bli!

Kör: Hvilket möte, möte,
När de frälsta ifrån jorden vi få se!
Hvilket möte, möte,
Hvilket möte af de frälsta det skall bli!

2. Tänk, när engeln högt förkunnar: ingen tid skall vara mer,
Vi få samlas då och frälsta skaror se,
Hvilket möte på den stranden, inga tårar fällas der,
Hvilket möte af de frälsta det skall bli! (Kör

3. När den stora dag inbryter för allt folk på haf och land,
Herren Jesus uti ära skåda vi [hand,
Då han bjuder alla sina samlas på sin högra
Hvilket möte af de frälsta det skall bli! (Kör

4. När Guds englar högt förkunna evigt jubelår en gång,
O, hvad jubel, o, hvad himmelsk harmoni!
Alla himlens harpor klinga, högljudt brusar Lammets sång,
Hvilket möte af de frälsta det skall bli! (Kör

157. O, helge Ande, sanner Gud.

1. O! Helge Ande, sanner Gud!
Lär verlden all din kärleks bud,
Att hålla Jesus endast kär,
Och älska hvad hans eget är.

2. Hugsvala hvar bedröfvad själ,
Att hon hos Jesus får må väl.
Gif rädda hjertan tröst och mod
Att våga blott på Jesu blod.

3. Led alla dem som vilse gå,
Att de den vägen finna må,
Som Jesu kärlek banat har,
När han ett offer för oss var.

4. Gif hela Herrans menighet
Sann kärlek och endrägtighet,
Att vi, som frälsta syndare,
Hvarandra blott i Jesus se.

5. Låt glädjen af den nåd vi fått,
Uppmuntra oss att göra godt;
Blott Jesu frid oss fägna få,
Att annan ro må platt bortgå.

6. I Jesu namn du lär oss rätt,
Att tro och be på barnasätt.
Tills vi Gud Fader, Son och Dig,
Få sjunga lof evinnerlig.

158. Jesus skall komma igen.

Öfvers. af N. G. H.

1. Jesus skall komma, hvad tröstefullt ord;
Komma att hemta sin dyrköpta hjord;
Komma, förklarad, att döma vår jord;
Jesus skall komma igen!

Kör: Jesus skall komma, ja, komma igen!
Jesus skall komma igen.
O, höj öfver berg, öfver dal helsningen:
Jesus skall komma igen!

2. Jesus skall komma, hans döde uppstå,
Vänner hvarann då med fröjd skåda få,
När de på skyar mot himmelen gå.
Jesus skall komma igen! Kör:

3. Jesus skall komma och sluta all strid,
Komma till jorden att sjelf stifta frid.
Då slutar syndens och sorgernas tid.
Jesus skall komma igen! Kör:

4. Jesus skall komma, Guds ord oss så lär;
"Vaka och vänta, du kämpande här!"
Snart får du skåda din Frälsare kär;
Jesus skall komma igen! Kör:

(Något ändrad af A. D.)

159. Något i himlen för barnen att få.

1. Det blir något i himlen
För barnen att få,
För de barn som i Herranom dö.
De få kronor af guld,
De få harpor också,
De få kläder så hvita som snö.

KÖR: Det blir något att få,
Det blir något att få,
Det blir något för barnen att få;
I den himmelska stad,
Der vår tunga är glad,
Det blir mycket för barnen att få.

2. De få vandra omkring
På de gator af guld,
Då få sjunga med änglarne der,
De få skåda Guds Lam,
Som borttog deras skuld,
De få se honom såsom han är. KÖR:

3. De få sitta till bords
I Guds härlighets hus,
De få äta det lefvande bröd.
Herren Gud dem upplyser,
Han är deras ljus,
Ingen natt finnes der, ingen död. KÖR:

4. De få dricka ur strömmar,
Som gå från Guds tron,
De få njuta evinnerlig tröst,
De få sjunga Guds ära
Med jublande ton,
De få hvila vid Frälsarens bröst. KÖR:

160. Han skall samla hvetet.

1. När Jesus skall folken församla
Och alla framför sig han ställt;
Hur' skola vi då stå i domen
Och höra vårt utslag bli fäldt?

Kör: Han vill samla sitt hvete i ladan,
Men agnarna skingrar han då.
På den stora uppståndelsedagen,
Hur' skola för domen vi stå?

2. Skall Frälsaren då till oss säga:
"Du tjenare trogne, väl gjordt?"
Eller vi uti bäfvan och ångest
Från Domarens tron visas bort? Kör:

3. Han ser sina barn nu med glädje;
Sitt insegel känner han ju;
Med härlighet han dem bekläder
För tronen de böja sig nu. Kör:

4. Låt oss derför vaka och vänta,
Med lampor, klart brinnande, stå;
Att slutligt, när brudgummen kommer,
Vi strax äro färdiga då. Kör:

5. Med hjertat vid himmelen fästadt,
I tålamod vänta vi här;
Ty snart är vår pilgrimsfärd ändad
Och Jesus vi se som han är. Kör:

161. "Beulah Land"†)

(Öfvers. Aug. Davis.)

1· Jag nått ett land med korn och vin,
Och fritt är all dess rik'dom min.
Här glänser dagen mild och klar,
Ty all min natt försvunnit har.

Kör: O, Beulah land! Mitt Beulah land!
Från bergets topp jag ser din strand.
Jag skådar klart bort öfver sjön
Min boning der beredd så skön.
Och ser en glansfull härlig strand—
Mitt hem för evigt — Kanaans land.

2. I Jesu sällskap jag nu är
Och ljuf är vår gemenskap här.
Han huldt mig leder med sin hand,
Till Kanaans kust från detta land. kör:

3. En ljuflig doft mig möter här,
Från träd, som evigt grönska der,
Och blomster sprida vällukt god,
Från ängen grön vid lifvets flod. kör.

4. Högt brusar sången hos vår Gud,
Melodiskt klinga harpors ljud,
När helgonen och änglar mång'
Uppstämma en förlossnings sång. kör:

---

†) Beulah är ett Hebreiskt ord och betyder "hustru" el. "en äkta brud", se Es. 62: 4, och är en profetisk benämning på Kanaans land. Ordet uttalas: "Bjula." A. D.

162. Uppmuntran till bekännelse.

D. S. S

1. Den som blyges för Jesus här,
Får ej blifva der Fadren är,
Icke heller bland änglarna
Uti himlarna.

KÖR: Jag är ej nu min egen mer,
Nej, Jesu egendom jag är.
Min lott är skön, min skatt är stor.
Jag nu på Jesus tror.
Halleluja ske Lammet, som mina synder tog
Och mig uppå fridens vägar drog.
"Han satte mig på klippan, så att jag nu kan gå
Samt en visa ny att sjunga på."

2. När som tron kännes svag och matt
Är ej Jesus ändå din skatt?
Han dig älskat och älskar än,
Mer än någon vän. KÖR:

3. På Hans händer du tecknad står
Och i striden Han för dig går.
Se på honom i lust och nöd,
Ja, i lif och död. KÖR:

4. Ingen slita förmår de band
Jesus knutit med egen hand,
Eller utur hans händer kan
Ryckas någon man. KÖR:

5. Då du frestas af fienden
Vara tyst med bekännelsen,
Tig då ej hvad du eljest gör,
Med din Gud kungör. KÖR:

(By perm.)

163. För mig.

1. För mig, för mig han kom i verlden,
Guds ende Son, min Frälsare;
Han kom att frälsa mig från flärden,
Från synd och död och helvete.
För mig han låg på krubbans strå,
För mig han fattig blef också.

2. För mig han gaf sig in i nöden,
För mig han dog på korsets stam,
För mig han blef ett gift för döden,
För mig han uppstod och bar fram
I ljuset lif och salighet
Samt frid och oförgänglighet.

3. För mig han alltid lefver, beder,
Och ömt han mig på hjertat bär;
Med sina ögon han mig leder,
Att hålla sina bud mig lär.
Och när jag fruktar satans skott,
Då är han sjelf mitt säkra slott.

4. Hallelujah, jag derför sjunger,
Det är så tryggt på Jesus tro.
Hur än det mörknar många stunder,
Han än mig för till evig ro.
Jag landar snart vid hemmets kust,
Der allt är idel fröjd och lust.

* * *

164. Jesus frälsar syndare.

1. Kom till Jesus, ho som helst,
Kom i dag, du kan bli frälst!
Kom nu är behaglig tid,
Han ditt hjerta gifver frid.

KÖR: Hör just nu det ord från Gud:
"Jesus frälsar syndare."
Bara tro och lyd hans bud,
Jesus frälsar syndare.

2. Kom så död och kall du är!
Han af dig ej mer begär.
Lägg dig vid hans fötter här,
Han dig nåd och frid beskär. KÖR:

3. Kom nu, du behöfver nåd,
För din synd vet Jesus råd.
Han ej någon kastar ut,
På din nöd han gör ett slut. KÖR:

4. Kom nu du som ängslig är,
Och på syndens börda bär.
Ack, så lycklig du skall bli,
När från den du varder fri. KÖR:

5. Kom och tveka icke mer,
Snart din lefnads sol går ner.
Då ej bjuds dig mera nåd,
Då ej mer för dig fins råd. KÖR:

165. O, jag vill sjunga om Jesus!

(Mel.: 1 Redeeming Love No. 2)

1. O, jag vill sjunga om Jesus,
Lycklig som dödlig kan bli,
Hur kan jag annat än prisa
Honom för nåden så fri.
Han mig bevarar från faror,
Upplyser mig på min stig —
Och med sitt råd mig uppmuntrar
Och med sin hand leder mig.
O, jag vill sjunga om Jesus etc.

2. O, jag vill sjunga om Jesus,
Prisa hans namn dagen lång,
Sjunga om hans stora kärlek,
Sprida hans godhet med sång.
O, jag vill sjunga om Jesus,
Sjunga om hans kärlek stor
Sjunga om ro för de trötta,
Hvila, hvar Herren sjelf bor.
O, jag vill sjunga om Jesus etc.

3. O, jag vill sjunga om Jesus,
Sånger till hans välbehag,
Sjunga i tro och af hjertat,
Tills han framträder en dag.
Sjunga i tro och af hjertat,
Det gör mig dagligen nöjd.
Han min förlossning och starkhet,
Han är min tröst och min fröjd.
O jag vill sjunga om Jesus etc.

Öfvers. af N. G. H.

166. Frälst för evigt.

(Öfversatt af Aug. Davis.)

1. Sjung, min själ, o sjung med glädje,
Om Guds kärlek stor till dig!
Han, som brutit mörkrets kedjor,
Och dig fördt på ljusets stig!

KÖR: Klart, Guds härlighet nu strålar,
I min själ i dag, hur stort!
Otrons mörker, sorg och tvifvel,
Ha för evigt flyktat bort!

2. O hur ljuft, fullkomlig frälsning!
Frälsning från all synd, så väl!
Tillgift, rening, evig frälsning,
Jesus tronar i min själ! KÖR:

3. Jag är frälst, Gud har mig gifvit
Andens pant, af nåd så fritt.
Allt är frid och fröjd och glädje,
Kristus bor i hjertat mitt! KÖR:

4. Ett vi äro med hvarandra,
Större sällhet aldrig fanns!
Dag från dag tillsammans vandra,
Han är min och jag är hans! KÖR:

5. Snart, uti den gyllne staden,
Der de frälste vänta mig,
Uti härlighet, min Konung,
Jag med fröjd får skåda dig!

(Copyright, 1892, by Aug. Davis.)

167. Jag vill sjunga om Jesus!

[Af Aug. Davis.]

1. Jag vill sjunga, ljufva orden,
Om min vän, som dog för mig,
Han, från Gud, kom ned till jorden,
Och på korset offra sig!

KÖR: O, jag vill om Jesus sjunga,
Han, som köpt mig med sitt blod,
Tills jag får bland helgon sjunga
Lammets sång, vid lifvets flod!

2. Helt förlorad, Jesus fann mig,
Ja, han fann sitt vilsna får!
Slog sin hulda arm omkring mig,
Drog mig in på lifvets spår! KÖR

3. I mitt blod, min Jesus fann mig,
Reste upp mig från mitt fall,
Såren, ömt han har förbundit,
Och mig frälst från synden all! KÖR:

4. Kristus är mitt lif, min helsa,
Är min frid, min fröjd och lust,
Snart jag får med alla frälsta,
Bergad stå på himlens kust! KÖR:

5. Han skall alltid mig bevara,
Dödens flod mig aldrig når!
Snart skall jag på skyn få fara
Hem och fira jubelår! KÖR:

[Copyright, 1892, by Aug. Davis.]

168. Lefver du?

L. S.

1. Lefver du det nya lifvet
Uti Jesu Kristi tro?
År ditt namn i himlen skrifvet:
Skall du i Guds rike bo?
:,:O, jag frågar dig ännu: Lefver du? :,:

2. Lefver du ännu måhända
Syndens tygellösa lif?
Tänker ej på lifvets ända,
Blott på verldens tidsfördrif?
:,:O, jag frågar dig ännu: Lefver du? :,:

3. Men ett lif i synden är ju
Blott en död, en säker död;
Utan lif i Kristus är du
Ständigt stadd i dödens nöd.
:,:Derför frågar jag dig nu: Lefver du?:,:

4. Bed att Jesus måtte väcka
Andens nya lif hos dig,
Och det syndalifvet släcka,
Hvilket föder död af sig!
:,:Fråga dig hvarenda dag: Lefver jag? :,:

5. Lefver jag till Herrens ära,
I hans fruktan, stilla, nöjd?
Är ock mig Hans ande nära,
Är Hans ord min högsta fröjd?
:,:Herre Jesu,kom och blif sjelf mitt lif!:,:

6. Blif mitt lif jemväl i döden,
Som en gång mig förestår!
Hjelp mig i den sista nöden,
Att med dig jag lefva får!
:,:Lefva som din kära brud sist hos Gud! :,:

169. Nödga dem att komma in!

1. Nödga dem — de djupast fallna —
Nödga dem att komma in,
Säg till hvar och en du finner:
Kom till Jesus — Han är din!
Nödga dem — de trötta, svaga,
De betungade — och säg:
Kommen alla — Jesus väntar,
Här är fri och öppen väg!

2. Nödga dem — ja, alla, alla,
Hedningar och judar än!
Och den rike och den höge,
O, förgät ej heller den!
Nödga dem — se Fadren löper
Huld mot dem, som vända hem,
Skor och ring och högtidskläder
Allt Han redo har för dem!

3. Nödga dem — de unga, glada,
Lifvets vårdag är så kort,
Må de ej i tanklös yra
Leka, drömma denna bort?
Nödga dem — de halta, blinda,
Jesus helar än i dag!
Och han hviskar än som fordom
"Rädens icke — det är jag!"

4. Nödga dem — de arma qvalda,
Blödande af syndens sår!
Säg dem att den gode Herden
Söker hvart förloradt får,
Dagen snart till afton skrider
Månne nästa stund är din?
O, så mins din Herres uppdrag:
"Nödga dem att komma in!"

170. Vänd din blick uppå Jesus!

1. Är dig syndabördan svår,
Vänd din blick uppå Jesus;
Är det frid din själ åtrår,
Se då endast på Jesus.

Kör: Jesus på korset för dig dog,
Jesus ovännen nederslog,
Han har lif och öfvernog;
Vänd din blick uppå Jesus.

2. Tryckes du af sorg och nöd,
Kom med allt fram till Jesus;
Fruktar du för evig död,
Skynda strax till din Jesus. Kör:

3. Är du svag i frestelsen,
Håll dig tätt intill Jesus;
Han ger kraft till seger än;
Blif blott stilla hos Jesus. Kör:

4. Vandrar du i mörkan dal,
Se blott flitigt på Jesus.
Snart förlöst ur ång'st och qval,
Du får hvila hos Jesus. Kör:

5. Längtar du få flytta hem,
Vara när Herren Jesus,
Bo uti Jerusalem, —
Bida stilla hos Jesus!

171. Vägen till Jesus är fri.

1. Syndare, hör, du som lider nöd:
        Nåden för alla är fri!
    Jesus för dig blef på korset död,
        Vägen till Jesus är fri!
    Kom med din börda, lägg ned den här,
    Qvitt du den blifver, hur tung den är.
    Kom kära själ, kom i dag, ty si
        Vägen till Jesus är fri!

2. "O hvad jag hör! Är det verkligt så?
        Nåden för alla är fri! —
    "Får jag då genast till Jesus gå?"
        — Vägen till Jesus är fri! —
    "Ja, men jag känner ju ej min nöd;
    Tro mig, med mig är det bara död!"
    Kom då, o själ, kom i dag, ty si,
        Vägen till Jesus är fri.

3. Hör nu, o själ, att för hvar och en:
        Nåden för alla är fri.
    Kom icke då med ditt "om" och "men"—
        Vägen till Jesus är fri.
    Sluta i dag med: "ja, — men" och "ack",
    Börja i stället med lof och tack!
    Dröj icke längre, kom nu, ty si,
    Vägen till Jesus är fri!

* * *

172. O, jag vet om ett ljufligt land.

1. O, jag vet om ett ljufligt land,
Om jag snart finge se dess strand;
Blifver sorgen mig svår,
Till min krona jag trår
Uppe der i det sälla land.

Kör: I det landet jag snart får bli
Från jordens bekymmer fri;
Min Frälsare kär är före mig der
Att skaffa mig rum deri.

2. O, jag vet om ett ljufligt land,
Många vänner med palm i hand
Redan frälste der stå
Och mig vänta också,
Uppe der i det sälla land. Kör:

3. Ja, jag vet om ett ljufligt land,
Och fast här jag blir tryckt ibland,
Af min' Jesus jag lär,
Ingen gråt finnes der,
I det ljufliga fridens land. Kör:

4. O, jag vet om ett ljufligt land,
Der farväl man ej ger hvaran'n,
Der den längtande brud
Finner tröst hos sin Gud
I det ljufliga fridens land. Kör:

173. En sång jag nu sjunga vill.

1. En sång jag nu sjunga vill
Om vännen, som hör mig till.
:,:Ty han är den bäste vän
Af alla, jag funnit än. :,:

2. Han frälste mig från all nöd,
Då jag var i synden död.
:,:Säg, skulle jag icke då
En sång uppå harpan slå! :,:

3. O hör, jag nu frågar dig:
Har du lemnat syndens stig?
:,:Kanske att du ännu är
På väg, som till döden bär? :,.

4. Hvad tänker du vinna der?
All lycka i verlden är
:,:Så tom, och den hastar bort.
Besinna, din tid är kort. :,:

5. Så lemna då syndens stig
Samt tro och låt frälsa dig.
:,:Ja, tro nu i Jesu namn
Och fly i hans öppna famn. :,:

6. O, syskon, blott härden ut,
Ty snart, snart är tiden slut.
:,:Ja snart, snart så bo vi der,
Derhemma hos Jesus kär! :,:

174. Låtom oss sjunga.

1. Låtom oss sjunga lof och pris till Herran;
Han har ju lossat våra tungors band!
Må våra toner ljuda när och fjerran,
Ja, må de klinga högt mot himlens strand!

Kör: Snart stå vi der i ljusets regioner,
Klagan är slut, förbytt i jubelsång.
Der skola vi i himlens ljufva zoner
Njuta Guds sällhet, evigheten lång.

2. Se uppå skogen, se på blomstren späda,
Hör vindens susning — lofva de ej Gud?
Skall blott naturen pris till honom qväda;
Kristen, stäm in i sångens fröjdeljud! Kör:

3. Sjung utaf hjertat! Herren glad skall höra
Uppå din sång, fast men'skor den försmå,
Sjung för den fallne! Sångens toner röra
Strängar på hjertats djup, dit ord ej nå. Kör:

175. Davids 150:de Psalm.

Copyright, A. L. Skoog.

1. Lofven Gud med glädjesång,
Uti hans helgedom!
Och i fästet af hans magt,
Lofsjungen Herranom!

Kör: Lofven Herren allt hvad anda har!
Gif åt Gud din lofsång ren och klar,
För hans kärlek allom uppenbar,
Sjung hans pris: Hallelujah!

2. Lofven för hans gerningar,
Guds stora härlighet!
Hyllen med en värdig sång,
Guds höga majestät! Kör:

3. Lofven med basunens klang,
Och cittrans, harpans ljud!
Ja, till puka, strängaspel
Och flöjt: lofsjungen Gud! Kör:

4. Lofven med Cymbalers klang
Välljudande och klar!
Allt lofsjunge Jehovah!
Allt, allt hvad anda har! Kör:

176. Han är när mig.

A. L. Skoog

1. O, jag har en vän, som älskar mig,
Är mig alla dagar när.
Han mig troget följer på min stig,
Han är alla dagar när.

Kör: Han är när, alltid när
Sina svaga vänner här.
Alla dagar intill verldens slut
Herren Jesus är oss när.

2. Fast mitt öga ej kan se min vän,
Han är alla dagar när,
Och i tron jag hör hans hviskning än·
"Jag är alla dagar när." Kör:

3. Det gör lyckans dagar gladare,
Han är alla dagar när.
Och i nödens stund hur godt att se,
Han är alla dagar när. Kör:

4. Vid hans löfte hvilar jag så säll,
Han är alla dagar när,
Och jag nalkas trygg min lefnadsqväll;
Han är alla dagar när. Kör: Copyright

177. Godt, nytt år!

1. Godt, nytt år, du lilla skara,
Som i verldens öken går
Och än vid ett bittert Mara,
Än vid Elims brunnar slår
:,:Upp ditt restält! Godt, nytt år
Uti Lammets blod och sår! :,:

2. Godt, nytt år att blifva mera
Lik din milde Frälsare!
Godt, nytt år, att vinna flera
Arme, fallne syndare
:,:För den Jesus, som vann dig,
Der du gick på villans stig! :,:

3. Godt, nytt år — att korset bära
I din Jesu fotspår här
Och af honom mycket lära,
Som den rätte Mästar'n är!
:,:Godt, nytt år att vara glad
Under färden till Guds stad! :,:

4. Godt, nytt år att vaka, strida
Emot djefvul, kött och verld!
Godt, nytt år att framåt skrida
Genom tidens synd och flärd,
:,:Tills den sabbatsdag ingår,
Då du evigt hvila får. :,:

5. Godt, nytt år att dristigt tåga
Ut från verldens hycklare,
Att för Jesus allting våga
Och blott på hans vilja se,
:,:Att gå ut från menskobud
För att verkligt tjena Gud. :,:

6. Godt, nytt år, det slutligt heter,
Då vi bortom flodens brus
Med apostlar och profeter
Samlas i vår Faders hus;
:,:När det nya år ingår,
Som ej någon ände når. :,:

178. Salighetsskurar.

Öfvers. af N. G. H.

1. Salighetsskurar förväntas,
Så lofvar kärlekens ord,
Uppfriskningstider då skänkas,
Sända från vår Faders bord.

Kör: Salighetsskurar vi efter dessa nu se
Droppar af nåd kring oss falla,
Men nu om skurar vi be.

2. Salighetsskurar förväntas,
Väckelsens tider igen.
Backar och dalar nu glädjas,
Ljud hörs af störtande regn. Kör:

3. Salighetsskurar förväntas,
Sänd dem nu ned på vår jord,
Nu låt uppfriskningar vanka,
Kom nu och uppfyll ditt ord. Kör:

4. Salighetsskurar förväntas,
O, att de föllo nu här,
Nu all vår synd vi bekänna,
Be' som vår Jesus oss lär. Kör:

179. Hvit som snö.

1. Ack Jesu! Jag längtar att helt blifva din,
Så kom och för evigt mitt hjerta tag in,
Att intet i verlden må mer mig förströ;
Ja, två mig, att hvit jag må blifva som snö!

KÖR: Hvit såsom snö, ja, hvit såsom snö;
Ja, två mig, att hvit jag må blifva som snö!

2. Låt ej något syndigt i mig blifva qvar,
Utplåna med blodet hvar fläck som jag har;
All glädje i verlden ju vissnar som hö;
Så två mig, att hvit jag må blifva som snö!
KÖR:

3. O Jesu, se ned från din himmelska höjd
Och hjelp mig att offra mig helt och med [fröjd;
Förläna din kraft åt den vacklande rö:
Ja, två mig, att hvit jag må blifva som snö!
KÖR:

4. O Jesu, så träder jag bedjande fram
Och lägger mig ned invid korsträdets stam;
Der täckes för mig du ju blöda och dö;
Så två mig, att hvit jag må blifva som snö!
KÖR:

5. Och aldrig från bedjande vände du dig;
Så kom och förnya mitt hjerta i mig:
Ryck bort hvarje orent uppspirande frö
Och två mig,att hvit jag må blifva som snö!
KÖR:

180. Se, Guds Lam!

1. Kommen, bröder, vi nu tåga
Upp till Sions helga stad!
Kommen alla till att skåda
Synen uppå Golgatha!
:,:Kom och se Guds lam, som bär
Verldens synd—vår Frälsare det är :,:

2. Se, Han lider, se, Han blöder!
O, hvad qval i denna stund!
Tänk hur varmt hans kärlek glöder;
Han ger röfvaren miskund,
:,:Handlar se'n på detta vis:
Röfvar'n tages med till paradis. :,:

3. Samme Jesus du ock hafver,
Samme Jesus än i dag.
Han har — såsom "Evig Fader,"
Icke ombytt sinnelag.
Du har samma nåd och rätt:
Jesus handlar än på samma sätt.

4. Du kan tydligt nu erfara,
Huru varmt han älskar dig,
Huru kär du måste vara,
Då för dig Han offrar sig.
Här din himmel nu du ser —
Säg, hvad kan du nån'sin önska mer?

5. Gud ske lof för denna gåfva!
Större aldrig tänkas kan.
Kommen men'skor för att lofva,
Lofva högt vår Gud, vårt Lam!
:,:Som har offrat sig för oss!
Vi nu evigt slippa att förgås. :,:

O. A. O.

181. Jubelåret.

Af Aug. Davis. Copyright 1892.

1. Snart skall Herren Jesus komma,
Och föra hem sin brud,
Till himlens sälla Fadershus,
Der vi få skåda Gud!
Då slutar all vår nöd och strid,
Vår pilgrims tid är slut!
Och vi få i Guds sabbats-frid,
För evigt hvila ut!

Kör: O, det stora jubel-året är så nära!
Hallelujah! Höj till Gud din jubel-sång!
Se, hur härlighetens strålar sprida glansen
Från Guds tron! Ack,hör basunens jubel-klang!

2. Ja, den gyllne tiden stundar,
Då "hela skapelsen,
Skall göras från all träldom fri,"
Af Jesus, Frälsaren!
Han "riket" skall upprätta, här
"På jorden," som Gud sagt!
Guds härlighet uppfylla skall
All verlden med stor prakt! Kör:

3. Då skall Jesus sjelf regera
I stor rättfärdighet,
Från pol till pol, från haf till haf,
Med glans och majestät!
Den som nu följer Jesus här
Och smälek lida får,
Som "kung och prest" regera skall
Med Jesus "tusen år!" Kör:

182. O, den stora dagen kommer!

1. O, den stora dagen kommer
   I tron den skåda vi,
   Då Herren jorden styr med rätt
   Och men'skan skaffar fri.
   Då slippa själar ängslas mer
   Och pröfvas hvarje stund,
   Då Kristus i hvar själ skall bo,
   Bekännas af hvar mun.

KÖR: O, den stora dagen kommer,
Ja, den kommer.
Halleluja! höj, o jord, ditt jubelskri!
Se hur ljusets strålar redan kasta skimmer,
Ifrån elds-banerens morgonljusa sky.

2. Ja, snart kommer Herren Jesus,
   Hans rike drager när,
   Då hasta natt och töcken bort,
   Och allt i ljuset är.
   Se, han skall komma och med magt
   Från jorden sopa synd.
   De förutsagda "tusen" år
   Då skola träda in. KÖR:

3. Då skall konungarnes Konung
   All orätt rödja bort
   Och skapelsen som våndas nu,
   Skall då bli "ny", hur stort.
   Och vi få lägga vapen ner
   Från slutad jordestrid,
   Att i all evighet hos Gud
   Regera uti frid. KÖR:

Öfvers. af N. G. H.

183. Missionssång.

1. Vak upp, vak upp! Hör Mästaren nu kallar dig!
Stå upp, stå upp och fatta Andens svärd!
Framåt, framåt, predika jubelårets fröjd
Och vittna om din Jesus för en fallen verld!

Kör: Framåt, sjung i korus!
Framåt, se morgonstjernan strålar för oss,
Framåt, Herren Jesus,
Den mäktige och starke för oss an.
"Ära, ära," sjunger skaran som drar fram,
"Hosianna till det heliga Guds Lam."
Såsom stridsmän helt vi må
Uppå Jesu sida stå,
Prisande hans stora nåd hvarhelst vi gå.

2. Ett nödens rop nu kommer öfver hafvets våg
Från arma döende i hednaland.
O, skynda dig att bära till dem sanningen.
Men glöm ej bort de döende på egen strand!
Kör:

3. O, Guds församling, öppna modersfamnen din
Mot de förlorade, som irra än!
Räck ut din hand så vänligt för att rädda dem
Och föra dem i kärlek fram till Frälsaren!
Kör:

4. Se upp, se upp, se löftets dag sig närmar fort,
Då Konungen sig ter för verlden all.
Då frid och fröjd skall hvila öfver jordens rund,
Och ära, halleluja evigt klinga skall.
Kör:

184. Seger för mig!

1. Jesus på korset har vunnit en gång
Seger för mig, seger för mig.
Ensam han kämpat mot fiender mång',
Seger för mig, seger för mig.
Satan må rasa, jag fruktar ej mer,
Gud är mig när och han kraft åt mig ger
Att liksom David slå fienden ner,
Seger för mig, seger för mig.

2. Gud är mig när! Ja, då allt jag förmår,
Seger för mig, seger för mig.
Uti min Frälsares fotspår jag går,
Seger för mig, seger för mig.
Friden ej rubbas af fiendens larm
Hjertat är fyldt utaf kärleken varm,
Och jag vill sjunga till fiendens harm:
Seger för mig, seger för mig.

3. Frestelser komme, ej frukta jag vill,
Seger för mig, seger för mig.
Ovän må vika, ty Gud hör jag till,
Seger för mig, seger för mig.
Gud är densamme som fordom han var
Och han förvisst är mig när alla da'r;
Uti hans blod ständig seger jag har,
Seger för mig, seger för mig.

J. A.

185. Ack, se Guds Lam!

1. Ack, se Guds Lam på korsets stam
I vånda död för oss!
Och se än mer den purpurflod,
Hvaruti lif kan fås!

Kör:

I hans blod, i hans blod
I den purpurröda flod,
Hvari rening fins från synd, hvarje synd,
Der jag lifvet fann
Och min synd försvann;
Jag är nu lycklig hvarje stund.

2. Var icke det för våra brott
Sig Jesus offrade?
Vardt han ej en förbannelse
För oss, förlorade?

Kör:

3. Hvad skola vi väl honom ge?
Han sjelf sig gaf för oss.
Säg, bör han ej oss alla ha'?
Hans blod utgjöts för oss.

Kör:

4. O, kära själ, ej tveka mer
Att välja Jesus Krist,
Jag aldrig ångrade mitt val
Och vill det ej till sist.

Kör: (Bearb. af A. D.)

186. Mitt eviga hem.

Af N. Frykman. Copyright.

1. Mitt hem är ej på jorden,
Bland sorger och besvär
Jag är som mina fäder
En gäst och främling här.
Men i min Faders rike en boning väntar mig,
Den aldrig sett på jorden sin like.

KÖR: Sälla hem! Sköna stad!
Der änglaskaran sjunger så glad! (Hallelujah!)
O, hvad frid! O, hvad fröjd!
Inom de perleportarne klara!

2. Som seglarn uti stormen
Med längtan ser mot land,
Så längtar jag till hemmet
På himlens lugna strand.
Dit stormens brus ej hinner och vågens svall [ej når,
Och intet hjerta lider och saknar.

3. En vinning skön det blifver
Att lemna jordens mull
Och med de frälsta vandra pågatorna af guld.
Och i den nya sången med jubel stämma in
Och locka harpotoner så klara.

187. Hör, Anden manar på.

1. Hör, Anden manar på! Han ropar vänligt: kom!
Hör, bruden ropar likaså: O, själ, kom snart, ack kom!

2. Må du som nåden fått din broder ropa: kom!
Och du som vill i Kristo blott rättfärdig bli, o, kom!

3. Ja, hvilken helst det vill, han komme hit, o, kom!
Tag lifvets dryck som bjuds dig till,
Sjelf Jesus ropar: kom!

4. Hör, Jesus säger: si, jag kommer snart, — ja, kom!
O, Herre, ja, dig vänta vi; kom snart, o Herre, kom!

188. Det härliga hemmet.

Af Aug. Davis. Copyright 1892.

1. O, jag vet om en stad utaf idel ljus!
Om en boning så skön i min Faders hus!
Om ett land, hvarest friden fullkomlig är!
I himla-hemmet ofvan der! Kör:

Kör: Härliga hem! Saliga hem! Der ostörd sällhet är.
Härliga hem! Saliga hem! I Sabbatshvilan ofvan der!

2. Ja, jag vet, tänk så stort, att min Fader huld
Sjelf har byggt denna härliga stad af guld!
Snart så far jag från jordlifvets små besvär,
Till himla-hemmet ofvan der! Kör:

3. Ack, jag vet att Guds helgon i detta land
Snart få mötas på lefvande flodens strand!
Tänk så skönt, att få skåda vår Fader kär!
I himla-hemmet ofvan der! Kör:

4. Se, jag vet att Guds stad mycket härlig är,
Ty se, Lammet är ljuset och solen der!
Ingen natt blifver mer: så Guds ord oss lär!
I himla-hemmet ofvan der! Kör:

5. Tänk, jag vet att Guds barn, der i ostörd ro,
Få hos Herren för evigt i ljuset bo!
Fri från smärta och rop, död och sorg man är,
I himlahemmet ofvan der! Kör:

6. Men jag vet, att det största af allt, för mig
Blir att skåda min Jesus som offrat sig!
Honom lik jag blir och får se som han är!
I himlahemmet ofvan der! Kör:

189. Guds pris.

Pris Gud, i makt och kärlek stor;
Pris Gud bland alla himlars kor;
Pris vare Gud i alla land;
Pris Fader, Son och Helge And'!

190. Helge Ande, trofaste ledsagare.

M. M. Wells.

1. Helge ande, du som är
Kristi vänner troget när,
Led oss sakta vid din hand
Här i öde pilgrimsland.
Trötta själen evig tröst
Skänk du med din ljufva röst.
Hviska sakta: kom, min vän,
Kom, följ med till himmelen.

2. Trogne vän och hjelpare,
Dina barns hugsvalare,
Låt oss ej i mörka qval
Släpa våra dagars tal.
Och när stormen allt har bräckt,
Hoppet syns för själen släckt,
Hviska sakta: etc.

3. När vi efter mödans slut
Vänta att få hvila ut,
När vi börja klädas af
Äfven allt hvad förr du gaf
Och när floden från oss tar
Allt, blott Jesu blod är qvar.
Hviska sakta: etc.

191. Kom huldaste Förbarmare!

1. Kom huldaste förbarmare,
Som herde in bland fåren,
Led alla arma syndare
Till källorna och såren,
Till Sions berg och Sarons bet,
Der i en salig evighet
Hvar trogen själ har trefnad!

2. O kärlekshaf, utgjut din flod
Utöfver allas hjertan,
Låt kraften af ditt helga blod
Fördrifva otrossmärtan!
Du, hela verldens nådastol,
Förvandla med din ljufva sol
Vår köld i evig värma!

192. Klippa, du som brast för mig.

1. Klippa, du som brast för mig,
Låt mig gömma mig i dig.
Vattnet, blodet, hvilket går
Från din stungna sidas sår,
Tvage i sin himlasaft
Mig från syndens skuld och kraft!

2. Med min svett och möda jag
Aldrig fyller upp din lag;
Om mitt nit blef aldrig matt,
Om jag grät båd' dag och natt,
Syndens fläckar stå dock qvar; —
Du, blott du, min rening har.

3. Intet kan jag gifva dig,
Till ditt kors jag sluter mig,
Naken, dig om kläder ber,
Hjelplös upp till dig jag ser;
I din lifsvåg låt mig tvås,
Herre! annars jag förgås!

4. Vid hvart flyktigt andedrag,
Och när jag skall dö en dag,
När till fridens land jag går,
När inför din tron jag står,
Klippa, du som brast för mig,
Låt mig gömma mig i dig.

193. Guds namn.

1. Guds namn är ett fäste i nöden,
I stormen den tryggaste borg,
Ett ljus, som ej slocknar i döden,
En tillflykt i jemmer och sorg.

2. Det salighet bär i sitt sköte,
En fristad det är för min själ,
All lycka det bär mig till möte,
Ja der, endast der mår jag väl.

3. Från synden och satan och verlden
Jag ilar till detta Guds namn,
När faror mig möta på färden,
Se, här är den stormfria hamn.

4. När ofrid och storm kring mig rasa,
Och allt emot mig förer strid,
Och hjertat för döden vill fasa.
Så är ändock Jesus min frid.

5. Hans namn är den säkraste brygga,
Som går öfver dödsdalens flod;
Der vandra de ödmjuke trygga,
Der finna de modlösa mod.

6. Hans namn skall i evighet fröjda
De frälsta som stå kring Hans tron,
Med hjertan af salighet nöjda
Vi sjunga en fröjdefull ton.

194. Herre, samla oss nu alla.

1. Herre, samla oss nu alla
Kring ditt dyra nådesord,
Likt ett vårregn, låt det falla
På vårt hjertas torra jord!

Värdes oss din Ande sända
Och din eld ibland oss tända,
:,: Mätta ljufligt dina kända,
Herre, vid ditt rika bord! :,:

2. Lär oss troget taga vara
På det ord oss gifvet är,
Led oss i ditt ljus det klara,
På den väg som till dig bär,
Håll vårt hjerta för dig stilla,
Låt ej otron oss förvilla,
:,: Herre, låt oss ej förspilla
Nådestunden, du beskär. :,:

3. Må vi akta på den tiden,
Då du söker oss, o Gud!
Snart är nådens dag förliden,
Och vi få ej flera bud.
O, så hjelp oss nu att höra
Hvad vår själ kan salig göra,
:,: Upplåt du vårt hjertas öra,
Och förnim vårt böneljud! :,:

195. Ingen omsorg.

1. Ingen omsorg,ingen omsorg,vare det min sång
:,:Jesus lefver,har ej svikit mig en enda gång!:,:
2. Ingen omsorg störe friden i ditt hjertas bo!
:,:Vare det min enda omsorg, att på Jesus tro!:,:
3. Är du fattig,ack var sorglös,som den glada sparf
Se på Jesus,han beredt dig ett ovanskligt arf!
4. Gud är rik,o glöm då aldrig,att till honom gå.
Och är Fadren rik,kan barnet vara fattigt då?
5. Vike då bekymmer fjerran, du har öfverflöd,
Om du har ditt bröd för dagen,lider du ej nöd.
6. Och när af bekymmer många,hjertat qväljer sig
:,:Tro på Jesus,tro på Jesus,det är nog för dig!:,:

196. Hvem vill nu följa med?

1. Vi vandra till Kanaan med sång och standar,
Och strida mot mörkret vi måste en hvar,
Så låt oss förenta vår ovän slå ned,
Hvem älskar sin Herre? Hvem vill nu följa med?

KÖR: O, hvem vill stå orubblig i hjeltarnes led
Kring Frälsarens fana? Hvem vill nu gå med?
O, hvem vill stå orubblig i hjeltarnes led
Kring Frälsarens fana? Hvem vill nu gå med?

2. Fast vapnen än blänka, dock frukta vi må;
I ljus kan ju Satan sig kläda också!
I hjertat nog ondskan kan dölja sig led,
Fast munnen bekänner: för Herren jag går med.

3. Och fins någon här, som än främmande går
För Gud och ej nåden i Kristo förstår;
Så hård som du är, inför Jesus fall ned,
O, kom, ty han väntar, ja skynda och gå med!

4. Och synes dig sorgen och mödan bli lång,
Haf tröst; snart skall gråten förvandlas till sång,
Bär korset med saktmod, var vaken och bed,
Och sjung vid din fana: Jag vill dock följa med.

197. Nästan en kristen.

1. "Nästan en kristen" — än har jag tid;
Snart vill jag börja söka min frid;
Mången i blindhet så säger till Anden: Gå,
När det blir lägligt, då ger jag dig bud!

2. "Nästan en kristen" — tiden är kort!
"Nästan en kristen" — gå icke bort —
Jesus dig manar på, änglar i väntan stå,
Vänner i bön också: Nu vänd dig om!

3. "Nästan en kristen" — stanna och lär,
"Nästan en kristen" — döden är när!
"Nästan" då ej förslår; trots hvarje tviflans tår,
Ryslig din dom du får: **Dörren är stängd.**

198. Vi skynda hem.

1. Till fridens hem, Jerusalem,
Der ingen mer skall synda,
Der sorg och pust byts ut i lust,
Till fridens hem vi skynda.

Kör: :,: Till fridens hem, till fridens hem vi skynda! :,:

2. Den fot som här vill mattas, der
På väg af guld får lisa;
Och sargadt bröst får änglatröst
Af Guds och Lammets visa. Kör:

3. I sorg och nöd, i lif och död
Hjelp oss att trogna vara,
O, Gud, att så vi vara må
Städs redo hem att fara. Kör:

4. O, sälla frid, der ingen strid
Skall Kristi kyrka störa;
Der vi få se vår frälsare
Och städs hans vilja göra. Kör:

199. Hvar och en som vill.

1. "Hvar och en som hör," o ljufliga ord!
Klinge det för hvarje men'ska kring vår jord;
Hvar och en nu bjudes fram till nådens bord;
Hvar och en som vill, o kom!

Kör: Hvar och en som vill; hvar och en som vill;
Ljude öfver berg och dal: en hvar som vill;
Vilsna barnen Fadren ropar mildt: vänd om!
Hvar och en som vill, o kom!

2. Hvar och en som kommer, skynde nu sig!
Nu är dörren öppen, nu är vägen fri;
Jesus skänker lifvet; o gå ej förbi!
Hvar och en som vill, o kom! Kör:

3. "Hvar och en som vill," det löftet består:
"Hvar och en som vill," Guds nåd för intet får;
"Hvar och en som vill," från död till lifvet går;
"Hvar och en som vill," o kom! Kör:

200. Blif uti Jesus.

1. Blif uti Jesus, annan hjelp du ej får,
Högt ryter stormen, vågen brusande slår;
Fram bryter Satan med all helvetets makt,
Men det går dock alltid såsom Jesus har sagt.

Kör: Öfver det går — ja, utöfver det går,
Jesus Immanuel vid styret sjelf står;
Segren i Jesusnamnet har jag, och då
Må väl synd och verld och djefvul storma uppå.

2. Blif uti Jesus, annan hjelp du ej får,
Men uti honom ständigt hemåt det går,
Kusten re'n syns af vårt förlofvade land,
Håll blott ut ännu i tron och blif i Guds Lam!
Kör:

3. Blif uti Jesus, annan hjelp du ej får,
Fienden rasar — han dock aldrig förmår
Sänka min räddningsbåt; i stormen den står,
Och i honom gladt vi sjunga: Hemåt det går!

Kör: Hemåt det går — o, ja, hemåt det går,
Jesus Immanuel vid styret sjelf står;
Segren i Jesusnamnet har jag, och då
Må väl synd och verld och djefvul storma uppå.

201. Hemåt jag ilar.

1. Hemåt jag ilar, o! hur lycklig jag är!
Ständigt jag hvilar hos min Frälsare kär.
Bruden mår bäst uti sin Brudgummes famn.
Jesus Kristus är min dyre Frälsares namn.

Kör: Genom all strid går det hemåt i frid.
Jesus min Frälsare är när mig alltid,
Och när vi komma fram till
Dödsdalens rand
Går han öfver, jag går genom,
Stöd vid hans hand.

2. Jesus mig leder, ty han har mig så kär,
Han för mig beder. O, hur lycklig jag är.
Bär mig i famnen, o hur saligt jag mår!
Snart är jag i hamnen och min krona jag får.
Kör:

3. Lågan är bitter i bedröfvelsens ugn,
Jesus der sitter och han säger: var lugn!
Slagg låder ännu vid hans älskade brud,
Detta måste bort, sen gå vi hem till vår Gud.
Kör:

4. Verldens motgångar icke skada de mig,
Det är blott medgång uppå Helgelsens stig.
Stormarna tjuta, ja dess bättre det går,
De blott hjelpa till att snart min krona jag får.
Kör:

5. Hemåt det går utöfver berg, öfver dal,
Snart är jag hemma i Guds strålande sal,
Mig väntar Kronan—Harpan—Palmen också,
O! mitt hjerta jublar när jag tänker derpå.
Kör:

202. Hållen fästet.

1 Upp! kamrater, se baneret fladdrande framgår!
Nya trupper Gud oss skickar; segern den är vår!
Kör:
"Hållen fästet tills jag kommer!" Jesus manar än:
"Herre, med din nåd vi vilja," svarom Frälsaren.

2 Se, der rycker Satan mot oss med en väldig här,
Starka hjeltar kring oss falla, modet sjunket är.

3 Härligt svajar segerfanan, hör trumpetens skall
I vår Herres namn vi bringa fienden på fall.

4 Vildt och länge striden rasat, men vår hjelp är när;
Mod, kamrater, segerfursten, hjelten är snart här!

203. Vi samlas hem.

(Ord af Mary Leslie. Öfvers. af A. L. S.)

1. De samlas nu hem ifrån hvarje land,
En och en, en och en,
Och nöjda beträda den gyllne strand,ja,en och en
De hvila hos Jesus och kronan få,
Sin resdrägt de aflagt och vänta på
Den skinande skrud hvilken Herren beredt
För dem, som få del i hans härlighet.

Kör: Vi samlas hem, samlas hem,
Gå öfver floden en och en,
Vi samlas hem, samlas hem, ja en och en!

2. När kampen de slutat, de hvilan nå,
En och en, en och en,
Ur dödsflodens vatten till lif de gå,ja, en och en.
För somliga böljan så lugn sig ter,
Och ljus ifrån himmelen dem omger,
Men andra tycks bäfva för vågornas brus,
Dock nå äfven de fram till fridens hus. Kör:

3. Så nalkas vi floden ett stadigt tåg,
En och en, en och en.
Hvar afton allt närmre dess mörka våg,
Ja, en och en.
Den forsar framför oss den strida ström,
Vi höra den ofta i lifvets dröm.
Än synes dess svall öfver stränderna slå,
Och stundom lätt krusad ses floden gå. Kör:

4. Vår Frälsare, Jesus till dig vi se,
En och en, en och en.
Vi höja vår röst och endrägtigt be, ja, en och en.
Fast dödsflodens bölja så skräckfull är,
Vi ha dock ett fäste för foten der.
O du, som i midnatten trotsat dess brus,
Kom led oss, och gif oss båd staf och ljus. Kör

204. Faren väl, I vänner kära!

1. Faren väl, I vänner kära,
Faren väl i Herrens namn!
Gud skall sjelf oss hemåt bära
I sin trogna fadersfamn.
O det skulle vara godt, om ock hela denna flock
Finge samlas hemma blott hos vår Herre Zebaot,
Hvarest sedan intet afsked
Eger rum bland Herrens folk!

2. Lefven alla väl i Jesus,
Glömmen ej hans trofasthet,
Som för fåren gifvit lifvet
Och blef så vår salighet.
I hans seger ha vi nog, lifvet ha vi i hans blod
Och uti hans dyra sår ha vi ständigt jubel-år.
Se så går det hem på nåden,
Tills vi stå i himmelen.

205. Vill du med?

1. Till de renas och heligas rike vi tåga,
Till kärlekens hemland vid Frälsarens hand.
Men, ack, du som i synden än olycklig van-
Vill du ej gå med till de saligas land? [drar,

Kör: ||: Vill du med? Vill du med? :||
O säg, vill du med till de saligas land?

2. I det härliga hemmet kan suckan ej finnas;
Ej synd finnes i de förlossades land.
Du betungade, som i elände försmäktar,
Vill du ej gå med till den fridlysta strand?
Kör:

3. Der bereds för hvar helig en strålande bo-
Som evigt och fritt de bebo i det land, [ning,
Hvarest portar och torn utaf härlighet glimma.
Vill du ej gå med till den härliga strand?
Kör:

4. Så vi glada framåt nu här tåga. Se målet!
Vi hinna det snart vid vår Mästares hand.
Snart vi sola oss der på de strålande höjder
Och evigt oss fröjda i sällhetens land.

KÖR: ||: Jag vill med, jag vill med, :||
O, ja, jag vill med till de saligas land!

206. Striden för Gud!

Bearb. af Aug. Davis.

1. Upp kämpar, framåt som en man. Striden för Gud!
Ej verld, ej Satan hindra kan! Striden för Gud!

KÖR: ||: Pris ske Gud, att frälst jag är :||
Och är med uti Guds segrande här!
||: Pris ske Gud, att frälst jag är! :||
Vi segra genom tron!

2. Fast fienderna tränga på: striden för Gud!
I Herrens kraft vi seger få. Striden för Gud! KÖR.

3. Vår Jesus sjelf i spetsen går! Striden för Gud!
Han fienden sjelf nederslår! Striden för Gud!

4. Se, Gideon* med tre hundra män stridde för Gud!
De modigt slogo fienden. Seger med Gud!

5. Den store Goliat* hånfullt log, smädande Gud.
Men lille David jätten slog. Han stred för Gud.

6. Låt fienderna larma på: Vi stå för Gud!
Om men'skor ljuga aldrig så: Vi stå för Gud!

7. I slutna led, med fasta steg: Striden för Gud!
Med Andens svärd är ingen feg! Striden för Gud!

8. Snart slutar striden och vi gå jublande hem.
Vår seger härligt firas då i himmelen!

---

*) Sjung dessa tre stafvelser på två noter.

207. Jesu stridsman.

1. Bröder och systrar och himmelens vänner,
Gån upp till Getsemane med på vår färd!
Låtom oss der så omgjorda våra länder,
Med sanningens gördel och tag' Andens svärd!

2. Låtom oss nu hafva fötterna skodda
Och gå i strid emot djefvul, kött och verld!
Låtom oss först gå ut till Betlehems krubba,
Sedan upp till Golgata ställes vår färd?

3. Der få vi kläder, och der finnes rustning
För alla de stridsmän som vilja gå ut
Mot köttet och verlden och alla dess lustar,
Ja, de skola hafva en krona till slut.

4. Hör hvad som lofvas; hvi är du så rädder?
Sitt ej der och frukta, o kom och gå med!
Jesus sjelf går före och vi få gå efter
Se, det skall ej hafva med oss någon nöd.

5. Hvad är som hindrar att du icke kommer?
Hindrar dig något af jordens tomma fröjd?
Sitt nu icke längre att här dig begrunda,
Se ej tillbaka, kom med till Zions höjd!

6. Kommen nu, vänner, vi vilja då vandra
Uti denna ljufliga kärleken tvång!
Låtom oss gladligen följa med hvarandra,
Och vandra i kärleken hela vår gång.

7. Låtom oss gå uppå bergen och dricka
Hvar gång vi draga här i striderna ut,
Ty annars så kunna vi snart blifva trötta
Om vi icke dricka hvarenda minut.

8. Han skall snart bjuda oss vara välkomna,
Från Kedernas hyddor och sorgernas dal,
Han skall sjelf aflösa vårt svärd med dess rustning,
Och bjuda oss in i sin himmelska sal.

9. Lycklig är den som den vägen har funnit,
Och lycklig är den som på vägen fortfar,
Sällare är den som till målet har hunnit
Och salig är den som till änden står qvar!

208. Den lycklige pilgrimen.

(Bearb. af Aug. Davis.)

1. Jag såg en lycklig pilgrim
På väg till Zions stad,
Han hade "sköna kläder,"
Och var så hjertligt glad!
Han hade inga bördor,
Han dem på Herren lagt,
Och Kristi blod det dyra,
Gaf honom mod och makt!

Kör: Snart segerpalmer, ärans kronor,
Segerpalmer, jag skall få!

2. Vid sommarsolens nedgång
Han syntes matt och trött,
Från pannan svetten porla,
Hans drägt var dammig, nött,
Dock gick han stadigt framåt,
Ja, hemåt bar hans stig,
Och under färden sjöng han: Kör:
Snart får jag hvila mig!

3. Jag såg hur vid midsommar
Han skyndar på sin gång,
Han nått det ljufva landet,
Der allt är ljus och sång.
I Klippan fann han honung,
Ur lifvets våg han drack,
Hans själ var fet i vällust,
Hans hjerta fullt af tack. Kör;

3. Mot qvällen såg jag honom
Då solen nedergått,
Han öfverstigit berget
Och ned i dalen nått;
Han såg den gyllne staden,
Sitt hem evinnerlig,
Och utbrast: Hosinna!
Nu får jag hvila mig! Kör:

5. Jag hörde jubelsången
Ifrån de frälstas tal:
Dig vare pris, o Jesus,
Som frälst oss från allt qval!
Han blickar då tillbaka
Uppå den väg han gått,
Och ropar: Hosianna!
Nu har jag målet nått!

209. Jag är frälst.

1. Jag är frälst! Mig Herren frälsat;
Hjelp mig prisa Jesu namn.
Frid han till mitt hjerta helsat,
Han, Guds älskeliga Lam!

Kör: Ära, ära, halleluja!
Jag är glad att frälsning kom;
Ära, ära, halleluja!
Frälst jag är från syndens dom.

2. Högt jag sjunger i min glädje:
— O, må sången nå till dig! —
"Herre, skydda du mig evigt,
Led mig dina ögons stig." Kör:

3. Fria frälsning, glada budskap,
Må du gå från pol till pol,
Till dess hvarje fallet folkslag
Vänder sig till nådens sol. Kör:

4. Och när lifvets mål skall hinnas,
Domens stora dag gå fram;
Må mitt namn då tecknadt finnas
I din bok, o du Guds Lam! Kör:

210. De saligas önskan.

1. För tronen i himmelen stå stora och små
I snöhvita kläder och guldkronor på,
Med harpor de jubla bland englarnes kor,
Mig tyckes de blicka ibland till vår jord.

Kör: De önska väl icke att de voro här,
Men säkert de önska att vi voro der.

2. O tänk dock hur saliga barnen der stå!
Mig tyckes jag ser hur till muren de gå
Och blicka så frågande hit öfver den:
O moder! o fader! när kommer du hem? Kör:

3. Du moder, hvars älskling till Frälsaren gick,
O, se dock mot himlen med troende blick;
Der fröjdar din lilla i salighet sig
Och vinkar så vänligt från muren på dig. Kör:

4. Lättsinniga barn, hvars föräldrar gått hem,
Vid muren jag tycker mig se äfven dem,
De blicka hit ned och de se hvar du går,
Som ljuset och lifvet så länge försmår. Kör:

5. O saliga qvinna, som somnat i frid,
Hvad blickar du efter från muren alltid?
En son eller dotter, en make kanske,
Du önskar att snart bland de salige se? Kör:

211. Lofsång.

1. Kom, låtom oss på barnavis
Uppstämma Herrens Jesu pris!
Men säg hvem är beqväm dertill?
Ack, inga ord här räcka till.

Kör: Pris och ära sjunga vi:
Herren Jesus som köpt oss fri!
Hosianna, hosianna, hosianna
Sjunga vi Guds Lam. :||:

2. Han är vår Prest. Profet och Kung,
Du frälsta folk, om honom sjung!
Han frälsar oss från syndens nöd
Och friar från en evig död. Kör:

4. Han Herren är i himlens höjd,
Besjung Hans majestät med fröjd!
Hans pris skall bo på tungan min
Tills alla verldar stämma in. Kör:

212. Det sköna, härliga landet.

(Öfvers. af A. D.)

1. Se, jag bor nu up på berget,
Hvarest solen strålar klar
Öfver landet, hvilkets skönhet
Ej ens drömbild målat har!
Luften den är ren, balsamisk,
Fylld af blommors ljufva doft,
Som vid källan härligt blomstra
I den milda, friska luft!

Kör: Är ej här det sköna landet?
Sälla land! Så underbart:
Blomman här för evigt blomstrar,
Solen strålar alltid klart!

2. Jag kan skåda ned från berget,
Der jag gick så trött mång' år,
Ofta hindrad på min resa
Utaf tviflans vålnad svår;
Svikna hopp och brutna löften
Följde mig på färden der,
Men Guds Ande ledde trofast
Till det land hvar jag nu är! Kör:

3. Jag nu dricker utur källan
Och vill städs förblifva der,
Ty jag smakat lifvets vatten
Och min själ förnöjd nu är.
Ingen törst för verldens glädje,
Ej för prakt och rik'dom här,
Ty jag funnit högre sällhet,
Skatt, som oförgänglig är! Kör:

4. Tala ej om tunga bördor,
Säg ej korset är för tungt,
Ty Guds frälsning har jag funnit,
Derför bär jag bördan lugnt!
Glad, min Jesus, jag nu följer,
Allt, ja, allt han för mig är!
Verldens ära jag försakar
För den härlighet han ger! Kör:

5. Härligt strålar korsets ära,
Glans sig sprider på min stig,
Ty hur smal än vägen skönjes
Klart en utväg syns för mig.
Ljufligt Jesus till mig hviskar:
Tag ditt kors, ej frukta här!
Jag har pröfvat vägen för dig!
Härlighetens dag är när! Kör:

213. Reningsfloden.

Öfvers. af A. D.

1. O, nu jag ser den purpurflod,
Den källan djup och röd.
Min Jesus visar till sitt blod,
Till sidosårets flöd'.

Kör: Den reningsflod jag ser, jag ser.
Jag störtar i och ren jag blir.
O, pris ske Gud! den renar mig,
Den renar mig, ja, renar mig.

2. Jag ser den nya skapelsen;
Och blodets röst jag hör.
Den talar frid, all syndfull lust,
Och gamla men'skan dör. Kör:

3. Jag vandrar nu i himmelskt ljus,
Höjd öfver synd och verld.
Rent hjertat är, min klädnad hvit;
Nu Jesus styr min färd. Kör:

4. O stora nåd! det himmel är
Att känna blodets saft,
Då Jesus, endast Jesus här
Får vara lifvets kraft. Kör:

214. Sälla förvissning.

Öfvers. af A. D.

1. Sälla förvissning, Jesus är min!
Ljuf himmelsk försmak, o Gud, jag är din!
Ärfva full frälsning, friköpt af Gud,
Född af hans Ande, tvådd i hans blod!

Kör: Det är mitt ämne,
Det är min sång,
Prisa min Jesus dagen lång!
Det är mitt ämne,
Det är min sång,
Prisa min Jesus dagen lång!

2. Helt undergifven, verklig fröjd ger!
Härliga syn, som för blicken sig ter,
Änglar från höjden bringa mig bud,
Ekon af nåd och kärlek från Gud! Kör:

3. Helt undergifven, allt njuter frid,
Jag i min Jesus är lycklig och blid.
Vakar och väntar, blickande opp,
Fylld af hans godhet, kärlek och hopp!

Kör:

215. Från Jesus strömmar nåd till mig.

1. Jag har lagt min börda ned
Invid purpurkällans flod,
Och från Jesus strömmar nåd till mig;
Jag har funnit nu den frid,
Som ej verlden gifva kan,
Och från Jesus strömmar nåd till mig.

KÖR: Pris ske Gud! Pris ske Gud! Halleluja!
Nu jag sjunga vill evinnerlig:
Jag har funnit nu den frid,
Som ej verlden gifva kan,
Och från Jesus strömmar nåd till mig.

2. Jag har lagt min börda ned
Och mitt hjerta stilladt är,
Och från Jesus strömmar nåd till mig;
Och i tron jag känner nu
Att min Jesus är mig när,
Och från Jesus strömmar nåd till mig.
KÖR:

3. Jag har lagt min börda ned
Och Guds frid har fyllt min själ,
Ja, från Jesus strömmar nåd till mig;
Jag var död, men lefver nu,
Sedan Jesus frälst min själ,
Och från Jesus strömmar nåd till mig.
KÖR:

4. Jag har lagt min börda ned
Och min Jesus ger mig tröst,
Och från Jesus strömmar nåd till mig;

Nu jag hvilar lugn och trygg
Vid min Jesu hulda bröst,
Ty från Jesus strömmar nåd till mig.
Kör:

5. Jag har lagt min börda ned
Invid Jesu Kristi fot
Och från Jesus strömmar nåd till mig;
Jag den källan funnit har,
Som kan stilla all min törst,
Ja, från Jesus strömmar nåd till mig.
Kör:

216. Säg det för Jesus.

1. Är du tryckt och trött af lifvets strider?
Säg det för Jesus, säg det för Jesus.
Är du sorgsen öfver flydda tider?
Säg det för Jesus allen'.

Kör: Säg det för Jesus, säg det för Jesus;
Han är din trofaste vän.
Det fins ej någon, som dig älskar högre;
Säg det för Jesus allen'.

2 Fuktas kinden af objudna tårar?
Säg det för Jesus, säg det för Jesus.
Har du synd, som än ditt hjerta sårar?
Säg det för Jesus allen'. Kör:

3. Fruktar du när stormen solen skymmer?
Säg det för Jesus, säg det för Jesus.
Ängslas du af morgondags-bekymmer?
Säg det för Jesus allen'. Kör:

4. Ryser du vid tanken uppå döden?
Säg det för Jesus, säg det för Jesus
Fruktar du att svika i den nöden?
Säg det för Jesus allen'. Kör:

217. Juda Lejon.

1. Min Jesus på korset i döden gaf sig
Att öppna en källa för syndar' som mig;
Hans blod är den källan, så öppen och fri,
Och der blir man ren, blott man tvår sig deri,

Kör: Ty det Lejon af Juda, det går för oss än,
Och gifver oss seger igen och igen.

2. Och när jag blef villig att offra mig hel,
Han gaf mig sin nåd och sin frid i min själ,
Och nu är jag ett af Hans segrande barn,
Som Jesus sjelf friat ur syndernas garn.

Kör: Ty det Lejon af Juda, det går för oss än,
Och gifver oss seger igen och igen.

3. Fast motgångens stormar förmörka min stig,
Och böljorna hota förderf öfver mig,
Dock skall ej min bräckliga farkost förgås;
Ty ankaret hvilar så tryggt vid Hans kors.

Kör: Ty det Lejon af Juda, det går för oss än,
Och gifver oss seger igen och igen.

4. Och när domsbasunen skall höras i skyn
Och stora och små skola stå för Hans syn,
Och himlen och jorden af hetta förgås:
Jag prisa vill Jesus som dog på ett kors.

Kör: Ty det Lejon af Juda, det går för oss än,
Och gifver oss seger igen och igen.

218. O, vänd om!

[Af Aug. Davis.]

1. Hör, o själ,som vandrar fjerran från din Gud!
Vänd nu genast om till Herren,lyd hans bud!
Han sin nåd nu vill dig gifva,
Syndens snaror sönderrifva,
Och din själ på nytt upplifva! O, vänd om!

Kör: Kom, kom nu till Jesus fram!
Guds frälsning bjuds nu dig!
Ack, se på Guds dyra Lam!
Som gaf sitt lif för dig och mig!

2. Jesus vill dig frälsa nu, o skynda, kom!
Han vill gifva dig sin nådes rikedom!
All din synd han vill förlåta!
Trösta, glädja dem som gråta;
Och sin hulda famn upplåta! O, vän om!
Kör:

3. Jesus är densamme hulde Frälsaren!
Derför skynda nu och vänd dig om igen!
Han sin nåd dig vill förläna,
Ja, med glädje, sjelf dig tjena,
Och från all din synd dig rena. O, vänd om!
Kör:

4. Herre Jesus, nu jag kommer till dig fram!
O, förlåt mig all min synd, Guds milda lam!
Fräls mig från all syndens smärta!
Skapa i mig ett rent hjerta!
Jag ej längre vill bli borta från min vän!
Kör:

[Copyright, 1893, by Aug. Davis.]

219. Tro igen.

1. Du är fallen, är nog sant, men tro igen,
Syndaminnen plåga; likväl tro igen.
Många gånger har du blifvit
Af Guds Ande rörd, men drifvit
Honom bort; dock börja nu att tro igen.

Kör: O, hvarför ej tro igen?
Si, Jesus är din vän;
Han väntar så troget än:
Ack, stanna nu och tro igen!

2. Torka tåren och försök att tro igen;
Tviflets dimmor vika, då du tror igen.
Fridens sötma skall du smaka,
Då du vänder dig tillbaka
Till din hulde Frälsare att tro igen. Kör:

3. Det är sant det kostar på att tro igen;
Men då frälsningen beror på "tro igen"
Skall du ej försumma detta,
Utan tro och tro med rätta,
Tills du lifvet fått igenom "tro igen." Kör:

4. Jesu löften nu jag ändtligt tror igen.
Och jag känner saligt lugn af "tro igen".
Han af nåd mig har upptagit
Och från synden mig rentvagit;
Nu jag lefver åter genom "tro igen". Kör:

D. S. S.

220. Vänd om!

1. Vänd om, o syndare, vänd om!
Nu Jesus kallar dig.
Med all din nöd till Honom kom
Och fly från syndens stig.

Kör: Nu är tid till att börja älska Gud,
Nu är tid till att börja älska Gud,
Nu är tid till att börja älska Gud,
Om du vill möta Jesus uti skyn!

2. Den öppna famnen vinkar dig,
Kom, skynda dig deri,
Den är så god, så faderlig,
Kom, för att salig bli! Kör:

3. Si — Jesu blod, som för dig flöt,
Försonte all din skuld:
Så kasta dig i nådens sköt',
I fadersfamnen huld! Kör:

4. Din tår vill Fadren torka bort,
Den konsten kan Han väl;
Till Honom kom, dig skynda fort,
Att frälsad få din själ. Kör:

221. Kom tillbaka.

1. Kom vandrare tillbaka, kom,
Uppsök den fordna stig;
Från synd och flärd till Gud vänd om —
Ty än han kallar dig!

Kör: O, vänd om, kom tillbaka till din Gud!
O, vänd om, kom tillbaka till din Gud!
O, vänd om, kom tillbaka till din Gud!
Ty hans nåd skall ej evigt bjudas dig.

2. Si! Jesu famn än öppen står,
O, skynda dig i den!
Ty om du längre borta går,
Du mister himmelen. Kör:

3. O, gäckas ej med nådens Gud,
Och ej med nådens dag!
Ty om du hånar Herrens bud,
Du drabbas af Hans lag. Kör:

4. Si! Herrens Ande — helig, god, —
Dig än vill hjelpa fram
Till Jesu dyra reningsblod,
Som flöt på korsets stam. Kör:

222. Jesus allena.

1. Jesus allena mitt hjerta skall ega,
Jesus allena der inne skall bo.
Ingenting här kan hans kärlek uppväga
Endast i honom min själ hafver ro.

Kör: Ej bör jag sörja, ej bör jag klaga
Jesus min broder är alltid mig när.
Han har ock lofvat att hand om mig taga.
Trots alla stormar mot hemmet det bär.

2. Jesus allena mitt lif skall tillhöra.
Han är min brudgum, och jag är hans brud.
Vill jag blott ständigt hans vilja fullgöra,
Får jag i himlen den snöhvita skrud. Kör:

3. Jesus allena från synden mig lossat,
Jesus allena min själ har gjort fri.
Hans stora kärlek mitt hjerta förkrossat
Sen göt han kärlekens balsam deri. Kör:

4. Jesus allena skall mig vederqvicka,
När under striden jag känner mig svag.
Jag ur hans blodkälla ständigt får dricka
Helsa och kraft uti väldiga drag. Kör:

5. Jesus allena skall sist efter striden
Föra mig in i den himmelska hamn.
Der skall jag ostörd få njuta af friden,
Hvilande trygg i min brudgummes famn.

223 De vakta och vänta.

1. Från härliga höjder, dit Anden mig för,
Jag skådar en underbar syn.
I fjerran den ljufliga sången jag hör,
Men o, — det är högt ofvan skyn.
Der skymtar den stad som har gator af guld,
Dess portar stå öppna för mig;
Der ser jag Guds Lam som borttog all min
Och vänner som vänta på mig. [skuld

KÖR||: **De vakta och vänta,**||: **de vakta och vänta på mig.**|| :

2. Der vänta de kära som kallats att gå
Till hvila från möda och strid.
När vi måste skiljas, hur grät jag ej då
Och hviskade: "en liten tid!" —
Då målet jag hunnit, o broder jag skall
Med längtan ock se efter dig
På himmelens sköna och härliga strand,
Der vännerna vänta på mig. KÖR.

3. Då skådar jag Frälsaren, blir honom lik,
En krona han räcker åt mig.
Tänk hvad jag i hoppet nu redan är rik,
Men Herre, jag längtar till dig!
Ack, gör mig för jordens fåfänglighet kall!
Kom snart och mig hemta till dig!
Jag vet att vid porten till himmelen skall
Stå vänner och vänta på mig. KÖR.

4. Min vän, många vänner dig vänta också,
O, lyssna till Frälsarens bud!
Snart kärlekens röst aldrig kallar dig mer,
Bered dig att möta din Gud.
När lian han höjer, du faller som strå,
O, men'ska besinna dig nu!
Och vissnad lik blomman du död faller då,
Men säg, far då anden till Gud?

KÖR||: **De vakta och vänta,** :||**de vakta och vänta dig nu**|| :

224. Frälsningens budskap.

1. Härligt nu skallar frälsningens bud.
Syndare kallar Herren vår Gud;
:,: Kallar och helsar stora och små,
Att han dem frälsar evigt också. :,:

2. Syndare skynda, frälsningen tag!
Hvarföre synda ännu en dag,
:,: Då du kan blifva synderna qvitt?
Gud vill dig gifva frälsningen fritt. :,:

3. Undan du löpte Frälsaren god,
Fastän han köpte dig med sitt blod.
:,: Löp då ej längre, fly från din stig!
Värre och trängre blir det för dig. :,:

4. Aldrig i verlden blir du förnöjd.
Synden och flärden ha ingen fröjd;
:,: Men om du smakar Guds ljufva frid,
Lätt du försakar verlden alltid. :,:

5. Salig i nöden, salig i strid,
Salig i döden, salig alltid,
:,: Det får du vara om du blir frälst,
Se'n kan du fara hem när som helst. :,:

6. Salig i nöden, salig i strid
Salig i döden, salig alltid,
:,: Det får jag vara, ty jag är frälst,
Nu kan jag fara hem när som helst. :,:

Bearb. af Wm. Skooglund.

225. Blott en kort liten tid.

1. Blott en kort liten tid och jag ilar
Liksom dufvan till nästet så kärt.
Blott en kort liten tid och jag eger
Den krona mig Gud har beskärt.

KÖR: Min själ den väntar efter Herren
Liksom väktaren förbidar morgonen.
:,:Tidens tecken bådar nu, att Jesus kommer,
Liksom österns purpur bådar morgonen. :,:

2. Blott en kort liten tid varar striden,
Evig hvila mig väntar hos Gud.
Blott en kort liten tid och så kommer
En ängel från himlen med bud. KÖR:

3. Blott en kort liten tid varar gråten,
Snart skall Gud torka tårarne bort.
Blott en kort liten tid står mig åter,
Jag går genom himmelens port. KÖR:

4. Blott en kort liten tid vi här skiljas;
Käre vän, jag vill möta dig der.
Blott en kort liten tid och vi äro
För evigt hos Frälsaren kär. KÖR:

5. Snart skall himlabasunerna ljuda,
Jesus hemtar sin brud uti skyn.
O, var redo Guds folk till att följa!
Hans tecken sig ter för vår syn. KÖR:

Bearb. af Wm. Skooglund.

226. Bibeln.

1. Jag vet ett ord, med eld af himlen skrifvet,
Ett regn af strålar till förmörkad jord;
:,: Det kastar ljus på döden som på lifvet,
Det är vår Guds, det är vår Herres ord.:,:

2. Man kan det tyda falskt, kan det förvränga,
Man kan det häda på en syndig jord,
:,: Men ingen kan det inom murar stänga
Det evigt fria, heliga Guds ord.:,:

3. Du fridens ord, hvars ljus oss ännu gläder,
Bred dina strålar ut till klara bloss!
:,: Du var den bästa skatt för våra fäder,
O, hör ej upp att vara det för oss!:,:

4. Vår tro på bibeln är ej än förkolnad,
Än har den väg till kojor som till slott:
:,: Och syns oss himlen här allt mer bli molnad,
Och syns oss jorden full af sorg och brott.:,:

5. Den nya jord, de nya himlar vänta
Vi gladt, vi hoppas stadigt deruppå.
:,: Vi ege ju Guds eget testamente,
Att vi dem en gång skola ärfva få. :,:

* * *

227. Så frukta dig icke.

1. Så frukta dig icke, du väntande brud,
Hans ögon nog följa dig här!
Hur skulle du vara förglömd af din Gud,
Då sparfven förgäten ej är?
Såvida i boken du inskrifven står,
Han glömmer nog icke sin vän,
Och dina behof han ju år ifrån år
Vill fylla så rikligen än.

2. Så frukta dig icke, du lyckliga brud,
Din brudgum nog håller sin tro,
Och snart ock du klädes i skinande skrud
Och hemma på Sion får bo.
Hvad gör det väl då, om din boning är trång,
Om hyddan är bräcklig och svag?
Din trolofningstid blir törhända ej lång,
Du kunde få hembud i dag.

3. Så frukta dig icke, ty Daniels Gud
Nog håller om lejonen vakt,
Och ingen törs röra ett hår på hans brud,
Ty så har han lofvat och sagt.
Om sju resor het blir försmädelsens ugn,
Den skadar dig icke en mån.
Ty midt ibland lågorna går du så lugn
I sällskap med Konungens Son!

4. Så frukta dig icke, du kungliga brud,
Som går här förtrampad och hädd!
Du är dock en boren furstinna af Gud,
Fast ännu i resdrägten klädd.
Men vet, din förklädnad skall falla en gång
Och skön i din prydning du stå
Och helsas med jubel af änglarnes sång,
Och arfvet och kronan undfå. (Eric.)

228. Lammet och den frälsta skaran.

1. På Sions berg der står ett slagtadt Lam,
Omkring det Lammet står en frälsad skara,
På hvilkas anlet' Fadren satt sitt namn;
De äro hans, han deras Gud skall vara.

2. De hafva gyllne harpor i sin hand,
Och för sin Gud den nya sången sjunga
Med väldig röst, ty lossadt är det band,
Som här på jorden bundit deras tunga.

3. Den nya sången ingen lära kan
Förutom den, som blifvit köpt från jorden
Med Lammets dyra blod, som för oss rann,
Och i det blodet helt är tvagen vorden.

4. Så två mig då, o Jesus, ren och hvit
Uti ditt dyra blod som mig kan rena,
Att äfven jag en gång må komma dit
Och lofva dig, o Jesus Krist, allena!

5. Ack, kläd mig du uti den hvita skrud,
I din rättfärdighet, det silket skära,
Att jag må stå der som din täcka brud
Och sjunga dig för evigt lof och ära!

* * *

229. Lofva Herren, min själ!

1. Lofva Herren, min själ,
Ty nu allt han gjort väl,
Och nu är jag hans barn,
Jag som förr var en träl.

**Kör: Halleluja, din är äran. Halleluja amen.
Halleluja, Herre Jesus Väck upp oss igen!**

2. Fast en syndare blott,
Jag en skatt har nu fått,
Som är högre än allt,
Hvad som här kallas godt. Kör:

3. Jag som förr gick i nöd,
Ja, i synden var död,
Har nu glädje och lif
Uti rikt öfverflöd. Kör:

4. Detta gaf mig hans blod,
Som en gång för mig stod
Inför Gud som min lösen
Så mild, rik och god. Kör:

5. Han min dom på sig tog
Och vid korset den slog,
Och så bar han min tuktan,
Då han för mig dog. Kör:

6. Men han upp månde stå,
Att jag lif måtte få.
Och så äro vi fria
Från död båda två. Kör:

7. Så i Lammet jag är
Nu benådad och kär
Inför Gud, som med allt
Hade ordnat så der. Kör:

8. Och om här jag går tryckt,
Och min väg synes lyckt,
Dock hos Jesus i himlen
Ett hem är mig bygdt. Kör.

9. Och dit upp han mig tar,
Ty det sinnet han har,
Han kan ej bo i glädje
Och lemna mig qvar. Kör.

10. Efter möda och strid,
Om en kort liten tid
Han mig hemtar till sig,
Till sin glädje och frid. Kör.

230. Hem, hem.

1. I aftonens timma, när solen sig sänker,
Sin helsning för dagen, den sista mig skänker,
En försmak af himlen, då stilla jag tänker:
Kanhända i natt jag går hem.

Kör: Hem! Hem! Der i det klara blå,
Hem! Hem! Snart skall jag fara få.
Hem! Hem! Högt öfver molnen,
Till Jesus, der jag har mitt hem.

2. I midnatten segern måhända jag vunnit,
Mig Jesus förlossat, allt ondt har försvunnit,
Förr'n solen går upp, kanske himlen jag hunnit
Och tar i besittning mitt hem. Kör.

3. Välkommen, du saliga morgon i tiden,
Som en gång för alltid skall afsluta striden
Och föra mig hem, se'n min dag är förliden,
Till himlen, mitt härliga hem. Kör.

231. Kom, låtom oss förenas.

1. Kom, låtom oss förenas här
Med änglarne i höjd
Samt tusen, tusen helgon der,
Och sjunga med stor fröjd:

Kör: Halleluja, pris Guds Lam,
Som blef dödadt på Golgata!
Halleluja, halleluja,
Halleluja! Amen.

2. Vårt Lam är värdigt äran ha
Och magt och härlighet
På jorden och i himlarna,
I tid och evighet. Kör.

3. Si, det lät slagta sig för oss
Och gjuta ut sitt blod,
Att den som tror, ej skall förgås—
O tänk, hvad Gud var god! Kör.

4. Ack själar! hören alle I,
Som kännen syndens skuld;
Nu kan en hvar bli bördan fri;
Gud lär oss alla huld. Kör.

5. Må jord och haf och himlarna
Förenas på en gång
Att prisa Herren Jehova
Och sjunga Lammets sång. Kör.

232. Uppmuntran för Guds barn.

1. O, fröjden er deraf, I Jesu vänner,
Att edra namn stå skrifna i hans sår.
Hvad gör det då, om verlden er ej känner?
Den gode herden känner sina får.

2. Hvad namn vi här i denna verlden bära,
Hur litet kommer ändock an derpå.
Den högsta adel, lycka, fröjd och ära
Är den att vara barn åt Gud ändå.

3. Se här en fröjd, som ej för oss skall tryta,
Som ej med jordens stormar blåser bort.
Med verldens barn vi ej ha lust att byta,
Ty deras glädje är i sanning kort.

4. Farväl med denna verldens usla fröjder,
De hafva sorg och samvetsagg med sig.
Min själ Gud lyfter upp till ljusa höjder,
Der verldens glädje icke frestar mig.

5. O hvilken fröjd, o hvilken salig lycka,
Att icke någon makt, hur stark den är,
Oss utur Jesu starka hand kan rycka,
Ty trofast han uti sin famn oss bär!

6. Från våra hufvud ej ett hår skall falla,
Förr'n Herren vill, ty så han sjelf har sagt.
Vår käre Fader räknat har dem alla
Och håller troget om de sina vakt.

7. Om Gud är för oss, hvem kan mot oss vara?
O frukta icke dig, du klena hjord.
Om alla dagar här ej äro klara,
Det går ju ändock hem på Herrens ord.

8. Det står Guds folk en sabbatsro tillbaka,
Der uppe väntar oss en evig fröjd,
Och snart få vi gå hem och se och smaka
All salighet hos Gud i himlens höjd.

233. Seglaren.

1. Jag slipper i främmande landet mer vara,
Ty löfte jag fått att till hemlandet gå.
På Kristus, det skeppet jag säkert kan fara,
Fast hotande stormar sig upphäfva må.
Si, flaggan den svajar i stäfven,
Ett Lam är afbildadt derpå.
Och blodröd och hvit är hon äfven
Och viftar dit skeppet skall gå.

2. Guds eviga kärlek är farkostens roder,
Guds frid är salongen der barnen få mat.
Vi hafva till skaffare Jesus vår broder,
Han framsätter maten på löftenas fat.
Men hytterna de äro såren,
Och barnen de må der så godt,
Der hvila de friköpta fåren,
Sin fristad de der hafva fått.

3. Vårt skepp blifvit bygdt uppå Golgata kulle,
En röfvare var det som profseglade.
Och ännu ej här äro platserna fulle,
I Kristus fins rum för de borttappade.
Vår mast är ett kors, och vårt segel
Är Lammet som hänger derpå,
Ombord finnes äfven en spegel,
Der barnen beskåda sig få.

4. Och spegeln utvisar, att vi äro täcka
Och klädda i snöhvit och skinande skrud,

Och skruderna ned öfver fötterna räcka —
Den härliga drägten vi fått utaf Gud,
Si, vi, uti blodet rentvagna,
Fullkomlige äro för Gud,
Ty synderna äro borttagna,
Och vi äro Frälsarens brud.

5. Fast ofta vi segla i motvind och dimma,
Vi äro dock säkra på skeppet ändå,
Ty Gud känner vägen, och vi få förnimma,
Han underligt styrer men nådigt också.
Vi stå uti ring allihopa
Och se på vår korsfäste bror.
Till syndare alla vi ropa:
Barmhertigheten är stor!

6. Snart äro vi hemma, Gud sitter vid styret,
Och så går det hem uppå oförskyld nåd,
Med alla bekymmer Gud sjelf har bestyret,
Och fattas oss något, Gud heter ju råd.
Si, så går det till i Guds rike,
Förlossning i blodet vi ha.
Vi hafva en Gud utan like,
Som älskar oss, halleluja!

7. I alle som faren på söndriga vraken
Af egenrättfärdighet, kommen ombord.
Här bergas skeppsbrutne, här klädes hvar na-
Vår lifbåt är ute, den heter Guds ord. [ken,
Fort fram med det blodröda tåget,
Det duger att hålla uti.
Ty blodet, ack blodet är något
Som kan göra syndare fri.

* * *

234. En främling i verlden.

1. Här uti verlden en främling jag går,
Här är ej frid, är ej frid.
Jag är blott pilgrim från år och till år,
Dock har jag frid, har dock frid.
Frid genom tron i min Jesus jag har;
Ty mina synder, min dödsdom han bar,
Skänkte mig lifvet och är mitt försvar.
Så har jag frid, har jag frid.

2. Här äro strider och sorger och nöd,
Här är ej frid, är ej frid.
Här äro fiender, satan och död,
Jag har dock frid, har dock frid.
Verlden må hata och smäda mitt namn,
Satan mig fresta, mig hölja med skam,
Jag till min Jesus dock städs vill gå fram,
Han är min frid, är min frid.

3. Här flyktar vänskap som drömbilden bort,
Här är ej frid, är ej frid.
Menniskors trohet är sviksam och kort,
Jag har dock frid, har dock frid;
Ty af det trofasta ordet jag lär,
Att Herren Jesus densamme dock är,
Och att min vandring till himmelen bär,
Der, der är frid, der är frid.

4. Här är det möda från år och till år,
Här är ej frid, är ej frid.
Här är ej hemmet, der hvila jag får,
Jag har dock frid, har dock frid.
Ofta min väg synes vara så trång,
Sorgerna många och tiden så lång,
Snart dock i himlen jag sjunger min sång,
Ja, Lammets sång, Lammets sång.

235. Hade jag vingar som dufvan.

1. Hade jag vingar som dufvan, jag flög
Långt härifrån, härifrån,
Dit aldrig synd eller döden sig smög,
Långt härifrån, härifrån;
Upp till det land, hvarest solen ej mer
Skymmes af molnet, ej heller går ner,
Men all sin fullhet af sällhet oss ger,
Långt härifrån, härifrån.

2. Upp till det nya Jerusalems stad,
Långt härifrån, härifrån.
Der jag hos Gud blefve jublande glad,
Långt härifrån, härifrån.
O, hvilken sällhet, att sist komma fram,
Renad och frälsad från synder och skam
Och i all evighet skåda Guds Lam,
Långt härifrån, härifrån!

3. Dock jag mig närmar till målet i höjd,
Långt härifrån, härifrån.
Upp till de jublande helgonens höjd,
Långt härifrån, härifrån.
Snart är jag fri ifrån sorg och besvär,
Hemma hos Herren för evigt jag är,
Salig i himlen hos Frälsaren kär,
Långt härifrån, härifrån.

4. Snart skall jag skåda min herre och Gud,
Långt härifrån, härifrån.
Snart är jag klädd uti härlighetsskrud,
Långt härifrån, härifrån.
Snart i det hem der blott kärleken rår,
Arfslott i ljuset med Kristus jag får,
Och ifrån klarhet till klarhet jag går,
Långt härifrån, härifrån.

236. En dag i sender.

1. Blott en dag, ett ögonblick i sender,
O hvad tröst ehvad som kommer på!
Allt ju hvilar i min faders händer,
Skulle jag som barn väl ängslas då!
Han som bär för mig ett fadershjerta,
O han gifver ju åt hvarje dag
Huldt dess lilla del af fröjd och smärta,
Så af möda som behag.

2. Sjelf han är mig alla dagar nära,
För hvar särskild tid med särskild nåd.
Hvarje dags bekymmer vill han bära,
Han som heter både kraft och råd.
Att sin dyra egendom bevara
Denna omsorg har han lagt på sig.
Som din dag, så skall din kraft och vara.
Detta löfte gaf han mig.

3. Hjelp mig då att hvila tryggt och stilla
Blott vid dina löften, Herre kär,
Och ej hjertats dyra tröst förspilla,
Som i ordet mig förvarad är.
Hjelp mig, Herre, att, ehvad mig händer,
Taga af din trogna fadershand
Blott en dag, ett ögonblick i sender,
Tills jag nått ditt goda land.

[LINA SANDELL.]

237. O, hvilken fröjd!

1. O,hvilken fröjd och lycka,jag salig är och tror,
Att Gud är nu min Fader,och Jesus är min bror.
Och derför vill jag sjunga uppå mitt enkla vis
Och gifva vännen Jesus och Gud mitt lof och pris.

2. Nu är jag stadd på resa från jordens mörka land,
Hem till det rätta hemmet,till Kana'ns sälla land,
Nog hota synd och faror och nöd rätt mången gång;
Men glad jag ändå sjunger min lilla hemlandssång.

3. Om resan är besvärlig,om vägen syns mig lång,
Så sjunger jag och spelar min lilla hemlandssång;
Ty sången den förskingrar all oro,sorg och strid,
Och ofta skänker hjertat båd'glädje,hopp och frid

4. Och trygg jag hemåt vandrar mot himlens sälla land,
Ty ledd jag är beständigt af Jesu säkra hand;
Och snart han skall mig hemta till himlen som sin brud,
Der skall ock jag iklädas en härlig bröllopsskrud.

5. Då brud och brudgum mötas, och bruden blir upplyft,
I nya stadens kamrar blir allt i fröjd förbytt;
||: Serafers sång skall klinga, cherubers likaså,
När skaran börjar sjunga och himlaharpan slå.:||

6. Den sång som då uppstämmes är Lammets nya sång,
Och alla uti korus begynna på en gång:
||: Blott du är värdig hafva,båd'ära,starkhet,makt·
Ty fienderna alla du hafver nederlagt.:||

238. Det går igenom.

1.Framåt,det går igenom båd' ljus och mörker än!
Jag lefver ej för jorden, mitt mål är himmelen.
:,: Den väg jag här skall vandra,
Har Jesus stakat ut,
Och han är med på resan från början och till slut:,:

2. Hvad kan mig nu förderfva?
Guds ögonsten jag är;
Han mig beredt ett rike, och dit han sjelf mig bär.
Hur Satan sig nu vänder, hvad verlden tar sig till,
Allt mig till godo tjenar, ty så min Fader vill.

3. Men ack, jag syndigt klagar
Mot Gud så mången gång
Uti de mörka stunder, då tiden blir mig lång.
Men se'n mitt hjerta gråter och nåd för allt begär,
Och Herren allt förlåter, ty god och from han är.

4. Och så det går igenom, fast trångt det är ibland,
Det blir ej trångt derhemma uti det sköna land,
Der ibland vänner kära, som tågat hem förut,
Skall också jag få dela den fröjd, som ej tar slut.

5. Hvad är all jordens möda emot den sabbatsro,
Som väntar Jesu vänner i fridens sälla bo!
Blott några dagar bära sitt kors i Jesu spår —
Och se'n en evig ära, ett evigt jubelår!

6. Så sjunger jag om seger i hoppet redan här,
Då striden ännu rasar, då den som hetast är,
:,: Hvar tagg, som här mig sårar,
Jag skall bli qvitt en gång
Och till Guds lof uppstämma
En bättre segersång. :,:

239. En sång till Gittit.

Till Gittit vill jag sjunga som fordomKorahs barn,
Ty Herren har mig lossat ur fågelfängarns garn.
:,: Nu är min ande frigjord ifrån hans tyranni,
Och aldrig, aldrig mera jag vill hans fånge bli.:,:

2. Min själ ej mera trängtar i verlden finna ro;
Nej, nu har svalan funnit ett altare och bo.
Dit når ej stormens hvirflar der hörs ej något knot
Nej, ljuflig är din boning, o, Herre Zebaoth!

3. Nu får mitt hjerta jubla och kroppen likaså,
Ty Herren har dem frälsat fullkomligt begge två.
Ja, både kropp och själen hos Herren må så väl
Och han skall dem bevara att ej bli någons träl.

4. Ja, saliga de äro, som bo uti ditt hus,
De lofva dig beständigt vid harposträngars brus.
Från kraft till kraft de tåga,som förr de trogne gått
Som från det sanna vinträd, lif,saft och näring fått.

5. Ja,saliga de men'skor, hvars håg och längtan stå
Till helighetens vägar och vandra deruppå.
Si! arlaregnet kläder, med härlig grönska der,
Den goda säd de sådde i tåredalen här.

6. Och aldrig Herren vägrar de sina något godt.
Nej de, som vandra redligt hans hela ynnest fått.
Han nådigt på dem blickar, dem nåd och ära ger;
Han sol och sköld vill vara och tusenfaldigt mer.

7. En dag i Herrens gårdar mig derför bättre är
Än tusen år i verlden och lockelserna der.
Nej, långt ifrån dess brusning,i härlighet och ljus
Jag heldre vaktar dörren uti min faders hus.

8. Nej, intet skall mig fela och derför sjunger jag
Så glad och lycklig–Sela! min sång för hvarje dag.
Ty snart i hvita skruden,som lammets kära brud,
Jag skall dig bättre lofva minHerre och min Gud.

Bearb. af A. D. Eric.

240. Lammets bröllop.

1. Snart skall bröllop firas i vår Faders hus,
Bröllopsborden dukas under palmers sus.
Tänk hvad bruden aktas, gödda kalfven slagtas,
:,: Nattvard firas under harpors brus. :,:

2. Se, hvad ståtlig anblick i de blå gemak,
Salomos tapeter ifrån golf till tak!
Under palmer gröna, perleportar sköna,
:,: O, hvad härlighet och kunglig smak. :,:

3. Se, hur borden gnistra utaf klar kristall!
Nu det nya vinet ändtligt drickas skall.
Kungar och profeter, hjeltar och poeter,
:,: Skönt de stränga sina harpor all. :,:

4. Känner du väl honom, som kring bordet går,
Ögonen som lågor och som snö hans hår?
Se på mantelbrämet och på diademet!
:,: Är det icke sjelfva Fader vår? :,:

5. Nej! det är ju Sonen, klädd i bröllopsskrud,
Han, som bjudit alla barnen hem till Gud.
Si, hur glad han tjenar sina "ögonstenar,"
:,: Fast han valde sig en fattig brud. :,:

6. Säg mig, om du känner brudens anletsdrag,
Under öfver under! — det är du och jag.
Du och jag är bruden! i den hvita skruden.
:,: Kan du sörja mer en enda dag? :,:

7. Änglarne sig skyla för Guds milda Lam,
Bruden, men ack, bruden träder dristigt fram.
Si, nu skall hon krönas rikligen belönas,
:,: För hvad här hon led af hån och skam. :,:

8. Nu har Lammets hustru fått en äkta man.
Ingen, ingen mer de båda skilja kan.
Nu ej sorgen, smärtan skiljer dessa hjertan,
:,: Som så länge, länge sökt hvarann. :,:

9. Hör hvad sång och jubel uti bröllopssal!
Alla harpor brusa, trummor och symbal.
Toner underbara ljuda silfverklara,
:,: O, hvad sång och spel förutan tal. :,:

10. Men ack, mensklig tunga ingenting förmår
Tolka, hvad, som der i himlen försiggår.
Det kan ej förklaras, men det kan erfaras,
:,: Och på detta väntar, väntar jag. :,:
(Eric.)

241. Det sälla hemmet.

1. Ack, sälla hem, mitt hjerta ser
Så längtansfullt till dig.
När får jag lägga vapnen ner?
:,: När slutar striden sig? :,:

2. För mig har jorden ingen ro,
Och intet stadigt hem!
När får jag med min Jesus bo
:,: I Guds Jerusalem? :,:

3. Hos Honom sökte jag min tröst
Uti bekymrens tid,
Han drog mig ömt intill sitt bröst
:,: Och gaf min ande frid. :,:

4. Visst möta många strider här,
Dock hjelper han i dem;
Jag fruktar ej på färden mer
:,: Ty Jesus för mig hem. :,:

5. Jag är en ringa Kristi lem
Som längtar efter ro.
Som längtar att få komma hem,
:,: Och hos min Jesus bo. :,:

242. Mitt kära hem.

1. Jag är en gäst och främling
Som mina fäder här,
Mitt hem är ej på jorden,
Nej, ofvan skyn det är.
Der uppe bor min Fader,
I härlighet och ljus;
Der ville jag och vara
Uti min faders hus.

KÖR: Hem, hem, mitt kära hem!
Ej fins en plats på jorden så skön som du mitt hem.

2. Der uppe bor min Jesus,
Min Frälsare så huld,
Som gick för mig i döden
Och tog på sig min skuld.
Om glädjen blomsterströdde
Hvart steg jag här går fram,
Jag skulle ändå längta
Hem till Guds dyra Lam. KÖR:

3. Hur jordens blommor dofta
Af friskhet och behag,
Och hur dess foglar sjunga
Den sköna sommardag.
Hur vänner dyra kära
Så ljufligt möta mig,
Mitt hjerta ändock längtar,
O, sköna hem till dig! KÖR:

4. Ty här på denna jorden
Är synden med i allt
Och ger åt allt det sköna
En främmande gestalt.
Fast den ej kan fördöma,
Se'n sjelf fördömd den är,
Den kan mig ännu plåga,
Men så den skall ej der! KÖR:

5. Och snart, så ordet säger,
Jag skall ock hinna dig,
Min Jesus skall ej dröja
Att hemta mig till sig.
Då skall jag salig skåda
Hvad här jag trodde på
Och till min Jesu ära
Den gyllne harpan slå. Kör:

[Lina Sandell.]

243. Vi få mötas i Eden.

1. Vi få mötas i Eden en gång
I de saligas härliga land.
All vår möda och sorg är då slut.
När vi stå på den himmelska strand.

Kör: Uti Eden en gång,
Uti Eden en gång.
Hvad en dödlig ej sett eller tänkt
Blir oss der utaf Frälsaren skänkt.

2. Då vi mötas i Eden en gång
Då vi bo hos vår Frälsare kär,
Alla trogna som flyttat förut,
Få vi träffa i himmelen der. Kör:

3. Der de helgon från urminnes tid
Och profeter, martyrer också
Och små barn, som fått tidigt gå hem,
För Guds tron jubilerande stå. Kör:

244. Det himmelska målet.

1. Jag har nu himlen som mål för min stig,
Alla som vilja må följa med mig.
Kommen, gån med, både qvinnor och män!
Kommen och skåden Guds Lam!

Kör: Mitt hem är i himlen, vi skiljas aldrig mer,
Der fins inga synder, intet ondt man ser,
Halleluja!
Der fins inga tårar, nej, der är idel fröjd,
Hemma hos Gud uti höjd.
:,: Änglarne vänta, vänta. :,:
Änglarne vänta på Guds segrande här!
:,: Änglarne vänta, vänta, :,:
Änglarne vänta oss der!

2. Målet är härligt, det vet jag förvisst,
Ty det är nya Jerusalems fest.
Broder Johannes, han såg det, den gång
Han var förvist från sitt land. Kör:

3. Broder och syster, som lider nu här
Och är omgifven af många besvär,
Snart är det öfver, o, håll då blott ut!
Snart bo vi hemma hos Gud! Kör:

245. Jag vet ett namn.

1. Jag vet ett namn så dyrt och kärt,
Ett namn af lif i sig;
:,: Och mer än jord och himmel värdt
Det namnet är för mig. :,:

2. Det klingar som en skön musik,
En ljuflig hemlandston.
Det gör mig glad, det gör mig rik,
Fast ännu blott i tron.

3. Ty si, det talar om en vän,
Som evigt huld och god,
För mig har öppnat himmelen
Och löst mig med sitt blod.

4. Det talar om en Fadersfamn,
Som för mig öppen står,
Det talar om en fridens hamn,
Der snart jag hvila får.

5. Det talar om en *evig nåd,*
Som räcker till för *allt;*
Om hjelp och kraft i råd och dåd,
När allt syns mörkt och kallt.

6. Än mer — det talar ju om *en,*
Som varit frestad här
Och nu kan hjelpa hvar och en,
Som pint och frestad är.

7. Det torkar ljufligt bort hvar tår,
Som än vill bryta fram,
Och hviskar om en evig vår
Deruppe med "Guds Lam."

8. Och *Jesus, Jesus* är det namn,
Som är så dyrt för mig,
Den ljufva ro, den stilla hamn,
Som har all frid i sig.

9. Dock ingen dödlig kunnat än
Tillfyllest prisa det;
Dertill förvisst i himmelen
Behöfs en evighet.

10. Men under ökenfärden här
I mörker och i nöd,
Mitt solsken dock det namnet är,
Mitt ljus, mitt lif, mitt bröd!

11. Och när jag står fullkomligt fri
Från synd och sorg en gång,
:,: Det enda namnet än skall bli
Min evigt nya sång! :,:

246. En liten tid.

1. En liten tid och striden snart skall sluta,
En liten tid och stormen stillar sig.
En liten tid, se'n får du evigt luta
Ditt hufvud i hans famn, som dött för dig.
:,: En liten tid och fridens palmer susa,
Der syndens vågor aldrig mera brusa. :,:

2. En liten tid och hjertat här skall blöda,
En liten tid i tåredalens natt.
En liten tid och suckar öfverflöda
Ur djupets nöd och dölja himlens skatt.
En liten tid och solen uppgår åter
Uti det land,der ingen, ingen gråter.

3. En liten tid och trötta dufvan ilar
Likt rädda lammet uti herdens famn
Och fri från jordens stormar evigt hvilar
I himlens sälla evigt trygga hamn.
En liten tid och skuggorna försvinna;
Du vännen der skall evigt återfinna.

4. Och då, hvad är all jordens vedermöda,
Vid Lammets tron, man glömmer all sin nöd.
Om hjertat här ännn en tid skall blöda,
Der blir ej natt, der varder ingen död,
:,: Ty Gud skall aftvå alla sorgetårar
Och taga bort, hvad allas hjertan sårar. :,:

* * *

247. Fröjd i hoppet.

1. Jag fröjdas när jag tänker på
Att sorg och nöd ta slut,
:,:Och jag får hem till Jesus gå,
Hos honom hvila ut.:,:

2. Här går jag nedtryckt mången gång
Och suckar, Herre Gud:
Min väg är smal och tiden lång,
När hemtar du din brud?

3. När får jag evigt skåda dig,
Du själavän så god,
Och lofva dig evinnerlig
För ditt utgjutna blod?

4. Men Herren svarar i sitt ord:
Jag kommer, kära själ,
Och hemtar hem dig till mitt bord,
Och då är allting väl.

5. Så beta då, mitt lilla lam,
På Sarons äng en tid.
Drick vatten ur Betesda dam
Och hvila dig dervid.

6. Blott några ögonblick och jag
Skall komma som jag sagt,
:,:Och då skall salighetens dag
Gå upp för dig med magt. :,:

[C. Lundgren]

248. Himmelens stad är härlig.

1. Himmelens stad är härlig,
Dess gator af klaraste guld,
Jag ämnar mig dit att se Jesus,
Min Frälsare Jesus så huld.

KÖR: Jag vet, jag vet att efter striden här
Jag skall, jag skall för evigt fröjdas der.

2. Himmelens stad är härlig,
Dess murar af ädlaste sten.
Jag ämnar mig dit att se Jesus,
Från synden han tvagit mig ren. KÖR:

3. Himmelens stad är härlig,
Ett rum der beredt är för mig;
Och snart kommer Jesus att hemta,
Från jorden mig dit upp till sig. KÖR:

4. Himmelens stad är härlig,
Der hvar och en medlem är god.
Ämnar du dig till den staden,
Så två dig i hans dyra blod. KÖR:

5. Himmelens stad är härlig,
I tron klart jag skådar den nu,
Och om jag går först att se Jesus,
Skall jag säga — snart kommer du? KÖR:

6. Kommer du först till staden,
Så säg att ock jag kommer dit.
Jag ämnar att der hos min Jesus,
Få tillbringa min evighet. KÖR:

[Bearb. af A. D.]

249. Tänk när en gång.

1. Tänk när en gång den dimma är försvunnen,
Det mörker, som omhöljer lifvet här,
Och när den dagen är för oss upprunnen,
Då Gud och Lammet evigt solen är!

2. Tänk då, när tron ej mer med tviflen strider,
Men allt är klart och ljuft och visst för mig,
När hjertat af glödheta skott ej svider,
Men frälst jag ser tillbaks på lifvets stig.

3. Tänk när för mig är löst hvar jordens gåta,
Hvart ängsligt "hvarför," som jag grubblat på;
När de fördolda djupen sig upplåta,
Och jag får Herrens vägar klart förstå.

4. Tänk, ännu mer när med förklaradt öga
Jag honom ser, som här jag trodde på,
Och bad och följde, tänk, när i det höga,
Jag evigt säll skall för hans åsyn stå.

5. Den trogne Frälsaren, som här mig följde,
Mig alla fel förlät, mig tröstade;
Men mig till pröfning ofta djupt sig döljde;
Tänk när en gång jag honom sjelf får se!

6. Tänk när än gång jag utan synd skall vara,
Helt fri mitt onda kött och satans list;
När alla tankar äro rena, klara,
Och alla gerningar förutan brist!

7. Ack, tänk en gång, då jag skall kunna vara,
Så from, jag vill, då blott det goda sker;
Ja, när jag ej behöfver ens befara
Blott möjligheten af att falla mer!

8. Tänk när en gång ej verlden mer mig hädar,
Ej falska bröder mer förtyda mig,
När ingen fiende ibland oss träder,
Men idel sanna vänner samla sig!

9. Tänk när en gång i himlens gyllne salar
Guds Lam bland änglar rätt jag prisa kan
Och om ett evigt lif med bröder talar
Och om ett lif, som likt en dröm försvann!

10. Det kommer allt för den, som funnit vägen,
För den i Kristus här all sällhet fann.
O Gud, det är ju visst, ej blott en sägen?
Du sjelf det sagt, och du ej ljuga kan.

11. Guds folk en gång i sida, hvita kläder
Med segerpalmer inför Lammet står.
Då Gud hos sig de trötta barnen gläder,
Från deras ögon torkar hvarje tår.

12. Väck, Jesus, denna tanke i mitt hjerta,
Hvar gång mig vägen blir för mödosam.
Den ljuft skall dämpa hvarje bitter smärta
Och locka leendet ur tårar fram.

[O. Ahnfelt.]

250. Frukta ej, gå fram!

1. Om i striden trötthet når ditt hjerta,
Om de hvassa törnen göra smärta,
Blifva skyarne på himlen svarta,
Frukta ej, — gå fram!

KÖR; Om än striden häftig är,
Låt oss tänka på:
Frälsaren är alltid när,
Vill oss kraft bestå.
Trots allt satans raseri skall vårt motto bli:
Gå fram! Gå fram till seger!

2. Tvifvel, fruktan må du nu bortjaga,
Modigt kämpa, söka Gud behaga;
Och om än du må ha skäl att klaga,
Frukta ej,— gå fram! KÖR:

3. Trogen var; försumma ej att följa
Mästaren igenom storm och bölja!
Och om dimmor vilja solen dölja,
Frukta ej,— gå fram! KÖR:

4. Låt din själ mot himlen gladt sig svinga.
Gå att arma själar frälsning bringa;
Och om fegt de rädde börja springa,
Frukta ej,— gå fram! KÖR:

5. Se på Jesus i all sorg och smärta,
Lockas ej af satans färger bjerta;
Och om verlden såra vill ditt hjerta,
Frukta ej,— gå fram! KÖR:

6. Gör ditt bästa att för Jesus strida,
Frukta ej att för din Konung lida;
"Om än tusen falla vid din sida,"
Frukta ej,— gå fram! KÖR:

[Omarbetad af WM. SKOOGLUND.]

251. Vår tid är kort.

(Sv. folkmel.)

1. Vår tid är kort på jorden: Herrens dag är när,
Liten tid, liten stund,
Se'n är det mer ej här.
:,:Märk! dagarne de gå,
Och timmarne de slå,
Snart kommer Herren Jesus, i ordet står det så.:,:

2. Min broder och min syster, är du redo då?
Må ej dag eller stund
Förhastigt komma på!
Ack, tiden vigtig är,
Som vi nu vandra här!
Det gäller hafva *olja*, ty så oss Herren lär.

3. Så lef nu ej lik verlden i sitt blinda sus —
Sakna lif, sakna frid,
Dock nöjd med tomma krus!
Ty snart är dagen slut,
Vårt timglas runnit ut,
Ej mer vi bo på jorden. Hur blir det då till slut?

4. Som tjufven kommer dagen,— ordet talat har.
Må ej jag eller du
Här nere lemnas qvar
:,:Men hemtas till den ro,
Der sälla andar bo,
Som genom tåredalen här vandrat uti tro!:,:

252. Golgata källa.

1. Det fins en reningskälla,
Från Golgata den går.
Den öppnades af Jesus,
Hvar själ der rening får.
Och nu hans röst dig kallar
I mild och ljuflig ton.
O kom till reningsfloden,
Kom med till nådens tron.

Kör: Se, Golgata källa flödar,
Golgata källa flödar.
Flödar så fri för dig och mig,
Golgata källa flödar.

2. Om synden dig belastar
Med börda tung och svår,
Blott du till källan hastar,
Du hjelp och hvila får.
Dess vatten ger dig rening
Och läkedom dess våg.
Så blicka upp till Jesus,
Der först jag ljuset såg! Kör:

3. Och denna lifvets källa,
För dig den flödar fritt,
O, två dig i dess bölja
Och synden du blir qvitt!
Då Jesus blir din konung,
Ditt hjertas melodi,
Af lof och pris och sällhet
Du då skall uppfyld bli. Kör:

253. O, du som ännu.

1. O, du som ännu i synden drömmer,
Betänk dock väl,
Att du för jorden ej fåviskt glömmer
Din arma själ!
:,: Hvar skall du hamna en gång till sist,
Då verlden dårat dig med sin list? :,:

2. Ack, vakna upp och förskräcks för faran
På mörkrets väg!
Hvi vill du längre bli qvar i snaran?
Nej, hellre säg:
:,: Jag är en syndare inför dig
O Gud, misskunda dig öfver mig! :,:

3. Hör, Jesus kallar och vänligt bjuder:
O, kom till mig!
Hans milda stämma i ordet ljuder:
Besinna dig!
:,: Ack, lyssna snart till hans hulda röst,
Det är ju Hans, som dig återlöst! :,:

4. Men märk ock väl, att han vill ditt hjerta
Odeladt ha!
I ok med verlden, till Jesu smärta,
Du må ej dra.
:,: Två herrar tjena, det kan du ej;
Du måste säga den ene nej. :,:

5. Gif dig åt Jesus, se, det är lycka
För evig tid;
Låt honom sjelf dig till bröllop smycka
Med nåd och frid.
:,: I hans rättfärdighets dyra skrud
Du står fullkomlig och täck för Gud. :,:

6. Men kan ditt hjerta nu fröjdfullt sjunga
Om Jesu blod,
Så vittne äfven din lösta tunga,
Att Gud är god.
:,: O, må vi hylla vår Jesus här,
Så få vi mötas i glädjen der! :,:

(O. Ahnfelt.)

254. Hvar är du?

1. "Hvar är du? Hvar är du? Hvart skyndar du hän?
O menska, som dväljes i gruset?
Hvar döljer du dig ibland lustgårdens trän?
Träd fram för din Herre i ljuset!"
Så ropar den himmelska rösten.

2. Hvar är du? Hvar är du? Ack, trifves du än
Derute i synden och flärden?
Föraktar du ännu din himmelske vän,
Fördjupande dig uti verlden,
Den verld som är fjerran från Herren?

3. När vill du då börja att söka den Gud,
Som snart skall din domare blifva?
När vill du begynna att akta hans bud,
Och rätt i hans ord honom gifva?
Nu är den behagliga tiden!

4. Så tänk ej: "Än lyser ju solen så klart
Än är det för tidigt att börja;
Min Herre han kommer dock icke så snart,
Nog hinner för själen jag sörja;
Nu vill jag ha glädje i verlden."

5. Din tid är dock Herrens, det blifver dervid,
Du kan ej en dag den förlänga;
Nu, nu får du komma, nu, nu är det tid,
Men en gång han dörren skall stänga.
Och då är för sent börja klappa.

6. Hvar är du? Hvar är du? Kanhända du ock
Beredt dig ett säkerhetsläger
Af egna förtjenster och dygder, ändock
Allt sådant för Herren ej väger
Det ringaste grand i hans vågskål.

7. Din fromhet och renhet, hvad äro väl de
För honom, den helige rene?
Nej, skall du bli helig, så måste det ske
Allenast igenom den "Ene,"
Som gjordes till synd för oss alla.

8. Hvar är du? Hvar är du? Ack har du förstått
Att endast i Sonen är lifvet,
Och derför så arm och eländig du gått
Åt honom på nåd dig ock gifvit
Och funnit förlossning i blodet?

9. Då först är du säker, då först kan så här
Med glädje din Herre du svara:
"Här är jag, här är jag, min Frälsare kär,
Och värdes du sjelf mig bevara,
Så är jag i trygghet för evigt."

(O. Ahnfelt.)

255. Först strid sedan frid.

1. Ur stormarne ser jag en aflägsen hamn,
Dit kärleken vinkar så blid;
Den bjuder båd' ära och sällhet och namn,
Men först efter utkämpad strid.

2. Mig möta i mängd uppå vandringens tåg
Båd' sorger och andelig nöd;
Men han, som så huld till mitt elände såg,
Han gifver nog glädje och stöd.

3. Min Jesus han mättar min hungrande själ
Och tröstar i sorgernas natt.
Han har mig gjort fri från att vara en träl
Och blifvit mitt lif och min skatt.

4. Den skatten långt mer än all verlden är värd,
O, må jag blott fatta den så,
Att kronan som mig utaf nåd är beskärd,
Med honom jag ock må undfå.

5. Du fåfänga verld, med din lycka, så arm
Ej mer du bedåre nu mig!
Min Jesus, min vän, med din kärlek så varm,
Drag städse mitt hjerta till dig!

6. Min Josua, för mig du sjelf vid din hand.
Från Babel — min harpa se'n stäm!
Ty hu'r kan jag sjunga i främmande land
Din visa? Nej, för mig snart hem!

7. Om döden mig rycker i grafven med sig,
Gjut olja i lampan, att jag
Ej fåvitskt blir utstängd för evigt från dig,
Men håll mig beredd till din dag!

256. Samme Jesus.

1. Samme Jesus, samme Jesus,
Som en gång vid Sikars brunn
För Samariens arma dotter
Öppnade så huldt sin mun,
Och lät nådesorden flöda
Lik en lifsström, stark och klar,—
Si, han är ännu densamme,
Ja, densamme som han var.

2. Samme Jesus, som i kärlek
Till den arme mannen såg,
Hvilken spetelsk och eländig,
Vid hans helga fötter låg;
Samme Jesus, som till honom
Sade sitt "Jag vill, var ren,"
Står än färdig att förlåta;
Frälsa, hela hvar och en.

3. Samme Jesus, som till qvinnan
Den man fört till honom fram,
Att man skulle döma henne,
Sade mildt men allvarsam:
"Icke dömer jag dig, qvinna,
Gack, och synda icke mer!"—
Samme Jesus, samme Jesus
Ännu samma nåd beter.

4. Samme Jesus, som om natten
Under vågens vilda sång,
Nalkades det lilla skeppet
På Tiberias haf en gång,
Sägande till de förskräckta:
"Rädens icke, det är jag."—
Si, med samma fridens helsning
Nalkas han oss än i dag.

5. Samme Jesus, som af andras
Sorg sig så beveka lät,
Att vid grafven i Bethanien
Han en gång ock stod och grät.
Samme Jesus, som till qvinnan
Der i Nain vid sonens bår
Sade mildt: "O, gråt ej qvinna,"
Sorgens tårar än förstår.

6. Samme Jesus, som så huldrikt
Ömmade för folkets nöd,
Att han blott med några fiskar
Och derjemte sju små bröd
Spisade i ödemarken
En gång fyratusen män: —
Samme Jesus, samme Jesus,
O, hvad fröjd, han lefver än.

7. Samme Jesus dukar ännu
Midt i öknen samma bord,
Talar än till de betryckta
Samma nådefulla ord.
Han, som uti högsta mening
Sjelf är döpt med smärtans dop—
Märk! hans öra är ej slutet
Än i dag för nödens rop.

8. Samme Jesus, som på korset
För vår synd lät offra sig —
Samme Jesus, samme Jesus
Älskar ännu dig och mig.
Samme Jesus, som nu städse
I Guds åsyn för oss står,
Är i evighet densamme,
Så i dag liksom i går.

L. S.

257. Upp min själ, att Herren lofva.

1. Upp min själ att Herren lofva
För hans stora nåd,
För hans ord och dyra gåfva,
:,: För dess tröst och råd. :,:

2. Kristus har min synd afplanat,
Skänkt mig frid och ljus,
Genom synd och döden banat
Väg till Fadrens hus.

3. Lagen har han och fullbordat,
Han försonar allt;
Oss med fridens band omgjordat.
Allt han gjort, ja allt.

4. Ren och fri jag nu är vorden, Barnaskap jag fått.
Salig redan här på jorden, Hvilken härlig lott!

5. Ingenting kan mig fördöma,
Kristi brud jag är.
Vid sitt bröst han vill mig gömma,
Jag är honom kär.

6. Om han än sig stundom döljer,
Är han dock mig när;
Om i moln han nåden höljer,
Det blott kärlek är.

7. Här med vapen uti handen, Vapnet är Guds ord,
Vill jag emot himlastranden Draga från vår jord.

8. Der på andra sidan grafven (Striden blir ej lång)
Får jag byta ut min glafven Emot segersång.

9. Gläd dig derföre mitt hjerta, Uppstäm fröjdeljud;
Gläd dig under all din smärta, Du är Kristi brud!

10. Snart din brudgumme skall komma Uti härlighet,
Och dig gifva med de fromma :,: Evig salighet. :,:

258. Om dagen vid mitt arbete.

1. Om dagen vid mitt arbete
Jag tänka vill på Dig,
Som burit dagens hetta och dagens tyngd för mig,
Som lydig intill döden, ja, intill korsets död,
Har löst mitt arma hjerta ifrån en evig nöd.

2. Och hvad som eljest vore tungt
Och svårt på många sätt
Det gör din nåd,o Jesu, för mig så ljuft och lätt;
Ty kan jag endast tänka vid hvad jag tar mig för:
Det gör jag för min Jesus,hur lätt jag då det gör.

3. Och blir det tomt och ödsligt här
På denna jordens ring,
Med Jesus i mitt hjerta jag saknar ingenting.
Han vet, hvad jag behöfver af glädje och af nöd,
Och är i alla skiften ett värn, ett klippfast stöd.

4. Han är det lifsens vatten, han
Som stillar all min törst;
Och trots all jordisk kärlek, *hans* kärlek dock är störst,
Hans kärlek kan ej svika, som annan kärlek kan.
Hvar finner man hans like, ho är en Gud som han?

5. Hans godhet och barmhertighet
Omhulda mig alltjemt;
Om han än "låtsar"annat,är löftet dock bestämdt.
Hans trohet är det enda, som uppehåller mig,
När kött och verld och djefvul begynna resa sig.

6. Jag har en säker hvilostad uti hans dyra sår;
Der har jag Jul i Fastan, och midt i vintern vår.
När verlden kring mig larmar,
Jag löper till mitt slott
Och sjunger om min Jesus och har det der så godt.

259. Ack visste du!

1. Ack visste du, som nu dig måste böja
En träl i syndens hemska slafveri,
Hvad slut det får, du skulle icke dröja
Att söka den, som dig kan göra fri.
Ack hvilken salig dag du fick,
Om du begynte detta ögonblick!

2. Ack visste du, hvad syndarn måste hända,
När lustans dröm med nådens tid förgår,
Du skulle snart med bön till den dig vända,
Som nu med öppen famn framför dig står.
Ack hvilken salig dag du fick,
Om du begynte detta ögonblick!

3. Ack visste du, hur godt det är att ega
Guds nåd, hur ljuft att höra Jesus till,
Du skulle visst ej mer mot honom säga,
Som dig ännu så gerna frälsa vill.
Ack hvilken salig dag du fick,
Om du nu genast fram till Jesus gick!

4. Ack visste du, hur godt det är att hvila
Med trötta själen uti himlens hamn,
Du skulle ej till usla brunnar ila,
Men söka målet i din Jesu famn.
Ack hvilken salig dag du fick,
Om du nu genast fram till Jesus gick.

5. Ack visste du! Du visste, om du ville.
Hvi dröjer du? Stå upp, ren dagen gryr.
Ej mer din korta nådetid du spille.
Gör bättring snart, ja snart, ty tiden flyr.
Ack hvilken salig dag du fick,
Om du nu genast fram till Jesus gick!

[J .M. L.]

260. Hvad har du i himmelen?

1. Du, som din skatt på jorden eger
Och som har allt ditt goda här,
Som trifves bäst i mammons läger
Och tror att lyckan vinnes der,
:,: Jag frågar dig, min dyre vän:
"Hvad har du väl i himmelen?" :,:

2. Du sträfvat häget, handlat, sparat,
Och nu med "tryggad framtid" står;
Du mycket godt åt dig förvarat,
Som räcka skall i många år.
Men hör min fråga lyder än:
"Hvad har du uti himmelen?"

3. Och om du vunne hela verlden,
Men toge skada till din själ
Hvad halp det väl? Snart sista färden
Du måste gå. Besinna väl:
Med allt ditt goda, arme vän,
Du kan ej köpa himmelen!

4. Och du, som icke lyckats samla
På denna jord dig någon skatt,
Men ännu dväljs bland dem som famla
I otrosmörkrets hemska natt,
Du dubbelt fattig är, min vän,
Som intet har i himmelen!

5. Men frågar du: "Hur skall jag blifva
För himlen rik?" Så hör och lär:
Du måste Jesus hjertat gifva
Och tro på Honom, som du är;
:,: Se'n kan du sjunga gladt: "Min vän,
Min skatt jag har i himmelen!" :,:

(L. S.)

260½. Ett ord till de elända.

1. Ack själ, du som mot synden qvider
Och icke känner ordet nåd,
Som likt en mask dig ängsligt vrider
Och tror för dig ej finnes råd, —
:,: Hör, Ordet säger: "Ho som helst,
Guds namn åkallar skall bli frälst." :,:

2. Det är ett ord af dem som duga
För uslingar att hvila på;
Och Han, som sagt det, kan ej ljuga,
I boken står det och skall stå,
"Att hvar och en, ja, ho som helst,
Guds namn åkallar skall bli frälst."

3. Tack för det ordet, käre Fader,
I dag det gäller, som i går.
Hjelp då, att jag af hjertat glader
Må läsa innan som det står:
:,: "Och det skall ske, att ho som helst,
Guds namn åkallar skall bli frälst.":,: [J.B.]

261. Hela verlden fröjdes Herren!

1. Hela verlden fröjdes Herran
Tidigt och af hjertans grund!
Kommen ifrån orter fjerran,
I som stån i Hans förbund!
Träden fram med lust och fröjd,
Sjungen Gud i himmels höjd.

2. Han är den oss hafver skapat
Sig till folk och fosterfår,
Frälsat det, som var förtappadt,
Och är den som med oss står,
Vill oss ändtlig föra in
Uti himlaglädjen sin.

3. Tacken Honom i Hans portar,
Lofven Honom i Hans gård;
Kommen hit från alla orter,
Prisen den om oss har vård;
Ty Han är fast god och blid,
Håller tro i evig tid. (Arrhenius.)

262. Tidens tecken.

1. Vak upp! Kära själ,ty se,konungars *Konung*
Skall snart vara här uti synlig gestallt!
Att upprätta *riket* och *barnen* förlossa,
Som äro förströdda omkring öfverallt;
Ty *löftet* är gifvet, att *Juda* skall samlas
Tillbaka till frihet i löftenas land;
Och täckelset från deras hjertan borttagas,
Och landet befrias från träldomens band.

2. Ja, detta är *löftet,* men hvar äro *tecknen,*
Som visa för oss, att den dagen är när?
Jo, tecken fins många, det kan ej förnekas,
Som säga, att *"Jehovas* frälsning är när!"
Guds Israel nu, såsom förr i Egypten,
Förföljes och jagas ur hedningars land,
Och hvad lär väl detta? Jo, tiden är inne,
Att det skall befrias ur Faraos hand!

3. Gif akt uppå *folken,* se huru de *sträfva*
Att skaffa sig rätt genom olaglig makt!
Och hvad är väl detta? Jo, *Antikrists ande*
Regerar i folken, som Herren har sagt!
De danas, beredas för *vilddjurets* välde,
Som snart skall framträda med myndighetston
Och *laglöshetsanden* får snart öfverhanden
Och uppenbar blifver *förtappelsens son.*

4. Se, *skökan,* den gamla och hemlighetsfulla,
Sig klädt uti purpur och skimrar af guld,
Och kalken af guld full af orenligheter,
Hon bär i sin hand, ber dig dricka så huld.
Hon barnen med vapen nu öfvar, inviger,
Att dermed besegra båd' stora och små;
Dock det skall ej lyckas, ty stunden är inne,
Att hon skall förgöras — *Guds ord* säger så!

5. Så skapelsen suckar – den våndas och ängslas,
Och väntar förlossning från vanskelighet.
Jordbäfningar, farsot, nöd, hunger, elände
Nu höres berättas — det hvar man ju vet!
Och hvad är väl detta? Jo, fikonaträdet
Nu knoppas, som Jesus vår Frälsare sagt.
Så lyft upp ditt hufvud, ty sommar'n är nära!
Ja, *vaka,* min broder, på tiden gif akt!

6. Ja, *detta* är tecknen, att *dagen är nära,*
Den härliga dagen, då *menniskans son*
Skall taga sin makt för att sedan regera
I *rätt* och *rättfärdighet* uppå sin tron!
Men för Guds församling det gifs *inga* tecken,
Blott det att sömnaktighet tager sin rund
Hos dem, som utgingo att brudgummen möta,
Då *de alla sofvo* till midnattens stund!

7. Men synes nu tecknen, att *dagen* är nära
Då Jesus skall komma och herska med *magt.*
Så närmare är *de förstföddas* förlossning,
Då Jesus de möta i skyn som han sagt.
Så låt ingenting här dig fängsla, min broder,
Var redo och bida förlossningens stund,
Ty snart höres anskriet: Brudgummen kommer
Så vaka och blif i hans *löftesförbund!*

8. Ack saliga möte i himlarnes rike
Då Lammet skall fira sitt Bröllop med fröjd.
Sig *bruden* gjordt redo, hvitt skinande silke
Blef gifvet åt henne till klädnad i höjd!
Och änglarne deltaga med uti fröjden,
Ty de uti bruden *Guds fullhet* nu se;
De äldste nedfalla och tillbedja Lammet,
Båd' kronor och välde åt honom de ge!

9. Men älskade själ, du som lefver i synden
Och skämtar och leker din nådetid bort;
Säg är det din glädje, att Brudgummen kommer?
Nej, nej — o, jag vet det — du mår icke godt!
Du eger ej Brudgummens Ande i själen
Och derför ej visshet om barnaskap har;
Men lemna nu synden, stå upp från de döda!
Då genast din ställning till Herren blir klar!
[A. P. Rosén.]

263. Lofsjungen Herren.

1. Stån upp, käre syskon, och låtom oss bringa
Vår hyllning till Jesus och sjunga en sång!
Högt lofsången ljude och harporna klinga,
Vi draga framåt såsom Moses en gång!
O, drag dig med hast från den gudlösa hopen!
Tag korset uppå dig och följ med Guds Lam!
Snart Gud skall de onda nedstörta i gropen
Och evigt dem binda i mörker och skam!

2. Stå upp! trötte pilgrim och skaka af dammet
Från din sköna klädnad och hemta ny kraft!
Lyft blicken mot höjden och se upp till Lammet,
Som för oss vardt slagtadt till helsa och saft.
Det passar ej Bruden att träla i gruset,
Då Brudgumen önskar att ren hon må stå.
Ja, ren såsom han nu är ren uti ljuset!
Och honom här älska af hjertat också.

3. Vak upp! Låt' oss sjunga att vi ej bli stumma,
Ja, låtom oss vaka och bedja hvar stund!
Ty tidsanden verkar och många gå ljumma,
Och dessa skall Herren utspy ur sin mun!
O, Jesus gif kraft, med din Ande sjelf rör oss,
Att vi ej må tröttna, men modigt gå fram!
Vi höja vår röst och vi sjunga i korus:
All ära till Jesus, Guds heliga Lam! [AF A. D.]

[Copyright 1894 by Aug. Davis.]

264. Trösten mitt folk.

1. O trösten, trösten nu mitt folk
Så talar eder Gud,
Nu skynde hvarje fridens tolk
Att sprida nådens bud!

KÖR: Ty höet förtorkas och blomstret försvinner,
Men evigt Guds ord skall förblifva ändå:
Och jordiska glädjen som vatten förrinner,
Men nåden skall evigt bestå.

2. Prediken för Jerusalem,
Att vunnen är dess strid,
Att öppet står nu fadrens hem
Med barnaskapets frid. KÖR:

3. Ja, talen ljufligt, ty nu är
Dess synd betäckt och gömd;
Den börda det på hjertat bär,
Den är försont och glömd. KÖR:

4. I öknen går profeten fram:
"Bereden jemnan stig;"
Ty se här kommer nu Guds Lam
Med nåd för mig och dig! KÖR:

5. Ja, nu vill Herren Zebaoth
Sin härlighet bete!
O kom och lägg dig för hans fot,
Hans ord ditt hjerta ge! KÖR:

6. Hans gerning blir ej utan lön,
Han byte vinna skall,
Han lammen bär till ängen grön,
Till källans friska svall. KÖR:

7. Kom nu och tro på Jesu namn
Och blif hans fosterfår.
Låt honom bära dig i famn,
Blif hans – hur helst det går! KÖR:

265. Frukta dig icke!

1. Jehova, din skapare talar:
O Jakob, hör min röst!
O Israel, lyssna till orden,
Var stilla och fatta tröst!

Kör: Förskräcks ej, jag är dig ju nära,
Jag har förlossat dig,
Jag har dig vid namn ju kallat,
Nu tillhör du blott mig!

2. Och måste du gå genom vatten,
Jag der bredvid dig går,
Att strömmen ej skall dig fördränka,
Dess bölja jag nederslår. Kör:

3. Om midt uti elden du vandrar,
Skall du ej varda svedd,
Och lågan skall ej på dig bita,—
Gå framåt och var ej rädd. Kör:

4. Ej derför att du har mig kallat,
För mig dig gjort besvär,
Ej att du mig hedrat med gåfvor,—
Nej, allt utaf nåd blott är. Kör:

5. Ej lust till din rökelse har jag,
Ej lust till ditt offer-fett:
Nej, du med din synd och din ondska
Mig möda och sorg beredt. Kör:

6. Ja, jag dina synder utstryker
Blott för min egen skuld,
Jag minnes ej mer din missgerning,
Jag är mot dig evigt huld. Kör:

266. Det stora jubelåret.

1. Det stundar snart — det stora jubelåret,
Och hedna verldens fullhet ingår re'n,
Och Jakobs barn,förströdda öfver jorden,
Då också fröjdas i Guds sannings sken.
Förbannelsen från Ebals höjder tystnat,
Ty i välsignelse är den förbytt,
Och Abrahams och Isaks Gud, som fordom,
Besöker än sitt gamla folk på nytt.

2. Ack, utan tempel, gudstjenst, urim, tummim
Hans arma Israel här irrat kring,
En skugga blott af hvad det fordom varit,
Ett hemlöst folk på jordens vida ring.
Men fångenskapens tid till ända skrider,
Det stora fri- och jubelår är när,
Och här och der en sakta susning bådar
Den vårtid Israel än lofvad är.

3. Guds Fadershjerta måste sig förbarma,
Är icke Efraim hans käre son?
Och Israel det arf han sig utkorat,
Fastän det mött hans kallelse med hån?
Dock kan sin kallelse *Han* icke ångra,
Förbundet, som med Abraham han slöt
Står å hans sida fastare än bergen,
Hur tidigt än hans Israel det bröt.

4. Och nu ifrån förskingringen och bruset
Af tidens ström—han samla vill i frid
De öfverallt förspridde Jakobs söner
Att ock för dem må gry en nådens tid.
Hans evangelium — det glada budet —
Skall höras vida ock i deras tjäll,
Tills mången son af Israel får komma
I Abrahams—sin faders—sköte säll.

5. Ty hjelten ifrån Edom och från Bozra
I blodig skrud bland folken drager fram
Och otrons hån och mörkrets krafter bäfva
Inför det milda, blödande Guds Lam.
Och kring Guds Son,som törnekrönt och smädad,
I qval på korset kämpat dagen lång,
Församlas nu från verldens alla länder
Det folk, som förde honom dit en gång.

6. Så vänd dig då, o Israel, till honom,
Han kallar dig i nåd ännu till sig,
Från synagogans dunkelhöljda förgård
Till helgedomen, öppnad helt för dig.
Ditt allt i alla nu han sjelf vill vara,
Din prest, din Konung och ditt offerlam,
Ditt träldomsok en gång han sönderbrutit,
Och evig frihet ock åt dig bragt fram.

7. Men först och sist vi bedje dig, vår Fader,
— Af ålder är det ju ditt dyra namn,—
O, tänk på Israel, att de förströdda
Må samlas alla, alla i din famn!
Bär dem, som förr, på starka örnevingar,
Och uppbygg Zions murar än en gång,
Att ock från Jakobs tjäll må ljufligt klinga,
Inför din äras tron, blott *Lammets sång!*

* * *

267. Jag visst icke borde gå och sörja.

1. Jag visst icke borde gå och sörja,
Fastän verlden är så mörk och trång;
Nej, fast hellre borde glad jag börja
Till Guds ära stämma upp en sång;
Ty hvad är väl lifvets qval och smärta
Mot det myckna Herren gjort och gör,
För att fröjda hvarje fattigt hjerta
På den väg som upp till himlen för.

2. Om den nåd jag kunde rätt uppskatta,
Att Guds Son för mig är vorden kött;
Om mitt hjerta kunde rätt uppfatta,
Att af kärlek han för mig har dött:
Då visst sorgen skulle som en dimma
Skingras ut af nådasolens ljus,
Kärleks eld på hjertats altar glimma,
Lofvet stiga upp till Fadrens hus.

3. Men jag vet väl hur det händt och händer
Mig som andra uti nödens dar;
Fastän Jesus tröst till hjertat sänder
Sitter qvalens tagg dock envist qvar;
Tungan vill så lätt på målet sväfva,
När hon sjunger Zions nya sång,
Hjertat ofta vill af fruktan bäfva
O, när skall det blifva visst en gång.

4. Du som kom hit ned att oss uppsöka
Och att frälsa det borttappadt var,
Hjelp min otro, och min tro föröka!
Lär mig att i dig en vän jag har,
Som förstår hvar suck som hjertat gjuter,
Sätter gräns för tviflets hemska magt,
Och sitt öra för min bön ej sluter,
Skickar änglar som om mig har vakt.

5. När en tår sig banar väg på kinden,
Samla den uti din lägel opp,
När, ett rö, jag böjer mig för vinden,
Jesus, styrk mig, gif mig mod och hopp.
När en frestelse lagt ut en snara
Öppna ögat så att jag den ser.
Låt min ande sist i frid få fara
Hem till dig, der ingen gråter mer.

268. Si, vi gå uppåt.

1. Si vi gå uppåt till Jerusalem!
Må jorden och dess små bekymmer fara.
:,:Vi hasta hem — ack, till det sälla hem,
Der ingen synd, och ingen sorg skall vara. :,:

2. Hvad mer om vägen kännes tung ibland,
Den bär dock uppåt — uppåt och ej neder,
Och Jesus med sin starka Frälsar'hand
Igenom ljus och mörker sjelf oss leder.

3. Hvad mer om jordens blommor vissna bort,
Och våra glädjekällor här utsina.
Vår färd igenom öknen är så kort
Och Herren — han förgäter ej de sina.

4. Allt skall fullkomnas såsom Jesus sagt;
Hvad han har lofvat, O, det skall han gifva!
Vi lita på hans trohet och hans magt,
Och skola genom dem behållne blifva.

5. Må vi då fröjdas åt vårt sälla hem,
Der Jesus väntar med sin änglaskara!
:,:Si, vi gå uppåt till Jerusalem!
Och der, der få vi evigt hemma vara. :,:

269. För Zions skull.

1. *För Zions skull* jag vill ej tiga. Nej,
Jag för Jerusalem vill högt förkunna:
:,:Guds dyra ord och löften svika ej,
Han nåd och frid än vill sitt folk förunna! :,:

2. *För Zions skull* jag öppna vill min mun
Och för Jerusalem min röst ej spara,
Att skria om en öppen reningsbrunn
Emot all synd, hur blodröd den må vara.

3. *För Zions skull*, till dess rättfärdighet,
Likt morgonrodnans sken går upp för alla.
Tills, likt ett nytändt bloss, dess salighet
Med himmelsk glans skall öfver jorden falla.

4. Tills uppenbaras skall för alla land
Den herrlighet, som Gud på nytt vill gifva
Det folk, som skall en krona i hans hand,
Ett diadem omkring hans panna blifva.

5. O, broder, vill ock *du* ej vara med,
"För Zions skull," att ropa, kämpa, strida,
Att rödja väg, att utså ädel säd
Och skördedagens fröjd i tron förbida?

6. O, gå då ut, — bered åt folken väg,
Res högt baneret, sjung om Lammets ära
Och tröstefullt åt dottern Zion säg,
"Var glad,din hjelp,*din salighet är nära!*"

270. Väktare, hvad lider natten?

1. Väktare, när få vi skåda
Zions morgon gladelig?
Ha' de tecken, som bebåda
Jesu ankomst visat sig?
Pilgrim, ja, omkring dig blicka,
Ljuset bryter fram,—hvad hopp!
Må du otron från dig rycka,
Morgon gryr, stå opp, stå opp!

2. Se de klara ljus upprinna
Af ett evigt sabbats år!
Högljudt röster oss påminna
Att Guds rike förestår!
Väktar', ja, jag ser uppstiga
Härligt Kanaans höjder der,
Salem ock, det väldeliga,
Solbelyst jag skådar här.

3. Pilgrim, Zions konung tronar
I den gyllne staden der,
Klädd i prakt. Till jordens zoner
Sträcks den spira som han bär.
Der på berg och högar gröna
Solen strålar med behag.
Strömmar porla, källor sköna
Gnistra i en evig dag.

4. Pilgrim, se, du skall förnimma
Ljus af härligare slag,
Tecken öfver jorden glimma,
Bådande din framtidsdag.
När basunen sist skall höras,
Går från jord till haf ett bud.
Helgonskaran skall framföras,
Klädd uti odödlig skrud.

271. Gör porten hög.

1. Gör porten hög, gör dörren vid!
Här kommer hjelten stark i strid,
En Konung öfver kungarne
Och alla verldars Frälsare.
Han lif och helsa med sig har,
Ty juble nu med fröjd en hvar:
Högtlofvad vare Gud,
Som tog en sådan brud!

2. Gör porten hög, gör dörren bred,
Ditt hjerta lägg för honom ned,
Som vill hos syndare bli gäst
Och bjuda dem till nådens fest.
Låt upp din dörr för honom nu
Och höj din lofsång också du:
Högtlofvad vare Gud,
Som älskar så sin brud!

3. Gör porten hög, gör dörren bred,
För honom som din smärta led,
Som för din synd på korset dog
Och dödens välde nederslog.
Han lefver, att du lefva må
Och till hans lof din harpa slå:
Högtlofvad vare Gud,
Som tog ock mig till brud!

(J. G. Frech.)

* * *

272. Jerusalem.

1. Mitt älskade Jerusalem,
Min sköna gyll'ne stad.
Mitt rika, varma fadershem,
Som alltid gör mig glad.
När väntans-tiden varder lång,
Och jorden blir för anden trång,
Då skådar uti tron jag dig,
O, hem, så kärt för mig.

2. Då längtar jag, min Gud, tlll dig,
Till dig, o, Jesu Krist,
Då varder dyrbar du för mig,
Då glömmer jag all brist.
Förgäter det tillrygga är;
Allt, som mitt hjerta ännu tär
Och svingar glad i tron mig opp
Till dig, min framtids hopp.

3. Då skådar jag Guds härlighet
Uppfylla himlens rymd.
Då smakar jag en salighet
Af inga sorger skymd.
Mitt öga ser en skara stor,
Som uti evig strålglans bor,
Och hjertat trängtar då till dig,
Dit upp det sträcker sig.

4. Och snart jag skall deruppe bo
I Herrens ljuflighet;
I Fadershemmet finna ro
Och frid i evighet.
Snart jordens bördor skola fly,
En evig sabbat för mig gry.
Snart Jesus skall mig bära hem
Till sitt Jerusalem.

273. Det glada budskapet.

1. Hör, nådens budskap ljuder,
Vida kring i alla land;
Det förkunnar nåd och frälsning,
Frihet ifrån syndens band.
"Gud älskat verlden så,
Att sin ende Son Han gaf,
På det hvar och en, som tror,
Skall få hafva evigt lif."

Kör: Sälla bud ifrån Gud,
Frälsning bjuds hvar syndare.
O, vänd om, skynda, kom!
Evigt lif han vill dig ge.

2. Stor Nattvard Herren tillredt
För allt folk båd' fjärran, när;
Allt är redo, kommen alla,
Offerlammet slagtadt är.
"Si, jag är lifvets bröd,
Ät af mig hvar hungrig själ!
Om din synd än blodröd är,
Skall den varda hvit som snö." Kör:

3. O, själ, i dag besinna,
Hvad som dock tillhör din frid!
Himlens salighet dig bjudes,
O, förspill ej nådens tid!
"Förvara nu din själ,
Dröj ej qvar i denna ängd,
Men på berget undsätt dig,
Att du icke må förgås." Kör:

4. Du sorgsna själ, som qvider
Under syndabördan svår,
Kom till Jesus, till blodskällan,
Der förlossning, frid du får,
"Stor glädje bådar jag
För allt folk på jordens rund,
Ty i dag är Frälsar'n födt,
Herren uti Davids stad." Kör

274. Är det sannt?

1. Är det sannt att Jesus är min Broder,
Är det sannt, att arfvet hör mig till?
O, så bort med alla tåreflode",
Bort med allt, som än mig ängsla vill!

2. Gud, min Broder! — under öfver under!
Större nåd väl aldrig tänkas må.
Fast jag ej kan tro det alla stunder,
Är jag salig på Hans ord ändå.

3. Fast jag aldrig tror det som jag ville,
Är dock saken alltid lika sann.
Ej i tvekan jag min frid förspille,
Efter Jesus aldrig ljuga kan.

4. Han har sagt: "min Fader — eder Fader",
Han har sagt: "min Gud och eder Gud".
O, min arma själ, är du ej glader,
Att ock du har fått ett sådant bud!

5. O, det broderskapet! Se, det gäller
Mer än allt hvad här man nämna kan;
Ty i bredd med Jesus det mig ställer,
Ger mig rätt till samma arf, som Han.

6. Samma arf deruppe i det höga,
Samma himmel, samme Gud och Far.
Herre, Herre, öppna blott mitt öga
För de skatter jag dock verkligt har.

275. Det fasta ordet.

1. Det är ett fast ord och i all måtto
Väl värdt, att man det anammade:
:,:Att Jesus Kristus kom hit i verlden,
Han kom att frälsa just syndare. :,:

2. Bland syndarena är jag den störste,
Dock sjunger jag uppå barnavis:
Barmhertighet är mig vederfaren
Igenom Jesus, Gud vare pris!

3. Vår Herre Jesus är sjelf oss nära,
Han verkar, hvem kan förhindra det;
Den eld på jorden Han kom att tända
Skall härligt brinna i evighet.

4. Nu se de blinda, nu gå de halta,
Spetälska blifva sin sjukdom qvitt.
De döfva höra, upp stå de döda,
Guds evangelium förkunnas fritt.

5. O, Herre Jesus, kom med din ande,
Blås lif i benen, som ligga här,
På marken spridda och äro torra,
Kom, gif dem lifvet, o, Jesus kär!

6. Låt himlen remna och kom hit neder
Med regn på jorden, så torr och hård;
Låt ödemarken snart härligt blomstra
Och gör af öknen en örtagård.

7. Lägg stora skaror till dina fötter
Och lär dem känna Gud, Jehova.
:,:Ja, amen, amen, ditt namn ske ära,
Dig tillhör riket. Halleluja. :,:

J. B.

276. På vägen hem.

1. Haf tack, käre Jesus, för ordet vi fått,
Som säger att allt nu är väl!
Si, Jesus har segradt och allt är nu godt,
Bli frälst kan hvarendaste själ!

2. Så tag oss, o, Jesus, nu sjelf i din hand
Och led oss och fostra också,
Uppsök och församla de många små lam,
Som ännu förskingrade gå!

3. En gång när du kommer att hemta din brud
Ifrån detta främlingaland,
Då finnes hon klädd i den snöhvita skrud
Med krona och palm i sin hand.

4. Och sedan i evighet sjunga ditt lof
Helt frälsad och salig, ack si!
O, tänk hvilket väsen i himmelens hof,
Der saligt och lustigt skall bli!

5. O, tänk hvilket dån utaf harpor och sång,
Derhemma i himmelen är!
Der skall ej bli tyst om vår Jesus en gång,
Halleluja, vore vi der!

6. Det närmar sig målet med hvarje minut
Och tåget det ilar så fort,
Den blodröda fanan den höjes till slut,
Då äro vi hemma, hur stort!

7. För blodet få syndare tåga nu fritt,
Så mången som vill vara med.
O, men'ska betänk nu att valet är ditt,
Följ med på den lefvande väg!

8. Och vägen är Jesus, den enda som går
Till nya Jerusalems stad,
Det ilar framåt och snart hvila du får
Och sjunga deruppe så glad. Fr. E.

277. Bönevrån.

1. Jag vet en liten afskild vrå
Der mig är godt att bo,
Dit verldens stormar aldrig nå
Och grumla hjertats ro.
Väl flyr jag dit med nöd och sorg,
Och hvad som tränger på,
Med lättnad går jag från min borg;
Min kära bönevrå.

2. Hvad ingen anar, har jag der
I säkraste förvar.
Det är den tröst mig Gud beskär
I nådefulla svar.
Likt skrämda dufvan dit jag flyr
Och gömmer mig — O, då
Ser jag hur outsägligt dyr,
Hon är min bönevrå.

3. En försmak der mitt hjerta får
Af ro och evig tröst.
Helt nära der mig Jesus står,
Han läker sargadt bröst.
Ack, mången gång så trött och arm,
Jag hjelplös dit får gå;
Men allt blir godt vid vännens barm,
Uti min bönevrå.

4. Hur skönt att der förglömma allt,
Sig sjelf och hvarje strid,
Att se sin Frälsares gestalt
Omstrålad utaf frid.
Men saknar själen hvarje fröjd,
Jag ilar dit ändå
Och går hvar gång så säll och nöjd
Ifrån min bånevrå.

278. Ständig bön.

1 Uti morgonstunden Beder jag till dig:
Led med fadersögon Mig i dag din stig.

Kör: Fader, hör! :,: Fader, hör min bön!
Morgon, middag, afton, Går till dig min bön.

2 När jag dagens tunga, Tröttad bära får,
Herre, dig jag beder: Följ mig hvar jag går.

3 När som qvällens skuggor Dölja sjö och land,
Fader, dig jag beder: Håll mig vid din hand!

4 Uti lifvets morgon, Vid dess middagstid,
I dess sena afton Vaka, bed och strid!

279. Undan vike smärtan.

1. Undan vike smärtan, ty i bönens ljud
:,: Mötas skilda hjertan då hos samme Gud. :,:

2. Ut en suck sig smyger, hörd af ingen vän;
Bönens dufva flyger hem till Gud med den.

3. Kommer sedan åter med sitt glada bud,
Lugnar den som gråter, helsar ifrån Gud.

4. Helsar från de sälla, och till jordens grus,
Bär från ljusets källa värma, lif och ljus.

5. Aldrig tröttas vingen, aldrig källan töms:
Gud han glömmer ingen, fast han ofta glöms!

6. Men mitt hjerta gömmer evigt Herrens lag,
Och min själ ej glömmer Fadrens anletsdrag.

7 Kraft mig Fadren gifver i hvar pröfvostund;
Evigt själen blifver så i hans förbund.

8. Störe tidens smitta ej min barndomstro,
Må ej flärden hitta till mitt hjertas bo!

9. Säkert hon mig låter vinna hvad jag bad,
Sänder dufvan åter med ett oljeblad.

10. Detta, kan jag hoppas, sker af nåde så;
:,: Men då fast i trone jag ock måste stå. :,:

280. Missionsbön.

1. Kom, kraftens ande, du som tände
De trogne i den första tid
Till helig nit och ut dem sände
Med hjeltemod till helig strid;
Kom åter, skänk din klena hjord
:,: Ett nit som aldrig blitvit spordt! :,:

2. Ja Herre, gif att snart må brinna
Din eld bland alla folk och land,
Att du må tusen vittnen vinna,
Som ej från plogen ta' sin hand,
Se, Herre, skördar mogna stå,
Men skördemännen äro få.

3. Sänd ut ditt ord med stora skaror
Af tjenare med kraft och mod,
De der ej sky för några faror
Och villigt offra lif och blod;
Ja, som ej gå för gods och gull,
Men tjena blott för Herrens skull.

4. Ack att af Sion hjelp du sände,
Och som i ordet du oss sagt,
Den mörka fångenskapen vände
Och gjorde slut på mörkrets makt;
Låt himlen remna, kom hit ned
Och oss till frid och sanning led!

5. Låt upp för dig de portar vida,
Att ordet löpa må med fart,
Och dem som uti mörkret qvida,
Ditt stora ljus må skina klart!
Och Israel, ditt folk också,
:,: O, Jesus, tänk i nåd derpå! :,:

[N. J. R.]

281. Ömma kärlek.

1. Vak upp, min själ, med glädje sjung,
Din återlösare, din kung!
Låt ämnet för den sången bli
Hans ömma kärlek, ack hur fri!
:,:Ömma kärlek, :,:
Hans ömma kärlek, ack hur fri!

2. Han såg min nöd, mitt djupa fall
Och frälste mig från nöden all;
Jag är hans barn och nu jag tror
Hans ömma kärlek, ack hur stor!
:,:Ömma kärlek, :,:
Hans ömma kärlek, ack hur stor!

3. Trots starka härars larm och hot,
Fast frestarn rasar, full af hot,
Han för mig dock med kraftig arm,
Hans ömma kärlek, ack hur varm!
:,:Ömma kärlek, :,:
Hans ömma kärlek, ack hur varm!

4. Om sorger, likt den mörka skyn,
Sig hopa samman för min syn,
Han alltid vid min sida går;
Hans ömma kärlek om mig rår.
:,:Ömma kärlek, :,:
Hans ömma kärlek om mig rår.

* * *

282. Hvar jag går i skogar, berg och dalar.

1. Hvar jag går i skogar, berg och dalar,
Följer mig en vän, jag hör hans röst.
Väl osynlig är han, men han talar,
Talar stundom varning, stundom tröst.
Det är Herden god. Väl var han döder,
Men han lefver i all evighet;
:,:Sina får han följer, vårdar, föder
Med osäglig trofasthet. :,:

2. Allt hvad vi till evig tid behöfva,
Allt i alla har jag i min vän;
Allt hvad som mitt hjerta kan bedröfva
Känner han och hjelper det igen.
Väl försvinner ofta vännen kära;
Men han sade sjelf: "en liten tid;
:,:Se'n en tid igen, och jag är nära;
Då blir åter fröjd och frid. :,:

3. När på Thomas Segerfursten tänker,
Der han full af sorg och otro går,
Skyndar han och honom tillgång skänker
Att få se och röra vid hans sår.
Thomas, smält af Jesu hulda hjerta
Öfvervunnen af hans marterskrud,
.,:Ropar full af fröjd och kärlekssmärta
"O, min Herre och min Gud!" :,:

4. Skänk ock mig, o, Jesu, denna lycka,
Som fördrifver otrons mörka qval!
Sårens bild i hjertat värdes trycka
Till besegling af mitt nådeval!
Hulde Herde, tänk derpå, att fåren,
Samlade vid evangelii ljud,
:,:Känna blott af rösten och af såren
Dig, sin Herre och sin Gud! :,:

5. Följ mig, huldaste uppstungna hjerta,
På den väg, som genom öknen går!
Låt min tro, i glädje och i smärta,
Kunna hvila städs' vid dina sår!
Låt mig somna i ditt hulda sköte,
Låt mig uppstå, klädd uti din skrud;
:,:Frälst och salig ropa vid ditt möte:
O, min Herre och min Gud! :,:

283. Aldrig ensam.

1. Aldrig ensam under pröfvotider,
Aldrig ensam på bekymrens dag,
När jag ängslas och min ande lider,
Kommer hjelpen efter Guds behag.
Suckar hjertat, tåras än mitt öga,
Är det tungt i "Kedars hyddor" bo,
:,:Mig dock följer vännen från det höga,
Talar tröst och gifver själen ro. :,:

2. Aldrig ensam, skulle jag dock klaga?
Snart en dag, ett ögonblick förgår!
Genom öknen till vårt hem vi draga,
Der borttorkas hvarje sorgens tår.
Jag får skåda Jesus, vännen kära,
Som mig köpte med sitt dyra blod,
:,:Likna honom, sjunga till hans ära
Med Guds folk vid lifvets klara flod. :,:

3. Hjelp mig, Jesus, då att hvila stilla
Vid det ord och löfte, som du gaf.
Ty jag vet, det kan ej gå mig illa,
Hur det stormar här på lifvets haf.
Följ mig du och låt mig höra rösten:
"Det är jag, din broder och din vän."
:,:Säg: "Var stilla!" Och den ljufva trösten
Af din närhet ger mig kraft igen. :,:

[K. G. S.]

284. Gif oss än en nådestund!

1. Gif oss än en nådestund, o, Jesus,
När vi samlas i ditt dyra namn!
Gör oss stilla, stilla för din Ande,
Drag oss alla till din öppna famn!
Duka än, som fordomtid i öknen,
För ditt Israel, ditt rika bord!
:,:Gif åt hvar och en hvad han behöfver
Af det dyra lifvets ord! :,:

2. Gif oss än en nådestund tillsammans,
Såsom du ditt folk så gerna ger!
Och låt dina varningar och löften
Tränga djupt i våra hjertan ner.
Du ju vet, vi kunna intet taga,
Om du, Herre, icke gifver det;
O, så gif utöfver hvad vi bedja,
Visa oss din salighet!

3. Gif oss än en nådestund, o Jesus:
Låt ditt frälsningsord oss alla nå!
Hjelp oss, Du, allt bättre taga vara
På de kallelser, vi ännu få!
Gif, ack gif, att särskildt *denna* stunden
För oss mera uti Ordet in!
:,:Si, vi lemna allt i dina händer,
Saken, Herre, *är ju din!* :,:

* * *

285. Ro hos Jesus.

1. Hos Jesus finner själen ro,
Och i hans sköte vill jag bo;
Vid ljudet af hans milda röst
Förnimmer jag en himmelsk tröst.
O, Jesu kär,
Uti din famn mig städse bär!

2. Vid Jesu sida mår jag väl,
Der finnes hvila för min själ.
Hvad jorden ej mig kunde ge,
Jag fick utaf min frälsare.
O, Jesu kär,
Var du mitt allt, min tillflykt här!

3. I Jesu närhet är det lugnt,
När lifvet stundom kännes tungt;
Der lägga alla stormar sig,
Som rasa uppå lifvets stig.
O, Jesu kär,
Mitt värn i striderna du är!

4. Vid Jesu hjerta somnar jag
Så skönt, när slutad är min dag
Och vaknar se'n uti hans famn
Derofvan uti fridens hamn.
O, Jesu kär,
Då är jag evigt, der du är.

(J. G.)

286. Pilgrimens fråga.

1. Hvar är det hem, hvar fins det land,
Månn här på Jordanflodens strand,
Der skaror samlades att se
Och lyssna till vår frälsare.
O, sköna land!
Fins der mitt hem på denna strand?

2. På Zions berg der templet stod,
Dit Israel så ofta drog,
Med lust och gamman upp en gång
Och sjöng så mången segersång.
O, sköna land!
Fins der mitt hem på denna strand?

3. Från Jordanflodens strand jag hör
Ett svar, en hviskning, som ej dör:
Från Zions berg har kommit bud,
Det fins ett land, ett hem hos Gud,
Der Jesus bor,
Ett hem för hvar och en som tror.

4. Det landet har en evig vår,
Af döden finnes ej ett spår.
Der lyser solen alltid klar,
I detta land mitt hem jag har.
O, sköna land!
På Jordanflodens andra strand.

(K. G. S.)

287. För alla.

1 Till Jesus kom, just som du är,
Ty han har alltid haft dig kär.
Förlorad, hjelplös, utan mod,
Du köptes likväl med det blod,
Som flöt ifrån Guds lam.

2 För syndare af alla slag —
Så är Guds vilja och behag —
Förkunnas nåd, förlossning, frid,
Ty nu är välbehaglig tid
Att komma till Guds lam.

3 Betungad, ängslig, arm och svag
Och bäfvande för Herrens lag,
Du fruktar för att nalkas Gud,
Ty du har brutit alla bud;
Kom ändock till Guds lam!

4 Der fins förlåtelse och tröst
För sorgsna hjertan, qvalda bröst.
Der fins förbarmande, o, kom!
Ack, vänd från syndens stigar om
Till blödande Guds lam!

5 Nu komme hvar och en som vill,
Guds rike tag, det hör dig till.
Ja, hvem som vill, han komme blott
Och finne nåd i dubbelt mått
Vid korset hos Guds lam. (K. G. S.)

288. Pauli segersång.

1 Satt i Rom en fånge bunden
Inom dystra murars tvång,
Men för vakten, som gick runden,
Sjöng han glad en segersång.

2 Sjöng helt nöjd: "Jag offras redan,
Uppbrottstimman inne är;
Bojor finnas blott här nedan,
Inga band min ande bär."

3 "Jag den goda kampen kämpat
Och fullbordat loppet så,
Uti allt jag nöjd mig lämpat,
För att verlden frälsas må."

4 "Ej mig sjelf jag velat skona;
Tron jag dock bevarat har,
Derför väntar mig en krona,
Hvilken Herren åt mig spar."

5 Så han sjöng, den gamle fången,
Smidd i tunga bojors band.
Snart dock slöt han här den sången
För en bödels grymma hand.

6 Men hans ande, fri och frälsad,
Gick då hem till Herren Gud,
Der han af martyrer hälsad
Kläddes uti segerskrud. J. G.

289. Ändå något.

1 Om med strålglans liksom solen
Jag ej sprida kan mitt sken,
Vill som stjernan upp vid polen,
Jag dock stråla klar och ren.

2 Om jag ej, när stormar hvina,
Kan lik fyren ledning ge,
Låt mitt lilla ljus dock skina,
Då kan seglarn hamnen se.

3 Kan som kung jag ej befalla
Öfver folkens öden, så
Kan ett vänligt ord till alla
Jag ibland dock säga få.

4 Om jag icke välljud äger,
Att som offer bära fram,
Kan jag dock som mästar'n säger,
Gå och föda hans små lam.

290. Herren menar dig.

1 Det är dig, som Jesus kallar,
När han ropar: "Kom till mig!"
Ack, för dig hans lifsström svallar,
Kom och drick — han menar dig!

2 Hör, din synd det är han gömmer
Uti glömskans djupa haf.
Ja, för dig sig sjelf han glömmer,
När sitt lif för dig han gaf.

3 Det är dig, som Herren menar,
Då han säger: "Gå i frid!"
Det är dig, som blodet renar
Ifrån synd till evig tid.

4 Det är dig, han vänligt beder:
"Öppna, jag för dörren står!"
Det är dig han rum bereder,
När han hem till Fadern går. (J. G.)

291. Betania.

1 Betania, du ljufva hem på jorden,
Hvar fins en plats, der frid och kärlek bo,
Der Jesus gästar, och man dukar borden
För honom, som kan gifva hjertat ro.

2 Betania, du ljufva hem på jorden,
Hur lugnt och stilla bygges ej ditt tjäll.
Du har en krets af vänner, lycklig vorden
Från dagens gryning till den sena qväll.

3 Betania, du ljufva hem på jorden,
Till dig jag vill från verldens stormar fly;
När dagen svalkas låt mig höra orden
Från honom, som kan tysta stormens gny.

4 Betania, jag älskar dina minnen,
Din hydda och den vänkrets, som du har,
Hur underskönt är ej för mina sinnen
Det hem, der Jesus allas glädje var.

5 Betania, du ljufva hem på jorden,
Ej sorgen inom dina portar bor.
Den ilar bort vid dessa dyra orden:
"Jag lefver" och ger lif åt den, som tror.

(J. C.)

292. För alla.

1 För dem, som under heta solen
Bo uti palmers rika land,
För dem, som kring den frusna polen
Kringirra på en mager strand,
För alla, alla, Jesus god,
Utgöt sitt dyra hjerteblod.

2 Till röda, vilda indianen,
Som ströfvar uti skogar kring,
Och till den svarte afrikanen,
Som böjer knä för döda ting,

Till alla, alla fridens Gud
Utsänder nådens glada bud.

3 Från hindun, som förtviflad kastar
Sitt barn i Ganges vida våg,
Och från kareners folk, som hastar,
Till Gud, som deras längtan såg,
Från mången mörk och blodig ö
Hörs ropet: "Låtom oss ej dö!"

4 Se, hottentotten, djurets like,
Och söderhafvets kannibal,
Brahminen, den på vishet rike,
Och Kinas millioners tal,
De ropa, ropa med en mun:
Ack, sänd oss evangelium!

5 Se, tusental af hednahopar
Bortsopas af en bitter död;
Från deras läger stämman ropar:
Du kristna folk, betänk vår nöd!
Kom ut, sänd ut, uppoffra, bed
Och gräf ej himlapunden ned!

6 Min broder, syster, du som njuter
Af fadershusets öfverflöd,
Låt se att du din själ utgjuter
I bön för dina bröders nöd,
Och mer än smulan från ditt bord
Uppoffra för en nödstäld jord.

7 Låt, Jesus, snart den dag upprinna,
Då du blir "Herre öfver allt";
Låt dina kristnas hjertan brinna
Utaf den kärlek du befallt;
Ja, lär oss vaka, kämpa, be,
Tills vi ditt anlet' evigt se!

293. Betänk ditt väl!

1 Tänk om Gud ej mer dig kallar,
Du, som kallats många år,
Förr än domsbasunen skallar,
Och du bort till döden går.
Syndare, betänk ditt väl,
Undsätt nu din arma själ!

2 Kanske du den natt som stundar
Kallas att ur tiden gå.
Kanske när du stilla blundar,
Döden hastigt klappar på,
Kanske du ej vaknar förr,
Än du står vid grafvens dörr.

3 Tänk om du först der skall väckas,
Hvarest Gud dig öfverger,
Der allt hopp om nåd skall släckas
För att aldrig tändas mer.
Syndare, hvi dröjer du?
Kom till Jesus, kom just nu! J. G.)

294. Alltid hemåt.

1 Alltid hemåt går ju färden,
Och jag följer Jesu spår.
Sälla tanke — hem från verlden,
Från dess synd, dess oro svår.
Alltid hemåt, nöjd och glad
Går jag nu till Zions stad.

2 Alltid hemåt, hvad mig möter,
Faror hindra ej mitt lopp.
Mig den gode herden sköter,
I sin famn han tar mig opp.
Alltid hemåt han mig bär,
Tänk hur god min Jesus är!

3 Alltid hemåt, ej tillbaka
Går det nu trots hvarje brist.
Hvad jag här än måst' försaka,
Himlen får jag dock till sist.
Alltid hemåt från all nöd,
Hem det går i lif och död.

4 Alltid hemåt får jag sjunga
Under resans myckna tvång,
Snart likväl med lossad tunga
Får jag höja himlens sång.
Alltid hemma, — tänk ändå!
Hemma, hemma — alltid så!

295. Jag älskar Jesus.

1. Dig Jesus jag älskar, jag vet du är min,
Ty dig allt jag lemnat, här är jag som din.
Min dyre förlossare, Frälsare du,
Jag aldrig dig älskat, min Jesus som nu!

2. Jag älskar dig Jesus, du först haft mig kär,
Du kämpat och vunnit att friköpt jag är.
En krona af törne, den bar endast du,
Jag aldrig dig älskat, min Jesus, som nu!

3. Jag älskar dig Jesus i lif och i död,
Dig följa jag vill så i lust som i nöd,
I dödsdalen sist, skall jag säga ännu:
Jag aldrig dig älskat, min Jesus, som nu!

4. Jag älskar dig Jesus, och sist uti höjd
Jag evigt ditt namn skall besjunga med fröjd.
När kronan mig räckes, jag sjunger ännu:
Jag aldrig dig älskat, min Jesus, som nu!

296. Trygghet i stormen.

1. Hur stormarne rasa och böljorna slå
Blott Jesus är med, vi ej rädas ändå.
Är farkosten bräcklig och hotar oss död,
Vi likväl ej frukta, det har ingen nöd.

2. Hans makt är ej bruten, han bjuder ju än;
Var stilla, du bölja! Hvar finnes väl den,
Som talar att stormen ej höjer sin röst?
Han är dig helt nära, var stilla, var tröst.

3. Så upphör med klagan, oroliga själ,
Din Frälsare sörjer helt visst för ditt väl.
Hur allting förändras, densamme han är,
Han skall dig bevara och blifva dig när.

4. Se, stranden i fjärran, snart morgonen gryr,
Nu dagen är nära, och natten re'n flyr.
Se, skuggorna vika, när ljuset går opp,
Snart uppnå vi himlen, o, härliga hopp!

5. Sätt kursen på himlen, håll rodret i hand,
Var redo att ankra på gyllene strand!
Fäst ögat på målet, och snart är du der;
Framåt är vår lösen, vi dröja ej här!

[K. G. S.]

* * *

297. I skördemän på fältet.

1 I skördemän på fältet
Hvarför så fåfängt stå,
Tills dagen börjar sjunka,
Och mörkret kommer på?
Hvad båtar fåfängt vänta
På flere arbetsmän;
Den gyllne morgon flyktar,
Och göra fins här än!

2 Så hvässen eder lia
Till skörden och gån ut
Att mogna kärfvar samla,
Förr än er tid är slut.
Skall Gud förgäfves ropa,
Förgäfves vänta svar,
Skall frukten bli till spillo
På fältet lemnad qvar?

3 Från berg, från dalar kommen
Med kraft i bröst och arm
Och vänten ej tills solen
Gör dagen tung och varm;
Nu uti morgonstunden
Gen Gud er bästa nerv,
Och dröjen ej tills natten
Gör slut på alla värf.

4 Gå ut att själar vinna
Med Herrens helga ord,
Hjelp till att sprida ljuset
Rundt om vår hela jord!
Hvad helst dig Herren bjuder,
Var trogen din mission,
Så får du lifvets krona
En gång inför hans tron!

298. Sådden.

1 Som vi så, vi skörda få,
I den snara skördetid,
Skall det blifva glädje eller sorg och gråt?
Låt vår tanke bli dervid:
Uti lifvets såningstid
Få vi samla kärfvar af det slag vi sått.

**Kör: Skördetiden den är nära,
Skynda på och så din säd!
Låt vår tanke bli dervid:
Uti lifvets såningstid
Få vi samla kärfvar af det slag vi sått.**

2 Som vi så, vi skörda få,
Ja, i tiden redan här,
Sår du hvete eller sår du ogräs ut?
Låt den tanken för oss stå,
Medan vi mot målet gå:
Hvad vi så, vi säkert skörda få till slut. Kör:

3 Som vi så, vi skörda få,
Fälten hvitna re'n till skörd,
Och vår Herre kallar nu på skördemän
Låt den tanken för oss stå:
När vi målet hinna, så
Få vi skörda kärfvar af det slag vi sått. Kör:

299. Mästaren kallar.

1 Hör mästarens kallande stämma:
"I dag uti verksamhet gå!"
Re'n tidigt i morgonens timma,
Du tjenst i hans vingård kan få.
Ej tiden du vårdslöst förspille,
Arbetarne äro så få.
O, broder, dig Jesus nu kallar!
Kom, skynda, till verket nu gå!

2 Gå upplyft de svaga, som blifvit
Insnärjda i bitterhet, strid!
Säg till dem ett ord, som kan lifva
De fallne till kärlek och frid!
Ej tiden du vårdslöst förspille,
Arbetarne äro så få.
Kom, fallne, du väntas tillbaka!
Kom, skynda, till verket nu gå!

3 Vi sjunga — du hör våra röster —
Förena dig med oss i dag!
Snart sänker sig solen i vester,
Till verket gå redan i dag!
Ej tiden du vårdslöst förspille,
Arbetarne äro så få.
O, menniska, kom, han dig kallar!
Kom, skynda, till verket nu gå!

300. Berga skörden in.

1 Så din säd hvar morgon, så vid middagstunden,
Så när aftonvinden svalkar kinden din;
Tåligt vänta skörde- och insamlingstiden,
Hasta då med fröjd och berga skörden in.

Kör: Berga skörden in, Berga skörden in.
Hasta då med fröjd och berga skörden in! :,:

2 Så när solen skiner, så när skuggor falla,
Frukta ej för moln, ej heller kylig vind;
Snart blir skörden mogen och arbetet ändadt,
Hasta då med fröjd och berga skörden in. Kör

3 Gå, om än med tårar, så din säd för Herren.
Dina tårar samlar han i lägeln sin;
Snart skall gråten sluta, sång i stället klinga,
Hasta då med fröjd och berga skörden in. Kör

301. Skynda dig, o, skynda dig!

1 Se, det hvittnande fältet, som väntande står,
Hvem vill meja och samla dess säd?
Den är dyrköpt med blodsvett och blödande sår,
Då vår Jesus på korsträdet led.

Kör: Skynda dig, o, skynda dig,
Just då Mästaren kallar på dig!
Ack se, skörden är stor, men arbetarne få
Och att dröja har döden med sig.

2 Ack, gå genast till fältet, det bleknande står,
Just då Mästaren kallar på dig
Och hans tjenare blif, ty han kraften består;
Fatta mod och dig genast invig! [Kör

3 Jag nu går ut till fältet med lie och band
För att meja och binda också.
O, gif styrka och mod så till själ som till hand
Att uthärda och frimodigt stå!

Kör: Skynda dig, o, skynda dig!
Se, hur dagen förrinner med fart,
Hvad skall göras är mycket, du börjat så sent.
Dödens hand lägges tung på dig snart.

302. Verken.

1 Skördetid är när, säden mognad står,
Skördefältet stort, hvem till verket går?
Mästar'n kallar dig, nu du tjena får,
Stå ej fåfäng den långa dag!

Kör: :,: Gå i dag, :,:
Snart din verkningstid är slut,
Och de nattliga skuggorna bredas ut:
Verka troget din lefnadsdag!

2 Meja af och bind, samla kärfvar in
Och grip verket an med muntert sinn'!
Använd pundet väl, dermed många vinn
På din skyndsamma arbetsdag! Kör

3 Är dig verket tungt, blir dock rik din lön,
Synes tiden lång, blir dock hvilan skön.
Mästar'ns välbehag är ett ljufligt rön,
Som upplyser den mörkaste dag. Kör

4 Gå åstad i dag, du har länge spart,
Dina arbetstimmar fly bort med fart,
Och din Herre sagt: "Si, jag kommer snart!"
Först då ingår din hvilodag. Kör

303. Tjena Herren Jesus.

1 Gå i Herrens vingård, käre broder, tag
Plats bland dem som tjena Mästaren i dag.
Vittna om din Jesus, drag din not i land,
Lägg dig med din gåfva uti Herrens hand.

Kör: Tjena troget Frälsaren,
Lön du får i himmelen.
Kort är såningstiden, Låt oss skynda då
Att i tid och otid ordets säd utså.

2 Se hur Jesus ömmar för hvar syndare,
Hur han ifrigt söker de förlorade,
Älska såsom Jesus, ömma såsom han,
Jesus till sitt redskap dig begagna kan. [Kör

3 Den som tror på Jesus, måtte han ock gå
I hans stora vingård och ej fåfäng stå,
Ingen dag förutan tjenande och bön,
Så skall evigheten gifva skörd så skön. [Kör

304. Gå i dag i min vingård.

1 Gå i dag i min vingård, ej fåfäng nu stå,
Ty säden är mycken, arbetarne få;
Der behöfves att rensa och gärda och slå,
Att samla in frukter, att plöja och så.
Der fins räfvar att fånga, och ulfvar att jaga,
Hvar ålder, hvart stånd i min tjenst jag kan taga;
Jag har får, jag har lam, hvem vill sköta om dem
Och söka de vilsna och föra dem hem?

Kör: Gå i dag (i min vingård,)
Gå i dag (i min vingård,)
Gå i dag i min vingård,
Ej fåfäng nu stå.
Gå i dag, (gå i dag,) gå i dag,
Ty säden är mycken, arbetarne få.

2 Gå i dag i min vingård: min önskan är klar;
Med blod har jag köpt dig och allt hvad du har,
Dina gåfvor, din tid, dina ädlaste pund,
Din varmaste kärlek, din ljufvaste stund.
Från min himmel af kärlek till dig jag mig sänkte
I korsets förnedring och lifvet dig skänkte;
Och med ångest och smälek,med kamp och besvär
Jag fullt dig friköpte, min rätt jag begär.
Gå i dag etc.

3 Gå i dag i min vingård; arbeta med fart,
De soliga timmarne flyga så snart,
Och de nattliga skuggorna breda sig ut,
Och tiden att verka för evigt är slut.
Ifrån morgon till qväll gå att flitig förblifva,
Jag kraft dig vill skänka, jag lön vill dig gifva.
Och lycksalig för evigt den tjenares lott,
Som troget förrättadt den syssla han fått.
Gå i dag etc.

305. Sant, men också sant.

1 *Sant,* att fallet öfverväger
Allt hvad tänkas må;
Men *ock sant,* att blodet eger
Mera kraft ändå

2 *Sant,* att synden är förskräcklig,
Hjertats art ock svår;
Lika sant, att hjelp tillräcklig
Gifs i Jesu sår.

3 *Sant,* ja sant, att vi förlorat
All vår härlighet;
Men *ock sant,* att Gud utkorat
Oss till salighet.

4 *Sant,* vi voro fjerran gångna
Ifrån Gud vår far;
Men *ock sant,* att alla fångna
Jesus friköpt har.

5 *Sant,* att otron gör oss smärta,
Ja, förtviflan ock;
Men *ock sant,* att än vårt hjerta
Gud är större dock.

6 *Sant,* att törnen ofta stinga
Jesu kära brud;
Men ock sant, att de blott tvinga
Henne hem till Gud.

7 *Sant,* att korset ofta plågar
Zions vandringsmän,
Men *ock sant,* att så man tågar
Bäst mot himmelen.

8 *Sant,* att jemt vi få försaka
Verldens härlighet,
Men *ock sant,* att oss tillbaka
Står Guds rolighet.

306. Kristi stridsman.

1 Gå framåt, Kristi stridsman!
Höj sanningens banér!
Din höfding sjelf dig leder
Och fienden slår ner.
Han känner hvarje fara
Och hjelper i all nöd,
Din ande vederqvicker
Hvar dag med lifvets bröd.

2 Gå framåt, Kristi stridsman!
Och räds ej oväns hot.
Långt flere dig beskydda
Än de som stå dig mot.
På Kristus helt förtrösta,
Och vaka, bed och strid;
Snart skall ditt hjerta finna
En evig fröjd och frid.

3 Gå framåt, Kristi stridsman!
Dröm ej om hvila än.
Du än ej satan kufvat,
Ej uppnått himmelen.
Håll ut till Jesus bjuder
Dig lägga vapnet ner,
Då han i fridens rike
Dig segerkronan ger.

4 Gå framåt, Kristi stridsman!
Räds icke nattens köld;
Din hjelte dig beskyddar:
Han är båd' sol och sköld.
Snart skall din morgon randa,
Snart har du kämpat ut.
Må du i Herrens fruktan
Stå fast till stridens slut!

307. Verken nu.

Verken nuHerrens verk,då hans bjudning vi fått;
Låt oss vandra den väg, som vår Mästare gått!
Med sitt råd som ett balsam han styrka oss ger.
Må vi verka med kraft, der behofvet sig ter.

Kör: Härda ut, härda ut, härda ut, härda ut,
Uti hopp (och tro), vaksamhet (och bön),
Och verka till tidens slut.

2 Verken nu Herrens verk; spis åt hungriga gif,
Och den törstige led till den brunn, som ger lif.
Vårt beröm uti korset allena skall bli.
Må vi fröjdas af ordet: "vår frälsning är fri."

Verken nuHerrens verk! Det fins plats för en hvar
Som vill strida mot mörker och synd,som är qvar.
Så skall namnet Jehova förhärligadt bli,
Uti högljudda kören: "vår frälsning är fri!"

Verken nu Herrens verk! Han sin kraft oss beter.
Si, en klädnad, en krona till lön han oss ger.
Då de saliges hemman vår boning skall bli,
Vi få sjunga bland helgon: "vår frälsning är fri!"
Kör:

308. Profeten Jona.

1 Du, som mottagit för intet af Herran,
Gif ock för intet åt men'skor igen!
Vet, att här många från Jesus gå fjerran,
Och bröllopsbordet ej fullsatt är än.
Jesus hvar lem önskar få hem,
Rum är för många i himmelen än.

2 Gör icke du, såsom profeten Jona,
Som fick befallning till Nineve gå.
Han sig för skam och förakt ville skona,
Skyndar till hafvet, ett skepp stiger på.
Se hur det går: Storm straxt uppstår,
Döden dem hotar, till hjelp syns ej spår.

3 Jona bekänner att han hade syndat,
Ensam till stormen sig skyldig han gaf,
Säger att han ifrån Herren har skyndat,
Ber att bli kastad i djupaste haf.
När man det gör, Stormen upphör —
Herren sin Jona dock underligt för.

4 Gud sig förbarmar i yttersta nöden,
Jona att frälsa en stor fisk han bjöd;
Jona nu annat ej väntar än döden,
Känner re'n dödsrikets ångest och nöd.
Fast samvetssjuk, Blef han ödmjuk,
Sedan han legat i hafs-fiskens buk.

5 Efter tre dagar och efter tre nätter
Fisken utsprutar profeten på land.
Jona har nu här sin sjöresa ändat,
Hjertligt han tackar Guds trofasta hand.
Gick se'n åstad, Nöjd, om ej glad,
För att predika i Nineve stad.

6 Och han predikar det Gud honom sade,
"Fyrtio dagar blott Nineve har".
Folket det ordet på hjertat ock lade
Fastade, bådo och gräto en hvar.
Bådo och grät, Tänkte: ho vet,
Om icke Gud torde ångra sig det.

7 Detta ock hände. Si, Herren lät skona
De Nineviter från hotande nöd;
Men det förtryter så mycket hans Jona
Att denne önskar sig helst vara död.
Gud ångrar sig, Tänkte jag mig;
Derför jag sökte på hafvet en stig.

8 Jona så emot sin skapare knotar
Som både honom och staden gjort väl.
Gud honom likväl med straff icke hotar,

Frågar blott om han har grundade skäl
Vredgas så der, För det han bär
Nåd i sitt hjerta mot syndare här.

9 Detta exempel må vara en varning,
Att vi ej neka gå dit hvar Gud vill;
Nej, må vi villigt åtlyda hans maning,
Äfven om skam och förakt stundar till.
Må det bli spordt, Vida och fort,
Hvad Gud af kärlek för verlden har gjort!

309. Verka, ty natten kommer.

1 Verka, ty natten kommer,
Verka då morgon gryr,
Verka då dagen glänser;
Verka, tiden flyr,
Verka när solen bränner,
Verka, till qväll'n håll ut —
Verka, ty natten kommer,
Då är verket slut.

2 Verka, ty natten kommer,
Verka då Gud ger tid,
Gif honom helsans perla.
Gör din bästa id!
Hvarje minut som flyger
Fyll på ett nyttigt sätt:
Bördan på Herren kasta,
Han gör värfvet lätt.

3 Verka, ty natten kommer,
Snart sjunker sol i haf;
Gör något du för honom,
Som sig för dig gaf;
Lef till hans pris, som köpt dig,
Tiden du än har qvar:
Du är ju hans, så verka
Tills han hem dig ta'r!

310. Till polens kalla gränser.

1 Till polens kalla gränser,
Till Indiens ängd så huld,
Till flodens strand som glänser
I Afrika af guld,
Der pisangträden blomma,
Till palmbevuxen jord,
De ropa oss att komma
Med Kristi dyra ord!

2 Guds allmakt har der säte,
Der syn's hans fingers spår,
Dock menskan, hans beläte,
I djupa mörkret går!
Väl han ock der förnöjer
Med gåfvor utan mått;
Men hedningen sig böjer
För döda gudar blott!

3 Vi, som hans nåd fått smaka,
Hans ljus betrakta få,
O, skall vår ljusastaka
Än under skäppan stå?
Må frälsning, frälsning skalla,
Må Herrens ord bli sändt!
Till dess bland folkslag alla
Messias namn blir kändt!

4 Hans pris må vinden bära,
Och vågorna ge svar,
Tills likt ett haf af ära,
Från pol till pol det far!
Till dess vi frälsta skåda
Guds Lam, som dödadt var,
Bland oss för evigt råda,
Vår Konung, Gud och Far!

311. Gån ut i hela verlden.

1 Långt bort, långt bort i hedendomens mörker
Millioner själar än förgås i nöd.
O, hvem vill gå att frälsningen förkunna,
För Jesus offra sig i lif och död?

Kör: :,: Åt mig all makt nu gifven är, :,.
Gån till verlden all med evangelii bud och se,
:,: Jag är er alltid när. :,:

2 Och öfverallt ses vida dörrar öppnas,
I Kristi stridsmän, träden modigt in!
Stån upp, I kristne, edra krafter enen
Och härlig seger öfver synden vinn! Kör:

3 "Hvi vill du dö?" Guds kärleks stämma frågar,
"Hvi vill du dö?" genljuder i hans namn;
Kungören fritt att Jesus dött för fåren,
Dem bjuder lif och hvila i sin famn. Kör:

4 O, sälla dag, när jordens frälsta slägten
Med himmelskt jubel prisa lifvets Gud;
Då evigt halleluja skall uppstämmas
Till Jesu ära af hans köpta brud. Kör:

312. Jesus låt din rädda dufva.

1 Jesus, låt din rädda dufva
Åter hvila ut hos dig!
Denna jord har ingen tufva,
Der hon trygg kan hvila sig.
:,: Och hon längtar, och hon längtar,
Hem från öknens mörka stig. :,:

2 Färden är så full af faror,
Vägen — ack, den är så smal,
Och på satans många snaror
Är det aldrig något tal,
Och så bär det, och så bär det,
Slutligt genom dödens dal.

3 Uppehåll och stärk då modet,
Såsom Du det ensam kan!
Lär mig ständigt se på blodet,
Som för mina synder rann!
Ack det blodet, ack det blodet,
Hvari lif och frid jag fann!

4 Låt din Ande städse leda
Alla mina företag!
Ack, jag kan ej sjelf mig freda
För mitt kött en enda dag.
Kom, o Jesus, kom, o Jesus,
Var min kraft, ty jag är svag!

5 Låt ej synden, låt ej flärden
Söfva och bedåra mig;
Ack, för hela, vida verlden
Vill jag icke mista Dig!
Du allena, Du allena,
Förer mig den rätta stig!

6 Gör mig stilla, gör mig stilla,
Göm mig djupt i dina sår,
Der kan det ej gå mig illa,
Hur det än i verlden går.
:,: I det nästet, i det nästet,
Ack, hur väl din dufva mår. :,:

L. S.

313. Hade jag vingar.

1 Hade jag vingar, som dufvan,
Ville jag flyga så glad,
Undan den ilande vinden,
Hän till Guds berg och Guds stad.

2 Undan de mörknande skyar,
Undan en bullrande verld,
Hän till den ljufliga fristad,
Skulle jag styra min färd.

3 Hade jag vingar, som dufvan,
Ville jag bygga mitt bo
Djupt i den skyddande klippan,
Der jag får hvila i ro.

4 Visa, o Herre, din dufva
Högt öfver vågen din stig!
Du är min borg och min klippa,
Göm mig, ack göm mig i dig!

314. Ack salig!

1 Ack salig, ack salig den själen som tror
Och endast af sin Jesus i allting beror.

2 Som, trots hvad hon erfar och känner och ser,
Ej kastar bort den trösten, som Ordet dock ger.

3 Ty känslan den skiftar ju stund efter stund,
Men friden, se, den hvilar på säkrare grund.

4 Och Ordet det säger — o tröst i all nöd!
Vår Gud har oss förson't genom Medlarens död.

5 Vi hafva förlossning igenom hans blod,
O, att blott hela verlden den saken förstod!

6 Ty hvad är all lycka i verlden mot den,
Att städse här få hafva sin Gud till sin vän!

7 Att midt under jordlifvets oro och strid
På djupet uti hjertat dock hafva Guds frid.

8 Den friden, o Jesus, förvare oss här,
Tills vi en gång få se Dig med fröjd som Du är!

315. Fogeln i nästet.

Copyright 1889. A. L. Skoog.

1 Nu har fogeln funnit näste,
Trötta svalan fått ett fäste,
Skrämda dufvan ock ett hem, der hon får bo.
Hur än verlden kring mig larmar,
Uti Jesu frälsar'armar
Får jag hvila uti trygghet, frid och ro.

Kör: Till min Jesus vill jag ila,
Der allena har jag salighet och fröjd.
I hans sköte får jag hvila
Liksom fogeln i sitt näste trygg och nöjd.

2 När den onde mot mig rigtar
Sina afgrundsskott och sigtar
Som ett lejon glupskt att sluka upp min själ,
Jag i skötet skyndsamt ilar,
Och der nå mig ej hans pilar,
Huru hotfullt de än hvina — o, så väl!

3 Hos min Jesus blir jag stilla,
Annars kan det gå mig illa
Här i denna mörka dödens skuggas dal.
Snart han tar sin skygga dufva
Ifrån denna jordens tufva
Upp till sig i himlens ljufva fröjdesal. Kör:

316. Det skall ske!

Det skall ske hvad som står skrifvet:
Herrens Krist skall inta' riket
Och regera här på jord i tusen år.
Då allt ondt skall vara fjerran;
Alla skola känna Herran;
Allt hvad lif och ande har skall lofva Gud!

Kör: Sälla tider, jag förbidar,
När Guds Son regera skall på denna jord
(I tusen år.)
Detta rike har ej —— like,
När Guds Son regera skall på denna jord.

2 Man skall bygga och plantera,
Ingen missväxt existera,
Plöjaren skall följa skördeman i spår.
Ingen skall man höra klaga,
Alla äro nöjda, glada
När Guds Son regera skall i tusen år. Kör:

3 Ko och björn skall samman beta,
Varg och lam tillsammans leka,
Lejonet skall, liksom oxen, äta strå.
Intet djur skall vara skadligt,
Allt blir godt och välbehagligt
När Guds Son sitt välde skall på jorden få.
Kör:

4 Ormen skall af mull sig föda;
Ingen skall en annan döda;
Såsom yngling dör den hundraårige.
Folket skall som gräs uppskjuta,
Evig sällhet få de njuta,
Föda barn till brådöd skall ej mera ske.
Kör:

5 Man skall ej mer lära kriga,
Men skall spjut och svärd omsmida;
Under fikonträd i ro man sitta får.
Det har Herren så behagat,
Ja, hans egen mun har talat,
Och vi tro hvad som i Bibeln skrifvet står.
Kör:

6 På den dag, med lossad tunga,
Man i Judas land skall sjunga:
Se! "En fast och säker stad vi hafva fått!"
Ingen skall oss mera Klandra,
Upp till Templet vi då vandra,
För att der tillbedja Herren Zebaot. Kör:

7 Tio män af hedna folken
Fatta judisk man i rocken
Och de säga: "Vi med eder vilja gå,
Ty vi hafva hört att Herren
Är med Eder." När och fjerran,
Spriden ut hans ryckte, hjelp vi skola få!

8 Gud skall Zions berg upphöja,
Och borttaga folkets slöja,
Helt utplåna landets skulder på en dag.
Han ett gästabud framsätter
Utaf märg och feta rätter,
Och af siladt vin af gammalt äkta slag.

9 Märk, det folk Gud nu uttagit
För sitt namn och dem rentvagit,
Äro konungar och prester inför Gud.
De i härlighet och ära
Få, som Lammets brud, regera
Med sin brudgum och sin konung tusen år.

10 Nu i skyn hörs ljudet skalla:
Gud har blifvit allt i alla!
Himmelen med jorden nu förenad är.
Hvad som sedan mer skall hända
Bibeln gifver ej tillkänna,
Så min sång den måste äfven sluta här.

Kör

Af Chr. Holm. Bearb. af A. D.

317. Ja, vi skola alla mötas.

Af J. E. Nelson.

1 Uti himlens ljusa soner, med de frälsta skaror mång',
Skall och jag en gång med toner,
Stämma in i Lammets sång;
Ja, då alla frälsta själar ifrån öst', vest', norr och söd',
Skola komma för att svaja, segerfanan hvit och röd.

Kör: Ja, vi skola alla mötas hos vår Jesus, som var död
Men nu lefver. "Halleluja!" Höj nu fanan hvit och röd.

2 Här vi skiljas från hvarandra, här är ofta sorg och nöd;
Här likt främlingar vi vandra, plågas utaf synd och död;
Men uti den gylne staden der fins intet sådant mer;
Snart skall hela frälsta skaran njuta evig sällhet der.
Kör:

3 Lyssna du, som är bedröfvad, under sorgens börda tung,
Är af vänner du beröfvad, sjunger du på sorgens sång?
Kanske någon, som du älskat, blifvit kallad hem till Gud?
Snart du skall i Jesu sällskap, möta dem i härlig skrud.
Kör:

Copyright, 1894. Bearb. af A. D.

318. Håll dig vid klippan.

1 Håll dig till klippan, dyrköpta själ,
Det skall för evigt då gå dig väl.
Farorna hota, hota med magt,
Håll dig till klippan, tro hvad han sagt.

2 Fruktan och oro, ängslan och qval,
Sorger och synder, allt utan tal,
Lemna åt Jesus, der är det lagdt —
Håll dig till klippan, tro hvad han sagt.

3 Snart är det öfver, tålamod blott,
Frälsaren säger: tiden är kort.
Låt det då storma, hör ej derpå,
Håll dig till klippan, se'n låt det gå.

4 Hvarföre sörja, då du, min vän
Knappt hinner börja sorgen förrän
Vi äro lyckligt framme och då
Just genom klippan hemma vi stå.

5 Tänk huru saligt mötas en gång.
Suckar ej mera blanda vår sång.
Derför vi sjunga om det igen:
Håll dig vid klippan, så går det hem.

319. Konungen kommer.

AF E. O. OLSON.

1 Din konung han kommer i skinande skrud;
O fröjda dig derför du blodtvagna brud.
Han hemtar dig snart till sitt kungliga slott,
Då skall du för evigt få hvila, hur godt!

Kör: Han kommer, han kommer!
Din konung han kommer i skinande skrud.
Ja, säkert och visst skall han komma,
Att hemta sin väntande brud.

2 Om här genom pröfningar du måste gå,
Låt modet ej falla, förlita dig på
Hans dyrbara löften — de skola bestå.
Du kraft i all pröfning af Jesus skall få!

3 Din konung han kommer, du längtande brud,
Stå redo och iklädd rättfärdighetsskrud,
Var trogen till slutet, så vet jag förvisst,
Att Jesus dig skänker en krona till sist.

4 Se, konungen kommer, du bortlupna får,
Som borta i synden från hemmet nu går.
Hör Jesus dig ropar så vänligt: vänd om!
O, skynda, o skynda, till Jesus nu kom!

5 Min vän, vill du finna den eviga ro?
Säg, längtar du ej att hos Herren få bo?
Se, Jesus han längtar att frälsa din själ,
Mottag nu Guds frälsning, så får du må väl!
Kör:

Copyright, 1894, Bearb. af A. D.

320. Rosen i Saron.

1 Det fins en ros så älskelig,
Så skön, så underbar.
Ej någon är den rosen lik,
Den namn af Saron har.

Kör: Blomma så skön! Blomma så skön!
:,: Ros i Saron, blomma så skön! :,:

2 Den vissnar ej, den åldras ej,
Dess skönhet ej förgår.
Och intet törne rosen har,
Som gifver hjertesår. Kör:

3 Den var en tid i dunklet dold,
Dock doftande ibland;
Förr'n morgonrodnaden gick upp,
Den fans i himlens land. Kör

4 Af Gud den blomman sändes ned
Till oss på jorden här.
En ljuflig doft den sprider ut
Och härlig fägring bär. Kör:

5 I det af sol'n förbrända land,
Och det med is, ja der,
Man Sarons ros ock finna kan,
Ty rosen — Jesus är. Kör:

6 Har du den blomman fått min vän
Och har du henne qvar?
Då är du lycklig redan här
Och evigt lif du har. Kör:

7 Ja, Sarons ros helt säkert är
Den bästa som jag fann,
Ty all slags sjukdom som jag har,
Den blomman läka kan. Kör:

321. Herrens lof.

E. O. OLSON.

1 Nu vill jag lofva Herren min Gud,
Som mig har frälst och tagit till brud.
Nu har jag funnit hvila i hans famn,
Snart har jag hunnit himmelens hamn.

KÖR: Jubla mitt hjerta!
Sjung Guds pris! Halleluja!
Han, som dig älskade så högt. Halleluja!
Gif honom lof och ära, sjung: Halleluja!
Han är mitt lif och min hjelp. Halleluja!

2 Nu har jag funnit vännen så kär.
Jag är så lycklig nu redan här.
Nu vill jag vandra hemåt i hans spår.
Snart i Guds Salem hvila jag får. KÖR:

3 Jag med min Jesus allting förmår,
Han mig här hjelper, allt han förstår.
Jag under färden sjunga vill hans lof.
Snart far jag upp till konungens hof. KÖR:

4 Snart kommer Jesus, slut är min strid.
Snart får jag hemma hvila i frid.
Då är jag lossad ifrån alla band.
Bergad jag står på himmelens strand. KÖR:

Copyright 1894. Bearb. af A. D.

322. Hemåt bär det.

1 Jag är främling här, hemåt färden bär,
Får ej hvila i främmande land.
Visst är vägen smal,dock jag gjort mitt val;
Hemåt bär det vid Frälsarens hand,

2 Ej med tanklös verld, på dess yra färd
Vill jag följa. Af ordet jag hör,
Att den vägen bred bär i djupet ned,
Dit, der tärande masken ej dör.

3 O hur glad jag är att min Jesus kär,
Som en brand utur elden mig ryckt.
I mitt vilda lopp han har sökt mig opp,
Till sitt älskande hjerta mig tryckt.

4 För det goda land står min själ i brand,
Ty der är ju min Frälsare kär.
O, hvad under då, att jag dit vill gå
För att se huru ljuflig han är.

323. Framåt, uppåt!

Af N. L. Ridderhof.

1 Framåt, uppåt, glade pilgrim,
Snart vi lemna jordens mull!
Klädd i resdrägt, var nu redo!
Halleluja. Snart vi nå den staden af gull.

Kör: Snart vi hinna Zion! Framåt i tro!
Jesus sjelf för oss till sin eviga ro.
Modigt framåt, glade pilgrim!
Halleluja, så klingar sången, hemåt vi gå!

2 Framåt, uppåt, lyft ditt hufvud,
Blicka nu mot Zion opp!
Se hur himlens solljus strålar!
Halleluja. Snart så slutar vandringens lopp.

3 Framåt, uppåt, Jesu stridsman,
Tappert strid mot mörkrets här!
Jesus segrat, vi ock segra!
Halleluja. Höj din fana, hemåt det bär. Kör:

Copyright, 1894. Bearb. af A. D.

324. Jord och Himmel.

1 Jorden oro har och jämmer,möda sorg och strid;
Men den gyllne dagen nalkas med en ljuflig frid.
Snart är striden evigt slutad—vänta tåligt blott;
Himlens fröjder blekna aldrig,
Tänk hvad härlig lott!

Kör: Gyllne stad med perleportar
Döden dig ej når,
Jordens sorger dig ej hinna,
Hur till dig jag trår!

2 Hvilken skara der skall samlas ifrån jordens dal.
Upp de bryta aldrig, aldrig, från Guds fröjdesal.
Heliga till sången lyssna på den sälla strand;
Hör du stundom ej ett eko
Från det goda land?

3 Detta land så rent och heligt, ej af sorger vet,
Allt är helsa, lif och glädje i all evighet,
Hvilken ljuflig fridens boning, är ej himmelen;
Stad af guld och ädla stenar,
Hvilket härligt hem!

4 Jesus vill oss alla frälsa, Jesus dog för oss.
Kom och pröfva nu hans kärlek den för intet fås,
Bröder,följen oss till himlen;visst är porten trång,
Vägen smal, dock gladt vi sjunga
Här en jubelsång. Kör:

325. Frälsningens jubel.

1 Se, Gud mig frälsat, sjung uti mitt hjerta,
Nu är jag salig i Jesu namn!
Med synd och otro och all min smärta
Jag låg förlägen i Jesu famn.

Kör: Jag är lycklig, till Jesu ära
Vill jag nu sjunga med fröjdfullt mod;
Ty Gud och himlen jag kommit nära
Igenom nya förbundets blod.

2 Men o, hvad glädje och fröjd jag hade,
Guds kärlekseld uti hjertat brann.
Och fridens änglar hvarandra sade:
Se, Gud sitt bortlupna barn nu fann! Kör

3 Och än i dag har jag samma lycka,
Min harpa stämmer jag lika gladt.
Från Jesu kärlek kan ingen rycka,
Han är och blifver min bästa skatt. Kör:

4 Nog ondskans magter begynte rasa,
Då jag min själ ville bergad ha,
Men jag dock kunde för intet fasa,
Jag sjöng så fröjdfullt: Halleluja! Kör:

5 Så glad till himlen jag nu marscherar,
Men icke alls efter verldens takt.
Dock öfver allt jag nu triumferar,
Ty Gud bevarar mig med sin magt. Kör:

6 Väl mången sagt, att han är så tokig,
Och andra att det ta'r galet slut.
Dock ofta skildringen varit brokig,
Men glad och salig jag härdar ut. Kör:

7 Hos Jesus njuter jag tusen fröjder,
Och blickar fröjdfullt mot himlen opp;
Då jag i tron skådar Sions höjder,
Så fylles själen af saligt hopp. Kör:

8 Farväl med allt, jag vill rastlöst ila
Tills jag i skyn hör basunens ljud.
Från kamp till seger, från strid till hvila,
Jag ilar hem till min Faders hus. Kör:

326. Lofven Herren!

1 Mitt hjerta är redo, jag Herren vill bringa
Med glädje, ett offer af lof, utan tvång.
Då lofsången ljuder och harporna klinga,
Blir vägen till Sion ej ödslig och lång.

2 Ej passar att sörja, ej duger att klaga,
För den, som har Jesus till broder och vän.
Långt hellre med lofsång till Sion vi draga,
Hans gränslösa kärlek ju följer oss än.

3 Så låt oss af hjertat vårt lof nu förena,
Fast harpan ej bjuder så skön melodi.
Du, Herre, som köpt oss och tvådde oss rena,
För evigt vår glädje och lofsång skall bli.

4 Der uppe hos Jesus i höjdernas rike,
Vi gränslöst få jubla vid Frälsarens tron.
Och sjunga en sång, som ej här har sin like,
Till klingande harpor, vid fröjdefull ton.

5 Dit upp genom dimmor sig lofsången bryter,
Och himmelens härar med fröjd stämma in.
Då klagan i fröjdefull lofsång sig byter,
Och satan flyr bort så förskräckt i sitt sinn'.

327. Stridssång.

1 I Kristi stridsmän tågen med mod i striden ut!
Håll ljusets fana högt, att mörkret tager slut.
Låt Herrens ande helga sjelf
Båd' vittnesbörd och sång,
Att mången syndare blir frälst.
Och löst ur syndens tvång.

Kör: Modiga gån framåt! Vi måste föra fram
Syndare af hvart slag till korsets helga stam,
Rik och fattig hör! ja, hvarje syndens slaf,
Jesus vill förlåta allt och två hvar fläck utaf.

2 I Kristi stridsmän, bedjen som en Elia, bed!
Så skall nog helig eld från himlen falla ned
Och bränna bort det hö och strå,
Som ännu finnes qvar,
Ty endast hjertats rena guld
I himlen värde har. Kör:

3 I Kristi stridsmän, sjungen den glada segersång,
Att mången fördomsmur må ramla än en gång!
Men låt Guds andes ljufva röst
Bli hörd i sångens ljud,
Så skola många qvalda bröst
Bli sjungna hem till Gud. Kör:

4 I Kristi stridsmän, vittnen
Med helig vandel mest,
Det är den blanka pil, som träffar hjertat bäst.
Låt ord och vandel följas åt, som helga ordet lär,
Och du skall alltid gå framåt,
Hvart hän än vägen bär. Kör:

5 I Kristi stridsmän, jublen, ty snart vi hemma stå,
Att af vår Jesus sjelf vår segerkrona få.
Då slippa vi att skiljas åt,
När det som kärast är.
Nej, då skall tiden räcka till,
Som den ej gjorde här. Kör: Eric.

328. Har du mod?

1 Har du mod att följa Jesus,
Hvad det än må kosta dig?
Har du mod när verlden hånar
Och till motstånd reser sig?

2 Har du mod att bli en kristen,
Och ta' steget riktigt ut?
Har du icke mod att börja,
O! hur går det då till slut?

3 Icke kan den staden döljas,
Hvilken ligger på ett berg?
Icke kan den tro fördöljas,
Hvaraf lifvet har sin färg?

4 Ack! har Kristus endast blifvit
För ditt hjerta riktigt stor,
Se! då måste du bekänna
Inför verlden, hvad du tror.

5 Verldens ogunst eller bifall
Gäller sedan intet mer;
Kristi ära blir det enda,
Hvarpå tron i allting ser.

6 Pröfva dig — det gäller lifvet,
Den, som ej är med, är mot!
Har du hittills motstått Herren,
Fall i dag till korsets fot!

7 Bed om tillgift, bed om rening
Uti Jesu Kristi blod!
Bed om nåd att följa honom,
Bed om heligt hjeltemod!

8 O! besinna hvad det kostar,
Öfverväg din sak i tid!
Korset först — och kronan sedan,
Strid — och sedan evig frid. L. S.

329. Lägg ut på djupet.

1 "Lägg ut på djupet", var Mästarens ord,
Till den uttröttade Petrus ombord.
Natten förflutit i möda och strid;
Ingenting fångat, men förlorat sin tid.

Kör: Lägg längre ut! Lägg längre ut!
Lägg ut på nådens djupa, frälsande haf!
Lägg längre ut! Lägg längre ut!
Ty invid stranden går din tro snart i qvaf

2 Lägg längre ut, enligt Mästarens råd,
För att undfå mera visdom och nåd.
Derföre hasta med ens ifrån land!
Fångsten är viss, ty Jesus har den om hand.

3 Lägg ännu längre, ty långt ut är bäst!
Der skall du finna Guds nåd allra mest.
Der brusa vågor af helighet fram,
Der skänker Jesus hvila, der är hans famn.

4 Amen! Halleluja! Ordet är sant,
Andens förvissning jag känner som pant
På blodets renande kraft i min själ.
Amen! Halleluja! Nu mår jag så väl. Kör:

330. Hvart hän?

1 Jag är en gäst på jorden,
Mitt hem det fins ej här.
Men hör, ack, hör de orden:
Mitt hem är ofvan der.
Högt öfver stjerneranden,
I lifvets paradis,
Der, löst från jordebanden,
Jag sjunger lammets pris.

2 Jag ofta på min vandring
Som främling utan hem
Hör fridens stilla hviskning
Om Guds Jerusalem.
Då förer mig min längtan
Upp mot den ljusa rand,
Ty då är all min trängtan
Förbi, o, sköna strand!

3 Der är min moder, fader,
En vän, en syster, bror,
Och mången älskling tager
Der del i sångens kor.
Der har jag alla kära,
Som uti frid gått hem,
De sjunga evigt ära.
O, vore jag bland dem!

4 För dig jag sjunger sången,
Du lyssnar väl på den,
Men säg, är du väl gången
Från död till lifvet än?
O, svara på min fråga,
Skall du, som älskad var,
När alla hemåt tåga,
Skall du stå ensam qvar?

5 Jag hör en stilla hviskning
Från hjertats dolda vrå,
Den ljuder som en helsning:
"Jag vill ej lemnad stå."
Så kom då, räck mig handen,
Vi skynda på vår gång!
Snart höres ifrån stranden,
En evig hemlandssång. O. L. B.

331. Vid källan.

1 Vid lefvande källan jag hvilar förnöjd,
Vid källan af renande blod,
Der gömd i hans kärlek jag sjunger med fröjd,
Och prisar min Frälsare god.

Kör: Jag lefver vid källan, den sinar ej ut,
Om seger jag sjunger med fröjd,
Ty bördan försvunnit och sorgen är slut,
Ej under att själen är nöjd.

2 Jag lefver vid källan, det vatten hon ger,
Det blifver en källa i mig
Med springande vatten, som flödar alltmer
Med sällhet och lif uti sig. Kör:

3 Jag lefver vid källan, der mår jag så väl,
Mitt allt jag der funnit förnöjd.
Ack, ila till källan, du törstande själ,
Hon sväller allt mer, o, hvad fröjd! Kör:

4 Förgäfves min törstande själ år ifrån år
Sökt vatten i främmande land;
Nu evigt vid källan jag grönskande står,
Som träden vid bäckarnes strand. Kör:

5 Jag lefver vid källan för hvarje minut,
Af nåd är jag lycklig och säll,
Planterad vid vatten, som ej sinar ut,
Jag grönskar i lefnadens qväll. Kör:

332. Du tonernas kung.

1 Du tonernas Kung, mönstra gåfvornas mängd
Och i tonkonstens harnesk dem kläd.
Sedan trupper sänd ut till en lyssnande verld,
Segrar vinn genom tonernas klingande svärd!

Kör: O,himmelska gåfva, förundransvärd skatt,
Som ädlaste delen af själen tar fatt.

2 På jorden ej finnes, som likna man kan
Med harmoniska toner i gång;
Ty de fatta en verld i sin tjusande hand,
Och de hålla dem fast med osynliga band.
Kör:

3 Då själen är tryckt utaf jordiska ting,
Och man ser allting mulet och mörkt,
Då hviska de ljufliga tonernas ljud:
"Blicka uppåt mot himlen,der lefver din Gud."
Kör:

4 Och en gång skall anden, från bojorna fri,
Icke sjunga sin trånande sång;
Men evigt bland körer i himmelens sfer
Prisa Lammet, i toner, som ej hördes här.
D. S. S. Kör:

333. Han gläds öfver bruden.

1 Han gläds öfver bruden med jublande fröjd
Din brudgum, din Jesus så kär,
:,:Fastän hon är född uti fattigmans hus,
Så nöjd han med henne dock är.:,:

Kör: :,:O, tänk hvilken ära, :,:
Ja, sjung halleluja! Halleluja!
:,: O, tänk hvilken ära, :,:
Han älskar en brud såsom mig.

2 Han tog dig till äkta så arm som du var,
Och skänkte dig ära och namn.
:,: Och sjelf har han lofvat att *ingen* förmår
Att rycka dig utur hans famn. :,: Kör:

3 Ej egde du skönhet, ej egde du rang,
Ej egde du dygders behag,
Men likväl hans kungliga hjerta du vann,
Och eger det ännu i dag. Kör:

4 I guldstickad klädnad han förer dig fram
Förutan båd' skrynka och fläck,
Och säger med glädje: Min dufva du är
För andra mer däglig och täck. Kör:

5 Han älskar dig föra i sina gemak,
Der dyrbara skänker du får.
Förutom *det bästa*, han ger af sig sjelf,
Att salig af undran du står. Kör:

6 Så prydd utaf honom han sänder dig ut
Att prisa hans heliga namn,
Och locka med kärlek de villande lam
Till brudgummens öppnande famn. Kör:

7 Ack,då skall han fröjdas med jublande fröjd
Åt bruden, som fått af hans sinn'!
:,: Då skall han till sist, vid basunernas klang,
Dig föra i himmelen in. :,: Kör: Eric.

334. Tröst.

1 Här i jordens dalar qval och smärta bo,
Men i himlens salar fins en evig ro.

2 Derför uppåt blicka när du sorgsen är,
Gud till dig skall skicka tröst då smärtan tär.

3 Lifvets stunder ila, snart är du i hamn,
Der är lugn och hvila. Sköna Jesu famn!

4 O, må gamla, unga, Herren gifva pris,
Tills vi sist få sjunga lof i paradis.

335. Öfver floden.

1 Med sin kärleksfulla hand
Jesus leder oss alltjemt
Upp till himlens sälla land, öfver floden.
Ja,vi hvila få en gång,der ibland all' helgon mång'
Vi få sjunga Lammets sång, öfver floden.

Kör: **Öfver floden, öfver floden, ja, vi hvila få en gång,**
Der ibland Guds helgon mång'
Öfver floden, öfver floden,
Vi få sjunga Lammets sång öfver floden.

2 Genom denna ökenfärd Jesus leder oss alltjemt
Till vår faders egen härd, öfver floden.
Hvarje natt vid eldens sken, dagligt molnen visa [hän
Till vårt hem i himmelen, öfver floden.

3 Med en stark och mägtig hand
Jesu leder oss alltjemt
Till vårt undersköna land, öfver floden.
Der vid lifsens elf vi få, sitta och vår harpa slå,
Härligt, härligt blir det då öfver floden.

4 Med sin stora trofasthet Jesus leder oss alltjemt
Tills vi är' i säkerhet öfver floden.
Synd och nöd ej mer oss nå evigt fria vi då gå,
Evig glädje vi då få, öfver floden. Kör:

336. Min frid.

1 O, ljufva frid, som gömmes i mitt hjerta,
Hur många stormar än på ytan gå,
:,: Nog kan dess brus mig stundom göra smärta,
Men ack, min frid de störa ej ändå. :,:

2 Väl må man räkna mig ibland de dårar,
Som utvalt korsets smala väg att gå;
Men verldens hån mig icke mera sårar,
Min frid den öfverväger allt ändå.

3 O, ljufva frid, som annat allt uppväger,
Du kan ej köpas för all verldens guld,
Ty ack, den frid, som jag i hjertat eger,
Är *Jesus sjelf*, min frälsare så huld.

4 Min frid, han säger, gifver jag åt eder,
Den frid, som verlden icke gifva kan.
Men hvarje själ, som fridlös derom beder,
Sitt hjertas frid hos Jesus alltid fann.

5 Ej under då, att själen stilla hvilar,
När fridens furste i mitt hjerta bor.
Och för hvar dag som hän mot målet ilar,
Han blir mig mera *kär* och mera *stor*.

6. Han är min frid jemväl en gång i döden,
När bleka läppar hviska sitt — god natt.
:,:När genomkämpad är den sista nöden,
Och när min fot på lifvets strand jag satt. :,:

337. Är mitt namn skrifvet der?

Gud, jag frågar ej efter hvarken magt eller guld,
Blott jag vinner ditt rike, och att du är mig huld;
I din bok, i din himmel, bland den blodtvagna här,
Säg mig, Jesus, min Herre:
Är mitt namn skrifvet der?

KÖR:
Är mitt namn skrifvet der, bland den blodtvagna här,
I din bok, i din himmel, är mitt namn skrifvet der?

2 Gud, min synd är väl mycken,
Ja, lik sanden på strand,
Men ditt blod, o min Jesus, den borttaga helt kan;
Ty ditt löfte är skrifvet, i det ord du oss gaf;
Om än synden är blodröd, du vill två den helt af.

3 I den härliga staden med dess strålande hus,
Der få helgonen fröjdas i Guds salighets ljus;
Der ej synd kan inkomma eller den oren är;
Der nu änglarne vakta,—
Är mitt namn skrifvet der? KÖR:

338. Den fasta klippan.

1 Mitt hopp af annan grund ej vet
Än Jesu blods rättfärdighet;
Jag bygger ej på lösan sand,
Nej, blott på Jesus och hans namn.

KÖR: På klippan Kristus trygg jag står,
:,: All annan grund helt snart förgår. :,:

2 När han i mörker döljer sig
Vid nåden blott jag tryggar mig;
I hvarje svår och hotfull stund
Han är min säkra ankargrund. KÖR:

3 Hans ed, förbund och dyra blod
De styrka mig i storm och flod,
Som hota mig med nöd och död;.
I allt han är mitt säkra stöd. KÖR:

339. Möt mig der.

1 När som lifvets stormar flytt,
Och ett land för evigt nytt
Börjar uppgå för min syn, möt mig der!
Hvarest Gud är solen sjelf,
Och der lifvets klara elf
Flyter fram så underbar, möt mig der!

KÖR: Möt mig der! Möt mig der!
Invid lifvets träd som blommar,
Möt mig der!
Hvar blodtvagna skaror stå
Och på himlaharpor slå,
Samt i hvita kläder gå,
Möt mig der!

2 Då vid tidens sista natt
Lifvets farkost lyckligt satt
Mig på Kanaans sälla strand, möt mig der!
När jag foten trycka får
Uti Jesu egna spår;
Sälla dag, ack sälla dag, möt mig der! KÖR:

3 Då jag får till Lammet gå
För att lifvets krona få
Uti himlens fröjdesal, möt mig der!
Och då segerpalmen skön
Räckes mig som nådelön,
O, jag beder dig så ömt, möt mig der! KÖR:

340. Är du redo?

1 Skulle ropet plötsligt ljuda
Öfver jord och himmel nu:
Se! han kommer, — himlens brudgum!
Säg, min vän, förskräcktes du?

Kör: :,: Är du redo? Är du redo?
Om du hörde ropet nu? :,:

2 Hvad om nu det höga anskri
Bjöde jungfrurna uppstå —
Brinner lampan klart och stadigt
Eller slocknar hoppet då?

Kör: :,: Är du redo? Är du redo?
Nu mot Brudgummen att gå? :,:

3 Har du olja i ditt käril?
Är din klädnad ren och ljus?
Har du tvagit den i blodet,
Att den passar himlens hus?

Kör: :,: Är du redo? Är du redo?
Brinner lampan klar och ljus? :,:

4 O, var trogen, bed och vaka,
Att du ej i mörkret står,
Att din lampa icke slocknar,
När han in i himlen går.

Kör: :,: O, var redo! O, var redo!
Att du ej i mörkret står! :,:

341. Jag skall sofva, men ej evigt.

1 Jag skall sofva, men ej evigt,
Snart en härlig morgon grytt,
Och vi skola åter mötas
I uppståndelsen på nytt.
Då från jordens skilda trakter,
Hafvens djup och öknens sand
Samlar sig en tallös skara
Der på evighetens strand.

KÖR: Jag skall sofva, men ej evigt,
Snart en härlig morgon grytt,
Och vi skola åter mötas,
Sedan allt är vordet nytt.

2 Se vi här en ljuflig blomma,
Den vi älskat öfver allt,
Hastigt vissna före qvällsol,
O, hvad allt blir tomt och kallt!
Dröjande vi stå vid kullen,
Der vi gömt vår rosenknopp.
Vänner, må vi dock ej sörja,
Som de andre utan hopp, KÖR:

3 Jag skall sofva, men ej evigt,
I min tysta, gömda graf!
Och välsignad vare Herren,
När han tog, som när han gaf!
När han kallar till sin glädje,
Det i rätta stunden sker,
Och uti hans stad deruppe
Ingen död skall vara mer! KÖR:

342. Möt mig der!

1 Der en falnad ros skall blomma,
Blomma, att ej falna mer;
Der ej mörka molnen komma
Hotande, som ofta här.

Kör: :,: Möt oss der! :,:
I det land, der Jesus är. :,:

2 Der de dolda såren helas,
För att aldrig svida mer,
Hjertat ej af oro delas;
Ty Guds vilje alltid sker. Kör:

3 Uti Herrens Eden sköna,
Fullt af fröjd och härlighet,
Der vi segerpalmer gröna
Bära få i evighet. Kör:

4 Der en evig sällhet flödar,
Tidens flärd har tagit slut;
Der, som alla äro bröder,
Der den trötte hvilar ut. Kör:

5 Der, som barnet möter modern,
Modern barnet återser,
Systern återfinner brodern,
Slägten möts och skiljs ej mer. Kör:

343. De ha gått till ett bättre hem.

1 Har du sett hur träden fälla
Sina löf för höstens vind?
Har du sett hur färgen vissnar
På den fagra rosenkind?
Mera djup den sorg dock kännes,
Som sig borrar i vår själ,
När de knoppar sjelf vi fostrat
Säga till vårt hem farväl.

2 Då inunder mjuka locket
Matta ögat gömt sig har,
Då de kära läppar kallnat,
Och vår röst får intet svar;
Då den älskade gestalten
För oss ligger blek och stum,
Och vi måste bära ut den,
Ned i grafvens kalla rum.

3 De ha endast gått i förväg
Till ett mycket bättre hem,
Till ett land, der ros ej vissnar
Och der Gud hugsvalar dem.
Seger, seger der de njuta,
Seger, seger sjunga de,
Då de med den helga skaran
Samlas kring sin Frälsare.

344. Jag är ung.

1 Jag är ung, jag är glad, och vill skynda åstad
Lik en fogel med glädje och sång,
Till mitt hem uti höjd, till de saligas fröjd,
Der jag jublar för tronen en gång.

Kör: :,: I mitt hem uti höjd
Vill jag dela de saligas fröjd. :,:

2 Jag är ung, jag är fri; ingen slaf vill jag bli
Uti syndens och lustarnes garn.
Ack, min själ är så dyr; till min Jesus jag flyr,
Der är trygghet för alla Guds barn. Kör:

3 Jag är ung och jag vill höra Frälsaren till,
Om ock här jag blir gammal och grå.
Hvilken lön ger ej det att i Mästarens fjät
Ifrån verlden till himmelen gå! Kör:

345. Himlen för mig.

1 Gud vare tack för hvad jag fått
Af himmelsk fröjd re'n här.
En full välsignelse i tron
Mitt hjerta han beskär.

Kör: Det blir himmel för mig ofvan der!
I mitt hjerta den börjar re'n här.
:,: Det blir himmel för mig; :,:
Det blir himmel för mig ofvan der.

2 Gud vare tack! Det dröjer ej,
Förr'n vi med helgon mång'
Stå jublande vid tronens höjd
Med himmelsk glädjesång. Kör:

3 Vi skiljas här, men möts igen,
Långt bort från sorg och gråt,
Med blodtvådd skara ofvan der
På himlens helga stråt. Kör:

4 Vårt kors vi då få lägga af,
Lifs-kronan han oss ger.
Vi sjunga, jubla till hans pris
I hemmet ofvan der. Kör:

5 O, syndare! Säg, vill du ej
Med sköna kronan stå
För Guds och helga Lammets tron
Och gyllne harpan slå? Kör:

346. Strid och seger.

1 Upp, framåt till strid, du Guds utvalda här,
Gladligt skynda fram, ty till seger det bär,
Jesus för oss an, se, vår konung han är,
Fram då till strid, utvalda här!

KÖR: Kristen, vill du ej gå med?
Skynda, ställ dig i vårt led!
Kämpa, vaka, tro och bed,
Strid nu för den, som för dig stred.

2 Böljorna väl rasa, jag hör deras svall,
Men vår fana ······ svajar och svaja hon skall,
Till dess hvarje ovän är bringad på fall,
Och Jesus frälsat verlden all. KÖR:

3 Snart är striden slutad och hvila vi få,
När vi seger vunnit, och himlen vi nå.
O, hvad ändlös glädje evinnerligt, då
Vi inför tronen skola stå. KÖR:

347. Ära till Jesus!

1 Önskar du nåd, förlåtelse, tröst,
Önskar du frid i ett oroligt bröst?
Blicka på Jesus, som offrade sig;
Han kan dig frälsa, ty han frälst mig.

KÖR: Ära till Jesus, all sorg är förbi;
Ära till Jesus, som har gjort mig fri!
Ära till Jesus skall klinga min sång,
Ära till Jesus i evighet lång!

2 Dold under skuggan af korset, ej mer
Själen om verldsliga skatterna ber.
Blodet, som flöt för din rening är nog,
Jesus kan frälsa, för dig han dog. KÖR:

3 Vill du bli modig, tag del i vår strid!
Vill du bli ren, gå i ljuset alltid!
Önskar du frihet, sjung högt på din stig!
Jesus dig renar, han renat mig, KÖR:

4 Önskar du Jesus skall bo i din själ,
Stanna vid källan i ve och i väl!
Blodet han göt, då han offrade sig,
Renar din själ, ty det renat mig. KÖR.

348. Barn till en kung.

1 Min Fader är rik på gårdar och land,
All verldenes skatter han har i sin hand;
Af perlor, juveler, af silfver och guld,
Hans boning är prydd, hans skattkammare full.
Kör: Jag är barn till en kung, ja, barn till en kung;
Med Jesus, min Herre, jag är barn till en kung.

2 Guds enfödde Son, vår Frälsare kär,
Var en gång så fattig som någon är här;
Men nu han regerar i ära och ljus
Och ger mig ett hem i sitt himmelska hus. Kör:

3 En gång jag var fjerran, o, hvilken nöd!
Förtappad och fallen, i synden helt död;
Men Jesus mig frälsat ur synd och förderf,
Och allt hvad han eger det får jag i arf. Kör:

4 Om hyddan är låg, jag klagar ej här:
De bygga palatser till mig ofvan der.
O, jubla mitt hjerta, ja, jubla och sjung:
All ära ske Gud! Jag är barn till en kung. Kör:

349. Kristus uppstånden.

1 Uppstånden är du ur mörka grafven,
Du, segerhjelte, af Davids stam.
Du trotsat döden och brutit glafven,
Du, Jesus Kristus, vårt offerlam.
Vår grift du helgat, der vi få hvila:
Hosianna, Davids son!

2 Ja, Underlige, Råd, Gud och Hjelte,
Du Evig Fader, Fridsfurste stor;
Du dig omgjordat med kraftens bälte
Och ut ur kulan med seger drog.
Vi få nu sjunga om vunnen seger:
Hosianna, Davids son!

3 Från död till lifvet med blod du frälsat
Oss ifrån synden och dödens makt;
Du oss som frigjorda fångar helsat,
Vår boja sjelf du på dig har lagt.
Vår fiende du i grund har slagit:
Hosianna, Davids son!

4 Ja, Hosianna, sjung, frälsta skara,
I änglakören stäm in med fröjd!
Hör; Helig, helig vår Gud, de svara,
Lofsjungen Lammet i himlens höjd,
Som kommit sargadt ur hårda striden:
Hosianna, Davids son!

350. Jesu fana.

1 Fort, skynden alla, stora, små,
Framåt på ljusets bana!
Vi alla här församlas må
Inunder Jesu fana.
Och möta vi uppå vår väg
En själ, vi vänligt fråga:
O, vill du följa oss, o säg?
Till himlen gladt vi tåga.

2 All synd och verld vi lemnat ha
Och vilja Jesus tjena,
Hans ok uti vår ungdom dra
Och blifva vid det ena,
Att vandra uti Herrens bud
Och honom älska, lyda;
Att vi som barn af himlens Gud
Må Herrens lära pryda.

351. Ära, halleluja!

1 Ifrån bergets höjd vi skåda
Jubelårets morgon gry,
Solen mild och klar sig höjer
Uppå purpurfärgad sky.
Nattens svarta tron är störtad
Och dess härar skyndsamt fly;
Den gyllne dag går fram.

KÖR: :,: Ära, ära, halleluja! :,:
Ära, ära, halleluja!
Den gyllne dag går fram.

2 Upp till Grönlands frusna fjellar,
Ut till Indiens sköna strand,
Och till Afrika, hvars källor
Sjuda upp sin gyllne sand.
Bort till hafvets alla öar,
Hän till hvarje hedniskt land,
Guds frälsningsvåg går fram. KÖR:

3 Si, än högre stiger solen
Och uti dess ljusa spår
Följer dygden, glädjen, friden;
Segersång till himlen når.
Raskt framåt, du starke hjelte,
Tills vår jord förnyad står!
Vår konung tågar fram. KÖR:

4 Låt oss tåga fram i striden,
Trots all verldens hot och tvång.
Låt oss troget fanan följa,
Dagen blifver ej så lång.
Vi bestiga himlens höjder,
Under väldig jubelsång;
Den gyllne dag går fram. KÖR:

352. Sittande vid Jesu fötter.

1 Sittande vid Jesu fötter,
Hvilka ljufva ord jag hör,
Lycklig plats, så när min Jesus,
Der jag alltid vistas bör.
Sittande vid Jesu fötter,
Ser jag hän mot flydda da'r,
Ty hans kärlek stor mig följde,
Den mitt hjerta vunnit har.

2 Sittande vid Jesu fötter,
Hvilken fristad för min tro.
Mina synder, sorg och smärta
Der jag lägger och får ro.
Sittande vid Jesu fötter,
Gråter jag och längtar, ber,
Och till svar Guds fullhet skänkes,
Hvarje dag jag vistas der.

3 Frälsare, mig nu välsigna,
Då jag sitter vid din fot,
Se i nåd och kärlek till mig,
Tag ifrån mig klagan, knot.
Gif mig af ditt milda sinne,
Gör mig helig, from och skär,
Att det syns, jag lärt af Jesus,
Som mitt allt i alla är.

* * *

353. Försumma ej din Bibel.

1 Försumma ej din Bibel,
Guds nåds och sannings tolk;
Den är ett ljus, som lyser klart
För jordens alla folk,
En käpp och staf till åldrens dag
Uppå vår mörka jord,
En röst. som vittnar om Guds nåd
Med kärleksfulla ord.

KÖR: Försumma ej din Bibel,
Guds helga, dyra ord;
Den är ett ljus, som lyser klart
:,: Uppå vår mörka jord. :,:

2 Försumma ej din Bibel.
Ty den kan säga dig,
Hur syndaren skall föras ut
Ifrån förderfvets stig,
Hur genom Jesu Kristi blod
Gifs helsa, lif och bröd,
Samt huru vi befrias må
Från oro, synd och död. KÖR:

3 Försumma ej din Bibel,
Den är mer värd än gull;
Af kosteliga skatter och
Af smycken är den full.
Vi lära der att känna rätt
Den som oss älskat så,
Att han för oss af kärlek ren
I döden velat gå. KÖR:

4 Försumma ej din Bibel,
Jag sjunger än en gång.
Den helga kan ditt hela lif,
Din bön, ditt hjertas sång.
Små barn och gamla gråhårsmän
Der finna frid och ro;
Den lär oss vägen till Guds stad,
Der vi i fröjd få bo. Kör:

354. Vår bibel.

1 Vår Bibel, vår Bibel! mer dyrbar än gull,
Af eviga löften och nådesord full!
Den talar om Jesus, hans kärlek, hans nåd,
:,:Och visar oss himmelens eviga råd. :,:

2 Vår Bibel, vår Bibel! det sanningens ord!
Hur mildt det oss leder till nådenes bord!
På kostliga perlan hänvisar det oss,
:,:Att söka den förr'n vi i synden förgås. :,:

3 Vår Bibel, vår Bibel! vi sjunga dess pris,
Dess ära, dess sanning på fädernas vis.
Vi sjunga dess segrar, dess dyra förbund,
:,:Och föra dess budskap kring jordenes rund.:,:

4 Vår Bibel, vår Bibel! vårt stöd och vårt ljus,
Som lyser oss hem till vårt himmelska hus —
Dess ord är vår sköld och vårt svärd uti strid
:,:På vägen till dess vi gå hem uti frid. :,:

355. O, jag vet ett land!

1 O, jag vet ett land, der Herren Gud
Har beredt en stad åt sina kära.
Härligt strålar Jesu köpta brud
Der i oförgänglighet och ära.

KÖR: Ingen nöd, ingen död blifver der;
Ingen sorg, ingen sorg skall hjertat bränna.
Inga tårar mer i himlens land;
Nej, vi skola der blott glädje känna.

2 Men der får ej någon komma in,
Som ej renad är från syndens smitta.
Säg, o själ, skall himlen då bli din,
Och skall du dess härlighet besitta? KÖR:

3 O, det finnes än en helsoflod,
Som din själ från synden ren kan göra.
Två dig väl i Jesu dyra blod,
Så skall Gud dig sjelf till himlen föra.

4 Ljufva tanke att mitt hem är der
Och att jag, fast ringa, dit får komma!
O, jag längtar till min Jesus kär;
Kom, o kom, att hemta dina fromma! KÖR:

356. Trygg i hamn.

1 Land i sigte! Fält och ängar
I odödlig grönska stå,
Och på gyllne harpors strängar
Änglar sköna toner slå.

KÖR: Ingen storm och klippig strand
Här i evighetens land.
Ankar kasta, segel fäll.
Jag är trygg och jag är säll.

2 Raskt, min farkost! Genom vågen,
Bränningars och böljors svall
Ila glad som jag i hågen,
Snart i hamn du hvila skall. Kör:

3 Nu mitt ankar re'n jag kastar
Uti vikens silfvervåg,
Medan floden skummigt hastar
Ut till hafs på återtåg. Kör:

4 Frie från all storm och fara,
Hotande med undergång,
Blir vårt lif ett offer bara,
Buret fram i bön och sång. Kör:

357. Kröningssång.

1 Hell! Jesus utaf Betlehem,
Hans dyra namn besjung,
:,: Bär fram ett kungligt diadem,
Krön honom, kungars Kung! :,:

2 Träd fram, du folk af Juda stam,
Lägg ned din börda tung;
:,: Se här din kung, ditt offerlam,
Krön honom, kungars Kung! :,:

3 Kom hvarje folk på jordens klot,
Hans pris och ära sjung;
:,: Din hyllning lägg vid Jesu fot,
Krön honom, kungars Kung! :,:

4 Vi stämma in med himlars här,
Med gammal och med ung;
:,: De sjunga der, vi sjunga här:
Krön honom, kungars Kung! :,:

358. Lammet är värdigt.

1 Kom, sjung med dem som Herren se,
Som stå i tronens sken!
:,: Mång tusen, tusen äro de,
Men glädjen är blott en. :,:

2 De gjunga: "Lammet äran har,
Och Herrens välbehag."
:,: Vi svara: "All vår synd det bar,
På Golgata en dag. :,:

3 Vår Jesus, han, som sjelf är Gud,
Är magt och ära värd.
:,: Men fattigt är vårt böneljud,
Och arm vår hyllningsgärd. :,:

4 Må allt, som dväljes ofvan sky,
I luft, i haf, på jord,
:,: Hans ära sjunga alltid ny,
Fast evigt, evigt spord. :,:

5 Må jordens krets från pol till pol
Hans ära bära fram!
:,: I magt och ära på Guds stol
Regerar nu Guds Lam. :,:

359. "Skynda och tag!"

1 Skynda, skynda och tag,
Tag Guds rike i dag,
Se, det väntar, det väntar på dig!
Dina synder vill Jesus förlåta i dag,
Och all salighet skänka åt dig.
Jesus köpt dig till brud uti blodfärgad skrud.
Hör, ack hör nu hans sändningabud!
Skynda, skynda, etc.

2 Kan du detta försmå och i verlden bortgå,
När du bjudes så kärt af din Gud?
O, hur vill du bestå?
Kära, tänk deruppå!
Han i domen skall hämnas sin' bud.
Derför fall nu i bot till din Frälsares fot!
För din synd tag nu nåden emot!
Kan du detta etc.

3 Är då lifvet så kärt? Ack, är sällskapet värdt,
Att du kan denna kärlek försmå,
Då Guds älsklige Son
Har dig lifvet beskärt,
Och hans död är en borgen derpå?
Se på Lammets banér uppå Golgata berg,
Hur det blänker i skäraste färg!
Är då lifvet etc.

4 Nu vi hafva försport allt hvad Jesus har gjort.
Vi för intet all salighet få.
Kom, sitt ned vid hans bord,
Hör hans ljufliga ord! —
Vill du qvälja dig längre ändå?
Du, som aldrig får frid i din bättring och strid
Fly till Jesus, så finner du frid!
Nu vi hafva försport etc.

5 Men om du har förakt för Guds älsklige Son,
Får du visst en gång blygas för Gud,
Då han kommer i skyn
—O, hvad härlighets syn!—
Till att hemta sin dyrköpta brud.
Säg nu verlden farväl, var ej syndaresträl,
När som Jesus har friköpt din själ!
Men om du har förakt etc.

360. Herrens bön.

1 Fader i himlarne helga ditt namn
Och oss förtappade slut i din famn,
Gör oss från synden fri, helga oss Gud att vi
Städs' må ditt namn ha kärt, :,: såsom du lärt!:,:

2 Riket låt komma snart hit på vår jord,
Att det blir uppenbart genom ditt ord!
Oss med din Ande god, rena i nådens flod,
Att vi må stå var stund :,: i ditt förbund! :,:

3 Ske Gud din vilje här såsom den sker
I himlen, der du är, så mer och mer.
Äfven på denna jord låt viljan din bli spord,
Hindra ock ondskans råd :,: genom din nåd! :,:

4 Gif oss hvar dag vårt bröd af ditt förråd,
Fräls oss från timlig nöd, och af din nåd
Skydda båd' folk och land
Och med din Fadershand
Vårda oss alla väl :,: till kropp och själ! :,:

5 Gud oss förlåt vår skuld och gör oss fri,
Var oss en Fader huld, såsom ock vi
Dem,som oss brutit mot,utan allt agg och knot,
Gerna förlåtelse :,: af hjertat ge! :,:

6 I frestelse ej led oss, dina barn!
Frälsning åt oss bered från Satans garn
Och från vårt eget kött, hvilket ännu ej dött;
Oss mot allt tvifvel gif :,: seger och lif! :,:

7 Oss från den ondes makt fräls Herre kär
Och håll din änglavakt omkring oss här,
Och när vi kämpat ut, låt oss hos dig till slut
Sjunga i himlarna :,: Halleluja! :,:

S. G. L.

361. Pingstsång.

1 Pris vare Gud i höjden,
Nu pingsten kommen är!
Ack, Herre, gif den fröjden,
Att Anden blir oss när!
Sann tro den hos oss verke,
Oss lifve städs' din nåd,
Oss med din kraft du stärke
Att följa dina råd!

2 Fyll oss med Helig Ande,
Låt höra nådens brus,
Vårt böneljud sig blande
Med himlens klara ljus,
Liksom det fordom skedde,
Der samlad var din hjord,
Då du din nåd betedde
Med Anden och ditt ord!

3 Låt med förnyad tunga
Enhvar uppå sitt vis
Om Jesus tala, sjunga
Till Faderns lof och pris!
"Den Herrens namn åkallar
Han salig varda skall",—
Då vredens störtvåg svallar
Till otrons djupa fall.

4 Tre tusen vordo slagne
En gång med samvetssår
Och sedan rene tvagne,
De blefvo Herdens får;
Låt äfven oss erfara
En pingstvind såsom de,
Af nåd oss ock bevara
Och nu din frid oss ge! S. G. L.

362. Hvarför vi sjunga.

1 Kommen, låtom oss med glädje sjunga
Om den frälsning, vi i Jesus fått!
Stämmen in då, både gamla, unga,
Som i honom fått sin del och lott!
Må med välbehag vår sång han höra,
Att i himlen det må eko ge!
Och till våra hjertan återföra
Strömmar utaf rik välsignelse.

2 Ack! på sångens ljusa, lätta vingar
Mången bön från menskohjertat går;
Om den ofta här i mollton klingar,
Kraft och glädje själen ändock får.
Hjertats oförstälda språk den talar
Till den Gud, som sång och känsla gaf,
Och ger solsken uti mödans dalar,
Och för mången lyfter bördan af.

3 Derför skall i våra hyddor höras
Zions gamla, djupa segersång,
Att de vilsekomna återföras
Uti våra leder än en gång.
Må vårt hjertas varma toner flöda
Lik en vårflod utaf kärlek ner,
Att de väcka de i synden döda
Och den sjunkne modet återger!

4 Mången ton skall trötte vandrar'n hinna,
Der mot grafven stapplande han går,
Och i sista stunden återfinna
Genom sången än sin herdes spår.
Fattigdomen kännes mindre bitter
När han kan i nöden lofva Gud,
Och den arme, som i bojor sitter,
Gråter ut sitt fel i sångens ljud.

5 O, så sjung då, Herrens kämpaskara,
Slå med fröjd på hjertats strängaspel.
Lofsång skall på dina läppar vara,
Tills i Lammets sång du tager del.
Segersång skall höras i vår hydda,
Zions gamla, djupa segersång,
Det skall oss från hvarje fara skydda
Och vår väg skall synas mindre lång.

ERIE.

363. Hemlängtan.

1 Vi tala om sällhetens land,
En ort, för Guds vänner så kär,
Dess härlighet prisas ibland,
Men tänk, att en gång vara der!

KÖR: :,: Vara der, vara der,
Men tänk att en gång vara der! :,:

2 Vi tala om gator af guld,
Om murar af ädelsten skär,
Om frid, hvaraf himlen är full,
Men tänk att en gång vara der! KÖR:

3 Vi tala om kärlek och fröjd,
Om drägten, som brudskaran bär,
Om sången i himmelens höjd,
Men tänk att en gång vara der! KÖR:

4 Vi tala om frihet hos Gud
Från frestelse, sorg och besvär,
Från allt, som här trycker hans brud,
Men tänk att en gång vara der! KÖR:

5 O hjelp du oss, Herre, utur
Allt det, som vill hindra oss här,
Att snart vi må erfara, hur
Det käns att en gång vara der. KÖR:

364. Morgonsång.

1 Skogens tusen foglar sjunga
Herrens lof hvar morgonstund,
Solen uti purpur målar
Berg och dal och lummig lund.
Herre, värm du våra hjertan,
Stäm vår själ till lofsångston,
Då med tacksamhet vi träda
Denna morgon för din tron.

2 Jesus, dig allt skapat prisar
Uti samfäld harmoni:
Bäckens sorl och ängens knoppar,
Vindens sus i rymden fri.
Hafvets våg din ära brusar,
I den svala dalens famn,
Dina verk din makt förkunna —
Allt bär vittne om ditt namn.

3 Herre, stor i nåd och godhet,
Rik på kärlek, frid och tröst,
Hör det svaga lof vi höja
Denna dag med fröjdfull röst!
Hjelp oss söka dig med glädje,—
Alltid göra ditt behag,
Städse vandra dina vägar
Nu och i vår framtids dag!

365. Vårsång.

1 Solen sina purpurdroppar
Stänkt på österns klara sky,
Bäcken glad bland tufvor hoppar,
Lunden klädts i vårdrägt ny.
Ängen binder blomsterkransar,
Daggen fuktar liflig knopp,
Träden bära gyllne fransar —
Allt omkring oss andas hopp.

2 Om den dag, som sist inhöljes
Uti mörk och dyster natt,
Om den himmel, som här döljes
Utaf moln för ögat matt —
Om det allt så mäktigt tjusar,
Hvad skall det ej en gång bli
I det land, der sången brusar
I fulltonig harmoni.

3 *Der* fins ingen vissnad blomma,
Der fins ingen torkad gren,
Der stå inga fruktträd tomma,
Der är hvarje källa ren,
Sköna vår, som aldrig ändas,—
Ny blir himlen, ny vår jord,
Nya stjernor härligt tändas,
Hvilkas glans ej här blef spord.

366. Minnen från Gallileen.

1 Hvar dufvas röst i lummig lund,
Hvar susning svag i smäcker gren,
Min tanke förer mången stund
Till berg och dal i Gallile'n.

KÖR: O, Gallileens sköna land,
Der Jesus vandrat mången gång!
O, Gallileens sälla land.
Sjung om igen för mig din sång!

2 Hvar munter fogelflock i sky,
Hvar tufva och hvar mossig sten,
Och solen härlig, evigt ny,
Påminna mig om Gallile'n. KÖR:

3 *Der* Jesus undrets vägar gick,
Der blottar han Guds afbild ren.
Jag önskar: Den som följa fick
Min mästare i Gallile'n! KÖR:

367. Hvad det blir godt!

1 Hvad det blir godt att landa
Vid himlens stilla kust;
Ej mer behöfva blanda
Sin sång med suck och pust!
Till glädjens hem från sorgens dal,
Till Fadrens famn från nöd och qval:
Hvad det blir godt att landa
Vid himlens stilla kust!
I Brudgums famn från strid och nöd,
I lif och sällhet utan död.
Hvad det blir godt att landa
Vid himlens stilla kust!

2 Hvad det blir härligt smaka
Den sällhet Herren ger;
Att slippa se tillbaka
På synd och sorger mer!
Att skåda Gud och gå omkring
Bland himlens underfulla ting!
Hvad det blir härligt smaka
Den sällhet Herren ger!
O härlighet, som ingen kan
Utsäga här i jemrens land!
Hvad det blir härligt smaka
Den sällhet Herren ger!

3 Hvad det blir såligt bära
Sin brudekrona skön,
Och sjunga Herrens ära
Och få sin nådelön!
Att höra änglars fröjdeljud,
Då de lofsjunga evigt Gud;
Hvad det blir saligt bära sin brudekrona skön!
Att vara sjelf Guds Son så när
Och skåda honom som han är.
Hvad det blir saligt bära sin brudekrona skön!

368. Vill du gå med till himlen?

1 Vill du gå med till himlen,så låt oss följas åt.
Trots Satans alla pilar och listiga försåt.
Han ville gerna hindra vår gång till himmelen,
Men starkare är Jesus,vår målsman och vår vän.

2 Vi öfvervinna vida uti hans kraft, ty han
Är mägtig i de svaga, dem han sig tagit an.
Vi jubla re'n i hoppet, ty striden för han sjelf,
Och segerpalmen vinkar vid lifvets klara elf.

3 Och är än vägen ojemn
Och törnbeströdd och smal,
Och går den genom mörker och dödens skuggas
Vi tänka blott på målet,som är oss föresatt, [dal,
Straxt stinger törnet mindre,
Och staxt blir hjertat gladt.

4 Vi löpa icke efter ett ovisst mål, ty si
När Kristus uppenbaras, så uppenbaras vi.
Då få vi skåda honom med aftäckt anlete
Och blifva honom lika och slippa allt vårt ve.

5 Är det så saligt redan att tänka blott härpå,
Säg, vill du ej på allvar då med till himlen gå
Och lemna syndalifvet och verldens korta lust,
Som dock så snart förbytas i evig sorg och pust?

6 Vill du ej fly till Jesus och finna salig ro
Och i hans sår en fristad, der du kan säker bo?
I verlden är så stormigt,
Så mörkt, så tomt, så kallt,
Hos Jesus är så stilla, med Jesus får du allt.

7 Så låt oss gå till Jesus, och låt oss akta på,
Att vi ej bli tillbaka och andra kronan få.
Är handen satt till plogen, må vi ej se oss om.
Vill du gå med till himlen,
Så skynda dig och kom.

369. O, jag vet ett land!

1 O jag vet ett land långt från sorg och strid,
Der hos Gud är idel ostörd frid,
Der vid flodens strand lifvets träd ock stå
Med en härlig tolffald frukt uppå.

Kör: :,: Detta sköna land är Guds vänners land,
Ja, mitt eget sälla fadersland. :,:

2 O hvad fullhet der, o hvad salighet,
Der af natt ej dagen mer då vet!
Ingen död är der och i ära stor
Lammet, Lammet midt ibland dem bor. Kör:

3 Hvad ej öga sett, hvad ej öra hört,
Ej i menskohjerta än sig rört,
Det har Gud beredt dem i hemmet der,
Som af hjertat honom älska här. Kör:

4 Detta sälla hem Jesus vann åt mig,
När han här gick korsets tunga stig.
O, Jerusalem, målet för mitt hopp,
Snart för mig din perleport slås opp. Kör:

370. En ljuflig tanke.

1 Hur ljuflig mången gång
Den tanken för mig står:
I dag jag närmare dock är
Mitt hemland än i går!

Kör: Närmare hemmet, närmare, ja,
Närmare hemmet i dag, i dag,
Än någonsin förut!

2 Ja, närmare i dag
Min Faders sälla hus
Med alla boningarne der
Och tronen med dess ljus. Kör:

3 Ack närmare hans famn,
Som huldt mot mig sträcks ut,
Der alla bördor få sin graf
Och sorgerna sitt slut. Kör:

4 Ack närmare den stund,
Då jag får se min Gud,
Då ingen synd och intet kors
Skall trycka mer hans brud! Kör:

371. Jesus kallar.

1 Jesus dig innerligt kallar till sig,
Kallar i dag, kallar i dag.
Hvi vill du irra på syndares stig
Längre och längre från Gud?

Kör: :,: Kallar i dag, :,: Jesus dig kallar,
Han innerligt kallar i dag.

2 Jesus nu kallar de trötta till ro,
Kallar i dag, kallar i dag.
Lägg uppå honom din börda och tro,
Aldrig han stöter dig bort. Kör:

3 Jesus nu väntar att ta dig emot,
Väntar i dag, väntar i dag.
Kom med din synd och fall ned vid hans fot,
Kom så eländig du är. Kör:

4 Jesus nu kallar, o lyssna med tröst,
Lyssna i dag, lyssna i dag.
Kanske ej mer du får höra hans röst:
Syndare, kom nu till mig! Kör:

372. Jag är lycklig.

1 Jag så lycklig är, ty min Jesus kär
Mig har frälst från synd och död;
Derför fröjdas jag, både natt och dag
I min Gud, som är mitt stöd.
Han är när! han är när! han är när!
För att hjelpa mig på min vandringsstig,
Att jag ej må vilse gå.

2 Nu jag sjunga får hvarje dag, som går,
Om min vän, så hvit och röd,
O, hur väl jag mår, då jag äta får
Af det rätta lifvets bröd.
Hvilken nåd! hvilken nåd! hvilken nåd!
O, hur väl jag mår, då jag äta får
Af det rätta lifvets bröd.

3 Fröjd i Herren här, det min starkhet är,
Då jag går mot fienden.
Med mitt svärd i hand, strider för det land
Der jag krönes af min vän.
Gif mig mod! gif mig mod! gif mig mod!
Snart är striden slut, och jag hvilar ut
I ett land af idel ljus.

4 Tack, min gode vän, som mig hjelper än,
Genom både fröjd och qval!
Hjelp mig äfven då, om jag sist skall gå
Genom dödens mörka dal!
Bär mig hem! bär mig hem! bär mig hem!
Öfver haf och land, till den sälla strand,
Till din sköna bröllopssal!

373. Johannes syn.

1 Frälsta skaran öfver jordegruset
Fick på Sions berg Johannes se,
Ja, "ett hundra fyratiofyra tusen"
Stodo omkring Lammet jublande.
Det var förstlingen utaf de frälste,
Hvilka köpts åt Gud och Lammet. Se,
Med bland skaran stodo himlens äldste,
Höjda öfver jordens synd och ve.

2 Intet svek och lögn hos dem var funnit,
Ej besmittelse af synd och skam.
Genom blodet, som från korset runnit,
Hafva alla segrat och nått fram.
Deras sångklang, ljuf lik harpotoner,
Dånade likt stora vattenbrus,
Så det genljöd uti himlens zoner,
Skönt likt ljufva, milda vindars sus.

3 Utom dessa såg han millioner,
Utaf hvarje folk från Adams slägt,
Hvilka stodo inför himlens troner,
Klädda uti hvita silkets drägt.
Ingen kunde räkna denna skara,
Som stod skimrande i ljus så klar,
Och Johannes kunde icke svara
Ens på frågan hvarifrån den var.

4 Den var kommen ifrån jordeqvalen,
Ifrån jemmer, suckan, pust och gråt,
Ifrån dödens land, från jemmerdalen,
Ifrån vedermödans klagolåt.
Nödens plogbill deras pannor fårat,
Törsten brändt dem uppå ökenstig,
Syndens törnen deras hjertan sårat,
Uti nöd och sorg de vridit sig.

5 Nu de lyckligt hade öfvervunnit,
Segerpalmen bäres utaf dem;
Himlens sköna land de hade hunnit
Och af Lammet de välkomnas hem.
Jesus såg han der i glans regera,
Bland de frälste såg han honom bo,
Ingen af dem kunde önska mera,
Ty de funnit evig sabbatsro.

6 O, jag längtar till de rymder klara,
Längtar efter helig, fläckfri skrud,
Att en gång få stå bland denna skara
Såsom Lammets köpta, täcka brud.
Tårar rinna ofta från mitt öga,
Och mitt hjerta suckar: "skall väl jag
Vara med bland skaran i det höga,
Inför tronen Lammets bröllopsdag?"

374. Hviloplatsen.

1 Ljufva hviloplats vid Jesu hjerta,
Säkra tillflyktsort för jagad själ!
O, der glömmer jag all jordisk smärta,
Ty hos Jesus blifver allt så väl.

2 Trötta ande, der du finner hvila,
Der fins läkedom för hvarje sår.
O, att alla ville skynda, ila
Till den famn, som öppen för dem står.

3 Blir jag trött och modlös under färden,
Drager han mig sakta till sitt bröst,
Hviskar: "jag har öfvervunnit verlden!
Jag är med dig, fatta mod och tröst!"

4 Dyre Jesus, låt min själ sig gömma
Vid ditt hjerta under stormens brus;
Lär mig bida der och verlden glömma,
Tills jag evigt hvilar uti ljus.

375. Med Jesus lycklig.

1 Nu himlen glädes och alla röster
I hjertats lofsång förena sig.
Så långt, som vester är ifrån öster,
Så långt är synderna ifrån mig,
Ty jag, som varit den allra sämste,
Är re'n upptagen i kungens hof.
I verklig lycka är jag den främste,
Gud vare ära, ja, tack och lof!

2 Nu jag får vandra här uti ljuset
Och ega rening i Jesu blod.
Min ande, lyftad upp öfver gruset,
Berömmer Herren, att han är god.
Fast jag i verlden så litet eger,
Jag himlens arfvinge är ändå.
Ett oförgängeligt arf jag eger
Och jordens fröjd jag ej aktar på.

3 Den fröjd jag har kan nu ingen taga,
Om blott jag aktar på Herrens bud.
Det går så lätt att allt här fördraga,
När hjertat gläder sig uti Gud.
Jag har en vän under pilgrimsfärden,
Som hjelper mig i båd' stort och smått,
Och vid hans hjerta jag glömmer verlden
Och tiden ilar så fort, så fort.

4 Snart är jag hemma och står för stolen,
Gud vare ära, ja, tack och lof!
Der skall jag skina som middagssolen
Uti palatsen i kungens hof.
Men hvad du är, det har jag ock varit,
Och hvad jag är, det kan du nu bli,
Ty samma nåd, som jag har erfarit,
Den är just för hela verlden fri.

376. Herren är min del.

1 Herren är nu min del: Åra ske Gud!
Sjunger så gladt min själ: Åra ske Gud!
:,:Uti min Jesu famn, har jag en säker hamn,
Prisande gladt hans namn: Åra ske Gud!

2 Långt bort i syndens land vandrade jag,
Men dock min Faders hand fann mig en dag.
Uti min syndanöd kände jag vredens glöd,
Tänkte att evig död endast stod qvar.

3 Men dock en vän så huld fans det för mig:
Jag har förson't din skuld, lita på mig!
Handskriften jag borttog,för dig på korset dog,
Detta är evigt nog — lita på mig.

4 Jesus jag hjertat gaf, allting blef väl,
Bördorna föllo af, frälst blef min själ.
Friköpt af herden god, tvagen i Jesu blod,
Fick jag ett himmelskt mod, allting blef väl.

5 Derför jag sjunger än: Åra ske Gud!
Här och i himmelen: Åra ske Gud!
:,:Änglar i himlens kor, prisa Guds kärlek stor,
Salig är den, som tror:: Åra ske Gud! :,:

377. Lammets folk och Sions fränder.

1 Lammets folk och Sions fränder,
Lilla hop af köpta får,
Som till himlens arfveländer
Här på törnestigar går,
Salems barn och Guds församling,
Lilla skepp och klena hjord,
Du i verlden är en främling
Och en gäst på denna jord.

2 Men du är likväl lycksalig,
Och ditt lif blir aldrig tungt,
Ty din Gud med nåd otalig
Är din sällhets medelpunkt.
Låt ock honom detta vara,
Han allena är det värd,
Sedan har det ingen fara
Med ditt lif, din hädanfärd.

3 Snart du under Edens palmer
Och i skydd af lifvets träd
Glad skall höja dina psalmer,
Ack, i hoppet re'n dig gläd!
Der har fågeln funnit näste,
Svalan ock sin fria stat,
Skrämda flyktingen sitt fäste,
Trötta trälen sin sabbat.

4 Tro och älska, det är saken,
Allt på detta kommer an,
Är blott tron i hjertat vaken,
Kärleken ej slumra kan.
Den, som tror, skall salig blifva,
Den, som älskar, lifvet har,
Milde Jesus, värdes gifva
Blick i detta allt mer klar.

5 Lär oss lefva dig till ära,
Löpande med fröjd din stig.
Lär oss alla vittne bära
Om ett lif, som är af dig.
Jesus, låt i alla lammen
Bli ett hjerta och en själ.
Säg härtill ditt ja och amen,
Så är allt för evigt väl.

A. C. Rutström.

378. I onder tid.

1. I onder tid, då när det stormigt blifver,
Och då när allt omkring oss virrvarr är
Jag ta'r min bok och ser hvad Paulus skrifver
Och då jag ser han säger just såhär:

2. Jag ville ej mer veta ibland eder
I bröder, I som bon uti Korint,
Än Jesus korsfäst — i sin död bröt neder
All Satans makt och dödens labyrint.

3. Så vill ock jag ej heller mera veta
Än Jesus blott, som för mig korsfäst var,
Då slipper jag allt bråk med kif och träta
Och njuter blott af lyckan, som jag har.

4. Så vill ock jag ej heller mera veta
Än Herrens ord, som evigt fast består,
Hur man i eget verk och bröst må leta
"Allt kött är gräs", det vissnar och förgår.

5. Jag vet ej mer till verklig frid och trygghet
Om sjelfve Satan mig i sållet får —
Ej mer till skydd för "nattens hemska stygghet"
Än Jesus sjelf, hans död, hans blod och sår.

6. Jag vet ej mer för hungriga att äta,
Som gifver lif och munterhet och mod
Än Jesus blott — och der fins ingen träta,
Der mår man saligt af hans kött och blod.

7. Jag vet ej mer till glädje, fröjd och lycka,
Än Jesus blott, som ställt min sak så väl.
Och ingen kan den glädjen från mig rycka,
Så fröjda dig i Jesus då, min själ!

8. Jag vet ej mer än Jesu lif och lydnad
Och att han dog och "för min skull uppstod
Till min rättfärdiggörelse" och prydnad,
Men det är nog, ja, nog och öfver nog.

Bearb. af Wm. Skooglund.

379. Kom, kom, kom!

1 Hör hvad under Gud har gjort:
Han har gifvit ut sin son
Åt en fallen verld, i syndens djup försänkt.
Han i Jesu dyra blod uppsatt har en nådatron,
Som han alla syndare till frälsning skänkt.

Kör: Kom, kom, kom, ty allt är redo,
Fast du är syndig, arm och svag.
Tänk om dörren stänges till,
När till slut du komma vill!
O, hvad qval det blir på domens stora dag!

2 Nu är salighetens dag,
Nu är nådens dyra tid.
Nu står Gud och väntar dig med öppen famn,
Nu ditt hjerta honom gif nu vill anden verka frid,
Nu fins frälsning uti Jesu helga namn. Kör:

3 Uti verld och synd och flärd
Kan du aldrig blifva nöjd.
Jordens alla glädjekällor sina ut,
Glad och salig är den själ,
Som har Herren till sin fröjd,
Ty den fröjden helig är och ta'r ej slut. Kör:

4 Den, som väljer Herrens tjenst,
Aldrig ångra skall sitt val,
Den, som kommit, säger ej: jag kom för snart.
Fast det än kan synas mörkt
Uti dödens skuggas dal,
Skall vårt lif med Kristus snart bli uppenbart.

5 Lyssna nu till Jesu röst,
Som ger lif och frid och tröst,
Låt den icke gå ditt hjertas dörr förbi.
Öppnar du för Jesus här,
Skall han öppna för dig der,
I hans himmel, tänk hvad sällhet der skall bli!

380. Har du tid att dö?

1 En qväll jag satt och blicken sänkte
Mot brasan, då en qvinna, som
Mig såg, att jag allvarligt tänkte,
Helt sakta, vänligt till mig kom
Och sade: "Kom nu med i qväll
Och hör Guds ord; det gör dig säll!"

2 Jag vände mig i hast och sade:
"Nej, dertill har jag icke tid."
Hon mildt sin hand på axeln lade
Och yttrade med röst så blid
Det ord, som blef ett lifvets frö:
"Hur' skall du då få tid att dö?"

3 Jag ej förmådde det fördrifva,
Ej vara tanklös, död och slö.
Allt tycktes ständigt för mig skrifva:
"Hur' skall du då få tid att dö?"
Och detta ord det väckte mig.
O, må det göra så med dig! (OKÄND.

4 Så länge du i synden trifves,
Du i Guds rike ej kan bo;
Blott den, som af Guds Ande drifves
Uti hans sällskap finner ro.
Ack, käre, lemna syndens stig,
Följ med, då Jesus kallar dig!

5 Vår Gud af nåd har dukat bordet
För alla arma syndare,
Som hört det ju af bibelordet
Så mången, mången gång; men se,
De fleste ännu fjerran gå
Och sådan nåd ej akta på.

6 Mig, arme, Gud af nåd har dragit;
Min Herde för mig hem till sig.

Till barn min Fader huldt mig tagit;
Så vill han göra ock med dig.
Se'n godhet skall i alla da'r
Oss följa — så han lofvat har. N. F.

7 Låt derför hällebergen fasa,
Låt jord och himmel gå i grund,
Låt mörkrets rike dervid rasa,
Kom när han vill min sista stund.
Jag blir dervid i ljuft och ledt
Att jag och Jesus äro ett.

8 Ty jag är nöjd i själ och sinne,
Min Jesus mer än allting är.
Guds Ande vittnar ock derinne
Och frigör mig från allt besvär.
Jag gör som Luther skref till mig:
"Hvar man må nu väl glädja sig." R.

9 Och medan jag här nere vandrar,
Jag sjunga vill på denna sång.
Visst går det dåligt, man mig klandrar,
Men det blir bättre än en gång.
Så sjunger jag då om igen:
Gud älskat har och älskar än! N. F.

381. Hemlandssång.

1 O hur saligt att få vandra
Hemåt vid vår Faders hand!
Snart vi slutat ökenfärden
Och gå in i Kanaans land.

KÖR: Härligt sången der skall brusa,
Stark som dånet af en vattenflod,
Äran tillhör Gud och Lammet,
Som oss vunnit med sitt blod.

2 Här vid elfvarne i Babel
Tystnar ofta nog vår sång,
Men vi vänta bättre dagar i Jerusalem en gång.

3 Intet mörker der skall vara,
Inga tårar, ingen nöd,
Ingen synd och ingen plåga,
Ingen djefvul, ingen död. Kör:

4 Här vi skiljas från hvarandra,
Här är möda, sorg och strid.
Men uti den gyllne staden snart vi mötas få i frid.

5 O må ingen bli tillbaka
Här i denna mörka verld,
Må vi alla der få mötas efter slutad pilgrimsfärd.

382. Tröst i blodet.

1 Hvarje stund vid Jesu bröst
Får jag njuta frid och tröst.
Äfven när min tro är svag,tröst i Jesus eger jag.

Kör: Tröst i blodet hvarje stund,
Hvilken säker ankargrund!
Hända hvad som hända vill,
Evigt hör jag Jesus till.

2 Ljus af Kristi klarhets ljus
Lyser i mitt hjertas hus.
Han mig leder med sin hand
Genom detta ökenland. Kör:

3 Sång, när Jesus gläder mig,
Bön, när han fördöljer sig!
Uti fara städs' han vill
Hjertats nödrop lyssna till. Kör:

4 Lita på hans dyra namn,
Ljufligt somna i hans famn,
Bäras in i himlens slott,det är barnens sälla lott.

383. Kommen alla.

1 "Kommen alla," ljuder ordet
Från den gode Herdens mun,
Kommen alla, till den fria, till den öppna Zions brunn!
Här är hvila för de trötte, läkedom för hvarje sår,
Ja,och midt i jordens vinter försmak af en himmelsk vår.

2 Ljufliga och glada budskap, dyra evangelium,
Kalla, samla, alla, alla från de skilda jordens rum:
Ådlingen på lifvets höjder, fången i den dystra cell,
Barnet i den ljusa morgon, åldringen i lifvets qväll!

3 "Under solen," säger Skriften,
"Är dock allt fåfänglighet,"
Intet band, som icke brister, huru fast vi knyta det,
Ingen blomma, som ej fäller sina blad för höstlig vind,
Ingen ros,som icke vissnar på den glada jungfruns kind.

4 Må vi derför lyfta blicken öfver jordegruset opp;
Ofvan solen, der är målet för vårt vissa framtidshopp!
Der är glädjen evigt hemma, ty vår Jesus sjelf är der,
Men hans armar, se de äro dock beständigt när oss här.

5 Ja de sträckas dessa armar.dag från dag och år från år
Efter dig och mig allt stadigt, der vår väg i djupet går.
Och de sluta sig så gerna med osäglig trofasthet
Kring det hjerta,som på jorden ingen annan tillflykt vet.

6 Hur de falla,lifvets lotter,och hvad helst oss trycker än
Låt oss då till Jesus ila hvarje dag på nytt igen!
Låt oss hvila vid hans löfte: "Jag vill gifva eder ro;"
Tills ock vi uti hans hyddor snart till evig tid få bo.

384. Evangelie basun.

1 Hör, fridsbasunen ljuder: nu ingått jubelår,
Och nådens budskap bjuder, att fången frihet får.

Kör: Vänd om, vänd om du vilsne,
Vänd om, du frihet får.
Hör,fridsbasunen skallar och bjuder jubelår!:,:

2 Försaka synden, flärden
Och allt, så stort som smått!
Fly nöjena i verlden, de föda oro blott!

3 Gif Frälsaren ditt hjerta,
Han köpt dig till sin brud;
I korsets död och smärta
Förvärft dig snöhvit skrud. Kör:

4 Kom nu,ty nåd du finner,kom nu din tid är kort,
Om du ej frälsning vinner,en gång du kastas bort.

385. Jag vet ett land.

1 Jag vet ett land långt bortom skyn.
Och stjernehimlens rand,
Dit siar'n flytt i andesyn, från Patmos mörka strand.
Och ögat brann och hjertat slog och pannan lyste klar,
Ja, själen öfversalig log vid synen underbar.

Der såg Johannes Frälsaren i prakt och glans och sång.
Der såg han mången ljuflig vän,som delat jordens tvång.
Och lifvets träd såg han der stå vid silfverflodens brus;
Och troner med de äldste på, i evig fröjd och ljus.

Der såg han skaror röja sig vid klara harpors ljud.
Och sjunga: Ära vare Gud! Du alla verldars Gud!
Då ljöd ett trefaldt "helig" der från djurens helga tal,
Och alla änglar föllo ner för Gud i himlens sal.

4 Nu slutar jag min enkla sång, jag kan ej sjunga mer;
Mig jorden käns så skum och trång,
När jag mot himlen ser.
Jag längtar hän från nattlig strand,
Från synd och sorg och död,
Till detta sköna Fadersland,till vännen hvit och röd.

5 Dock—bort med gråt, snart får jag stå
Högt öfver jordens grus,
Och på en bättre harpa slå, för tronen uti ljus.
Då får jag se den Herden god i sårens dyra skrud,
Bland alla återlösta får, som han fört hem till Gud.

386. Negerslafven.

Det var en gång en negerslaf, som älskad' Frälsaren
Och hade sin umgängelse hos Gud i himmelen.
Han fattig var men ändå rik, en träl, men fri, ty si,
Den Herren Jesus frigjort har, den är i sanning fri.

Likt den, som äkta perlan fann, var negern fri och glad
Isynnerhet, då han till Gud, sin käre Fader bad.
Han kunde icke bedja tyst, nej, högt han ropade.
Det var ett obehagligt ljud inför hans egare.

Jag måste sälja denne slaf det var ock sagdt och gjordt.
Han föres nu uppå ett skepp långt bort till fjerran ort,
Der ställdes han på marknad ut och der bedröfvad satt.
Då kom en främling gående och sporde: "Hvad är fatt?"

"Jo, herre, jag skall säljas nu, jag brutit massas bud:
Han tyckte att jag bad för högt till Herranom min Gud."
Och under det de taltes vid, kom slafvens egare.
"Är något fel med denne man?" vår främling frågade.

"Det är ej något annat fel än slafven förebar.
Han är en rask och dugtig karl, men dock ett fel han har:
Han ropar högt i bön, och det vill jag ej höra mer."
Men Herren Gud det ledde så, att slafvens bästa sker.

"Jag köper dig och din familj, så hörer du mig till,
Så får du bedja högt och se'n så länge som du vill.
Och bedja skall du få för mig och för mitt hela hus."
Då tackar slafven glad sin Gud omstrålad utaf ljus.

Ett år derefter kom den man, som slafven egt förut,
Och ville göra återköp, stor summa lägga ut:
Se'n denne man kom ur mitt hus, min lycka flydde bort,
Och idel motgång mötte mig i både smått och stort.

Och för hans böner fingo vi ej ro uti vårt tjäll.
Vi tyckte, att han bad för oss och det hvarenda qväll.
Tills vi en afton föllo ned i bön till Frälsaren.
Han hört vår bön, men nu jag ber att återfå min vän."

"Jag säljer icke honom nu för hvilket pris som helst,
Ty sedan han kom hit till oss, jag också blifvit frälst.
Min hustru äfven är Guds barn och nu vi tacka Gud,
Som förde hit en sådan man, som höjer bönens ljud."

Det der fick slafven höra på och blef så hjertligt glad
Han på sin gamle herre såg och kärleksfullt han sad':
"När jag för nya massa ber, jag ber för er också,
Att vi en gång i himmelen hos Jesus mötas få."

387. De troendes afsomnande.

1 Hör änglahärens fröjdebud
Om dem, som dö i tro:
Ljuft deras offer är för Gud och ljuflig deras ro.

2 De dö, i Gud välsignade, uttagna ur all strid.
Från synd och snaror, sorg och ve
De ingå i Guds frid.

3 De samlas genom Jesu död
Kring Gud i himlens höjd,
Och lidanden och strid och nöd
Förbytas uti fröjd.

388. Der fins rum.

1 Der fins rum i Jesu hjerta
För en fallen syndare,
Der finns frälsning genom blodet
För den aldra uslaste.

Kör: Hör från Gud de ljufva orden:
Jesus undfår syndare!
Lyssna själ, tag del i fröjden,
Der fins äfven rum för dig!

2 Är du plågad utaf synder,
Fattigdom, ja, nöd och brist,
Öfvergifven utaf vänner?
Kom till Jesus, det är bäst! Kör:

3 Du, som en gång varit lycklig,
När du låg i Jesu famn;
Du var renad genom blodet,
Du var frälst i Jesu namn. Kör:

4 Du, som öfvergifvit Herren,
Himmel, sällhet, fröjd och frid,
Jesus dig ej öfvergifvit,
Han i kärlek gaf sitt lif! Kör:

389. Fullkomlig Frid.

Af A. Davis.

1 Liksom strömmen ifrån källan,
Lik en mäktig vattenflod,
Som ej minskas, men blott ökas,
Är vår frid i Jesu blod.
:,: I sitt hulda sköte bär han
Alla sina får och lam.
Ifrån seger och till seger,
I triumf han för oss fram! :,:

2 Härligt går det, alltid framåt,
Friden strömmar som en flod;
Himmelsk sällhet, som hafsvågor,
Godt och fridfullt är vårt mod.
:,: Lifvets vattenströmmar flöda,
Det är Anden, som vi fått,
Genom tron på Jesu löfte!
Ljuf och salig är vår lott. :,:

3 Hulde Fader, som oss älskar,
Böj ditt öra till vår bön!
Gif åt dina egna vittnen
Mod ock kraft i alla rön!
:,: Hjelp oss tala om din frälsning,
Med din hand gör under här,
Gif åt sjuka men'skor helsa,
Såsom du i ordet lär! :,;

4 Kom, du milde, gode Ande,
Med eldstungor öfver oss,
Som ett mäktigt väder susa,
Utom dig ej lif här fås!
:,: Kom, Hugsvalare och hjelp oss,
Att för Jesus vittna mer!
Liksom strömmen ifrån källan,
Är den frid som Jesus ger! :,:

Copyright 1894, by Aug. Davis.

390. Herren har omsorg.

1 O, kasta din omsorg på Herren, min broder,
Ty han har ett hjerta, som ömmar för dig.
Han gifver åt sparfvarnes skara dess foder
Och kläder hvar blomma, som ler på din stig.

2 Han pröfvar de sina med nöd och bekymmer,
Men aldrig förskjuter han någon af dem.
Den timliga nöden vår utsigt blott skymmer,
Att tron må tillväxa på vandringen hem.

3 Han Israels skaror försörjde i öknen:
Guds manna från himmelen dagligen föll.
I hafvet, vid klippan, i striden, i töcknen,
Han bar dem i famnen och löftet det höll.

4 Och ännu han lefver, den "*gamle* af dagar,"
Är god och allsmäktig, som fordom han var.
Hur tiderna vexla, han alltid dock lagar,
Att nödtorftig bergning åt barnen han har.

5 När otron dig qväljer, gå in i din kammar
Och fly i Guds sköte, som fogeln i bo!
Hvar misströstans tanke en frestelse ammar
Men tron på Guds löfte ger glädje och ro.

6 Och löftet det bjuder så härligt ur Skriften:
"Förtro dig åt Herren, han omsorgen bär."
O, ljufliga utsigt bland pröfningars skiften!
Vårt hopp står till Herren, vår Frälsare kär.

C. B-G.

391. Mitt hjertas brudgum.

1 Nu all dimma är försvunnen,
Som omtöcknade min själ;
Af hans kärlek öfvervunnen
Är jag hans i ve och väl.
Med en kärlek stark som döden
Håller han sig intill mig,
Och i sorgen och i nöden
Aldrig han förändrar sig.

Kör: Jesus är min vän så kär,
Han mitt hjertas brudgum är;
Ty han mig sitt hjerta gifvit
Och till mig står hans begär.
Han är när mig alla dagar;
Han mitt hjertas glädje är.

2 Hvad han i sitt hjerta känner,
Ingen men'ska ana kan,
När som två intima vänner
Vi få umgås med hvarann:
Ty för mig han uppenbarar
Af sin kärleks hemlighet
Och en kärlek mig bevarar,
Som ej någon annan vet. Kör:

3 Han så glödande beskrifver,
Huru varmt han älskar mig,
Och en ny försäkran gifver:
"Jag skall aldrig lemna dig!"
"Får jag blott i fröjd och smärta
Ega dig, så har jag nog,"
Sade han, när till sitt hjerta
Han mig nyss helt sakta drog. Kör:

E. G–n. Brarb. af A. D.

392. De tio orden.

1 Si, jag är Jehova din Gud.
Som dig på mina händer bär;
Du lyda skall mitt ord och bud,
Ej andra gudar hålla kär!

2 Missbruka icke din Guds namn,
Ty den det gör skall Herren visst
Bortstöta från sin hulda famn
I evigt lidande och brist.

3 På sabbatsdagen städse tänk
Och helga den åt Herren Gud!
Den är en himmelsk nådeskänk:—
För tröttad själ ett glädjebud.

4 Du ära skall din far och mor,
På det du må i landet bo
Och der få njuta sällhet stor
Samt sist i himlen evig ro!

5 Du skall ej dräpa. Vredgadt mod
För Gud till mördare dig gör.
Den, som utgjuter men'skoblod,
Hans blod af men'skor gjutas bör.

6 Ej hor du skall bedrifva.— Vet
Att du orenar kropp och själ,
Du mister lif och salighet,
Om du med lustan trifves väl.

7 Du skall ej stjäla. Gud ej vill
Att du skall sträcka ut din hand
Till det som hörer nästan till.
Dig vakta väl för tjufvars band.

8 Falskt vittnesbörd ej bäre du
Emot din nästa. Lögnen skall
Likt Ananias och hans fru,
Dig också bringa uppå fall.

9 Haf icke lust till nästans hus!
För girighet förvara dig!
Allt jordiskt är blott stoft och grus
I Gud haf lust och gå hans stig!

10 Begär i hjertat du ej får
Ens hysa till din nästas väl;
Ty Gud är hämnaren, som rår
Att straffa både kropp och själ.

393. En fläkt från evighetens verld.

1 Säg, hvem är han, som i sitt hemlands dalar
Så troget vårdar sina händers hjord?
Säg, hvem är han, som tröstar och hugsvalar
Och satans makt betvingar med sitt ord?

KÖR: :,: Han andas inom evighetens gräns.
Pris vare Gud! Det riktigt käns. :,:

2 Säg, hvem är han, som så af kärlek brinner
Och som ej liknar verlden i sitt sätt?
Säg, hvem är han, som folkets hjerta vinner?
Det är profeten ifrån Nazaret. KÖR:

3 Säg, hvarifrån den väldige profeten,
Har sådan makt, då han ej blifvit lärd?
Han lefver alltid nära evigheten
Och inspireras af en högre verld. KÖR:

4 Och derför står han uti Andens vårar
Liksom en segerhjelte i sin skrud,
Han vattnar lifvets brodd med sina tårar
Och kommer till vår verld direkt från Gud.

5 Men endast ett förkrossadt men'skohjerta
Kan så de fina strängarne slå an,
Och endast under bönerop och smärta,
Gudomlig, evig sanning födas kan. KÖR:

E. G-N. Bearb. af A. D.

394. Brudgummens lön.

1 Jag har en vän, så hvit och röd,
Och lika varm, i lust och nöd,
Är allt hans väsende behag.
Mitt hjerta eger han i dag.

KÖR: Den kärlek, som tillhör min vän,
Har himmelens fröjd i sig,
Och ingen, nej ingen får dela den
Med honom, som älskar mig.

2 Han är så glad, han fröjdar sig
Och innerligt omfamnar mig,
Han lägger mig med kärlek varm
Som ett signet uppå sin arm. Kör:

3 Mitt hela hjerta, säger han,
Min ungdoms brud, min syster vann,
Och ibland alla "kristna" är
Hon, *ensam* hon min dufva kär. Kör:

4 Och när en annan henne stör,
Det honom mycken smärta gör.
Låt henne vara som hon vill,
Och glömma bort att hon fins till. Kör:

5 En kringstängd örtagård jag är,
Som ständigt nya skördar bär,
Men jag dess frukt åt honom spar,
Som nyckeln till mitt hjerta har. Kör:

E. G–n.

395. Det ljufliga namnet.

1 Hur ljufligt klingar Jesu namn, hur skön dess melodi!
:,: I qval och nöd det är min hamn,
Der är all sorg förbi. :,:

2 Till sargad själ det balsam bär
Och lugnar ängsligt bröst.
Den hungrige får manna der, den trötte ro och tröst.

3 Det är mitt berg, min ankargrund,
Min sköld och mitt försvar,
Min fatabur, der hvarje stund jag nåd oändlig har.

4 Min Herde, Frälsare och vän,
Min Konung och min Gud,
Mitt ljus, mitt lif i döden än,
Tag mot min lofsångs ljud!

5 Jag prisa vill din kärlek rik
Med hvarje andedrag
:,: Och somna vid ditt namns musik
När så är ditt behag :,:

396. Halleluja!

Af Aug. Davis.

1 Halleluja! Lofsjungen Gud
Till cittrors, harpors ljud!
:,: Lofsjungen i hans helgedom,
Höj jubel till vår Gud! :,:

2 Lofsjungen Herren och hans makt,
Hans välde evigt är!
Må lofsång ljuda, som han sagt;
Sjung högt, du frälsta här!

3 Höj jubelsång! Förtälj Guds nåd,
Hans storverk högt besjung!
Sjung med basunklang om hans råd,
Lofsjungen kungars Kung!

4 Lofsjungen Herren under dans,
Till puka, strängaspel!
Likt solen strålar nu i glans
Vår sköna arfvedel!

5 Halleluja! Till psaltare
Och trummor, prisen Gud!
Till flöjt lofsjung din skapare,
Höj gladt din lofsångs ljud!

6 Guds folk, stäm upp en segersång!
Från berg och slätt och dal!
Skönt rösten klinge på en gång
Till jublande cymbal!

7 Ja, allt det lif och ande har,
Lofsjunge Jehova!
:,: Sjung Jesu pris med stämma klar.
Sjung högt: Halleluja! :,:

Copyright 1894 by Aug. Davis.

KÖRSÅNGER.

I. Kom, Herre Jesus.

(Af Aug. Davis.)

1 Jesus, du som dog för mig,
Du min enda glädje är,
Helt jag offrar mig åt dig.
Ty jag har dig hjertligt kär!
Du är lifvets klara ljus,
Som har skingrat mörkrets makt!
Led mig hem till Fadrens hus,
Med din' ögon som du sagt!

2 Jesus, du för mig stod opp,
Hjelp mig lefva helt för dig!
Tag min ande, själ och kropp,
För din tjenst och helga mig!
Döp mig med din Andes kraft,
Fyll min själ med fröjd och frid!
Styrk mig med din kärleks saft,
Var min sköld och borg i strid!

3 Jesus, du som från vår jord,
Farit upp till himmelen.
Visst jag tror ditt löftes ord:
"Se, jag kommer snart igen"!
Nu jag väntar dig hvar dag!
Du är trofast, god och from!
Jesus, kom och hem mig tag!
Amen! Herre Jesus kom!

(Copyright, 1893, by Aug. Davis.)

II. Klippa du som brast för mig. Se n:r 192.

III. "De som vänta uppå Herren."

[Öfvers. af A. D.]

1. O, skördemän på hvita fälten,
Som få och svaga gå!
"O, kommen! och förbiden Herren!
Ny kraft i skolen få!"

Kör: Ty de som vänta uppå Herren
Skola få ny kraft!
De med vingar uppgå
Och uppfara som starka örnar!
Och de löpa och ej tröttna,
Vandra fram och mattas ej!
:,: Ja, de löpa och ej tröttna,
Vandra fram och mattas ej! :,:

2. För ofta trötta och försagda,
Vi klaga sorgset här;
Tro vi på Frälsaren som lefver,
Hvarför då svigta mer? Kör:

3. O Gläds! ty han är alltid när oss,
Till tidens slut oss när!
Se upp! Haf mod och vandra framåt,
All nåd han dig beskär! Kör:

IV. Uppsök de fallna.

[Öfvers. af A. D]

1. Uppsök de fallna, vänligt uppmana
Vandraren på den aflägsna stig!
"Kommen till mig!" hans budskap utropa,
Mästarens ord nu ljuda till dig!

Kör: Borta han går, långt uppå bergen,
Förande vandrar'n hem igen, hem igen!
Hem till sin hjord, "Den gode herden,"
Jesus,som dog för syndaren,för syndaren!

2. Uppsök de fallna, peka på Jesus,
Trösta de svaga, sargade bröst!
För dem till Jesus, han vill dem frälsa,
Gifva dem lifvet, glädje och tröst. Kör:

3. Så vill jag gå, på nådens missioner,
Följa min Jesus dagligen här,
Uppmuntra svaga, upplyfta fallna,
Tala om Jesus, Frälsaren kär! Kör:

V. Herren är min herde.

1. Herren Jesus är min herde, Bearb. af A. D.
Intet godt skall fattas mig!
Han mig styrker, hjelper, leder på min stig.
Han mig låter hvila uppå gröna ängar och han
Mig till lugna vatten der jag läskar mig! [för

Kör: :,: Hvilken herde, ---------- herde,
Som i sanning skydda kan sin svaga hjord! :,:

2. Ja, min själ han vederqvicker
Och mig förer på sin stig,
För sitt namn han hjelper mig i strid och nöd!
Och om än jag vandrade uti en dal så mörk och trång,
Fruktar jag dock intet ondt, han är mitt stöd!

3. Med din käpp och staf du tröstar mig,
Ack, sälla, ljufva tröst!
Som hugsvalar mig i både lif och död!
Och fast fienderna hota, Du bereder mig ett bord,
Der jag njuta får af lifvets himlabröd! Kör:

4. Du mitt hufvud smörjer sjelf
Med glädjens olja, så jag får
Börja sjunga på min nya hemlandssång!
Ja, min glädjebägare den flödar öfver redan här!
O, hvad skall det bli i himmelen en gång! Kör:

5. Idel godhet och barmhertighet
Skall här förfölja mig,
Alla mina lefnadsdagar, så jag tror!
Snart i Herrens hus i evighet, jag tågar in till slut.
För att stämma in i himlens sälla kor! [slut.
Kör:

VI. Det fins ett land.

1 Det fins ett land, så underbart,
Der helgonen få bo;
Der lyser ljuset evigt klart,
Der herskar evig ro.
Det landet har en evig vår,
Ej blomman der förgås;
Men tidens flod sin bölja slår
Emellan det och oss.

2 Ty bortom denna strida våg,
Der ligger himlens land;
Så Kanaan i fägring låg,
På Jordans andra strand,
Låt oss få stå der Moses stod
Och se i Kanaan in.
Då skall ej tidens Jordansflod
Förskräcka mer vårt sinn'!

VII. Väntande vid floden. (Öfvers. af A. D.)

1. Vi nu vänta invid floden,
Och på stranden vakta än,
Endast vänta på vår styrman,
Snart han för oss öfver den!

Kör: Vänta, vakta, vänta, vakta!
Vi på stranden vakta här!
Vänta, vakta, vänta, vakta!
För vår styrman som oss öfver bär!

2. Fast än dimmor hölja floden,
Vågor bullra mot dess strand,
Dock vi höra ängla-sången,
Brusande från fridens land! Kör:

3. Och den ljusa himlastaden,
För vår blick klart framglänst har,
Med dess torn, lik solens strålar,
Samt dess ljufva flod så klar. Kör:

4. Han har kallat många kära
Från vår sida, till sig opp!
Hos vår Jesus få vi mötas,
Efter slutadt vandrings-lopp! Kör:

VIII. Jesu outsägliga kärlek.

[Bearb. af A. D.]

1. Den kärlek Jesus bar till mig,
Då han på korset offrat sig,
Att sjelf försona, frälsa mig:
Den outsäglig är!

Kör: :,:Hans kärlek outsäglig är!:,:
Den kärlek Jesus bar till mig —
Den outsäglig är!

2. De många sorger, som han bar,
Ack ja! Han törnekrönt ock var,
Att jag må lefva alla da'r:
Det outsägligt är! Kör:

3. Ljuf frid jag eger i Guds Son,
Han för mig be'r inför Guds tron!
Hvad kraft i blodet genom tron:
Det outsägligt är! Kör:

4. Stor fröjd jag får då han är när,
En ljuflig ro han mig beskär,
Mitt hopp är fast till Jesus här:
Det outsägligt är! Kör:

IX. Si, jag står för dörren.

Si, jag står för dörren och klappar, och klappar,
Si, jag står för dörren och klappar, och klappar,
Den som hör min röst och upplåter dörren,
Till honom skall jag ingå —
Och hålla nattvard med honom,
Och hålla nattvard med honom,
Och han med mig, och han med mig.

X. Är detta för mig?

1. O, strålande krona som väntar mig der,
En dag hos min Jesus när hemma jag är.
Och möts af de orden från Herren min Gud:
"Gå in i min glädje"—Hvad nådefullt bud!

KÖR: O, strålande krona, o, härliga sång
Bland jublande skaror deruppe en gång!
O härliga hem — är detta för mig?
O härliga hem för mig.

2. Hvad underbar sång för Guds tron,der och jag
Får höja min röst till hans ära en dag,
Till Hans, som sig visat så stor uti råd
Och mäktig i gerning men störst uti nåd! KÖR:

3. O, eviga glädje, som ock skall bli min,
Der sorg eller död icke mer slippa in,
Der nattliga skuggor ej lägra sig mer,
Ty Lammet är solen som aldrig går ner. KÖR:

4. O, saliga namn, som ock der skall bli mitt,
"Det nya," som Jesus och skänker mig fritt,
Men blott "den der vinner" skall få det till slut.
Så hjelp oss, o Jesu att väl hålla ut! KÖR:

XI. Davids 92 psalm.

Den rättfärdige skall ständigt blomstra
Som ett palmträd: Han skall växa
Som ett cederträd på Libanon.
De der i Herrens hus planterade
Skola uti vår Guds gårdar grönska.
Och om de än varda gamla, skola de likväl,
Så skola de likväl blomstra och vara fruktsamme.
På det att de förkunna må,
Hur god och from vår Herre är;
Vårt hjertas tröst, vårt hjertas tröst,
Och intet orätt hos vår Gud.

XII. Vak upp!

1 Vak upp! hör väkten ljuder
Från Sions murar än.
Se, nådens sol dig bjuder
En bättringsdag igen.
Men snart skall budet fara
Från lifvets furste ner
Och i hans namn förklara
Att ingen tid är mer.

2 För sent skall syndar'n vakna,
Der ingen morgon är,
Der han skall evigt sakna
Den nåd, han spillde här!
Der inga böner höras,
Der ingen bättring sker;
Ty kan väl bättring göras,
Då ingen tid är mer?

3 O, du i synden döde!
Se denna evighet,
Der allt är mörkt och öde
Och ej af ändring vet.
Att synden hopplöst minnas:
O mask, som ro ej ger.
Ack! kan väl hoppet finnas,
Då ingen tid är mer?

4 Vak upp! hör ropet skallar:
Nu är behaglig tid.
Nu kom, ty Herren kallar,
Och tag emot hans frid.
Vill du den nåd förnimma,
Som syndar'n bjuds ännu,
Så tänk hvar dag, hvar timma,
Att nu är tid, blott nu!

XIII. Källan.

1 Klara källa, du som porlar
Fram ur jordens hulda sköte
:,: O, jag vill besjunga dig. :,:
Ren som klar kristall du blänker,
Och den helsodryck du skänker,
:,: Läskar vandrar'n på hans stig. :,:

2 Kostnadsfritt du ständigt flödar
Så för fattiga som rika,
:,: Söker icke men'skors pris. :,:
Fast du smeks af sjelfva solen,
Flyr du ej den kalla polen
:,: Med dess mörker, köld och is. :,:

3 Gudabild, o, låt mig lära
Så att älska och försaka,
:,: Lefva för att göra godt, :,:
Att i sol och mulna dagar
Jag är nöjd, som Gud behagar,
:,: Och är lycklig med min lott. :,:

XIV. Den nya sången.

1 Utaf Anden lyft ifrån jorden en gång,
En Johannes fick höra den himmelska sång.
Härligt sjöngs den af helgonen omkring Guds tron,
Till dess himlen genljöd af dess klangfulla ton.

Kör: O, min nya sång! O, min nya sång!
Jag har börjat den här — o, min nya sång!
Pris och lof och ära och starkhet vare Gud
Ifrån evighet och till evighet!

2 "Ära vare Lammet, som köpt oss åt Gud!"
Evigt tonar den himmelska lofsångens ljud,
Nya jorden och himlarne svara igen:
"Ära, halleluja vare Lammet! Amen." Kör:

3 Snart skall Jesus komma i ära och magt
För att hemta de sina till sig, som han sagt.
Då fullkomligt hos honom en evighet lång
Får jag sjunga min nya, min himmelska sång. Kör:

XV. Gläd dig, o folk!

1 Gläd dig, o folk! Han kommen är;
O jord, tag mot din kung!
:,: Gif honom rum hvart hjerta här,
Hans pris, du himmel, sjung! :,:

2 Gläd dig, o folk! Han spiran bär;
Må folken prisa Gud!
:,: Och berg och dalar, sjöar, skär
Upprepa samma ljud! :,:

3 Må synden aldrig mer bli spord!
Ej törnen mer här gro!
:,: Han kommer, och på all vår jord
Välsignelse skall bo! :,:

4 Han styr i nåd och trofasthet
Att folken se hans råd,
:,. Hans herrliga rättfärdighet,
Hans underfulla nåd. :,:

XVI. De dragas bort.

1 Många själar nu drifvas med vågens lopp
Uppå lifvets vida haf,
Uti mörker de kämpa förutan hopp,
Inom kort de gå i qvaf.

Kör: :,: Bort, längre bort, bort, längre bort,
O, de dragas allt längre och längre bort.:,:

2 Ja, de bäras från hemlandets kust allt fort
Och förlora lifvets skatt.
Ifrån eviga ljuset de föras bort
Uti evig kolsvart natt. Kör:

3 O, låt frälsningens ljus genom mörkret gå
Till de arma der i nöd!
Det fins räddning och nåd hos vår Gud att få,
Han kan frälsa dem från död. Kör:

XVII. Fram vi gå.

1 Framåt lilla kämpahär! :,: Fram vi gå! :,:
Högt banér och fana bär! Fiendeu slå ner!

KÖR: Fram vi gå! :,: Vägen hemåt går.
Fram vi gå! :,: Segern den är vår!

2 Är än striden het ibland, :,: Fram vi gå! :,:
Jesus led oss med din hand till det goda land!

3 Ej på färden stanna då! :,: Fram vi gå! :,:
Snart vi inför Jesus stå, segerkronan få. KÖR:

4 Nu på löftets ord jag står. :,: Fram vi gå! :,:
Jag på klippan hvila får, aldrig den förgår.

N. L. R. Bearb. af Aug. Davis.

XVIII. Kom.

1 Ack, säg mig, hvad menar denna bjudning,
Som hörs så ofta här och der?
Ty hvarhelst man kommer, högt det ljuder:
"Kom, ty allt nu redo är!"

KÖR: Hör Anden och bruden säga kom,
Och den der hörer säger kom;
Dig törstige vi bjuda: kom och drick till evigt lif.

2 Jo, det är en himmelsk bröllopsbjudning,
Från Herren Gud till syndare.
Vid sitt nådesbord, det evigt rika,
Hvarje men'ska vill han se. KÖR:

3 O kommen, båd' fattiga och rika,
O, "kommen, I betungade."
Kommen, ogudaktiga och fromma,
Tagen mot förlåtelse. KÖR:

4 Anammen i dag Guds kärleksbjudning,
Som räckes fritt till en och hvar.
Si, i morgon kanske dörren stänges —
Hvem vill då bli lemnad qvar? KÖR:

By prm. Copyright 1894 by A. L. Skoog.

XIX. Hemma hos Jesus.

1 Lycksalig med Jesus, Han har mig så kär.
Vid Frälsarens hjerta min själ hvilar här.
Han lär mig sin visshet, nu finner jag ro,
Men anden dock längtar och trängtar att bo:

Kör: Hemma, hemma hos min Jesus,
Fri från strid, i ro och hvila,
Till min Jesus vill jag skynda, fort som dufvan hemåt ila.

2 Här njuter jag sällhet, här hvilar jag tryggt;
Mitt hem är i staden, som Gud sjelf har byggt.
Ja, här finnes frälsning, för trötta fins ro,
Men, snart kommer Jesus, och då skall jag bo: Kör:

3 Jag känner mig salig, jag sjungande går,
Så säll och frimodig, mig fruktan ej når.
Jag vet att min Jesus tar hand om mig här,
Men anden dock längtar att snart vara der: Kör:

N. L. R. Copyright 1894.

XX. Ring i himlens klockor.

1 Ring i himlens klockor! Änglar fröjde sig,
Ty en själ, af nåd på Jesus tror!
Se hur Fadrens kärlek strålar på din stig!
Ja, Guds frid nu i ditt hjerta bor.

Kör: Ära, ära, ljuder änglars sång! Ära, ära, klinga harpor mång! Hör den änglakören, o, hvad melodi!
:,: Hör dem jubla, hör dem spela,
Hör dem sjunga, att en själ är fri! :,:

2 Ring i himlens klockor! Det är högtidsdag!
Änglar sjunga och Cheruber mång'!
Sprid det glada budskap, om Guds välbehag!
Kom, stäm in i änglars jubelsång! Kör:

N. L. R. Copyright 1894.

XXI. Hemåt.

Hemåt :,: ja, öfver berg och dal det går.
Framåt :,: mot härligheten fram!
En sabbatshvila (för Guds folk än) återstår.
Derför vi sjunga till Guds Lam!
Härliga morgon, fridens morgon,
Jesus kommer, då slutar sorgen.
Ära vare Gud uti höjden! Hosianna!
Jesus kommer, kommer snart, då slutar sorgen.
Då står bruden iklädd skruden,
Redo möta Jesus uti skyn.

Kör: Sjung, o sjung du Jesu, täcka brud!
Snart, ja snart du skåda får din Gud!
:,: Ibland änglaskaran stor, får du sjunga snart i kor. :,:
Hosianna! ||: Hosianna! :|| Lof och ära till Guds Lam! :||

N. L. R. Copyright 1894.

REGISTER.

G

H

KÖRSÅNGER.

Innehåll:

Deacidified using the Bookkeeper process.
Neutralizing agent: Magnesium Oxide
Treatment Date: August 2005

PreservationTechnologies
A WORLD LEADER IN PAPER PRESERVATION

111 Thomson Park Drive
Cranberry Township, PA 16066
(724) 779-2111

LIBRARY OF CONGRESS
0 014 557 978 8
